

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
May 2020

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นำความรักของลูกออกมาจากผู้ที่มีร่างกายทุกคน และจดจำพ่อผู้ที่ปราศจากร่างผู้เดียว แล้วแขนขาทั้งหมดของลูกจะกลับมาเยือกเย็น
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของดวงวิญญาณผู้ที่เป็นของสกลเทพ?
- คำตอบ:** 1) ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นของสกลเทพ จะมีการวางแผนในโลกเก่าได้อย่างง่ายดาย 2) สติปัญญาของพวกเขาไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ พวกเขาทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้ที่บริสุทธิ์เพื่อจะไปสู่ชีวาလာยา 3) พวกเขาไม่มีกิจกรรมที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจใด 4) พวกเขารักษาศาสนาและตรวจสอบว่า พวกเขาไม่ได้แสดงการกระทำใดที่ชั่วร้าย 5) พวกเขาบอกความจริงแก่พ่อและไม่ปิดบังซ่อนเร้นสิ่งใด
- เพลง:** เราจะไม่แยกจากท่านและจะไม่มีวันทุกข์ใดๆ

โอมชานติ สิ่งเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดได้จบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ ในโลกนี้มีหลายคนได้รับการจดจำ มีความรักต่อผู้ที่มีร่างกายมากมาย มีผู้ที่ปราศจากร่างผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา เวลานี้ สติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงในโยคะกับท่านผู้เดียว อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกาย การเลี้ยงอาหารพราหมณ์ ฯลฯ คือ ขนบธรรมเนียมและระบบของยุคเหล็ก ขนบธรรมเนียมและระบบของที่นี่และที่นั่นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เวลานี้ต้องไม่มีการจดจำผู้ที่มีร่างกาย จนกว่าลูกจะไปถึงสภาพนั้น ลูกต้องเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามต่อไป พ่อพูดว่า: มากเท่าที่เป็นไปได้ จงลืมทุกคนที่เคยอยู่และจากไป รวมทั้งทุกคนที่คงอยู่ในเวลานี้ในโลกเก่านี้ ตลอดทั้งวันจงใช้สติปัญญาของลูก ไตร่ตรองว่าลูกจะอธิบายอะไรให้แก่ทุกคน บอกทุกคนให้มาและทำความเข้าใจดีดี ปัจจุบันและอนาคตของโลกซึ่งไม่มีใครรู้สิ่งนี้ อดีตหมายถึงเวลาที่เริ่มต้น มันเริ่มต้นขึ้นด้วยยุคทอง ปัจจุบันหมายถึงสิ่งที่มีอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นมันคือตั้งแต่ยุคทองจนถึงปัจจุบัน อนาคตคือสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้เลย ลูกรู้สิ่งนี้ เหตุนี้เองลูกจึงได้ทำไปสเตรอาลา นี่คือการเล่นที่ยิ่งใหญ่และไม่มีขีดจำกัด พวกเขาสร้างสรรค์ละครมากมายที่ไม่ถูกต้องและมีขีดจำกัด ผู้เขียนบทละครนั้นแตกต่างจากคนที่สร้างฉากและเวทีทัศน์ เวลานี้ความลับทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกแล้ว สิ่งที่คุณมองเห็นในเวลานี้ จะไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่อีกต่อไป ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกต้องสร้างฉากและเวทีทัศน์ที่สวยงามมากในยุคทอง เพื่อแสดงให้เห็นว่ายุคนี้เป็นเช่นไร ในอัจเมอรพวกเขามีแบบจำลองเมืองทองคำดวาราก้า ดังนั้นลูกสามารถลอกเลียนฉากและเวทีทัศน์ของสิ่งนั้นและแสดงให้เห็นว่าโลกใหม่จะเป็นอย่างไร โลกเก่านี้ต้องถูกเป็นไฟ ลูกมีแผนที่ของโลกนี้และโลกใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ลูกควรคิดเกี่ยวกับสิ่งเช่นนั้นและสร้างสรรค์ภาพที่ดี ลูกรู้ว่าในเวลานั้นมนุษย์มีสติปัญญาเป็นหินอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าลูกจะอธิบายให้กับพวกเขามากมายแค่ไหนก็ตาม ไม่มีอะไรคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเลย ลูกสามารถขอความช่วยเหลือจากคนที่โรงละครบางคนผู้ที่ฉากและเวทีทัศน์ที่ดีมากและแสดงฉากที่ดีมากของยุคทอง ผู้คนเหล่านั้นสามารถให้ความคิดเห็นที่ดีมากแก่ลูก พวกเขาจะแสดงวิธีการมากมายให้แก่ลูกเพื่อทำสิ่งนั้น ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาและขอให้พวกเขาสร้างบางสิ่งที่ดีมากเพื่อที่ผู้คนจะมาและเข้าใจว่า มีเพียงศาสนาเดียวในยุคทองอย่างแท้จริง ลูกๆ ตามลำดับกันไปเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกซึมซับได้มากแค่ไหน สติปัญญาที่มีสำนึกที่เป็นร่างกล่าวได้ว่าเป็นสติปัญญาที่สกปรก สติปัญญาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนดอกไม้ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ และด้วยการคงอยู่ในสำนึกที่เป็นร่าง ลูกยังคงเป็นหนาม ลูกๆ มีการวางแผนในโลกเก่านี้ ลูกมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด และการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด เรามีความไม่ชอบต่อโรงค้าประเวณีนี้เป็นอย่างมาก เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นดอกไม้ เพื่อที่จะไปสู่ชีวาလာยา หากลูกคนใดมีความประพฤติที่ไม่ดีในขณะที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าวิญญาณปีศาจร้ายได้เข้ามาในบุคคลนั้น หากชายคนหนึ่งในบ้านกำลังจะกลายเป็นหงส์แต่ภรรยาของเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ก็คงจะมีความยากลำบาก เขาต้องอดทนอย่างมาก เป็นที่เข้าใจว่าไม่ได้อยู่ในโชคของเธอ ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นของสกลเทพ ผู้ที่จะกลายเป็นของสกลเทพนั้นจะมาที่นี่ มีรายงานความประพฤติที่ไม่ดีมากมายมาถึงบาบา "คนนั้น-คนนั้นมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ" เหตุนี้เองบาบาจึงบอกลูกทุกวัน คุณบันทึกจารึกของลูกแต่ละคืนและตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้ทำสิ่งที่ชั่วร้ายที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ บาบาพูดว่า: บอกบาบาถึงความผิดทั้งหมดที่ลูกได้ทำมาในชีวิตของลูก เมื่อลูกบางคนทำความผิดที่ใหญ่มาก พวกเขาจะอายใจเกินกว่าที่จะบอกศัลยแพทย์เกี่ยวกับสิ่งนี้ เพราะเกียรติของเขาจะสูญเสียไป ด้วยการไม่สารภาพลูกก็จะสูญเสียมากขึ้น มายาตบตีลูกอย่างหนักจนกระทั่งจะทั้งหมดถูกทำลาย(เธอทำลายลูกโดยสิ้นเชิง) มายามีพลังมาก แม้แต่พ่อจะทำอะไรได้ถ้าลูกไม่สามารถเอาชนะกิเลสทั้งห้าได้? พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ที่มีเมตตาและเป็นความตายเหนือความ

ตายทั้งหมด ลูกเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ทั้งสองข้อนี้เป็นของพ่อ เวลานี้พ่อกำลังเล่นบทบาททั้งสอง-ผู้ที่มีความเมตตาและความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ดังนั้นในสติปัญญาของลูกจึงมีความสุขนั้น พ่อผู้เป็นอมานร(เจ้าแห่งความเป็นอมตะ) พูดว่า: ลูกทั้งหมดคือปารวตี จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการไปจาริกแสวงบุญเหล่านั้น เหล่านั้นคือผู้จาริกแสวงบุญของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาหลายคนถามลูกว่าลูกจัดการกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดอย่างไร แต่ไม่มีใครให้ชาวแก่บาวาว่าลูกให้คำตอบอะไร มีพวกเราหลายคนซึ่งเป็นบราห์มินลูกของบราห์มา ดังนั้นพวกเราทุกคนจะจัดการกับค่าใช้จ่ายไหม? เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตัวเราเองด้วยการทำตามศรัทธาด้วยเช่นกัน จากนั้นเราก็จะไปและปกครองที่นั่น เรากำลังศึกษาราชายโคะ ดังนั้นเราก็จะจัดการค่าใช้จ่ายต่างๆ ชีพบาบาได้ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ใสสะอาดที่จะทำให้พวกเรากลายเป็นราชาเหนือราชา ลูกๆที่ศึกษาเล่าเรียนจะจัดการกับค่าใช้จ่าย อธิบายว่า ลูกเสียค่าใช้จ่ายของลูกเองและไม่ได้รับของสิ่งใดหรือขอรับบริจาคใดๆ อย่างไรก็ตามลูกๆ ก็เพียงแค่เขียนว่ามีการถามคำถามแก่เขาเท่านั้น เหตุนี้เองบาบาพูดว่า คุณบันทึกสารทของลูกในตอนเย็นว่าลูกได้ทำงานรับใช้มากแค่ไหนตลอดทั้งวัน ควรจะมีการติดตามทั้งหมดนี้ คนส่วนใหญ่ที่มาจะกลายเป็นปวงประชา มีน้อยมากที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีราชาน้อยมากและปวงประชาที่มั่งคั่งน้อยมาก มีผู้คนมากมายที่ยากจน เป็นเหมือนกันที่นั่นและเป็นเช่นเดียวกันในโลกของเหล่าเทพ อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งและทุกคนภายในอาณาจักรนั้นก็จำเป็นตามลำดับกันไป พ่อมาและสอนราชายโคะแก่ลูกและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อาณาจักรของศาสนาเทพเคยมีอยู่ แต่ไม่มีอยู่อีกต่อไป พ่อพูดว่า: พ่อกำลังก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้ง ดังนั้นลูกต้องใช้ภาพเหล่านั้นเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้คน เมื่อลูกได้ยินมุรลิจของบาบา ลูกก็จะทำเช่นนั้น ในแต่ละวันลูกจะได้รับการแก้ไขให้ลูกต้องอยู่เรื่อยๆ ให้ตรวจสอบสภาพของตัวเองด้วยเช่นกันและดูว่ามีการแก้ไขมากแค่ไหน พ่อมาและนำลูกออกจากความสับสน ยิ่งลูกทำงานรับใช้ของการนำผู้อื่นออกจากความสับสนนี้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ลูกต้องอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมกับน้ำตาลอย่างแท้จริง พ่อทำให้ลูกสูงส่งที่นี้มากกว่าที่ลูกจะมีในยุคทองพระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก ดังนั้น ลูกๆนักเรียนต้องแสดงความมหัสจรรย์ของคำสอนของท่าน และแล้วเมื่อตอนที่พ่อก็จะส่งเวทย์ตนเองแก่ลูก ให้เข้าไปในหัวใจของลูกว่า เวลานี้เท่านั้นที่ลูกจะทำงานรับใช้ของการทำให้บารัตเป็นสวรรค์แน่นอนว่าลูกต้องทำงานของลูกต่อไป ฯลฯ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดคิดถึงความก้าวหน้าของตนเอง สิ่งนี้ง่ายดายมากมนุษย์สามารถทำอะไรก็ได้ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ดังนั้นจงเขียนสารทประจำวันของลูก ตรวจสอบกำไรและขาดทุนของลูกตลอดทั้งวัน หากลูกไม่เขียนบันทึกสารทของลูกมันก็เป็นเรื่องยากสำหรับลูกที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกไม่ฟังแม้กระทั่งพ่อ ตรวจสอบทุกวันเพื่อดูว่าลูกเป็นสาเหตุของความทุกข์ให้กับใครหรือไม่ สถานภาพที่ลูกประกาศสิทธิที่นั่นสูงมากและรายได้ก็มากมายมหาศาล ไม่เช่นนั้นลูกจะต้องร้องไห้ นี่คือการแข่งขัน บางคนมีรายได้หลายแสนรูปี ในขณะที่คนอื่นยากจนข้นแค้น นี่คือการแข่งขันของพระเจ้า ไม่ใช่ว่าลูกต้องวิ่งด้วยร่างกาย เพียงแค่จดจำบาบาผู้เป็นที่รักด้วยสติปัญญาของลูก หากลูกทำความผิดใด บอกบาบาถึงสิ่งนั้นในทันที “บาบา ฉันทำความผิดนี้ ฉันทำความผิดนี้ด้วยอวัยวะทางร่างกายของฉัน” พ่อพูดว่า: ลูกได้รับสติปัญญาที่จะใช้เพื่อแยกแยะระหว่างสิ่งถูกและสิ่งผิดแล้ว ดังนั้นอย่าได้ทำสิ่งใดผิด ถ้าในความเป็นจริงแล้วลูกทำอะไรผิด ลูกต้องสำนึกผิดและขอการให้อภัยจากพ่อ ท่านกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อรับฟังลูก ไม่ว่าลูกจะทำอะไรผิดให้บอกบาบาหรือเขียนถึงบาบาในทันทีเกี่ยวกับสิ่งนั้น “บาบาฉันบาบาฉันทำสิ่งนี้ผิด” และแล้วครั้งหนึ่งก็จะได้รับการให้อภัย ไม่ใช่ว่าพ่อ(บาบา)จะมีเมตตาต่อลูก ไม่ได้มีคำแม่เศษสตางค์ของความเมตตาหรือการให้อภัยที่จะแสดง ลูกแต่ละคนต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ทุกสิ่งของอดีตต้องถูกตัดออกไปด้วยพลังโยคะ หลังจากที่เป็นของพ่อแล้ว อย่าได้ทำให้ท่านถูกประณาม ผู้ที่ได้ประณามศัตรูไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้ ลูกได้รับสถานภาพที่สูงมาก ไม่มีใครได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์จากกูรูอื่น ที่นี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าหากจะมีนั้นก็จะไปสำหรับช่วงเวลาชั่วคราวเท่านั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความสุขเป็นเวลา 21 นาทีเกิด และความสุขเล็กๆ น้อยๆ ที่มีค่าไม่กี่สตางค์ ไม่ใช่ว่าความมั่งคั่งเหล่านั้นจะนำมาซึ่งความสุข มันนำมาซึ่งความทุกข์อย่างมากมายด้วยเช่นกัน โอเค ยกตัวอย่างเช่น หากใครบางคนได้สร้างโรงพยาบาลเขาก็จะไม่ได้เป็นโรคภัยมากนักในชาติเกิดต่อไปของเขา ไม่ใช่ว่าเขาจะสามารถศึกษาเป็นอย่างดีหรือเขาจะได้รับทรัพย์สมบัติมากมาย เขาจะต้องทำทุกอย่างอย่างเหมาะสมเพื่อสิ่งนั้น เมื่อใครบางคนได้สร้างธรรมศาลา เขาก็ได้รับคุณหาสนที่ใหญ่โตในชาติเกิดต่อไปของเขา ไม่ใช่ว่าเขาจะมีพละทานมียดีด้วยเช่นกัน ไม่เลย พ่ออธิบายสิ่งต่างๆมากมาย ลูกบางคนก็เข้าใจทุกสิ่งเป็นอย่างดีและอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกบางคนไม่เข้าใจอะไรเลย ดังนั้นจงเขียนสารทของลูกทุกวัน: วันนี้ฉันได้ทำบาปอะไร? วันนี้ฉันสอบตกในประเด็นนี้ แล้วแล้วบาบาก็จะแนะนำลูกไม่ให้ทำการกระทำเช่นนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์

ปรอทความสุขของลูกๆก็ไม่เพิ่มขึ้นมากนัก บาบามีความสุขอย่างมาก นั่นเป็นชายชราและนั่นกำลังจะละร่างั้นและกลายเป็นเจ้าชาย ลูกก็กำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน ดังนั้นปรอทความสุขของลูกควรจะขึ้นสูง อย่างไรก็ตามลูกไม่แม้กระทั่งจดจำพ่อ พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดายนะ ลูกต้องพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ฯลฯ มีความยากลำบากมากมายในการเรียนรู้ สิ่งนี้ง่ายดายนะ ลูกจะกลับมาสงบและเยือกเย็นผ่านการศึกษาดังนี้ ที่นี้เพียงเฝ้าแต่จดจำพ่อและอวัยวะแขนขาของลูกจะกลับมาเยือกเย็น ลูกแต่ละคนมีร่างกายใช้ไหม? ชีพบาบาไม่มีร่างกาย ศรีกฤษณะมีอวัยวะทางร่างกาย แขนขาของเขาสงบเยือกเย็น เหตุอันเองชื่อของเขาจึงได้รับการกล่าวถึง ลูกจะสามารถรักษาความเป็นมิตรกับเขาได้อย่างไร? เขาคงอยู่ในยุคทอง ใครได้ทำให้อวัยวะแขนขาของเขาเยือกเย็น? เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้ว ดังนั้นลูกๆลูกต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกต้องไม่รบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกันอีกต่อไป พูดความจริง เมื่อมีการพูดเท็จทุกสิ่งก็จบสิ้นลง พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ให้ทำโปสเตอร์ที่ดีมากที่สามารถส่งให้ทุกคนได้ เมื่อผู้คนเห็นวโปสเตอร์นั้นดีแค่ไหนพวกเขาก็จะรู้สึกชอบและอยากมาดูมากขึ้น ผู้ที่อธิบายต้องฉลาดมาก ลูกต้องเรียนรู้วิธีทำงานรับใช้ ครูที่ดีมากที่สามารถทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเหมือนพวกเขาก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้จัดการเหมือนกับพวกเขาก็เรียกได้ว่าเป็นครูที่ดี พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกไม่ควรจะมีสติปัญญาเช่นทารก มิฉะนั้นใครบางคนก็จะพาลูกออกไป นี่คือชุมนุมของราวัน ให้เตรียมครูเช่นนั้นที่สามารถดูแลศูนย์ได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แสดงให้เห็นพ่อถึงความมหัสจรรย์ของคำสอนของพ่อ อยู่อย่างไม่วางเว้นในธุรกิจของการทำให้บาร์ดเป็นสวรรค์ ก่อนอื่นให้คิดถึงกับความก้าวหน้าของตนเอง อยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล

2. หากลูกทำความผิดใด ร้องขอการให้อภัยจากพ่อและเปลี่ยนแปลงตนเอง พ่อไม่ได้มีความเมตตาในสิ่งนี้ ตัดบาปของลูกโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้กระทำการใดๆที่จะทำให้เกิดการประณาม

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่เติมเต็มความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของทุกคนด้วยสภาพที่มีพลังของลูก ดวงวิญญาณผู้มาในเวลาสุดท้ายจะมีความสุขเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเพราะอยู่ในบทบาทของพวกเขาก็จะรับเพียงเล็กน้อย ดังนั้นให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นได้รับผลของภาวนา (ความรักและเลื่อมใสศรัทธา) ของพวกเขา อย่าให้ใครถูกตัดสิทธิ์ ดังนั้นสำหรับสิ่งนี้ เวลานั้นจึงเติมพลังทั้งหมดให้กับตัวลูกเอง เมื่อลูกมีความมั่นคงในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมและทรงพลังในการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งแล้ว ด้วยความร่วมมือและหน้าที่ในการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ของลูก ลูกจะสามารถพาพวกเขาไปอยู่เหนือได้การเลื่อมมองเพียบเวาเดียวทันทีที่ลูกเปิดสวิตซ์ของความปรารถนาดี

คติพจน์: ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณอยู่ในยุคบรรจบพบกันและคุณต้องตัดสายใยของคุณกับโลกเก่า เพราะว่าเวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย
- คำถาม:** ยุคบรรจบพบกันมีคุณสมบัติพิเศษใดที่มีความพิเศษสุดในห้วงจักร?
- คำตอบ:** คุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือ: ลูกศึกษาเล่าเรียนที่นี้และได้รับรางวัลของสิ่งนั้นในอนาคต ตลอดห้วงจักรไม่มีการศึกษาประเภทใดที่ลูกได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของลูก เวลาที่คุณกำลังศึกษาเล่าเรียนในดินแดนแห่งความตายเพื่อดินแดนแห่งอมตะ ไม่มีใครอื่นศึกษาเล่าเรียนสำหรับชาติเกิดต่อไปของพวกเขา
- เพลง:** ผู้อาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกลได้มายังต่างแดน

โอมซานติ ใครคือผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกล? ไม่มีใครรู้อะไรทั้งนี้ ท่านไม่ได้มีดินแดนของท่านเองหรือที่ท่านจึงต้องมายังต่างแดน? ท่านไม่ได้มาในดินแดนของท่านเอง แต่อาณาจักรของราวันนี่คือต่างแดน ชีพบาบาไม่ได้มาในดินแดนของท่านเองหรือ? ตกลงดินแดนใดบ้างที่เป็นดินแดนต่างแดนสำหรับราวัน? และดินแดนใดคือดินแดนของท่านเอง? ดินแดนของชีพบาบาเองคือดินแดนใดและดินแดนใดที่เป็นดินแดนต่างแดนสำหรับท่าน? เมื่อพ่อมายังต่างแดน ดินแดนของท่านเองคือดินแดนใด? ท่านมาเพื่อก่อตั้งดินแดนของท่าน ตัวท่านเองมายังดินแดนของท่านเอง (หนึ่งหรือสองคนแสดงความคิดเห็นของพวกเขา) อ้อชะ ลูกๆ ทั้งหมดควรไตร่ตรองประเด็นนี้ นี่เป็นสิ่งที่เข้าใจได้เป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะบอกว่าดินแดนใดเป็นดินแดนต่างแดนของราวัน ราวันไม่เคยเข้ามาในอาณาจักรของราม แต่พ่อต้องเข้ามาในอาณาจักรของราวัน เพราะท่านต้องเปลี่ยนอาณาจักรนั้น นี่คือนยุคบรรจบพบกัน ท่านไม่ได้มาทั้งในยุคทองและยุคเหล็ก ท่านมาในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นดินแดนนี้จึงเป็นดินแดนของรามพร้อมกับเป็นดินแดนของราวัน ฝั่งนี้เป็นของรามและฝั่งนั้นเป็นของราวัน นี่คือการบรรจบกัน เวลาที่คุณอยู่ในการบรรจบพบกัน ไม่ใช่ทั้งด้านนี้และด้านนั้น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เราไม่มีสายใยใดกับด้านนั้น สติปัญญาของคุณต้องตัดสายใยกับโลกเก่า ลูกต้องอยู่ที่นี้ในโลกเก่านี้ แต่สติปัญญาของคุณเข้าใจว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานี้ฉันอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ท่านเรียกว่าเป็นคนพ่ายเรือด้วยเช่นกัน เวลานี้พวกเรากำลังข้ามฟากอย่างไร? ด้วยโยคะ มีความรู้สำหรับโยคะพร้อมกับความรู้เพื่อความเข้าใจ สำหรับโยคะมีการอธิบายว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือนความรู้เช่นกัน ความรู้หมายถึงการอธิบาย พ่อมาเพื่อให้หนทางแก่ลูก ท่านพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด บาบาหนึ่งที่นี่และอธิบายรายละเอียดแก่ลูกๆ เวลานี้อาณาจักรของราวันนี่กำลังจะถูกทำลาย มีบ่วงพันธะของกรรมที่นี้ ในขณะที่มีความสัมพันธ์ของกรรมที่นั้น บ่วงพันธะหมายถึงความทุกข์ ความสัมพันธ์หมายถึงความสุข เวลานี้บ่วงพันธะของกรรมของคุณต้องขาดลง เป็นสิ่งที่อยู่ในสติปัญญาของคุณว่าเวลานี้ความสัมพันธ์ของคุณเป็นไปกับบราห์มิน ต่อมาความสัมพันธ์ของคุณจะเป็นไปกับเหล่าเทพ มีความสัมพันธ์กับบราห์มินเพียงชาติเกิดเดียวนี้เท่านั้น จากนั้นจะมีความสัมพันธ์กับเทพ 8 และ 12 ชาติเกิด เพราะว่าลูกมีความรู้ในสติปัญญา จึงมีความระอาต่อบ่วงพันธะของกรรมที่สกปรกของยุคเหล็ก พวกเราไม่ต้องการอยู่ในบ่วงพันธะของกรรมของโลกนี้อีกต่อไป พวกเราเข้าใจว่าบ่วงพันธะทั้งหมดนั้นล้วนเป็นบ่วงพันธะของกรรมที่ชั่วร้าย เรากำลังไปในการจาริกแสวงบุญที่แผ่ดวงไฟ พ่อได้สอนพวกเราในการจาริกแสวงบุญนี้ แล้วพวกเราจะละวางจากบ่วงพันธะของกรรมเหล่านี้และกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม เวลานี้ต้องตัดบ่วงพันธะของกรรมเหล่านี้ เราจดจำพ่อเพื่อที่เราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์และเข้าใจความจริงและจากนั้นกลายเป็นผู้ปกครองโลก เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์และผลรางวัลของการศึกษาเล่าเรียนของเรา ลูกรู้ว่าครูของคุณคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเคยสอนพวกเราเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน นี่คือนละคร ท่านจะสอนผู้ที่ท่านเคยสอนเมื่อวงจรที่แล้วเท่านั้น ผู้คนอีกมากมายจะมาอย่างต่อเนื่องและการขยายตัวจะเกิดขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง คนอื่นจะกลับบ้าน ด้านนี้คือนรกและอีกด้านคือสวรรค์ ในการศึกษาทางโลกพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาศึกษาที่นี้และพวกเขาได้รับรางวัลของสิ่งนั้นที่นี้ อย่างไรก็ตามพวกเขากำลังศึกษาในยุคบรรจบพบกันและจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นในโลกใหม่ นี่คือนี่สิ่งใหม่ ไม่มีใครในโลกที่จะพูดว่าลูกจะได้รับรางวัลของลูกในชาติเกิดถัดไปของลูก ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถศึกษาในชาติเกิดนี้เพื่อที่จะได้รับรางวัลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูก พ่อมาในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้น ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด พระเจ้า

มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพื่อสอนลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะส่งลูกไปยังโลกใหม่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือยุคเหล็กดินแดนแห่งความตาย เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อยุคทอง เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อเปลี่ยนจากชาวรกรเป็นชาวสวรรค์ ดินแดนนี้คือต่างแดนและดินแดนนั้นคือดินแดนของเรา พ่อไม่จำเป็นที่จะต้องเข้ามาในดินแดนของพวกเรา ดินแดนนั้นมีไว้สำหรับลูกๆ เท่านั้น ราวน์ไม่เข้ามาในยุคทอง ราวน์หายไป ต่อมาเขาก็ปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งในยุคทองแดง ดังนั้นพ่อก็หายไปเช่นกัน ไม่มีใครในยุคทองรู้จักท่าน แล้วทำไมพวกเขาถึงจะจดจำท่านที่นั่น? เมื่อรางวัลของความสุจริตสิ้นสุดลง อาณาจักรของราวน์ก็เริ่มต้นขึ้น นั่นคือดินแดนที่เรียกว่าต่างแดน เวลานี้เราเข้าใจว่าเราอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้เราได้พบพ่อผู้ที่สามารถแสดงหนทางแก่เรา คนอื่นยังคงล้มลุกคลุกคลานไปทั่วต่อไป ผู้ที่เหนื่อยล้ามากและเคยเข้ามาในหนทางนี้เมื่อวงจรที่แล้วจะมาถึงนี่เรื่อยๆ ลูกซึ่งเป็นผู้นำทางต้องแสดงหนทางนี้แก่ทุกคน หนทางนี้คือการจาริกแสวงบุญทางจิต หนทางนี้พาลูกไปยังดินแดนแห่งความสุขโดยตรง ลูกๆ ผู้นำทางเป็นของชุมชนมนุษย์ ดังนั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นอาณาจักรของพันดาวาส ไม่ใช่ทั้งพันดาวาสและพราราสที่มีอาณาจักร ไม่ใช่ทั้งสองที่มีมงกุฏ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งสองได้รับมงกุฏ แม้ว่าจะได้รับมงกุฏ มงกุฏแห่งแสงก็ไม่สามารถมอบให้แก่พราราสได้ แม้แต่พันดาวาสก็ไม่สามารถได้รับมงกุฏแห่งแสง เพราะพวกเขายังคงเป็นผู้เพียรพยายาม พวกเขาล้มลงขณะที่ก้าวไป ดังนั้นจะสามารถให้มงกุฏแก่ใคร? สัญลักษณ์นี้ได้มีการแสดงไว้กับวิเศษเพราะเขาบริสุทธิ์ ทุกคนในยุคทองนั้นบริสุทธิ์และปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขามีมงกุฏแห่งแสง มงกุฏแห่งความบริสุทธิ์ ในเวลานี้ไม่มีใครบริสุทธิ์ ชัยนาสชี้อ้างว่าพวกเขาบริสุทธิ์ แต่โลกนี้ไม่ใช่โลกที่บริสุทธิ์ พวกเขายังคงต้องใช้ชาติเกิดในโลกที่มีกิเลสนี้ นี่คือนิรันดร์ที่ไม่บริสุทธิ์ของราวน์ โลกใหม่เรียกว่าอาณาจักรที่บริสุทธิ์ยุคทอง เวลานี้พ่อผู้เป็นนายของสวนกำลังเปลี่ยนลูกๆ จากหนามให้กลายเป็นดอกไม้ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คนพวยเรือและนายของสวนด้วยเช่นกัน นายของสวนได้เข้ามาในป่าหนามนี้ ลูกๆ มีผู้บังคับบัญชาผู้เดียวเท่านั้น ซึ่งการจะถูกเรียกว่าผู้บัญชาการสูงสุดของยาดาวาสได้ไหม? ในความเป็นจริงซึ่งการไม่ได้สร้างแรงบันดาลใจในการทำลายล้าง สงครามเริ่มต้นขึ้นในเวลาที่ถูกต้อง มีการกล่าวว่าชิปนาวุธ ฯลฯ ลูกสร้างขึ้นจากแรงบันดาลใจของซึ่งการ พวกเขานั่งลงและสร้างเรื่องราวเช่นนั้น โลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน เมื่ออาคารเริ่มเก่า มันก็จะผุพังและถล่มลงมาแล้วผู้คนก็ล้มตาย โลกเก่านี้ต้องถูกทำลายเช่นกัน ทุกคนจะถูกฝังและตาย บางคนจะจมน้ำตาย บางคนจะช็อคตาย ระเบิดแก๊สพิษจะฆ่าผู้คนมากมายด้วยเช่นกัน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น เวลานี้เรากำลังข้ามไปอีกด้านหนึ่ง ยุคเหล็กต้องสิ้นสุดลงและการก่อตั้งยุคทองต้องเริ่มขึ้น และแล้วจะไม่มีสงครามเลยเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้พ่อมาเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกๆ ทำความเพียรพยายาม นี่คือนิรันดร์สุดท้ายของลูก หากลูกล่าช้ามากเกินไปก็อาจจะมีการตายอย่างกะทันหัน ความตายเพียงแค่อุบัติเหตุเบื้องหน้า ผู้คนตายในที่ที่เพียงในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงก่อนลูกจะตาย เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับบ้าน ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ จงจดจำบ้านของลูก ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลับบ้าน อย่างไรก็ตามหากลูกเพียงแค่อ่านจดจำบ้านของลูก บาปของลูกจะไม่สามารถได้รับการปลดปล่อย เป็นไปด้วยการจดจำพ่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับบ้าน ดังนั้นจงจดจำระลึกถึงพ่อต่อไปเรื่อยๆ ให้เก็บบันทึกขารของลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถรู้ว่าลูกทำอะไรมาตลอดทั้งวัน โดยทั่วไปคนเราจะสามารถจำทุกสิ่งที่เราได้ทำมาในชีวิตตั้งแต่อายุห้าหรือหกขวบ ไม่ใช่ว่าลูกต้องเขียนสิ่งนี้ตลอดเวลา ลูกรู้ว่าขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในสวนลูกกำลังจดจำระลึกถึงพ่อ เมื่อไม่มีลูกค้าในร้านของลูก ลูกสามารถนั่งลงและจดจำระลึกถึงพ่อได้ ลูกควรจดบันทึกสิ่งนี้ลงไปภายในตัวลูก หากลูกต้องการเขียนลงไปทั้งหมด ลูกต้องเก็บสมุดบันทึกไว้กับลูก สิ่งหลักคือ: เราจะสามารถกลับมาสะอาดปราศจากบาปได้อย่างไร? เราจะสามารถกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อมาและให้ความรู้นี้ เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานี้ลูกพูดว่า: บาบานั้นเป็นของท่าน ฉันเป็นของท่านเสมอ เป็นเพียงที่ฉันลืมท่านและฉันกลับมาลืมท่านที่เป็นร่าง เวลานี้ท่านได้บอกทุกสิ่งแก่พวกเรา ฉันกำลังกลับมาลืมท่านเป็นดวงวิญญาณอีกครั้งในเวลานี้ ในยุคทองเรามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เราจะละร่างของเราและรับร่างต่อไปด้วยความสุขมาก ลูกๆ ต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อที่ลูกจะกลับมาลืมตัวแก่การอธิบายให้แก่ผู้อื่น และแล้วผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ บาบารู้ว่าลูกกลับมาเป็นประโยชน์ในงานรับใช้ตามลำดับกันไปตามละครและตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อัจชะ, แม้ว่าลูกจะไม่สามารถอธิบายตนไม่ให้แก่ใคร มันก็ยังเป็นการง่ายสำหรับลูกที่จะบอกใครๆ ว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างแท้จริง เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย! ไม่มีมนุษย์คนไหนนอกจากลูกบราห์มินที่สามารถพูดสิ่งนี้ ไม่มีคนอื่นรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร หากลูกบอกใครบางคนเช่นนั้น ลูกก็จะไม่สามารถยืนตรงเป่าได้ เราต้องรู้จักรูปแบบของพระเจ้า ดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดงของละคร แต่ละดวงวิญญาณกระทำผ่านร่างของเขา ดวงวิญญาณละร่างกายของพวกเขาและรับร่างถัดไปและยังคงเล่นบทบาทของพวกเขาต่อไป นักแสดงเหล่านั้นเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและเล่นบทบาทที่ต่างกันของพวกเขา ลูกเปลี่ยน

ร่างกายของลูก ที่นั่นพวกเขาสวมใส่เครื่องแต่งกายของผู้ชายหรือผู้หญิงเป็นระยะเวลาชั่วคราว ที่นั่นเมื่อดวงวิญญาณรับเครื่องแต่งกายผู้ชาย เขาก็อยู่ในร่างชายตลอดชั่วชีวิตนั้น ละครเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด สิ่งแรกและสำคัญที่สุดที่พ่อพูดคือ: จดจำพ่อ! อย่าใช้แม้กระทั่งคำว่า “โยคะ” เพราะผู้คนเรียนโยคะมากมายหลายประเภท ทั้งหมดนี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อและจดจำบ้านของลูกแล้วลูกจะกลับบ้าน ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้เพื่อให้คำสอนแก่ลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะโยกบินกลับบ้าน ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรและลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น อุปสรรคมากมายมาในการจดจำระลึกถึง หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษในดินแดนของดารามราช เกียรติของลูกจะสูญเสียไปและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น ลูกจะมีนิมิตว่าลูกได้มีการอธิบายมากเท่าไรและลูกยังคงไม่มีการจดจำระลึกถึงอย่างไรและบาปของลูกยังคงหลงเหลืออยู่ ดังนั้นจึงต้องมีการลงโทษสำหรับสิ่งเหล่านั้น นั่นไม่ใช่เวลาที่จะศึกษาเล่าเรียน ลูกจะต้องเสียใจภายหลังสำหรับสิ่งที่ลูกได้ทำ ลูกสูญเสียเวลาโดยไม่จำเป็น! จึงต้องได้รับการลงโทษ! ไม่สามารถทำอะไรได้เลยในเวลานั้น หากลูกพลาดพลั้งล้มเหลว ลูกก็สอบตก! ในเวลานั้นไม่มีเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนอีกครั้ง ในการศึกษาอื่นๆหากบางคนสอบตกก็จะมีโอกาสที่จะศึกษาอีกครั้ง แต่ที่นี้การศึกษาของลูกจะจบสิ้นลง เพื่อที่ลูกจะไม่ต้องเสียใจในเวลาสุดท้าย พ่อจึงแนะนำลูกว่า: ลูกจงศึกษาเล่าเรียนให้ดี อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับการซุบซิบนินทา มิฉะนั้นจะมีการเสียใจในภายหลังอย่างมาก มายาทำให้ลูกทำสิ่งที่ผิดมากมาย แม้ว่าลูกจะไม่เคยขโมยอะไร มายาจะทำให้ลูกทำเช่นนั้น แล้วลูกจะตระหนักว่ามายาหลอกลวงลูก สิ่งแรกความคิดจะเข้ามาในหัวใจก่อนให้หีบของบางสิ่งขึ้นมา ลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าอะไรลูกหรืออะไรผิด หากลูกหีบของบางสิ่งขึ้นมา นั่นเป็นสิ่งที่ผิด หากลูกไม่หีบขึ้นมา นั่นเป็นสิ่งที่ถูก ดังนั้นลูกจะอย่างไร? เป็นสิ่งดีที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่าได้กลับมาหย่อนยานด้วยการได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี เราเป็นพี่น้องหญิงชาย ดังนั้นทำไมเราควรติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคน? อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง อย่างไรก็ตามมายาก็มีพลังมาก มายานำความคิดและทำให้ลูกทำสิ่งที่ผิด พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่ทำอะไรผิด มีการบรรณาและลูกก็ล้มลงแล้วลูกก็ไม่มี ความเข้าใจที่ถูกต้องใดๆ เลย! พวกเราต้องทำทุกสิ่งให้ถูกต้อง กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด นี่คือหน้าที่ที่ดีที่สุด ลูกมีเวลาที่จะทำทุกสิ่งเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก ลูกต้องนอนในเวลากลางคืนด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณเหนื่อยล้า พวกเขาก็ไปนอน แม้แต่ร่างกายก็ไปนอน ดังนั้นลูกจึงมีเวลาสำหรับการเลี้ยงชีพและสำหรับการพักผ่อน ดังนั้นให้ตัวลูกเองซึ่งแหวะอยู่ในงานรับใช้ของพ่อในเวลาที่เหลือ ให้เก็บบันทึกขารทของการจดจำระลึกถึง ลูกเขียนสิ่งนั้น แต่แล้วเมื่อลูกก้าวไปลูกก็พลาดพลั้งล้มเหลว เป็นเมื่อลูกไม่จดจำพ่อและเมื่อลูกไม่ทำงานรับใช้ทุกสิ่งที่ลูกทำจึงผิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการซุบซิบนินทา ระมัดระวังว่ามายาจะไม่ทำให้ลูกทำสิ่งที่ผิด อย่ามีความหย่อนยานด้วยการได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่างและติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร
2. พร้อมกับการจดจำระลึกถึงบ้าน ให้จดจำระลึกถึงพ่อด้วยเช่นกัน ให้เก็บบันทึกขารทประจำวันของการจดจำระลึกถึงจดบันทึกสิ่งที่ลูกทำตลอดทั้งวันและลูกจดจำระลึกถึงพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน

พร: ขอให้ลูกใช้คุณสมบัติพิเศษของการเป็นผู้ที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่ ที่ยกระดับตนเองและทุกคน และกลายเป็นภาพลักษณ์ของการคำจุนและยกระดับ
การเป็นผู้ที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่หมายถึงการมีหัวใจที่กว้างและยิ่งใหญ่ในทุกงาน การร่วมมือในการทำให้ผู้อื่นมีคุณธรรมด้วยคุณธรรมของลูก การร่วมมือในการเติมพลังและคุณสมบัติพิเศษให้กับผู้อื่นหมายถึงการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ การมีหัวใจที่กว้างใหญ่เป็นคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณที่มีใจกว้าง ดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษเช่นนั้นจะได้รับพรแห่งความสำเร็จในการเป็นภาพลักษณ์ของการคำจุนและยกระดับ เพราะการเป็นตัวของการคำจุนในงานรับใช้หมายถึงการเป็นเครื่องมือในการยกระดับตนเองและทุกคน

คติพจน์: ทำให้ตัวลูกเองและพ่ออยู่ในรูปที่รวมกัน ในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่มีบุคคลที่สามารถแยกลูกได้

***** โอม ชานติ *****

ยุคบรรจบพบกัน - ยุคที่จะสะสม

วันนี้ บัพดาตา ตรีกาลดาชิ ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสามด้านของลูกทุกคนกำลังมองเห็นบัญชีของการสะสมของลูกทุกคน ลูกทุกคนรู้ว่าตลอดทั้งวงจรเพียงเวลาเดียวเท่านั้นที่จะสะสมบัญชีที่สูงส่งในยุคบรรจบกันนี้ มันเป็นยุคสั้นๆและชีวิตสั้นๆ อย่างไรก็ตามคุณสมบัติพิเศษของยุคนี้และชีวิตนี้คือใครก็ตามสามารถสะสมได้มากเท่าที่เขาหรือเธอต้องการในเวลานี้ตามบัญชีที่สูงส่งในเวลานี้ลูกได้รับสถานภาพของการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และจากการมีค่าควรที่จะได้รับการกราบไหว้บูชาลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกสะสมบัญชีที่สูงส่งของการกระทำที่สูงส่ง ความรู้ที่สูงส่ง ความสัมพันธ์ที่สูงส่ง พลังที่สูงส่ง และคุณธรรมที่สูงส่ง ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมามีบัญชีชั่วคราวของความเลื่อมใสศรัทธาที่ลูกทำบางสิ่งและลูกก็จะได้รับผลในทันทีจากสิ่งนั้นแล้วก็จะจบสิ้นลง บัญชีของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นช่วงเวลาชั่วคราวเพราะลูกได้รับแล้วลูกก็ใช้ในทันที เวลาที่จะสะสมไว้ในบัญชีที่ไม่สูญสลายของลูกที่จะคงอยู่ต่อไปชาติแล้วชาติเล่าคือตอนนี้ ด้วยเหตุนี้เองเวลาที่สูงส่งนี้จึงเรียกว่ายุคที่เป็นสิริมงคลที่สุดและยุคแห่งบุญ นี่เรียกว่ายุคของการอวตารจุติลงมาของพระเจ้า สิ่งนี้ได้รับการจดจำว่าเป็นยุคที่ลูกได้รับพลังโดยตรงจากพ่อ อยู่ในยุคนี้ที่พ่อเล่นบทบาทของการเป็นผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร เหตุนี้เองยุคนี้จึงถูกเรียกว่ายุคแห่งพร ในยุคนี้เนื่องจากความรัก พ่อจึงกลายเป็นผู้ดูแลสมบัติที่มีค่าที่ไร้เดียงสาและท่านก็ให้หลายล้านแก่ลูกเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่ง ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับโชคพิเศษในการสะสมหลายล้านเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่ง ในยุคอื่นมีบัญชีของการรับเท่าที่ลูกทำหรือให้ มีความแตกต่างเพราะในเวลานี้พ่อกลายเป็นเครื่องมือในการทำให้ลูกได้รับโดยตรงทั้งในรูปของมรดกและพร จากความเลื่อมใสศรัทธาลูกจะได้รับผลแห่งศรัทธาและความเลื่อมใสศรัทธาของลูก ในขณะที่นี้ลูกจะได้รับผลของมรดกและพร ดังนั้นลูกเฝ้าแต่ใช้ทุกอย่างก้าวในขณะที่เป็นตรีกาลดาชิและรู้ถึงความสำคัญของเวลานี้รู้ถึงการได้มาซึ่งการบรรลุผลและรู้บัญชีของการสะสมหรือไม่? ลูกรู้หรือไม่ว่าแม้กระทั่งเวลาหนึ่งวินาทีในเวลานี้สูงส่งมากแค่ไหนเมื่อเทียบกับเวลาปกติ? ลูกรู้เป็นอย่างดีหรือไม่ว่าบัญชีที่ลูกมีรายได้ภายในหนึ่งวินาทีนั้นมากแค่ไหนและบัญชีที่ลูกสูญเสียในหนึ่งวินาทีนั้นมีมากแค่ไหน? หรือว่าลูกได้รับบางสิ่งและสูญเสียบางสิ่งไปในทางที่ธรรมดา ลูกไม่ได้เสียเวลาอันมีค่าไปเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกได้เป็นบราห์มาภุมารและกุมารี แต่ลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่สูญสลายและในพรพิเศษหรือไม่? ผู้ที่มีสิทธิในเวลานี้จะประกาศสิทธิเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ในเวลานี้ดวงวิญญาณที่ยังคงต้องพึ่งพิงอยู่กับธรรมชาติ, ชันสการ์หรือความสัมพันธ์ประเภทไหนก็ตามจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิในสถานภาพของปวงประชาแทนที่จะมีสิทธิในอาณาจักรชาติแล้วชาติเล่า ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่มีสิทธิในอาณาจักร แต่กลายเป็นผู้ที่มีสิทธิในสถานภาพของปวงประชา ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นราชาโยคีผู้มีสิทธิในอาณาจักร อย่างไรก็ตามแทนที่จะเป็นเช่นนั้น อันเนื่องจากชันสการ์ของการพึ่งพิงแม้ว่าลูกจะเป็นลูกของผู้ประทานโชคแต่ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรได้ ดังนั้นโปรดตรวจสอบดูว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีสิทธิในตนเองมากแค่ไหน คนที่ไม่สามารถได้รับสิทธิเหนือตนเองจะสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกได้อย่างไร? โดยการกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้ที่ลูกสามารถเตรียมแบบจำลองที่มีชีวิตของผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักรของโลก เมื่อลูกประดิษฐ์อะไรบางอย่าง อันดับแรกลูกต้องเตรียมแบบจำลองก่อนใช่ไหม? ดังนั้นก่อนอื่นให้ดูที่แบบจำลองนี้

ในการเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองหมายถึงการเป็นราชาของอวัยวะทุกส่วนในร่างกายของลูก-ปวงประชาของลูก ปวงประชาปกครองหรือราชาปกครอง? ลูกสามารถรู้สิ่งนี้ใช่ไหม? หากปวงประชาปกครองลูกจะไม่สามารถถูกเรียกว่าราชาได้ ในการปกครองของปวงประชา,ราชวงศ์แห่งราชาก็สิ้นสุดลง หากอวัยวะใดอวัยวะหนึ่งกำลังหลอกลวงลูก,ลูกจะไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นนายของตนเองได้ อย่าได้คิดว่ามีความอ่อนแอหนึ่งหรือสองอย่างเสมอและที่ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย แม้แต่เพียงความอ่อนแอเดียวเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็สามารถหลอกลวงลูกในเวลาวิกฤติได้ ชันสการ์ที่ต้องพึ่งพิงเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ ดังนั้นการเป็นผู้ที่มีสิทธิหมายถึงการมีสิทธิเหนือตนเอง อย่าได้ถูกหลอกลวงภายใต้ความประทับใจว่าลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย ชันสการ์ที่มีสิทธิเหนือตนเองเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะทำให้ลูกมีสิทธิในโลกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ผู้ที่เป็นนายของตนเองในเวลาอันสั้นจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักรของโลกในเวลาอันสั้น ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่อตามคำสั่งของพ่อที่จะกลับมาทดเทียมกับพ่อคือผู้ที่ประกาศสิทธิในบัลลังก์แห่งอาณาจักร การจะกลับมาทดเทียมกับพ่อหมายถึงการ

นั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่อ เช่นที่พ่อบราห์มากลับมาสสมบุรณ์พร้อมและหัดเทียม ดังนั้นลูกก็จะกลับมาสสมบุรณ์พร้อมและหัดเทียมเช่นกัน ประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ของอาณาจักร อย่าได้รับสิ่งใดที่น้อยในแง่ของสิทธิ์ในมรดกและพรของลูกอันเนื่องจากความไม่ระมัดระวังประเภทใดๆ ดังนั้นจงตรวจสอบบัญชีของการสะสมของลูก ปีใหม่เพิ่งจะเริ่มขึ้น ตรวจสอบบัญชีในอดีตของลูกและสะสมในบัญชีใหม่ของลูกด้วยความช่วยเหลือของเวลานี้และพรของพ่อ อย่าสร้างบัญชีที่ลูกได้มาและใช้ในทันที ในเวลาอมฤตลูกมีโยคะและลูกก็สะสม ในช่วงเวลาเรียนลูกศึกษาและก็สะสม จากนั้นตลอดทั้งวันภายใต้อิทธิพลของสภาวะแวดล้อมและสถานการณ์ ภายใต้อิทธิพลของการจุ่มจากมายา หรือภายใต้อิทธิพลของชั้นสการของลูกเอง ลูกใช้สิ่งนั้นเพื่อให้ได้ชัยชนะในขณะที่ต้องต่อสู้ แล้วผลลัพธ์คืออะไร? ลูกได้มาและลูกก็ใช้ไป ดังนั้นลูกได้สะสมอะไรหรือไม่? ดังนั้นจงตรวจสอบบัญชีสะสมของลูกอยู่เสมอและให้บัญชีของการสะสมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในทำนองเดียวกันในการบันทึกการทของลูกเช่นกันอย่าเพียงแค่อัดเครื่องหมายลงไป ลูกเข้าชั้นเรียนหรือไม่? ใช่ ลูกมีโยคะไหม? อย่างไรก็ตามโยคะของลูกมีพลังอย่างที่ควรจะเป็นไปตามเวลาหรือไม่? ลูกผ่านช่วงเวลาของลูกไปได้ดีหรือไม่? ลูกมีความสุขกับตนเองมากและลูกก็สร้างบางสิ่งกับเวลาในปัจจุบัน แต่พร้อมกับปัจจุบันลูกได้สะสมบางสิ่งด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกมีประสบการณ์ที่มีพลังเช่นนี้หรือไม่? อย่าเพียงแค่อัดตรวจสอบว่าลูกกำลังเคลื่อนไป เมื่อใดก็ตามที่ลูกถามใครว่าพวกเขาเคลื่อนไปอย่างไร พวกเขาจะบอกว่าพวกเขาเคลื่อนไปได้ดีมาก อย่างไรก็ตามตรวจสอบว่าลูกเคลื่อนไปด้วยความเร็วแค่ไหน ลูกกำลังเคลื่อนไปด้วยความเร็วของมดหรือด้วยความเร็วของจรวด? ในปีนี้ตรวจสอบความเร็วและเปอร์เซ็นต์ของลูกในการกลับมาที่มีพลังในทุกสิ่ง ลูกสะสมได้กี่เปอร์เซ็นต์? ถ้าเป็นห้ารูปปีลูกจะบอกว่าลูกสะสมแล้ว และถ้าเป็นรูป 500 ลูกก็จะบอกว่าลูกได้สะสมแล้วเช่นกัน ดังนั้นลูกได้สะสมแล้ว แต่ลูกสะสมเท่าไร? ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่?

ลูกกำลังก้าวไปสู่โกลเด้นจูบิลี (การเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี) ตลอดทั้งปีนี้เป็นปีของโกลเด้น จูบิลี ใช่ไหม? ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกมีสุขภาพของหรือไม่มี นั่นคือลูกมีสภาพที่สะอาดปรารถนาในทุกประการหรือไม่ หรือลูกมีสภาพที่สะอาดซึ่งเป็นสภาพของยุคเงินหรือไม่? ความพยายามของลูกจะต้องเป็นสะอาดปรารถนาของงานรับใช้ของลูกก็ควรจะมีสภาพที่เป็นยุคทองเช่นกัน อย่าให้มีสิ่งเจือปนของชั้นสการเก่าแม้แต่น้อย มันไม่ควรจะเป็นเหมือนทุกวันนี้ที่พวกเขาทำเครื่องเงินชุบด้วยทอง ภายนอกดูเหมือนทอง แต่มีอะไรอยู่ข้างใน? กล่าวได้ว่าการผสมปนกันใช่หรือไม่? ดังนั้นอย่าได้มีสิ่งเจือปนของความหยิ่งยโสและความไม่เคารพในงานรับใช้ งานรับใช้ที่เรียกว่างานรับใช้ยุคทอง ไม่ควรจะมีแม้กระทั่งความรู้สึกของความอิจฉาความดื้อรั้นหรือการพยายามพิสูจน์ตนเองว่าลูกต้องโน้มน้าวหรือในธรรมชาติของลูก นั่นคือสิ่งเจือปน เสริมสิ่งเจือปนนั้นและกลายเป็นผู้ที่มีธรรมชาติของยุคทอง มีชั้นสการของ“ฮาจี”อยู่เสมอ ลูกต้องหล่อหลอมตนเองตามเวลาและงานรับใช้ นั่นคือลูกต้องกลายเป็นทองคำแท้ นั่นคือหล่อหลอมตัวนั่นเอง หากลูกคิดว่าลูกจะหล่อหลอมตนเองเมื่อคนอื่นหล่อหลอมตัวเขาเองนั่นคือการดื้อรั้น นั่นไม่ใช่ทองคำแท้ จบสิ้นสิ่งเจือปนนั้นและกลายเป็นยุคทอง ในความสัมพันธ์ของลูกให้มีความปรารถนาดีและความรู้สึกของความเมตตากรุณาสำหรับทุกคนอยู่เสมอ ให้มีความรู้สึกของความรักและความร่วมมือ ไม่ว่าใครจะมีแรงจูงใจเช่นไรหรือมีธรรมชาติแบบไหน ให้มีความรู้สึกของลูกสูงส่งเสมอ การนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเองในทุกสิ่งเหล่านี้คือการเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี การเผาสั่งเจือปนหมายถึงการเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี ลูกเข้าใจไหม? เริ่มต้นปีใหม่ด้วยสภาพของยุคทอง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? ในเวลาที่ได้ยินสิ่งนี้ ลูกทุกคนเข้าใจว่าลูกต้องทำสิ่งนี้ แต่เมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นต่อหน้าลูก ลูกคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ยากมาก เวลาที่มีปัญหาคือเวลาที่จะแสดงให้เห็นอำนาจของลูกในฐานะผู้เป็นนายของตนเอง มันเป็นเพียงในช่วงเวลาของการจุ่มนั้นที่ลูกต้องได้รับชัยชนะ มันเป็นเพียงในเวลาของการสอบเท่านั้นที่ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง อย่ากลายเป็นตัวของปัญหา แต่กลายเป็นตัวของการแก้ปัญหา ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำในปีนี้หรือไม่? และแล้วเมื่อนั้นความสำเร็จของโกลเด้นจูบิลีก็จะถูกเรียกว่าโกลเด้นจูบิลีของการกลับมาสสมบุรณ์พร้อม ลูกจะนำความใหม่อื่นๆอะไรมา? ความคิดทั้งหมดของลูก ๆ มาถึงบัดนี้แล้ว มีความใหม่อะไรในโปรแกรม? ลูกได้เลือกหัวข้อของการมีความคิดที่มีค่าเช่นทองใช่ไหม? “ความคิดและแง่คิดที่มีค่าเช่นทองที่ทำให้ท่านกลายเป็นทองและนำมาซึ่งยุคทอง” นี่คืหัวข้อที่ลูกเลือกใช่ไหม? อัจชะ วันนี้มีการพูดคุยกันในเรื่องนี้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บาบ่าจะบอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนั้นในเวลาอื่น อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคที่มีสิทธิ์สองเท่าในมรดกและพร ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเป็นนายของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกซึ่งเป็นทองคำที่แท้จริงที่ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่เป็นยุคทองอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษ ที่ด้วยความรักที่ลึกซึ้งต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองของพวกเขาทำให้เกิดความก้าวหน้าในการเปลี่ยนแปลงโลก ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัปพาดา

อะแวคบัฟฟาตาพบหมอมือมาประทุม

ลูกช้องแะในงานรับใช้เพื่อทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดมีความสุขอย่างสม่ำเสมอด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นที่สูงส่งของลูกใช้ไหม? หน้าที่พิเศษของหมอมือคือให้มีความสุขกับทุกดวงวิญญาณ ยาตัวแรกคือความสุข ความสุขทำให้ความเจ็บป่วยจบสิ้นลงไปในครั้งหนึ่ง ดังนั้นหมอมือทางจิตวิญญาณหมายถึงผู้ที่ให้ยาแห่งความสุข ดังนั้นลูกเป็นหมอมือเช่นนั้นใช่ไหม? หากดวงวิญญาณสัมผัสกับประกายแห่งความสุขแม้เพียงครั้งเดียวแล้ว ดวงวิญญาณนั้นก็จะเฝ้าแต่โอบยิบต่อไปด้วยประกายแห่งความสุข ดังนั้นลูกเป็นหมอมือที่ทำให้ทุกคนเบาสบายเป็นสองเท่าและทำให้พวกเขาโอบยิบในสมัย? หมอมือนั้นทำให้พวกเขาหลุดจากเตียง พวกเขาสามารถทำให้ผู้ป่วยที่ล้มหมอนนอนเสื่อลุกออกจากเตียงและทำให้พวกเขาเดิน ลูกนำพวกเขาออกไปจากโลกเก่าและทำให้พวกเขานั่งในโลกใหม่ ลูกทำแผนเช่นนั้นหรือไม่? ลูกได้วางแผนที่จะใช้เครื่องมือทางจิตวิญญาณแล้วใช่ไหม? ยานี้คืออะไร? ยานี้คืออะไร? การถ่วงเลียดคืออะไร? ลูกได้สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางจิตวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมด หากมีคนต้องการได้รับเลือด เลือดทางจิตวิญญาณอะไรที่ลูกจะให้กับเขา? ลูกจะให้ยาอะไรแก่ผู้ป่วยโรคหัวใจ? ผู้ป่วยโรคหัวใจหมายถึงผู้ป่วยที่ท้อแท้ ดังนั้นลูกต้องมีวัสดุทางจิตวิญญาณ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ทั้งหมดที่พวกเขาสร้างคือสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ ด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกของความเจ็บสงบลูกทำให้พวกเขาปลอดภัยจากโรคตลอดเวลา พวกเขาไม่มีรายการทั้งหมดของเครื่องมือต่างๆทั้งหมดในทำนองเดียวกันลูกควรมีรายการที่ยาวเช่นกัน ลูกเป็นหมอมือเช่นนั้นที่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีเช่นนั้นเพื่อทำให้ดวงวิญญาณมีความสุขที่ดีที่สุด ลูกได้ทำให้สิ่งนี้เป็นอาชีพของลูกหรือไม่? ลูกที่เป็นหมอมือทุกคนได้จัดทำบอร์ด(ป้ายปิดประกาศ)เช่นนั้นในสถานที่ของลูกเพื่อให้ทุกคนมีความสุขที่ดีและมั่งคั่งหรือไม่? เช่นเดียวกับที่คนเหล่านั้นเขียนอาชีพของพวกเขา ในทำนองเดียวกันก็ให้มีการเขียนสิ่งนี้เพื่อที่เมื่อผู้คนเห็นสิ่งนี้พวกเขาสามารถเข้าใจว่าสิ่งนี้คืออะไรและเข้ามาข้างในเพื่อดู มันควรจะเป็นบอร์ดที่น่าสนใจ ความพอใจของการเขียนควรเป็นเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถหยุดตนเองจากการเข้ามาสำหรับคำแนะนำ บอร์ดควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่จำเป็นต้องเรียกพวกเขาให้มา แต่พวกเขาจะถูกดึงดูดมาหาลูกเองแม้จะขัดกับความปรารถนาของพวกเขาก็ตาม คนเหล่านั้นเขียนว่า “คนนั้นคนนี้เรียนแพทยศาสตร์ (MBBS)” แต่ลูกต้องมีบอร์ดปิดประกาศเช่นนั้นที่ลูกเขียนอาชีพทางจิตวิญญาณของลูก ที่พวกเขาจะตระหนักว่าสถานที่ที่มีความจำเป็น ลูกได้สร้างจักรีทางจิตวิญญาณเช่นนั้นหรือลูกเพียงแค่เขียนจักรีทางโลกของลูกเท่านั้น?

(สิ่งอำนวยความสะดวกที่สูงส่งที่ควรได้รับสำหรับงานรับใช้คืออะไร?) วิธีของการทำงานรับใช้ที่เร็วที่สุดคือการทำงานรับใช้ด้วยความคิดที่มีพลัง ให้มีความคิดคำพูดและการกระทำที่มีพลัง ให้ทั้งสามทำงานพร้อมกัน นี่เป็นเครื่องมือที่ทรงพลังเมื่อลูกเข้ามาในคำพูด เปอร์เซ็นต์ของความคิดอันทรงพลังจะลดลงหรือเปอร์เซ็นต์ยังคงเหมือนเดิมและสร้างความแตกต่างให้กับพลังของคำพูด อย่างไรก็ตามให้ทั้งสามเกิดขึ้นพร้อมกัน กับผู้ป่วย,คนหนึ่งจะผ่าตัดเขาและอีกคนหนึ่งจะตรวจสอบชีพจรของเขาในเวลาเดียวกัน ทุกสิ่งจะเกิดขึ้นพร้อมกัน จะเกิดอะไรขึ้นถ้าบุคคลที่ผ่าตัดยังคงผ่าตัดต่อไป แต่คนที่ตรวจสอบชีพจรจะทำในภายหลัง มุ่งงานมากมายให้ทำพร้อมกัน ในทำนองเดียวกันเครื่องมือทางจิตวิญญาณสำหรับงานรับใช้ก็ต้องทำงานไปพร้อมกัน ลูกได้วางแผนสำหรับงานรับใช้และเป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตามลูกต้องคิดค้นสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นนั้นที่ทุกคนจะเข้าใจ: “ใช่,หมอมือทางจิตวิญญาณนี้จะทำให้พวกเขามีสุขภาพดีตลอดเวลา” อัจชะ

บัฟฟาตาพูดกับกลุ่ม:

อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ได้รับชัยชนะหลายครั้ง? พวกเขาจะรู้สึกว่าการที่สิ่งนั้นง่ายดายและเบาสบาย ผู้ที่ไม่ได้รับชัยชนะจะเจอแล้วเจอเล่าจะพบว่าแม้กระทั่งงานเล็กน้อยก็เป็นงานที่ยากลำบาก พวกเขาจะไม่เห็นว่ามันง่ายดาย อย่างไรก็ตามก่อนที่จะเริ่มงานใด คนอื่นจะรู้สึกว่าการนั้นสำเร็จลุล่วงแล้ว พวกเขาจะไม่มีความกังวลว่ามันจะเกิดขึ้นหรือไม่ พวกเขามักจะรู้สึกว่าการนั้นสำเร็จแล้วอยู่เสมอ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จและพวกเขาจะได้รับชัยชนะอยู่เสมอ สติปัญญาของพวกเขาจะมีศรัทธาเช่นนั้น พวกเขาจะไม่เห็นว่ามียาอะไรใหม่ พวกเขาจะรู้สึกว่าการที่สิ่งเก่ามาก พวกเขาจะยังคงทำให้ตัวเองเดินหน้าต่อไปด้วยสำนึกนี้

สิ่งซึ่งบอกของการเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าคืออะไร? ดวงวิญญาณที่เป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าจะสัมผัสกับสภาพที่โอบยิบได้อย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ ไม่ใช่บางครั้งพวกเขาหยุดและบางครั้งก็โอบยิบ เพียงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ในสภาพที่โอบยิบอย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่เป็นดวงวิญญาณที่เป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าที่ประกาศสิทธิ์ในทั้งสองมงกุฎ ดวงวิญญาณที่เป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าจะสัมผัสกับสภาพสูงสุดโดยอัตโนมัติ เมื่อใดก็ตามที่มี

สถานการณ์ใดๆเกิดขึ้น โปรดจำไว้ว่าลูกเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า ในการกลายเป็นเด็กหมายถึงลูกกลับมาเบาสบาย ลูกไม่สามารถแบกภาระใด ๆ อัจชะ

พร: ขอให้ท่านเป็นนายผู้ประทานและสัมผัสกับสภาพของการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อตนเองและผู้
อื่นเช่นพ่อบราห์มา
เพื่อที่จะเป็นนายผู้ประทานอย่างพ่อบราห์มา จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากสามสิ่ง – ความอิจฉา ความไม่ชอบ
และการวิพากษ์วิจารณ์ – และมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับทุกคน และสัมผัสกับสภาพของการ
มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวก นี่เป็นเพราะผู้ที่มิใช่ไฟของความอิจฉาในตัวเขาก็จะเผาไหม้ตนเองและ
ทำให้เกิดความทุกข์กับผู้อื่นด้วย ผู้ที่ไม่ชอบจะตกและทำให้ผู้อื่นตกด้วยเช่นกัน และผู้ที่แม้กระทั่งวิพากษ์
วิจารณ์ผู้อื่นอย่างตลกๆก็ทำให้ผู้อื่นสูญเสียความกล้าหาญและทำให้พวกเขาไม่มีความสุข ดังนั้นจึงเป็น
อิสระจากทั้งสามสิ่งนี้และสัมผัสกับสภาพของการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวก และกลายเป็นนายผู้
ประทานลูกของผู้ประทาน

คติพจน์: ผู้ที่มีอำนาจในการปกครองเหนือจิตใจสติปัญญาและชั้นสการของพวกเขา นั่นคือผู้ที่เป็นนายเหนือตนเอง
และเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: : ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้ธรรมชาติของลูกง่ายดายเหมือนของพ่อ ลูกไม่ควรจะมีความหึงงาใดๆ ให้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความรู้ ไม่ใช่ความหึงงาใด

คำถาม: ลูกบางคนมีนิสัยเหมือนเด็กยิ่งกว่าเด็กทารกเมื่อทำงานรับใช้อย่างไร?

คำตอบ: ลูกบางคนเฝ้าแต่ทำงานรับใช้และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้คน แต่พวกเขาไม่จดจำพ่อ พวกเขาพูดว่า บาบานั้นลืมหืมที่จดจำท่าน ดังนั้นบาบาจึงเรียกพวกเขาว่ามีความเป็นเด็กมากกว่าเด็กทารกเพราะโดยทั่วไปแล้วลูกๆจะไม่ลืมหืมพ่อของเขา เหตุใดลูกจึงลืมหืมผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชาย? หากลูกลืมหืมพ่อ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกได้อย่างไร ในขณะที่ทำงานด้วยมือของลูกจงเฝ้าแต่จดจำพ่อ

โอมซานติ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ขึ้นอยู่กับลูกๆ ลูกๆรู้ว่าพ่ออยู่ในร่างกายที่ธรรมดา และเป็นร่างที่แก่ด้วยเช่นกัน ที่นั่นแม้ว่าพวกเขาจะแก่ลง พวกเขาก็ดังอยู่อย่างมีความสุข เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นเด็กอีกครั้ง ผู้ที่รู้ด้วยเช่นกันและมีความสุขที่รู้ว่าท่านกำลังจะกลายเป็นอะไร กิจกรรมก็จะกลายเป็นเหมือนกับกิจกรรมของเด็กและผู้นั้นก็คงอยู่อย่างง่ายดายเหมือนเด็ก ไม่มีความหึงงาใดๆ สติปัญญานั้นเต็มไปด้วยความรู้ สติปัญญาของบราห์มาบาบาเป็นเช่นไร สติปัญญาของลูกก็ควรจะเป็นเช่นเดียวกัน บาบามาเพื่อสอนพวกเราและพวกเราที่จะกลายเป็นเช่นนี้ ดังนั้นลูกๆควรจะมีสุขอยู่ภายในของการสร้างของลูกและแล้วกลายเป็นเช่นนั้น พวกเรากำลังศึกษาราชโยคะ ไม่ว่าลูกจะเป็นเด็กเล็กๆ หรือเป็นผู้ที่แก่ชรา ลูกทั้งหมดจะสร้างของลูก การศึกษานั้นเป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกคน ผู้ที่พูดว่า: พ่อที่กำลังศึกษาราชโยคะเช่นกัน และแล้วพ่อก็จะไปและกลายเป็นเจ้าชาย ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกกำลังศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง และแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก สติปัญญาของลูกมีศรัทธาว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายจากขอลาน โลกของขอลานนี้กำลังจะจบสิ้นลง ลูกๆ ควรจะคงอยู่อย่างมีความสุขมาก บาบามาให้ลูกๆ ทัดเทียมกับท่าน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้กำลังจะกลายเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิง เป็นบาบาที่พูดว่า: พ่อต้องการที่จะกลายเป็นเช่นนั้น พ่อกำลังศึกษาการศึกษานี้เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น นี่คือการราชาโยคะ ลูกๆ พูดด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง พ่อพูดว่า: สิ่งนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง ขอให้มุกุหลาบในปากของลูก (ขอให้สิ่งนี้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ) นี่คือการสอบสำหรับการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ความรู้ที่ง่ายดายมาก จดจำพ่อและมรดกในอนาคต การจดจำรำลึกถึงนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ด้วยการอยู่ในการจดจำรำลึกถึงนี้ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก มีตัวอย่างที่ชั้นยาซีให้ไว้ ใครบางคนได้รับการบอกให้พูดซ้ำๆกับตนเอง: ฉันเป็นวัว ฉันเป็นวัว และแล้วเขาก็เชื่ออย่างแท้จริงว่าตนเองกำลังจะเป็นเช่นนั้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไร้ประโยชน์ ที่นี้เป็นเรื่องของศาสนา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: ความรู้ที่ง่ายดายมาก แต่ต้องมีความเพียรพยายามในการจดจำรำลึกถึง บาบามักจะพูดบ่อยๆว่า: ลูกเป็นเด็กทารก แล้วลูกก็พร่ำบ่นและถามว่า: ฉันเป็นเด็กทารกจริงๆหรือ? บาบามาพูดว่า: ใช่ ลูกเป็นเด็กทารก แม้ว่าลูกจะมีความรู้ที่ดีมากและทำงานรับใช้ได้ดีมากที่นัทรศาสตร์ทั้งวันทั้งคืน อย่างไรก็ตามพ่อก็จะบอกว่า ลูกเป็นเด็กทารก พ่อพูดว่า: แม้แต่บราห์มานี้ก็เป็นเด็กทารก บาบามาพูดว่า: ลูกยิ่งใหญ่กว่าพ่อ ผู้ที่มีความรับผิดชอบมากมาย ผู้ที่มีความรับผิดชอบมากมายมีหลายสิ่งที่จะต้องคิดถึง บาบามาได้รับข่าวมากมาย เหตุใดเองท่านจึงตื่นแต่เช้าตรู่และพยายามที่จะอยู่ในการจดจำรำลึกถึง จะต้องได้รับมรดกจากผู้เดียวนั้น ดังนั้นจดจำพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกคนฟังทุกวัน: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกอ่อนแอมากในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำรำลึกถึง ลูกอาจจะดีมากในความรู้ แต่ลูกแต่ละคนต้องถามหัวใจตนเองว่าลูกอยู่ในการจดจำรำลึกถึงบาบาเป็นเวลานานแค่ไหน โอเค ลูกอาจมีงานยุ่งตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงลูกสามารถอยู่ในการจดจำรำลึกถึงในขณะที่กำลังทำงานของลูก มีคำพูดที่ว่า: “ให้มือของลูกทำงานไปและให้หัวใจของลูกอยู่ในการจดจำรำลึกถึง” สิ่งนี้หมายถึงสติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงกับที่นั่น เช่นที่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขานั่งลงเพื่อกราบไหว้บูชา สติปัญญาของพวกเขาก็ถูกดูดซับด้วยงานของเขาๆ หรือหากสามของหญิงใดนั้นอยู่ต่างแดน สติปัญญาของเธอก็จะไปที่นั่น เพราะเธอมีสายใยที่ยิ่งใหญ่กับที่นั่น ดังนั้นแม้ว่าลูกอาจจะกำลังทำงานรับใช้อย่างดีมาก บาบายังคงพูดว่าลูกมีสติปัญญาของเด็กทารก ลูกหลายคนก็เขียนว่า: ฉันลืมหืมจดจำบาบา โอ้! แม้แต่เด็กทารกก็ไม่ลืมหืมพ่อของเขา! ลูกมีความเป็นเด็กมากกว่าเด็กทารก พ่อที่ทำให้ลูกเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงคือพ่อ,ครูและกูรูของลูก แต่ลูกก็ยังลืมหืมท่าน! บาบามาเพียงแค่นี้ให้คำแนะนำแก่ลูกๆที่สงบนิ่งที่ชาร์ทที่สมบูรณ์ของเขาแก่ท่านเท่านั้น ลูกๆควรเขียนถึงพ่อว่าลูกจะจดจำท่านอย่างไรและลูกจดจำท่านเมื่อไหร่ แล้วพ่อ

ก็สามารถแนะนำลูกได้ ขึ้นอยู่กับประเภทของงานที่ลูกทำ บาบาสามารถเข้าใจได้ว่าลูกมีเวลาว่างมากแค่ไหนในการจดจำ
ระลึกถึง ผู้ที่รับราชการก็มีเวลามาก ทันทึที่ปริมาณงานเบาขึ้นเล็กน้อย ลูกก็สามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ ในขณะที่กำลัง
เดินและกำลังเคลื่อนไหวไปมาขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบาใช้เวลาแก่ลูก โอเค เข้านอนในเวลาสามทุ่ม และตื่นใน
เวลาตีสองหรือตีสามในตอนเช้าและจดจำบาบา มาและนั่งที่นี้ บาบาไม่ต้องการให้ลูกสร้างนิสัยของการเพียงแค่นั่งลงเพื่อ
การจดจำระลึกถึงเท่านั้น เพราะลูกสามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึงในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมาด้วยเช่นกัน
ลูกมีเวลามากมายที่นี้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยขึ้นไปบนภูเขาและนั่งในสันโดษ ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้ว
บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร หากลูกไม่สามารถจดจำพ่อ ลูกก็มีความเป็นเด็กยิ่งกว่าเด็กทารก ทุกสิ่งขึ้น
อยู่กับการจดจำระลึกถึง ความเพียรพยายามนั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ความรู้นั้นง่ายดายมาก ลูกรู้
ว่าเพียงผู้ที่มาเมื่อวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมาและเข้าใจความรู้ใหม่อีกครั้ง ลูกยังคงได้รับคำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ความเพียร
พยายามเดียวที่ลูกต้องทำคือทำอย่างไรที่จะกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ ไม่มีวิธีอื่นที่จะทำสิ่งนี้นอกจากการ
จดจำรำลึกถึงพ่อ ลูกสามารถบอกบาบา บาบา เพราะนี่คือธุรกิจของนั้น หรือเพราะงานนี้ฉันจึงไม่สามารถจดจำท่านได้ บา
บาก็จะแนะนำลูกในทันที: อย่าทำสิ่งนั้นแต่ทำสิ่งนี้ ทุกสิ่งของลูกขึ้นอยู่กับารจดจำรำลึกถึง ลูกที่ดีๆ มากมายก็ให้ความรู้
อย่างดีมากและพวกเขาทำให้ทุกคนมีความสุข แต่พวกเขาไม่มีโยคะ แม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อ พวกเขา
ก็มีความใส่ใจอยู่ภายในที่จะอยู่ในการจดจำรำลึกถึง ควรจะมีความสุขอยู่ภายในว่าบาบากำลังทำให้ลูกเป็นเจ้าชายและ
เจ้าหญิงในอนาคต ตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำรำลึกถึงพ่อ และหากลูกเหนื่อยล้าลูกก็สามารถที่จะนอนลงและจดจำ
บาบา พ่อได้แสดงวิธีการมากมายให้แก่ลูก หากลูกไม่สามารถจดจำบาบาในขณะที่กำลังเดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา บา
บาก็จะพูดว่า: โอเค นั่งสำหรับการจดจำระลึกถึงพิเศษในเวลากลางคืน เพื่อที่อย่างน้อยที่สุดลูกก็สามารถสะสมบางสิ่งได้
อย่างไรก็ตามการบีบบังคับตนเองให้นั่งลงที่ใดที่หนึ่งเพื่อจะมีการฝึกจิตนั้นก็กลายเป็นเหมือนกับหฐโยคะ หนทางของลูก
คือหนทางที่ง่ายดาย ในขณะที่กำลังรับประทานอาหารของลูก จดจำพ่อ บาบากำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลก
เฝ้าแต่พูดกับตนเองเรื่อยๆว่า: ฉันกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้นด้วยการศึกษาให้ ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาของลูก
ลูกมีไม่กี่วิชา บาบาอธิบายน้อยมาก หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดแล้วถามบาบา พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายเหล่านี้
ทำขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า การพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายหมายถึงการพิจารณาว่าตนเองเป็นผีแห่งวัตถุธาตุทั้งห้า นี่
คือโลกที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจและนั่นคือโลกที่สูงส่ง ที่นี้ทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครรู้ว่าตัวเขาเองเป็นดวงวิญญาณ มีผิด
และถูกเสมอ การเข้าใจว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายคือความเข้าใจที่ถูกต้อง การพิจารณาว่าตนเองเป็น
ร่างกายที่สูญสลายเป็นความเข้าใจที่ผิด มีความหยิ่งยโสที่ยิ่งใหญ่ของร่างกายอย่างมาก เวลานี้พ่อพูดว่า: ลืมร่างกายของ
ลูก! กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูก
พบว่า เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากเพราะลูกใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องเขียนอย่างถูกต้องว่าเหล่าเทพแห่งสุริยวงศ์ใช้ 84 ชาติเกิด
ลูกๆเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนและการแก้ไขก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน การศึกษาทางโลกก็ต่างลำดับกันไปด้วย หากลูก
ศึกษาน้อยกว่าลูกจะได้รับเงินเดือนที่น้อยกว่า เวลานี้ลูกมาหาบาบาเพื่อรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะเพื่อที่
จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ดินแดนแห่งความตายนี้กำลังจะถูกทำลาย เวลานี้พวกเราต้องไปสู่ดินแดนแห่ง
ความเป็นอมตะ ลูกๆ ควรจะใส่ใจว่าจะกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์บริสุทธิ์จากโมบริสุทธิ์อย่างไร? พ่อผู้ชำระ
ให้บริสุทธิ์ได้แสดงวิธีการเดียวกันแก่ลูกๆ ทุกคน ท่านเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและเขียนบันทึกขารทของลูกและลูกจะคง
อยู่อย่างมีความสุขมาก เวลานี้ลูกมีความรู้ในขณะที่โลกอยู่ในความมืดสนิท เวลานี้ลูกกำลังได้รับการรู้แจ้ง ลูกกำลังจะ
กลายเป็นตรีเนตรและตริกาลดาร์ชิ มีผู้คนมากมายพูดว่า: พวกเขาสามารถได้รับความรู้เดียวกันนี้ทุกหนแห่งและไม่มีสิ่ง
ใดใหม่ โอ้! แต่ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้นี้และแม้ว่าพวกเขาจะได้รับความรู้ใหม่ที่ใดอื่น พวกเขาที่ไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวกับ
ความรู้ นั้น มีใครบ้างไหมที่ทำความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์? ไม่มีเลย! พ่อบอกลูกๆว่า เวลา
เข้าตุนั้นดีมาก ลูกจะมีความสุขอย่างมากเพราะทุกสรรพสิ่งมีความสงบและบรรยากาศที่ดีมาก บรรยากาศที่เลวร้าย
ที่สุดคือตั้งแต่เวลาที่ทุ่มถึงเที่ยงคืน เหตุนี้เองช่วงเวลาเช้าวันจึงดีมาก เข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นตีสองหรือตีสาม นั่งอย่าง
สบายและสนทนากับบาบา จดจำประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ชีพบาบาพูดว่า: พ่อมีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง
พ่อกลายเป็นครูและสอนลูก ลูกดวงวิญญาณเฝ้าแต่จดจำพ่อ โยคะโบราณของบาร์ตันนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก ลูกต้องเขียน
ด้วยว่าลูกมีโยคะกับผู้ใด? เป็นโยคะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือเป็นการจดจำระลึกถึง ลูกๆ รู้ว่าลูกคือ
ผู้ที่รอบด้าน ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เพียงผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินเท่านั้นที่จะมาที่นี้ พวกเราคือบราห์มินและเวลานี้เรา
กำลังจะกลายเป็นเทพ สรัสวตีคือลูกสาวของพ่อบราห์มาเช่นเดียวกัน พ่อ(บราห์มา)นั้นก็แก่ชรา แต่พ่อนั้นก็มีความสุขมาก
ที่เวลานี้พ่อ(บราห์มา)กำลังจะจากร่างนี้และไปรับชาติเกิดเป็นราชา เวลานี้พ่อ(บราห์มา)กำลังศึกษาเล่าเรียนและจะมีชื่อน

ทองในปากของพ่อ นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกทุกคน เหตุใดลูกจึงไม่มีความสุข? ไม่ว่าคนอื่นจะพูดอะไร ทำไมความสุขของลูกจึงหายไป? หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาได้อย่างไร? ลูกต้องกลับมาสูงส่งใช่ไหม? แสดงให้เห็นว่าลูกสามารถทำความเพียรพยายามเช่นนั้น ทำไมลูกต้องสับสน? ทำไมลูกถึงรู้สึกท้อแท้ใจที่ลูกพูดว่าไม่ใช่ทุกคนจะได้เป็นราชา? ช่วงเวลาที่ลูกคิดว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นราชา ลูกก็สับสน เมื่อพวกเขาศึกษาในวิทยาลัยเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร พวกเขาไม่ได้พูดว่าไม่ใช่ทุกคนจะเป็นนักกฎหมาย หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะสับสน ลูกประจำทั้งหมดอยู่ที่ 16,108 ใครจะมาก่อน? นั่นก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามมากกว่าคนถัดไป เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าลูกต้องออกจากร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน หากลูกจดจำได้มากเท่านี้ความเพียรพยายามของลูกก็จะเข้มข้นขึ้น ควรที่จะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่า ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว วันนี้มีผู้คนหลายพันล้านคนในโลกและจะมีเพียงลูกๆเพียง 900,000 ดวงวิญญาณเท่านั้นที่นั่น นี่เป็นเพียงการประมาณ จะมีอีกมากมายแค่ไหนในยุคทอง? เพราะอาณาจักรที่กำลังมีการก่อตั้งจะต้องมีปวงประชาเช่นกัน สติปัญญากล่าวว่า: ในยุคทองต้นไม้มีขนาดเล็กมาก เป็นต้นไม้ที่สวยงามมาก ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ทั้งวงจรรยังคงหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกต่อไป หากลูกเฝ้าแต่หมุนวงจรถลอดเวลา นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก อาการไที่เกิดขึ้นคือความทุกข์ทรมานของกรรมเพราะนี่คือรองเท้าเก่า ฉันจะไม่ได้รับรองเท้าใหม่ที่นี่ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และพ่อก็ไม่ได้เข้าไปในกรรม พ่อเข้าไปในร่างเก่าที่ธรรมดา เวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของลูก และลูกต้องไปอยู่เหนือเสียงสู่ดินแดนแห่งความสงบ เช่นที่กลางวันสิ้นสุดลงและเปลี่ยนเป็นกลางคืน และกลางคืนก็สิ้นสุดลงและเปลี่ยนเป็นกลางวัน ในทำนองเดียวกัน โลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน ยุคทองจะมาอย่างแน่นอนเมื่อยุคบรรจบกันสิ้นสุดลง ลูกๆต้องให้ความสนใจอย่างมากกับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง สิ่งนี้ยังขาดอยู่อย่างมากในปัจจุบัน เหตุนี้เองบาบาจึงเรียกลูกๆว่าเป็นเด็กทารก ลูกได้แสดงธรรมชาติหรือลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นเด็กทารก เมื่อลูกพูดว่าลูกไม่สามารถจดจำบาบาได้ ลูกก็จะถูกเรียกว่าเป็นเด็กทารกใช่ไหม? ลูกเป็นเด็กเล็กๆเช่นนั้นที่ลูกลืมพ่อหรือไม่? ท่านเป็นพ่อ ครู และครูที่แสนหวานที่สุด ท่านคือผู้ที่รักมากที่สุดของลูกเป็นเวลาคี่ครั้งวงจร แต่ลูกยังลืมท่าน! เป็นเวลาคี่ครั้งวงจรที่ลูกเคยจดจำท่านเมื่อลูกอยู่ในความทุกข์ ด้วยการพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ด้วยร่างกาย เวลานี้พ่อมาแล้ว จดจำพ่อให้ดีมาก ชี้นทางแก่ผู้อื่นอีกมากมาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปก็จะมี การขยายตัวเป็นอย่างมาก ศาสนาก็ขยายตัว มีตัวอย่างของอุโรบินโดโกส วันนี้เขามีศุภญจำนวนมากมาย เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าทั้งหมดเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้รับความรู้ นี่คือความรู้เกี่ยวกับวิธีที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดได้อย่างไร ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อมาและทำความสะอาดเสื้อผ้าที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด ค่ายกย่องนี้เป็นของท่านเท่านั้น สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ความรู้นั้นง่ายมาก เพียงแค่อ่านมุรลีย์ให้ผู้อื่นฟังและเฝ้าแต่จดจำพ่ออยู่เรื่อยๆ ในขณะที่จดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และยังคงเติมน้ำมันให้เต็มอยู่เรื่อยๆ แล้วลูกดวงวิญญาณก็จะสามารถวิ่งได้ ลูกสามารถเรียกดวงวิญญาณได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของขบวนแห่งของชีพบาบาหรือเป็นลูกๆ ของท่าน พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาแล้วเพื่อจะนำลูกออกไปจากกองไฟของต้นธาราคะและทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของโยคะ ลูกได้รับพละนามย์ที่ดีด้วยโยคะและความมั่งคั่งด้วยความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูกและอยู่อย่างมีความสุข อย่าได้ท้อแท้ อย่าได้มีความคิดว่า ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นราชา จงเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง
2. จดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดด้วยความรักอย่างมาก อย่างกลายเป็นทารกในสิ่งนี้ เวลาเข้าตรู่เป็นเวลาที่ดีมากสำหรับการมี การจดจำระลึกถึง นั่งอย่างสบายในความเงียบและจดจำบาบา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จด้วยการทำให้สภาพของลูกเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ และที่เป็นบาป ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิของลูก เพื่อที่จะได้รับพรด้วยความสำเร็จในงานของการเปิดเผยบัพาดา จงมีความเป็นหนึ่งเดียวกันเสมอและเปิดเผยผู้เป็นหนึ่งเดียว นิ้วเดียวของความร่วมมือลูกแสดงว่าเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหนึ่งเดียวกัน

และแล้วด้วยสมาธิ นั่นคือเมื่อสภาพของลูกปราศจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และเป็นบาป ความสำเร็จก็จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูก อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ลูกต้องจดจำคติพจน์อย่างสม่ำเสมอว่า: ฉันจะไม่เป็นปัญหาหรือฉันจะไม่แปรปรวนเมื่อเห็นปัญหา ฉันจะอยู่อย่างเป็นตัวของการแก้ปัญหาเสมอ

คติพจน์: อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบิดาตา และมายาจะไม่สามารถทอดเงาขึ้นมาปกคลุมเหนือลูกได้

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรักของลูกเป็นไปสำหรับพ่อผู้เดียวเพราะลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกพูดกับท่านด้วยความรักว่า “บาบาของนีน”
- คำถาม:** เหตุใดจึงไม่มีคำพูดของมนุษย์ที่จะสามารถเปรียบเทียบกับคำพูดของพ่อได้?
- คำตอบ:** เพราะทุกคำพูดที่พ่อพูดนั้นคือคำพูดที่สูงส่ง ผู้ที่ได้ยินคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้จะกลายเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ พวกเขากลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด คำพูดที่สูงส่งของพ่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม คำพูดที่มนุษย์พูดไม่ใช่คำพูดที่สูงส่ง ในความเป็นจริงเป็นเพราะคำพูดของมนุษย์นั้นที่ทำให้ลูกตกต่ำลงมาเรื่อยๆ
- เพลง:** แม้ว่าโลกจะเปลี่ยนไป เราก็อยู่อย่างมั่นคงเสมอ

โอมชานติ บรรทัดแรกของเพลงนี้มีความหมาย แต่ส่วนที่เหลือของเพลงนั้นไม่มีประโยชน์ มันคล้ายกับถ้อยคำในกิตะที่ว่า “พระเจ้าพูด” “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียยาจีภาพ” นั้นถูกต้อง ที่เรียกว่าเกลื่อนหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง ลูกๆ รู้ดีมากว่าพระเจ้าคือใคร ชีพบาบานั้นเรียกว่าพระเจ้า ชีพบาบาและสร้างชีวาอาลา ท่านมาที่ไหน? มาในโรงคำประเวณี ท่านเองมาและพูดว่า: โอ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานที่น่ารัก ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อ เป็นลูกดวงวิญญาณที่รับฟังท่าน ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกไม่สูญสลายและร่างของลูกสูญสลาย เวลานี้เราดวงวิญญาณกำลังรับฟังคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้ที่พูดโดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่พูดสิ่งที่สูงส่ง ซึ่งทำให้เรากลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง ไม่มีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และกูรู ฯลฯ พูดถ้อยคำที่สูงส่ง เมื่อพวกเขาพูดว่า “ชีโวฮัม” นั้นก็ไม่ใช่คำพูดที่แท้จริงเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังรับฟังคำพูดที่สูงส่งจากพ่อและจะกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างหนามและดอกไม้ เวลานี้ ลูกๆ รู้ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่พูดกับลูก ชีพบาบาอยู่ในผู้นี้ ท่านก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ร้องเรียกหา โอ ดวงวิญญาณสูงสุดได้โปรดมา มาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อสูงสุด ผู้ที่ทำให้เรากลายเป็นผู้ที่สูงสุด ลูกกำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดในบันดามนุษย์ทั้งหลาย ผู้ที่ถูกเรียกว่าเทพ คำว่า “พ่อสูงสุด” นั้นหวานชื่นมาก เมื่อพวกเขาพูดถึงท่านว่าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งก็ไม่มีความหวานชื่น ลูก เพียงไม่กี่คนที่จดจำระลึกถึงพ่อภายในตัวลูกด้วยความรักอย่างมาก สามิและภรรยาทางร่างนั้นก็จดจำกันและกันทางร่างกาย ที่นี้ลูกดวงวิญญาณต้องจดจำดวงวิญญาณสูงสุดด้วยความรักอย่างมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่สามารถกราบไหว้บูชาท่านด้วยความรักมากเช่นนั้น ไม่มีความรักนั้นเลย พวกเขาจะรักท่านได้อย่างไรในเมื่อพวกเขาไม่รู้จักท่าน? เวลานี้ลูกๆ มีความรักมากมายต่อท่าน ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: บาบาของนีน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พี่น้องเพศชายแต่ละคนก็พูดว่าบาบาให้คำแนะนำของท่านกับเรา อย่างไรก็ตามนั้นจะไม่เรียกว่าความรัก ลูกๆ มีความรักต่อใครบางคนที่ถูกได้รับบางสิ่งจากเขา ลูกๆ รักพ่อของเขาเพราะพวกเขาได้รับมรดกจากพ่อ ยิ่งมรดกนั้นยิ่งใหญ่แค่ไหน ลูกๆ ของเขาก็จะมีความรักที่ยิ่งใหญ่มากเท่านั้น หากพ่อของพวกเขาไม่มีมรดกใดๆ แต่ปู่ของพวกเขามี เขาก็คงจะไม่มีความรักต่อพ่อของเขามากนัก เขาจะมีความรักต่อปู่มากกว่าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับเงินจำนวนหนึ่งจากปู่ เวลานี้ ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนลูก นี่คือการร่ำของความสุขที่ยิ่งใหญ่: พระเจ้าคือพ่อของนีน ไม่มีใครรู้จักพ่อผู้สร้างนั้น เป็นเพราะไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าเป็นพ่อ หากลูกถามเด็กคนหนึ่งว่าพ่อของเขาชื่อใคร ในท้ายที่สุดเขาก็จะพูดว่า “นีนเอง” เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของพ่อทั้งหมดอย่างแน่นอน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่เราได้พบกับท่านในเวลานี้ไม่ได้มีพ่อของท่านเอง นั่นคือพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากมายอยู่ภายในลูก เมื่อผู้คนไปจาริกแสวงบุญเหล่านั้น พวกเขาไม่มีความสุขมากนักเพราะไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ เลย พวกเขาเพียงแค่ไปที่นั่นเพื่อจะมีนิมิต พวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายโดยไม่ได้อะไรเลย พวกเขาเหนื่อยล้าอย่างมากและพวกเขายังใช้เงินของพวกเขาจนหมดด้วยเช่นกัน พวกเขาใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่ได้อะไรเลย ถ้ามีรายได้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนของบาร์ตก็จะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งมาก พวกเขาใช้จ่ายเงินหลายพันล้านรูปในการสร้างวัด ฯลฯ ลูกไม่ได้มีเพียงแค่วัดโสมนารถวัดเดียว ราชาแต่ละองค์ก็มีวัด ลูกเคยได้รับความมั่งคั่งมากมาย เมื่อห้าพันปีก่อนลูกถูกสร้างให้เป็นนายของโลก เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ ห้าพันปีก่อนวันนี้ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนพวกเขา ดูสิว่าลูกกลายเป็นอะไรในตอนนี! ให้สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูก พวกเราในเคยสูงส่งมาก เมื่อเราได้ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกเราได้ตกลงมาถึงพื้นแล้ว เราได้กลายเป็นผู้ที่ไร้ค่าเช่นเปลือกหอย เวลานี้พวกเรากำลังจะไปหาบาบาผู้ที่ทำให้พวกเรากลายเป็น

นายของโลก นี่คือการจาริกแสวงบุญเดี่ยวเท่านั้นที่ดวงวิญญาณได้พบพ่อของพวกเขา ดังนั้นจะต้องมีความรักนั้นอยู่ในโลก เมื่อลูกมาที่นี่ สติปัญญาของลูกควรมีความตระหนักว่าลูกกำลังจะไปหาพ่อที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลกจากท่านอีกครั้งหนึ่ง พ่อฉันให้คำสอนแก่พวกเรา ลูกๆจงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง จดจำฉันผู้เป็นพ่อผู้ทรงพลังอำนาจผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาทวงจรรยาและบอกลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ให้เข้าไปในหัวใจของลูกว่าลูกกำลังไปหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อแผ่ดวง วิญญาณพูดว่า: ฉันแผ่ดวง ลูกเข้าไปหาลูกจะไปหาชีบบาบาและบราห์มาดาต้า ทั้งสองนั้นอยู่ในรูปที่รวมกัน พวกเรากำลังจะไปพบผู้เดียวที่ทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลก ให้มีความสุขภายในที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกจากบ้านของลูกเพื่อมาที่นี่ที่มธุรัน ความสุขจะระเหิดอยู่ในลูก พ่อมาเพื่อสอนพวกเราและท่านกำลังแสดงวิธีที่จะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งให้แก่พวกเรา เมื่อลูกจากบ้านของลูก ลูกควรมีความสุขนี้อยู่ภายใน เมื่อเด็กสาวจะไปพบกับว่าที่สามีของเธอในอนาคต เธอจะสวมใส่เครื่องประดับต่างๆ และใบหน้าของเธอก็จะเบ่งบาน ใบหน้าของเธอเบ่งบานเพื่อที่จะได้รับความทุกข์ ใบหน้าของลูกเบ่งบานเพื่อที่จะได้รับความสุขอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นเธอจะมีความสุขมากมายขนาดไหนในการมาพบกับพ่อเช่นนี้ เวลาที่ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว เมื่อเราไปยังยุคทอง องค์ของเราจะลดลง เวลาที่ลูกบราห์มินคือลูกของพระเจ้า พระเจ้านิ่งที่นี้และสอนลูก ท่านคือพ่อของเราและครูของเราด้วยเช่นกัน ท่านกำลังสอนเราและกำลังชำระพวกเราให้บริสุทธิ์ และจากนั้นท่านจะพาพวกเรากลับบ้านไปกับท่าน เวลาที่เราดวงวิญญาณได้รับการปลดปล่อยจากอาณาจักรที่สกปรกของราวันนี้ เธอจะมีความสุขมากมายภายในลูก ในเมื่อพ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกควรศึกษาเล่าเรียนให้ดี เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนได้ดี พวกเขาก็จะสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดี ลูกๆพูดว่า บาบานั้นจะกลายเป็นศรีนารายณ์ นี่คือการที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง เป็นเรื่องราวของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกเคยรับฟังเรื่องราวที่ผิดเหล่านั้นมาชาติแล้วชาติเล่า เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในเวลานี้ที่ลูกฟังเรื่องราวที่แท้จริงจากพ่อ และแล้วเรื่องราวนั้นก็ดำเนินต่อไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการกล่าวกันว่าชีบบาบาถือกำเนิดในเวลากลางคืนและดังนั้นพวกเขาจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านปีแล้วปีเล่า อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเมื่อไหร่หรือท่านได้ทำอะไรเมื่อท่านมา อัจชะ พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้ว่ากฤษณะมาเมื่อใด, เขามาอย่างไรหรือเขาทำอะไร พวกเขาบอกว่ากฤษณะมาในดินแดนของคันส์ เขาจะถือกำเนิดในดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกๆควรมีความสุขมากที่ลูกจะไปหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บางคนเล่าประสบการณ์ของเขาว่าผู้หนึ่ง-ผู้นี้ได้ยิงลูกธนูมาที่พวกเขาและบอกพวกเขาว่าบาบาได้มาแล้ว นับตั้งแต่วันนั้นพวกเขายังคงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง การจาริกแสวงบุญนี้เป็นไปสำหรับลูกเพื่อที่จะไปหาพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด บาบามีชีวิตและท่านมาเพื่อพบปะกับลูกๆของท่าน การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นเรื่องทางร่างกาย ที่นั่นพ่อมีชีวิตอยู่ เช่นที่เราดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกาย ดังนั้นพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุดก็พูดผ่านร่างกายด้วยเช่นกัน การศึกษานี้เป็นไปเพื่อการดำรงชีพของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด การศึกษาอื่นๆเป็นไปสำหรับชาติเดียวนี้เท่านั้น ดังนั้นลูกควรศึกษาการศึกษาใดและลูกควรจะมีอาชีพอะไร? พ่อพูดว่า: ทำทั้งสองอย่าง ลูกจะต้องไม่ทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกและไปอาศัยอยู่ในป่าเหมือนที่ชัณยาสซีทำ หนทางนี้เป็นหนทางครอบครัว การศึกษานี้เป็นไปสำหรับทั้งสอง ไม่ใช่ทุกคนที่จะศึกษาเล่าเรียน บางคนจะศึกษาเล่าเรียนได้ดีมาก และบางคนก็น้อยกว่านี้เล็กน้อย ลูกๆก็จะยิงทะเล บางคนทันที ในขณะที่คนอื่นก็จะพูดอยู่เรื่อยๆราวกับว่าพวกเขาเป็นบ้า บางคนพูดว่า: ใช่ฉันจะพยายามที่จะเข้าใจ คนอื่นพูดว่า: ฉันต้องเข้าใจเรื่องเหล่านี้ด้วยการนั่งในสันโดษที่โหดร้าย จากนั้นพวกเขาก็ออกไปและหายไป หากลูกศรของความรู้อยู่ในใครบางคน เขาก็จะมาเพื่อเข้าใจทุกสิ่งในทันที บางคนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา ลูกสามารถเข้าใจได้จากสิ่งนั้นว่าลูกศรไม่ได้ยิงโดนพวกเขา ดูซิว่าบาบาทำทุกสิ่งในทันทีอย่างไรเมื่อลูกศรนั้นยิงทะลุท่าน ท่านเชื่อว่าท่านจะได้รับอำนาจในการปกครอง ดังนั้นท่านจึงคิดว่า“ทั้งหมดนี้คืออะไรเมื่อเทียบกับสิ่งนั้น? ฉันต้องการจะประกาศสิทธิในอาณาจักรจากพ่อ” พ่อพูดว่า: เวลาที่ดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ แต่มาและทำความเข้าใจกับสิ่งเหล่านี้ให้ดีเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ลูกต้องดูแลครอบครัวของลูก และหล่อเลี้ยงสิ่งสร้างของลูก ผู้คนเหล่านั้น(ชัณยาสซี) สร้างครอบครัวของเขาแล้วก็ออกจากบ้านแล้วหนีไป พ่อพูดว่า ลูกได้สร้างสิ่งสร้างของลูกขึ้นมา ดังนั้นจงดูแลพวกเขาอย่างดี หากภรรยาและลูกๆของลูกฟังลูก พวกเขาก็มีความเชื่อฟังและมีค่า หากพวกเขาไม่เชื่อฟัง พวกเขาก็ไม่มีค่า ลูกสามารถบอกได้ว่าคนไหนมีค่าและคนไหนไม่มีค่า พ่อพูดว่า: หากลูกทำตามศรัทธา ลูกก็จะกลับมาสูงส่ง มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถได้รับมรดก จงกลับมาบริสุทธิ์ กลายเป็นลูกที่มีค่าและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ เมื่อลูกศรได้ยิงตรงพวกเขา พวกเขาก็จะพูดว่า ก็เท่านั้น! เวลาที่ฉันจะหารายได้ที่แท้จริง พ่อมาเพื่อพาลูกไปยังชีวาอายา ลูกต้องกลับมาที่มีค่าควรแก่การไปชีวาอายาด้วยเช่นกัน มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ บอกพวกเขา: เวลาที่จดจำชีบบาบา ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า พวกเขาต้องได้รับประโยชน์เช่นกัน บอกพวกเขา: เวลาที่จดจำพ่อแล้วบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อย เป็นหน้าที่ของลูกสาวที่จะยกกระดานทั้งครอบครัวของลูกและครอบครัวของฝ่ายสามีของลูก เนื่องจากลูกได้ถูกรับเชิญให้ไปที่นั่นก็เป็นหน้าที่ของลูกที่จะ

ให้ประโยชน์แก่พวกเขา กลับมาด้วยความเมตตา แสดงหนทางที่จะกลับมาสะอาดประจักษ์ให้แก่นุชนที่ไม่นับถือและตาโม
ประจักษ์ ลูกรู้ว่า ทุกสิ่งกลับมาเก่าจากใหม่อย่างแน่นอน ในนรกทุกดวงวิญญาณไม่นับถือ ดังนั้นพวกเขาจึงไปอาบน้ำใน
แม่น้ำคงคาเพื่อที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นต้องทำให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาไม่นับถือ และตั้ง
นั้นพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดกับดวงวิญญาณ: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ให้สาสน์ของพ่อ
แก่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมด พ่อพูดว่า จดจำพ่อ อัลลอยสังกะสีถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณเรื่อยๆด้วยไฟโยคะหรือ
การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ แล้วลูกจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และมาหาพ่อ พ่อจะพาทุกสิ่งกลับมา
บ้านกับพ่อ แผลงปองจะเดินไปข้างหน้าเรื่อยๆจนกระทั่งไปเจอสิ่งที่อ่อนนุ่มแล้วมันก็จะค่อยๆตรงนั้น มันจะได้รับอะไรจาก
การต่อยก้อนหิน? ลูกสามารถให้คำแนะนำของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อบอกลูกแล้วว่า ผู้เลื่อมใสศรัทธาของท่านอยู่ที่ไหน พวก
เขาอยู่ที่วัดของชีวา, วัดของกฤษณะและวัดของลักษมีและนารายณ์ ผู้เลื่อมใสศรัทธายังคงกราบไหว้บูชาพ่ออยู่เรื่อยๆ พวก
เขาก็เป็นลูกของพ่อเช่นกัน พวกเขาได้รับอาณาจักรจากพ่อด้วยเช่นกัน แต่เวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้
ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของเหล่าเทพด้วย การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งคือการกราบ
ไหว้บูชาชีวาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ในขณะที่ค่อยๆตกต่ำลงมา, พวกเขาก็เริ่มกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะอธิบาย
แก่ผู้กราบไหว้บูชาชีวา นี่คือการชืบบา พ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านให้มรดกของสวรรค์แก่เรา พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อ
และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อกำลังให้สาสน์นี้แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มหาสมุทรแห่งความรู้
พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อสอนโยคะแก่ลูกเช่นกันเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อให้สาสน์นี้แก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา
จดจำพ่อ! จดจำ 84 ชาติเกิดของลูก! ลูกจะพบผู้เลื่อมใสศรัทธาในวัดและที่กุ่มกมล ลูกสามารถอธิบายที่นั่นได้ว่า แม่น้ำ
คงคาหรือดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกๆควรมีความสุขว่าลูกกำลังจะไปหาใคร ท่านนั้นธรรมดา
ท่านควรจะเปิดเผยความโอฬารตระการตาอะไร? ชืบบาควรทำอะไรเพื่อที่ท่านดูเหมือนราวกับว่าเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่?
ท่านไม่สามารถสวมจีวรสีเหลือง พ่อพูดว่า พ่อใช้ร่างธรรมดา แนะนำพ่อชีวาควรจะทำอย่างไร! พ่อจะตกแต่งพาหนะนี้
อย่างไร? เมื่อพวกเขาขี่ม้าของฮุสเซ็น พวกเขาก็ตกแต่งม้าอย่างสวยงามมาก ที่นี้พวกเขาแสดงพาหนะของชืบบาที่เป็น
วัว พวกเขายังวางสัญลักษณ์ของชีวาไว้บนหน้าผากของวัวด้วยเช่นกัน ชืบบาจะเข้าไปในวัวได้อย่างไร? เหตุใดพวกเขา
จึงได้แสดงวัวในวัด? พวกเขาพูดว่านั่นคือพาหนะของชังการ์ ชังการ์จะมีพาหนะในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือไม่?
ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สัญญากับตนเองว่า 1) เวลานี้ลูกจะหารายได้ที่แท้จริง 2) ลูกจะทำให้ตนเองมีค่าควรแก่การไปสู่ชีวาอายุ 3) ลูกจะ
กลายเป็นลูกที่มีค่าโดยทำตามศรัทธาและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ
2. กลับมาด้วยความเมตตาและทำให้มนุษย์ที่ตาโมประจักษ์มีความสะอาดประจักษ์ ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน เตือนทุกคนให้
จดจำระลึกถึงพ่อก่อนที่ความตายจะมาถึง

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมายิ่งใหญ่ในการรับใช้ด้วยบทเรียน “ฮาจี” (ใช่แน่นอน) และกลับมามีค่าควรที่จะได้รับ
พรของทุกคน
ในขณะที่กำลังทำงานรับใช้ด้วยความสุขและด้วยความกระตือรือร้น ให้ใส่ใจกับวิธีที่ลูกรับใช้ด้วยเช่นกัน
เพื่อให้ลูกจะได้รับพรของทุกคนเพราะที่ใดมีพร ที่นั่นไม่ต้องทำงานหนัก เวลานี้เพียงแค่นี้เป้าหมายของการ
ได้รับพรจากผู้ที่มีคุณค่าการติดต่อด้วย บทเรียนของ “ฮาจี” คือวิธีการที่ได้รับพร แม้ว่าบางคนจะมีความผิด
ก็อย่าได้ผลักเขาให้ลงไปอีกโดยบอกว่าพวกเขาผิด แต่ให้การคำจูนพวกเขาและทำให้พวกเขาสามารถยืน
ขึ้นได้ ให้ความร่วมมือและลูกจะได้รับพรจากความพอใจของพวกเขา ผู้ที่ยิ่งใหญ่ในการได้รับพรนั้นจะยิ่ง
ใหญ่โดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เช่นเดียวกับการเป็นคนทำงานหนักก็จงรักษาเป้าหมายของลูกให้แข็งแกร่ง (เข้มแข็ง) ในสภาพของลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกกลายเป็นดอกไม้หรือไม่ ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้เป็นหนามด้วยการกลับมาด้วยความหยิ่งโสของร่างกาย พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากหนามเป็นดอกไม้
- คำถาม:** บนพื้นฐานของศรัทธาใดที่ลูกสามารถมีความรักที่ไม่ขาดตอนสำหรับพ่อ?
- คำตอบ:** : เมื่อลูกเริ่มมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณลูกจะมีความรักต่อพ่อ ลูกต้องมีความศรัทธาที่ไม่ขาดตอนว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนปรากฏอยู่ในพาหนะที่โชคดีนี้ ท่านกำลังสอนเราผ่านผู้นี้ เมื่อศรัทธาไม่ขาดตอนความรักของลูกจะลดลง

โอมซานติ พระเจ้าผู้เปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้พูดว่า: นั่นคือพระเจ้า นายของสวนดอกไม้พูด ลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ลูกทั้งหมดเข้าใจมาก่อนหน้านี้อีกเป็นหนามและเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้ พ่อได้รับการสรรเสริญอย่างมาก พวกเขาพูดว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ท่านคือคนพวยเรือ นายของสวนดอกไม้ และผู้ไถ่บาปดวงวิญญาณ แม้ว่าท่านจะถูกเรียกด้วยชื่อหลายชื่อ ภาพเดียวกันของท่านก็มองเห็นได้ในทุกหนแห่ง การร้องสรรเสริญท่านว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อเดิวนั้น ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ที่เป็นเช่นหนามให้เป็นเทพที่เหมือนดอกไม้ นี่คือการปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของลูก เวลานี้ลูกแต่ละคนต้องมองเข้าไปภายในหัวใจตัวเองและถามตนเองว่า: ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่? ฉันเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดหรือไม่? ก่อนหน้านี้อีกเคยร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพและเคยคิดว่าตนเองเป็นหนาม เพราะลูกมีกิเลสทั้งห้าลูกเคยร้องเพลงว่า: ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม จิตสำนึกที่เป็นร่างคือรูปแบบของความหลงทะนงที่แรงกล้ามากด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณจึงจะมีความรักมากมายต่อพ่อ เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนอยู่ในพาหนะนี้ แม้แต่หลังจากที่ลูกมีศรัทธา นี้มันก็ถูกทำลาย ลูกพูดว่าลูกมาหาซึ่งพบบาที่อยู่ในร่างกายของพาหนะที่โชคดีนี้ของประชาบิดาบรรพบุรุษ พ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือซึ่งพบบาผู้เดียวเท่านั้นและท่านอยู่ในพาหนะนี้ ศรัทธาที่ต้องมั่นคงมาก มันอยู่ในสิ่งนี้ที่มายาทำให้เกิดความสงสัย เมื่อกุมาริหมั่นหมายและจะแต่งงานเธอเชื่อว่าเธอจะมีความสุขอย่างมากมาจากสามีของเธอ แต่เธอได้รับความสุขอะไรหรือ? เธอกลับมาไม่บริสุทธิ์ในทันที ในขณะที่เธอยังคงเป็นกุมาริแม่ของเธอพ่อของเธอ ฯลฯ ทุกคนก้มศีรษะให้แก่เธอเพราะเธอบริสุทธิ์ ทันทีที่เธอไม่บริสุทธิ์เธอต้องเริ่มก้มศีรษะให้กับทุกคน วันนี้ทุกคนกำลังก้มศีรษะให้แก่เธอและพรุ่งนี้เธอจะก้มศีรษะให้กับทุกคน เวลานี้ลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกันและกำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด พรุ่งนี้ลูกจะอยู่ที่ไหนใน? บ้านเหล่านี้ล่ะคืออะไรในวันนี้? มีกิจกรรมที่สกปรกมากมายในทุกหนแห่ง สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโรงค้าประเวณี ทุกคนเกิดมาจากกิเลส เพียงลูกๆ เท่านั้นที่อาศัยอยู่ในวัดของชีวาเมื่อห้าพันปีที่แล้วลูกมีความสุขมาก ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้คนไม่รู้จักเกี่ยวกับวัดของชีวาเลย สวรรค์นั้นเรียกว่าวัดของชีวา ซึ่งพบบาก่อตั้งสวรรค์ ทุกคนพูดว่า“บาบา” แต่ถามพวกเขาว่าพ่ออยู่ที่ไหนและพวกเขาจะบอกว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง พวกเขาบอกว่าท่านอยู่ในแอมและสุนัขและปลาและจะเข้มีความแตกต่างมากมาย! พ่อพูดว่า: ครั้งหนึ่งลูกเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด แต่เมื่อลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดของลูกแล้วเวลานี้ลูกกลายเป็นอะไร? ลูกกลายเป็นชวานร เหตุนี้เองทุกคนจึงร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เวลานี้พ่อมาแล้วเพื่อชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: หยุคดึกดำพิษในชาติเกิดสุดท้ายนี้ อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงไม่เข้าใจ เวลานี้พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์ ! ทุกคนพูดว่า: “บาบา” ก่อนอื่นใดดวงวิญญาณจดจำบาบานี้แล้วพวกเขาก็จดจำบาบานี้ บาบานี้คือผู้ที่ไม่มีความตัวตนและบาบานี้คือผู้ที่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งท่านและอธิบายให้กับลูกดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ เริ่มแรกลูกกับบริสุทธิ์เช่นกัน ลูกเคยอาศัยอยู่กับพ่อและจากนั้นลูกก็มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกเข้าใจความจริงนี้เป็นอย่างดี เวลานี้ลูกจะไปสู่โลกใหม่ของยุคทอง เป็นความปรารถนาของลูกที่จะไปสวรรค์ ลูกเคยชอบลูกที่เหมือนนกฤษณะ เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนเขา ที่นั่นลูกทุกคนเป็นเหมือนนกฤษณะ พวกเขาเป็นดอกไม้ที่สะอาดประจักษ์ เวลานี้ลูกกำลังจะไปยังดินแดนของกฤษณะ ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ถามตนเอง: ฉันได้กลายเป็นดอกไม้หรือไม่? ฉันกลายเป็นหนามด้วยการหยิ่งโสของร่างกายหรือไม่? มนุษย์คิดว่าตนเองเป็นร่างกายมากกว่าดวงวิญญาณ ด้วยการลืมนึกว่าลูกคือดวงวิญญาณลูกได้ลืมนึกพ่อ เป็นเพียงการมาเพื่อรู้จักพ่อจากพ่อเท่านั้นที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อ ทุกคนได้รับมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่ไม่ได้รับมรดกของเขา เป็นเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับบ้านไปยังดินแดนนิพพาน พวกเขาพูดว่าแสงหลอมรวม

เข้ากับแสงหรือเข้ากับธาตุน้ำ พวกเขาไม่มีความรู้เลย ลูกรู้ว่าลูกมาหาใคร ความเป็นมิตรของสัจจะ (สัตว์) นี้ไม่ใช่ของมนุษย์ ลูกดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดและเวลานี้ลูกได้พบความเป็นมิตรของท่านแล้ว เพียงครั้งเดียวเท่านั้นใน 5000 ปีที่ลูกได้รับความเป็นมิตรที่แท้จริงของสัจจะ ไม่มีสัตว์ในยุคทองและยุคเงิน อย่างไรก็ตามในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีสัตว์มากมาย อันที่จริงมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของท่าน ลูกควรจะมีสำนึกว่าลูกคือนักเรียนของพระเจ้าและพระเจ้ากำลังสอนลูก นี่คือโชคอันยิ่งใหญ่ของลูกเช่นกัน บาบารของเรายูที่นี้ ท่านกลายเป็นพ่อ ครู และครู ในเวลานี้ที่ท่านเล่นทั้งสามบทบาท ท่านทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน พ่อพูดว่า: เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยแล้วลูกจะได้รับมงกุฎแห่งแสง นั่นเป็นเพียงสัญลักษณ์: ไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถเห็นแสง นั่นเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถได้รับความรู้นี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ ท่านมีความรู้เต็มที่ พ่อพูดว่า: ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ นี่คือน้ำไม้กลับหัว นี่คือน้ำไม้กลับหัว ก่อนหน้านั้นมีต้นไม้ของดอกไม้ที่ศักดิ์สิทธิ์ เวลานั้นได้กลายเป็นป่าแห่งหนามเพราะกิเลสทั้งห้า กิเลสตัวแรกสุดคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างที่นั่น ที่นั่นพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่รู้จักร่างกายของดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งหมดที่พวกเขาารู้คือเราคือพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ แค่นั้น พวกเขาไม่มีความรู้อื่นใด เวลานั้นลูกได้รับการบอกว่าผิวหนังของลูกได้กลับมาเก่าแก่แล้วจากการเกิดมาหลายชาติเกิดและเวลานี้ก็เสื่อมโทรมลง เวลานั้นลูกต้องสลัดมัน (ตัวอย่างของ) ในเวลานี้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะสลัดร่างของลูก ดวงวิญญาณทั้งหมดจะวิ่งกลับบ้าน เวลานั้นลูกมีความรู้ว่าจะละทิ้งโลกนี้จะจบลงแล้ว เวลานั้นเราต้องกลับบ้านกับพ่อ ดังนั้นเราต้องจดจำบ้าน ต้องสลัดร่างกายนี้ เมื่อร่างกายลูกทำลายโลกก็จะถูกทำลายเช่นกันแล้วลูกจะไปยังบ้านใหม่ของลูกและพัฒนาความสัมพันธ์ใหม่ ผู้คนเหล่านั้นจะต้องกลับมาเกิดใหม่ที่นี่ในขณะที่ลูกจะกลับมาใช้ชาติเกิดในโลกของดอกไม้ เทพมีความบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นดอกไม้แล้วลูกก็กลายเป็นหนามและลูกกำลังจะไปสู่โลกของดอกไม้อีกครั้ง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะมีมิตรมากมาย เหล่านั้นคือเกมทั้งหมดมีร้ายแค้นร้ายราในขณะที่ยังเข้ามา แต่เธอไม่มีความรู้ มีราไม่ได้ไปสวรรค์ เธอจะยังคงอยู่ที่นี้ ที่ไหนบางแห่ง หากเธอเป็นของสกุลบราห์มินนี่เธอจะได้รับความรู้ที่โน่นสักแห่ง ไม่ใช่เพราะว่าเธอร้ายราในการเข้ามาเธอจึงไปสวรรค์ หลายคนเคยร้ายราด้วยวิธีเดียวกัน พวกเขาจะเข้ามาและได้เห็นทุกสิ่ง กลับมาแล้วไปซ่อนแะในกิเลส มีการจดจำว่า “หากท่านปีนขึ้นไปท่านจะได้สัมผัสความหวานชื่นของสวรรค์ หากท่านลงมา...” พ่อทำให้ลูกมั่นใจว่าลูกสามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์หากลูกศึกษาความรู้และโยคะนี้ แต่หากลูกจากพ่อไปลูกจะตกลงไปในท่อน้ำทิ้ง(กิเลส) มีผู้ที่ประหลาดใจและเป็นของพ่อ พวกเขาเคยรับฟังความรู้นี้และถ่ายทอดความรู้แก่ทุกคน แล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป พวกเขาถูกทำร้ายอย่างหนักมากจากมายา เวลานั้นด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อลูกกำลังกลายเป็นเทพ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายต้องสูงส่ง เหล่าเทพไม่ได้เกิดด้วยกิเลส โลกนั้นคือโลกที่ไม่มีกิเลส กิเลสทั้งห้าไม่ได้มีอยู่ที่นั่น ชีพบาปสร้างสวรรค์เวลานี้เป็นนรก เวลานั้นลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะไปสวรรค์ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอีกครั้งและจะศึกษาต่อไปจนจบแล้วจงจรล่ำ วรจรรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ นี่คือนิรันดร์ที่ลูกกำหนดไว้แล้วซึ่งไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้น สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็น ตัวอย่างเช่น ยุงตัวหนึ่งกำลังบินมันจะบินในตนเองเดียวกันหลังจากหนึ่งวงจร ต้องมีสติปัญญาที่ดีมากที่จะเข้าใจสิ่งนี้ การถ่ายทำของละครนี้ยังคงเกิดขึ้นต่อไป นี่คือนิรันดร์ของการกระทำ ลูกมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ลูกบางคนฉลาดมากในการศึกษานี้และบางคนกำลังศึกษาอยู่ บางคนศึกษาและกลับมาฉลาดยิ่งกว่าคนที่อายุมากกว่า มหาสมุทรแห่งความรู้สอนทุกคน ทันทีที่ลูกเป็นของพ่อมรดกของโลกจะเป็นของลูก ใช้ดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์อย่างแน่นอน วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะกลับมาบริสุทธิ์คือการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ ลูกๆ ควรจะมีการวางเฉยในโลกเก่าและแล้วจึงมีดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต เราไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ตั้งแต่เข้าประตูและฝึกฝน: ฉันมาอย่างปราศจากร่างและฉันต้องกลับไปอย่างปราศจากร่างดังนั้นทำไมฉันจะต้องจดจำผู้ที่มีร่างกาย? ดินชั้นมาในเวลาอมฤตและคุยกับตนเองในวิธีนี้ เวลาเข้าประตูนั้นเรียกว่าเวลาอมฤต มหาสมุทรแห่งความรู้มีน้ำทิพย์แห่งความรู้ ดังนั้นมหาสมุทรแห่งความรู้พูดว่า: เวลาเข้าประตูนั้นดีมาก ดินในเวลาเข้าประตูและจดจำพ่อด้วยความรักมากมาย บาบารเวลานี้ฉันได้พบท่านอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องกลับมาสะโตประธานแน่นอน เมื่อลูกพัฒนานิสัยของการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะคงอยู่ในสภาพของความสุขต่อเนื่องไปและจิตสำนึกของร่างกายจะถูกขจัดออกไปแล้วจะไม่มีสำนึกของร่างกาย จะมีความสุขอย่างมาก ลูกมีความสุขมากเมื่อลูกบริสุทธิ์ ความรู้ทั้งหมดนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้ที่มาก่อนจะใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน แล้วผู้ที่เป็นของจักรวาลจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่าและผู้ที่เป็นของอิสลามจะยิ่งให้ชาติเกิดน้อยกว่า ต้นไม้เฝ้าแต่เติบโตขึ้นตามลำดับกันไป ศาสนาหลักคือศาสนาเทพ ต่อมาสามศาสนาเกิดขึ้นจากศาสนาเทพแล้วถึงก้านสาขาที่ปรากฏออกมา เวลานั้นลูกรู้จักละครนี้ ละครนี้เฝ้าแต่เคลื่อนไหว

ไปอย่างช้าๆ เหมือนตัวไระ ครั้นเฝ้าแต่ผ่านพ้นไปแต่ละวินาที เหตุอันเองจึงได้มีการจดจำ “การหลุดพ้นในหนึ่งวินาที” ดวงวิญญาณจดจำพ่อของพวกเขา: บาบาราคือลูกๆ ของท่าน เราจึงควรอยู่ในสวรรค์เหตุใดเราจึงอยู่ในนรก? พ่อก่อตั้งสวรรค์แล้วเหตุใดเราจึงยังคงอยู่ในนรกเล่า? พ่ออธิบายลูกเคยอยู่ในสวรรค์ เวลานี้ลูกได้ลืมทุกสิ่งด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ทำตามการกำหนดของพ่ออีกครั้ง เป็นไปด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป อัลลอยได้ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ ร่างกายคือเครื่องประดับของดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาได้รับร่างที่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในสวรรค์ เวลานี้พ่อมาอีกครั้งลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากท่าน กิเลสทั้งห้าต้องมีการละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างต้องมีการละทิ้ง ขณะที่ทำทุกสิ่งเฝ้าแต่จดจำพ่อ ดวงวิญญาณได้จดจำผู้ที่เป็นที่รักของเขาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้ผู้เป็นที่รักนั้นได้มาแล้ว ท่านพูดว่า: ลูกได้อยู่อย่างน่าเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ เวลานี้พ่อได้มาเพื่อที่จะทำให้ลูกสวยงาม ไฟของโยคะเป็นไปเพื่อสิ่งนี้ ความรู้จะไม่เรียกว่ากองไฟ มีกองไฟของโยคะนี้ ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของการจดจำระลึกถึงบาปของลูกจะถูกเผาไป ญาณนั้นเรียกว่าความรู้ พ่อกำลังถ่ายทอดความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อแล้วจึงมีบราห์มา วิษณุ และชางก้าแล้วจึงมีผู้ที่ เป็นของสุริยวงศ์และจันทร์ราชวงศ์แล้วจึงมีส่วนประกอบของศาสนาอื่น ต้นไม้ที่เติบโตใหญ่มาก ต้นไม้ไม่มีรากฐานในเวลานี้ด้วยเหตุนี้จึงมีการให้ตัวอย่างของต้นบันยาน ศาสนาเทพได้หายไป ผู้คนได้อยู่อย่างคดโกงในศาสนาและการกระทำของเขา เวลานี้ลูกๆ กำลังทำการกระทำที่สูงส่งเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกกำลังทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรม เวลานี้ลูกต้องไม่มีการกระทำที่คดโกงอีกต่อไป ไม่ควรจะมีสายตาที่ไม่ดี ตรวจสอบตนเอง: ฉันมีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือไม่? ฉันคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อหรือไม่? ตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกวันและถามตนเองว่า: ตลอดทั้งวันฉันได้กลับมา มีสำนึกที่เป็นร่างและกระทำบาปใดหรือไม่? หากเป็นเช่นนั้นจะมีการลงโทษถึงหนึ่งร้อยเท่า มายาไม่ปล่อยให้ลูกเก็บบันทึกชาร์ทของลูก ลูกเขียนชาร์ทสองถึงสี่วันแล้วก็หยุด พ่อให้ความใส่ใจอย่างมาก ท่านมีความเมตตา ท่านรู้สึกลูกๆ จะจดจำท่านบาปของลูกจะถูกเผาไป สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกต้องไม่สร้างความสูญเสียแก่ตนเอง ความรู้นั้นง่ายดายมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤตและมีการสนทนาที่แสนหวานกับพ่อ ฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง ให้ความใส่ใจที่จะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ
2. ทำให้สายตาของลูกบริสุทธิ์และสะอาดมาก สวนของดอกไม้ที่สูงส่งกำลังถูกสร้างขึ้น ดังนั้นจงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อกลายเป็นดอกไม้ อย่าได้กลายเป็นหนาม

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้อย่างสม่าเสมอที่รับใช้ทุกขณะด้วยความคิดทัศนคติและการกระทำของลูก เช่นที่ลูกพบว่าพ่อน่ารักที่สุด และไม่มีชีวิตหากไม่มีพ่อ ในทำนองเดียวกันไม่มีชีวิตหากไม่มีงานรับใช้ เช่นเดียวกับการเป็นโยคีที่สม่าเสมอก็เป็นผู้รับใช้ที่สม่าเสมอเช่นกัน ทำงานรับใช้แม้ในขณะที่นอนหลับ เมื่อพวกเขาเห็นลูกนอนหลับ ให้พวกเขาเห็นความสงบบนใบหน้าของลูกและสัมผัสกับกระแสจิตของความปีติสุข ทำงานรับใช้เพื่อเตือนทุกคนให้จดจำระลึกถึงพ่อด้วยอวयวะทุกส่วนของร่างกายของลูก กระจายกระแสจิตออกไปเรื่อยๆ ด้วยทัศนคติอันทรงพลังของลูก ให้พรต่อไปเรื่อยๆ เพื่อเป็นคาร์มาโยคีด้วยการกระทำของลูก สะสมหลายล้านในทุกอย่างก้าวต่อไปเรื่อยๆ และลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นผู้รับใช้ที่สม่าเสมอและผู้ที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้

คติพจน์: จงตระหนักถึงบุคลิกภาพทางจิตของลูกและลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงศรัทธาเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกสูงส่ง ดังนั้นอย่าได้ลืมศรัทธา ละทิ้งคำแนะนำของจิตใจตนเองและทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** วิธีใดที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวด้วยความรักและด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ อย่าได้กระทำการใดๆ ที่เป็นบาปใดด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก แสดงหนทางแก่ทุกคน ถามหัวใจของลูกเอง: ฉันได้ทำบุญมากมายแค่ไหน? ตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้ทำการใดๆ ที่จะทำให้ลูกต้องสัมผัสประสบการณ์ของการลงโทษ 100 เท่า ด้วยการตรวจสอบตนเองในวิธีนี้ ลูกสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายให้แก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังทำตามคำแนะนำสั่งสอนของชีพบบา คำแนะนำสั่งสอนของท่านนั้นสูงส่งเหนือสิ่งใด ผู้คนในโลกไม่รู้ว่าชีพบบาที่สูงส่งเหนือสิ่งใดนั้นได้ให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่ลูกๆ ของท่านอย่างไรเพื่อทำให้พวกเขาสูงส่ง ในอาณาจักรของราวันนี่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้คำแนะนำสั่งสอนที่สูงส่งแก่มนุษย์ได้ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ได้รับคำแนะนำของพระเจ้าแล้ว เวลานี้ลูกๆ ได้รับคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าเพื่อที่จะกลับมามีสิริสุขจากไม่สิริสุข เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกเคยเป็นนายของโลก บราห์มานี้ผู้ที่เขื่อนายก็ไม่มีสิ่งนี้เช่นกัน แล้วนายของโลกได้กลับมาไม่สิริสุขอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกเพื่อที่จะเข้าใจการละเล่นนี้อย่างดีมาก สติปัญญาก็รับทราบในการพยายามที่จะเข้าใจว่าสิ่งใดถูกและสิ่งใดผิด ทั้งโลกนั้นผิด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกต้อง มีเพียงท่านเท่านั้นที่พูดสัจจะ ท่านทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะและดังนั้นลูกควรรับคำแนะนำสั่งสอนจากท่าน ด้วยการทำตามคำสั่งของตนเองลูกจะถูกหลอกลวง อย่างไรก็ตามท่านก็แฝงตัว ท่านคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ มากมายทำความผิดด้วยการคิดว่าคำแนะนำสั่งสอนเหล่านี้มาจากดาต้า มายาไม่ปล่อยให้ลูกยอมรับคำแนะนำที่สูงส่ง ลูกควรทำตามศรัทธาไม่ใช่หรือ? บาบารเราจะยอมรับสิ่งที่ท่านบอกเราอย่างแนบแน่น อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่ยอมรับสิ่งนี้ ลูกทำตามคำแนะนำของพระเจ้าตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และสำหรับที่เหลือลูกก็ทำตามคำสั่งของตัวลูกเอง บาบามาที่นี่เพื่อให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่ลูก ลูกลืมพ่อเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า มายาไม่ปล่อยให้ลูกยอมรับคำแนะนำสั่งสอนของท่าน ศรัทธาที่ง่ายดายมาก ไม่มีใครในโลกที่เข้าใจว่าพวกเขาตาโม่ประจักษ์ คำแนะนำของพ่อนั้นมีชื่อเสียงมาก ศรัทธาทกวัดคิดตา เวลานี้พระเจ้าพูดว่า พ่อได้มาหลังจาก 5000 ปี พ่อมาและให้ศรัทธาแก่บารัตและทำให้บารัตกลายเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุด พ่อเตือนลูก แต่ลูกบางคนก็ไม่ทำตามศรัทธา พ่อพูดทุกวัน: ลูกๆ อย่าลืมทำตามศรัทธา ไม่ใช่เรื่องของบราห์มานี้ ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ผู้เดียวนั้นกำลังบอกลูก ผู้เดียวนั้นให้คำแนะนำสั่งสอนผ่านผู้นี้ เป็นผู้เดียวนั้นที่อธิบายท่านไม่ได้รับประทานหรือดื่ม ท่านพูดว่า: พ่ออยู่เหนือประสบการณ์ของสิ่งใดๆ พ่อให้ศรัทธาแก่ลูกๆ ศรัทธาแรกที่สำคัญที่สุดที่ท่านให้คือ: จดจำพ่อ! อย่าได้ทำการที่เป็นบาปใดๆ! ถามหัวใจตนเองว่าลูกได้ทำบาปมากมายแค่ไหน ลูกรู้ว่าโทษของบาปเหนือทุกคนในเวลานี้เต็มแล้ว ในปัจจุบันทุกคนอยู่ในหนทางที่ผิด เวลานี้ลูกได้พบหนทางที่ถูกต้องจากพ่อแล้ว ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ความรู้ที่ควรจะอยู่ในกิตะก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น กิตะนั้นไม่ได้สร้างโดยพ่อ สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน มีคำกล่าวว่าพระเจ้าจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่า ลูกได้รับการหลุดพ้นผ่านความรู้ ทุกคนได้รับการหลุดพ้นและแล้วทุกคนก็กลับมาตกต่ำ โลกนี้ตาโม่ประจักษ์ ไม่มีใครสะอาดประจักษ์ เมื่อลูกได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้ง เวลานี้ลูกได้มาถึงจุดสิ้นสุด เวลานี้ความตายอยู่เหนือศีรษะของทุกคน สิ่งนี้ใช้กับบารัตเท่านั้น กิตะคือคัมภีร์ของศาสนาเทพ ดังนั้นลูกจะได้รับประโยชน์อะไรด้วยการไปนับถือศาสนาอื่น? ผู้คนของศาสนาอื่นศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานหรือคัมภีร์ไบเบิ้ล ฯลฯ ของพวกเขาเอง พวกเขารู้จักศาสนาของตนเอง เป็นเพียงผู้คนของบารัตเท่านั้นที่ได้เข้าสู่ศาสนาอื่นๆ ผู้อื่นทั้งหมดนั้นมั่นคงในศาสนาของตนเอง รูปลักษณะของผู้คนของศาสนาทั้งหมดนั้นแตกต่างจากกันอย่างชัดเจน พ่อเตือนลูกๆ ว่าลูกลืมศาสนาเทพของลูกไปแล้ว ลูกคือเทพในสวรรค์ พ่อได้บอกลูกผู้คนของบารัตถึงความหมายของ“ฮัมโซ” ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นกูรูของหนทางทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ได้สร้างเรื่องราวเหล่านั้น มีกูรูนับล้านๆ คน ผู้หญิงบอกว่าสามีของเธอคือกูรูของเธอและพระเจ้าของเธอ ถ้าสามีของเธอเป็นพระเจ้าของเธอ ทำไมเธอถึงร้องเรียกหา "โอ้ พระเจ้า! โอ้ งาม!" สติปัญญาของผู้คนได้กลายเป็นหินอย่างแท้จริง ผู้หนึ่งเองก็พูดว่า: ฉันเองก็เคยเป็นเช่นนั้นเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการเป็นนายของไวคุณท์(สวรรค์), ศรีกฤษณะและการถูกเรียกว่าเป็นเด็กชาวบ้าน พวกเขาพูดถึงซัยม

และซุนดร้า แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าผู้ที่สะโตประธานอันดับหนึ่งและซุนดร้า(สวยาม) จากนั้นกลายเป็นผู้ที่ตาโมประธานที่สุดและซั่ม(นากลียด) ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสวยามและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่นากลียด ลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้พ่อให้เพียงแค่ว่าเดี๋ยวเท่านั้นแก่ลูกเพื่อให้ลูกสวยามจากนากลียด: จดจำพ่อ และลูกดวงวิญญาณจะกลับมายังบิสทุธิจากไม่บิสทุธิ บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกรู้ว่าลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปมาตั้งแต่ราวันมาและลูกก็ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สวยาม ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำให้ลูกสวยาม ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ที่สวยาม ในปัจจุบันลูกคือชาวนรกที่นากลียด ลูกได้กลายเป็นผู้ที่นากลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ผู้ที่เอาชนะมันได้จะเอาชนะโลก กิเลสอันดับหนึ่งคือตัณหาราคะ มีเพียงดวงวิญญาณเช่นนั้นเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าไม่บิสทุธิ ลูกจะไม่เรียกผู้ที่โกรธว่าไม่บิสทุธิ ลูกเรียกหาพ่อให้มาและทำให้ลูกบิสทุธิจากไม่บิสทุธิ ดังนั้นเวลานี้พ่อได้มาแล้ว และท่านพูดว่า: กลับมายังบิสทุธิในชาติเกิดสุดท้ายนี้ เช่นที่กลางวันมาหลังจากกลางคืนและกลางคืนมาหลังจากกลางวัน ดังนั้นยุคทองก็ต้องมาหลังจากยุคบรพพบกันเช่นกัน วงจรต้องหมุนไป อย่างไรก็ตามไม่มีโลกอื่นในท้องฟ้าหรือใต้โลก นี่คือโลกเดียวเท่านั้น ยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็กคงอยู่ที่นี้ มีต้นไม้เดียวนั้นเท่านั้นเช่นกัน ไม่มีต้นไม้อื่น เป็นการพูดเท็จเมื่อผู้คนพูดว่ามีโลกมากมาย พ่อพูดว่า: เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อกำลังบอกสัจจะแก่ลูก มองเข้าไปภายในตนเองและถามว่า ฉันทำตามศรัทธาที่จะกลับมาสะโตประธานนั้นคือเป็นดวงวิญญาณบุญมากแค่ไหน? ดวงวิญญาณที่สะโตประธานเรียกว่าดวงวิญญาณบุญและดวงวิญญาณที่ตาโมประธานเรียกว่าดวงวิญญาณบาป เป็นบาปที่จะชั่งแวงในกิเลส พ่อพูดว่า: เวลานี้จงกลับมายังบิสทุธิ! เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อ! สิ่งหลักคือการไม่ทำบาปใดเพิ่มอีกต่อไป บาปที่สำคัญที่สุดคือการชั่งแวงในกิเลส และแล้วก็มีการทำบาปอื่นๆอีกมากมาย มีการขโมย การคดโกง ฯลฯ อย่างมาก รัฐบาลจับพวกเขาได้เป็นจำนวนมากมาย เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกๆ : มองเข้าไปภายในหัวใจของลูกและถามตนเองว่า: ฉันทำบาปหรือไม่? เพียงเพราะบาปคืออานิจานันฮาร์ (ผู้ที่รู้ความลับของหัวใจของแต่ละคน) อย่าคิดว่าถึงอย่างไรบาปทุกอย่างเมื่อลูกขโมยสิ่งของหรือรับสินบน ไม่เลย นี่ไม่ใช่ความหมายของอานิจานันฮาร์ โอเค แล้วจะเกิดอะไรขึ้นถ้าพ่อรู้เรื่องเมื่อลูกขโมย? ผู้ที่ขโมยจะสะสมการลงโทษถึง 100 เท่าอย่างแน่นอน จะได้รับประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากมายและสถานภาพของพวกเขาจะถูกทำลาย พ่อพูดว่า: หากลูกทำการกระทำเช่นนั้น ลูกจะต้องทนทุกข์ทรมานกับผลที่ตามมา หากหลังจากที่ลูกเป็นลูกของพระเจ้าแล้วลูกลักขโมย หากลูกคนหนึ่งลักขโมยจากบันดารา(ครัว) ของชีพบบาที่ลูกได้รับมรดกอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น นั่นก็เป็นบาปที่ใหญ่มาก บางคนที่มีนิสัยชอบลักขโมยจะเรียกว่า "คนที่ติดคุก" นี่คือน้ำของพระเจ้า ทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้า ลูกมายังบ้านของพระเจ้าเพื่อจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกบางคนพัฒนานิสัยนั้นและดังนั้นลูกจึงสะสมการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า จะได้รับประสบการณ์ของการลงโทษมากมาย และแล้วชาติแล้วชาติเล่า เป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกก็จะเกิดมาในบ้านที่สกปรก ดังนั้นลูกจึงนำการสูญเสียนี้มาให้กับตนเอง มีหลายคนที่เป็นเช่นนั้นที่ไม่อยู่ในการจัดจำรำลึกถึงเลยและไม่รับฟังสิ่งใดเช่นกัน พวกเขาไม่เพียงแต่คิดที่จะลักขโมยเท่านั้นในสติปัญญาของพวกเขา คนมากมายเช่นนั้นไปในชุมชนศาสนา(สัตซัง) และขโมยรองเท้าแตะที่นั่น นั่นคือธุรกิจของพวกเขา ที่ใดก็ตามที่มีสัตซัง พวกเขาจะไปที่นั่นและขโมยรองเท้าแตะ โลกนี้สกปรกมาก นี่คือน้ำของพระเจ้านิสัยของการลักขโมยนั้นเลวร้ายมาก มีคำกล่าวไว้ว่า: คนที่ขโมยเศษฟางก็สามารถขโมยหลายแสนด้วยเช่นกัน ถามตนเองว่า ฉันได้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญเพียงใด? ฉันได้จดจำพ่อมากแค่ไหน? ฉันคงกังวลการตระหนักรู้ในตนเองมากแค่ไหน? ฉันใช้เวลาอันแค่ไหนในการทำงานรับใช้ของพระเจ้า บาปของฉันถูกตัดออกไปมากมายแค่ไหน? มองดูชาร์ทของลูกทุกวันและถามตนเองว่า: ฉันได้ทำบุญมากแค่ไหน? ฉันอยู่ในโยคะนานเท่าไร? ฉันได้แสดงหนทางแก่ผู้คนมากมายแค่ไหน? ลูกอาจดำเนินธุรกิจของลูก ฯลฯ ลูกคือคาร์มาโยคี และดังนั้นลูกต้องทำสิ่งต่างๆ บาบายังคงทำแบบดั้งเดิมลัดติดหน้าอกเหล่านี้ต่อไป อธิบายสิ่งเหล่านี้แก่บุคคลสำคัญ ประตูลู่สวรรค์จะเปิดด้วยสงครามมหาภารตะนี้ มีคำอธิบายชั้นหนึ่งที่ด้านล่างภาพของกฤษณะ อย่างไรก็ตามลูกบางคงยังไม่ได้พัฒนาสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น พวกเขาเริ่มร้ายราในทันทีที่พวกเขาได้รับเงินเล็กน้อย เมื่อใครบางคนมีเงินมากมาย เขาเชื่อว่าไม่มีใครมั่งคั่งเท่ากับเขา เมื่อลูกไม่ได้ใส่ใจต่อพ่อ พวกเขาจะไม่ใส่ใจต่อเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ทานให้ด้วยเช่นกัน เมื่อบาบอบอกพวกเขาให้ทำบางสิ่ง พวกเขาทำสิ่งอื่น เพราะพวกเขาไม่ได้ใส่ใจ พวกเขาจึงทำบาปมากมาย พวกเขาไม่ได้ทำตามศรัทธา แล้วพวกเขาก็ตกลงมา พ่อพูดว่า: นั่นเป็นละครเช่นกัน มันไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา บาปทุกอย่าง หลายคนทำบาป เมื่อลูกมีศรัทธาว่าเป็นพ่อที่กำลังสอนลูก ลูกก็มีความสุขมากมาย ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในโลกใหม่ในอนาคต ดังนั้นควรมีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ยังคงเหี่ยวเฉาอยู่เรื่อยๆ สภาพของพวกเขาไม่ได้คงอยู่อย่างสม่ำเสมอ บาบาได้อธิบายแล้วว่าการศึกษาสำหรับการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเรื่อยๆ จะมีภัยพิบัติด้วยเช่น

กัน ทั้งหมดนั้นจะทำให้บาร์ตอ่อนแอลงเรื่อยๆ พ่อเองนั้นพูดว่า: สิ่งทั้งหมดเหล่านั้นต้องเกิดขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วการทำลายล้างจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? เมื่อมีฝนลูกเห็บตกจะเกิดอะไรขึ้นกับไร่นาฯลฯ? ผู้คนหลายแสนตาย แต่ไม่ได้มีการรายงานสิ่งนั้น ดังนั้นพ่อพูดว่า สิ่งหลักที่ลูกต้องตรวจสอบภายในตนเองคือ: ฉันจดจำพ่อได้มากแค่ไหน? บาบ่า ท่านนั้นอ่อนหวานมาก! เป็นความมหัสจรรย์ของท่าน! เหล่านี้เป็นคำสั่งของท่าน: จดจำพ่อและลูกจะไม่มีวันล้มป่วยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และพ่อรับประกันสิ่งนี้กับลูก พ่อบอกลูกเป็นการส่วนตัวแล้วลูกก็ถ่ายทอดสิ่งนี้แก่ผู้อื่น พ่อพูดว่า: จดจำฉันพ่อของลูก และมีความรักมากมายต่อพ่อ พ่อได้แสดงหนทางที่ง่ายตายเช่นนั้นแก่ลูกที่จะกลับมาริสุทธิจากไม่บริสุทธิ์ บางคนพูดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณบาปมาก โอเค ดังนั้นอย่าได้ทำบาปเช่นนั้น เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของลูกของชาติที่แล้วชาติเล่าจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ สิ่งหลักคือการจดจำรำลึกถึง สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตาย นำคำว่า“โยคะ”ออกไป ชันยาสซีมีหฐโยคะหลายประเภทที่แตกต่างกัน พวกเขาได้สอนโยคะมากมายหลายประเภท บาบ่านี้ก็เคยมีครูมากมาย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: เวลานี้ละทิ้งครูทั้งหมดนั้น พ่อต้องยกระดับพวกเขาทั้งหมดเช่นกัน ไม่มีใครมีพลังที่จะพูดเช่นนั้น พ่อได้กล่าวแล้วว่า: พ่อยกระดับผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่านี้ด้วย ดังนั้นพวกเขาสามารถเป็นครูได้อย่างไร? พ่อบอกลูกถึงสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง: ถามหัวใจตนเอง: ฉันทำบาปหรือไม่? ฉันเป็นสาเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครหรือไม่? ไม่มีความยากลำบากใดๆ ในสิ่งนี้ ตรวจสอบภายในตัวลูก: ฉันทำบาปมากแค่ไหนตลอดทั้งวัน? ฉันอยู่ในการจดจำรำลึกถึงเป็นเวลานานแค่ไหน? ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม นี่เป็นงานที่หนักมาก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความเคารพนับถือต่อสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่พ่อให้แก่ลูก อย่าได้ไม่ระมัดระวังและทำกรรมที่เป็นบาปใด หากลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกจะอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด
2. อย่าได้คิดว่าจะขโมยสิ่งใดจากบ้านของพระเจ้า นิรันดร์นั้นสกปรกมาก มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ขโมยเศษฟางก็สามารถขโมยหนึ่งแฉกด้วยเช่นกัน ถามตนเองว่า: ฉันกลายเป็นผู้ที่โง่เง่าอย่างไร?

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่เติบโตด้วยระเบียบวินัยในความพยายามและในงานรับใช้ของลูก
บราห์มินคือคนที่มีชีวิตที่มีระเบียบวินัย งานประสบความสำเร็จเมื่อมีการกระทำโดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง ไม่
ว่าในสถานการณ์ใดหากไม่มีการเติบโตในความพยายามหรือในงานรับใช้ของลูกแล้ว ย่อมมีบางสิ่งที่ขาด
หายไปในวิธีที่ลูกทำอย่างแน่นอน และดังนั้นจงตรวจสอบดูว่า: จากเวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ความ
คิดคำพูดการกระทำและสายใยของฉันมีระเบียบวินัย นั่นคือมีการเติบโตหรือไม่? หากไม่มีแล้วให้คิดว่า
อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้นและหาทางแก้ไขและลูกจะไม่ท้อใจ หากชีวิตของลูกมีระเบียบวินัยก็จะมี
เติบโตอย่างแน่นอนและลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้น

คติพจน์: การเต็มไปด้วยความสะอาดและความซื่อสัตย์คือการมีความบริสุทธิ์อย่างแท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อทำให้ลูกสามารถได้รับรายได้ที่ไม่สูญสลาย เวลาที่ลูกสามารถได้รับเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายได้มากเท่าที่ลูกต้องการ
- คำถาม:** ต้องใช้ความเพียรพยายามอะไรเป็นพิเศษที่จะเปลี่ยนชั้นสการ์ที่เป็นเช่นปีศาจให้กลายเป็นชั้นสการ์ที่สูงส่ง?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเปลี่ยนชั้นสการ์ของลูก จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ชั้นสการ์ที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจนั้นถูกสร้างขึ้นจากการที่ลูกเข้ามาสู่จิตสำนึกที่เป็นร่าง พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนชั้นสการ์ที่ชั่วร้ายของลูกให้กลายเป็นชั้นสการ์ที่สูงส่ง ทำความเพียรพยายามนี้: อันดับแรกนั้นเป็นดวงวิญญาณแล้วมีร่างกายนี้
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน

โอมซานติ ลูกๆ เคยได้ยินเพลงนี้หลายครั้ง พ่อทางจิตเฝ้าแต่เตือนลูกๆ ทางจิตว่า: อย่าได้ปล่อยให้เวลานี้สูญสลายไป นี่เป็นเวลาสำหรับการหารายได้มหาศาล พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสามารถหารายได้ มีรายได้จำนวนมากมาที่จะได้รับและลูกสามารถหารายได้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ รายได้นี้คือการเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย รายได้นี้เป็นไปสำหรับอนาคต นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและนี่คือความรู้ ผู้คนไม่รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นหรือความรู้ที่เริ่มต้นเมื่อพ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของราม ความรู้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ในขณะที่ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับโลกเก่า พ่อพูดว่า: เวลาที่ก่อนอื่นใดพิจารณาว่าตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า แรกเริ่มลูกคือดวงวิญญาณ และจากนั้นจึงมีร่างกาย อย่างไรก็ตามตามแผนของละคร ผู้คนเข้าใจผิดในสิ่งนี้และคิดในทางตรงกันข้ามว่าแรกเริ่มพวกเขาคือร่างกาย แล้วจากนั้นก็เป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: เหล่านั้นคือสิ่งที่สูญสลาย ลูกละทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ชั้นสการ์อยู่ในดวงวิญญาณ โดยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ชั้นสการ์ของลูกก็กลายเป็นปีศาจ พ่อจึงมาเพื่อที่จะเปลี่ยนชั้นสการ์ปีศาจของลูกให้กลายเป็นชั้นสการ์ที่สูงส่ง สิ่งสร้างทั้งหมดนี้เป็นสิ่งสร้างของพ่อผู้เดียวผู้สร้าง ทุกคนเรียกท่านว่า“พ่อ” เช่นที่พ่อทางร่างถูกเรียกว่าพ่อทั้งคำว่า“بابา”และ“มามา”นั้นอ่อนหวานมาก มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้สร้าง ก่อนอื่นใดท่านรับเลี้ยงภรรยาและจากนั้นจึงสร้างสิ่งสร้าง พ่อที่ไม่ใช่จิตจำกัดพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ชื่อของเขาได้รับการยกย่อง เขาถูกเรียกว่า“พาหนะที่โชคดี” พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของมนุษย์ ไม่ใช่วัวลา พาหนะที่โชคดีคือร่างกายมนุษย์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำตัวพ่อเองแก่ลูกๆ ลูกควรพูดเสมอว่าลูกกำลังจะไปหาบัฟฟาโล หากลูกเพียงแค่พูดคำว่า“พ่อ” มันก็จะเป็นเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ลูกสามารถที่จะไปหาพ่อที่ไม่มีตัวตนเมื่อลูกออกจากร่างของลูกเท่านั้น ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้เช่นนั้น มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ นี่คือการสังเกตที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย พ่อคือมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับน้ำ มันคือการสังเกตของเพชรพลอยแห่งความรู้ ท่านมีความรู้ น้ำไม่สามารถเรียกว่าความรู้ เช่นที่มนุษย์มีความรู้เกี่ยวกับยาหรือกฎหมาย ในทำนองเดียวกันนี้ก็เป็นความรู้เช่นกัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้าง และตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่ฤๅษีและมุนีพูดว่า: พวกเขาไม่มีความรู้ มีเพียงผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ ท่านยังเป็นเมล็ดของต้นไม้ด้วย ท่านมีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านสามารถพูดความรู้นี้ เวลาที่ลูกได้รับความรู้แล้ว และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นเทพด้วยความรู้นี้ ก่อนอื่น ลูกจะได้รับความรู้ จากนั้นลูกก็ประกาศสิทธิ์ในรางวัล ในเวลานั้นไม่จำเป็นต้องมีความรู้ ไม่ใช่เพราะเทพไม่มีความรู้ที่พวกเขาจึงไม่รู้ ไม่เลย พวกเขาได้รับสถานภาพจากการศึกษาความรู้เพราะผู้คนไม่มีความรู้พวกเขาจึงเรียกหาพ่อ: บาบามาได้โปรดมาและแสดงหนทางแก่พวกเราด้วย นั่นคือให้ความรู้กับเราเกี่ยวกับวิธีที่เราสามารถเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ เวลาที่ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นในความเงียบสงบ ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือการเก่าและดังนั้น โลกใหม่ต้องมีอยู่จริงอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้ว่าโลกนั้นปรากฏอยู่เมื่อไหร่หรือใครเคยปกครองที่นั่น เวลาที่ลูกมาเพื่อรับรู้สิ่งนี้จากพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ให้การหลุดพ้น ผู้คนร้องเรียกหาท่านว่า: บาบามาได้โปรดมาและขจัดความทุกข์ของเราออกไปและประทานความสงบและความสุขให้แก่เราด้วย ดวงวิญญาณรู้สิ่งนี้แต่พวกเขากลับมาตาโมประธาน เหตุนี้เองพ่อจึงมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำของพ่อ มนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่มีแม้กระทั่ง

ความรู้ที่จะกลับมาจะมีจิตสำนึกเหมือนพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกไม่เคยมีความรู้เช่นกัน เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกเข้าใจว่า ลูกมีใบหน้าของมนุษย์และมีบุคลิกลักษณะของลิง เวลานั้นพ่อให้ความรู้แก่ลูกแล้ว ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นผู้ที่มีความรู้ ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง ลูกเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ดังนั้นจึงควรมีความซาบซึ้งอย่างมากมาย บาบาคือ มหาสมุทรแห่งความรู้และท่านมีความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าลูกจะไปหาใครก็ตาม นับประสาอะไรกับความรู้อ่อนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกเลย พวกเขาแม้กระทั่งไม่รู้ด้วยซ้ำว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาจดจำพ่อว่าเป็นพ่อผู้ จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขเช่นกัน แต่พวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่ง พ่อพูดว่า: ตามละครแล้ว ไม่ใช่ความผิดของพวกเขา มายาทำให้สติปัญญาของพวกเขาตกต่ำลงอย่างสิ้นเชิง แม้จะรู้สึกมีความสุขแค่เพียงในกองขยะ เท่านั้น พ่อมาเพื่อนำลูกออกจากกองขยะ มนุษย์ติดกับอยู่ในปลัก พวกเขาไม่มีความรู้และดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้? พวกเขาติดกับอยู่ในทรายดูดและจึงเป็นเรื่องยากที่จะนำพวกเขาออกมา แม้ว่าลูกจะนำเขาออกมาได้ครั้งทาง หรือเศษสามส่วนสี่ พวกเขาก็คงปล่อยมือและตกลงไปอีกครั้ง ในขณะที่ให้ความรู้แก่ผู้อื่น ลูกบางคนเองก็ถูกตบตีโดย มายาเพราะพวกเขาทำสิ่งที่ขัดต่อคำแนะนำของพ่อ พวกเขาพยายามที่จะนำผู้อื่นออกจากปลักและพวกเขาเองก็ตกลงไปใน ปลักนั้น จากนั้นก็ใช้ความพยายามอย่างมากที่จะนำพวกเขาออกมาเพราะพวกเขาพ่ายแพ้ต่อมายา บาปที่พวกเขาได้ทำ ลงไปนั้นทำให้จิตสำนึกของพวกเขาก็ดร่อนอยู่ภายใน นี่เป็นการรบราฆ่าฟันมายา เวลานั้นลูกอยู่ในสนามรบ กองทัพเหล่านี้ คือกองทัพที่รุนแรงที่ต่อสู้ด้วยพลังทางวัตถุ ในขณะที่ลูกคือกองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักร ของลูกเองด้วยการไม่ใช้ความก้าวร้าวรุนแรง มีความก้าวร้าวรุนแรงสองประเภท ประเภทหนึ่งคือ การใช้ดาบของตัณหา ราคะ และอีกประเภทหนึ่งคือการทุบตีใครบางคน เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่มีมีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ไม่มีใครรู้ เกี่ยวกับการรบราฆ่าฟันของพลังของความรู้นี้ ไม่มีใครรู้ว่าการไม่ก้าวร้าวรุนแรงคืออะไร องค์ประกอบของหนทางความ เลื่อมใสศรัทธานั้นใหญ่มาก ผู้คนร้องเพลง: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาและชำระ ทุกคนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร ในกิตะพวกเขาได้ทำความผิดพลาดของการเรียกมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้า มนุษย์สร้างคัมภีร์ขึ้น มา และเป็นมนุษย์ที่อ่านคัมภีร์ เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องอ่านคัมภีร์ ไม่มีคัมภีร์อยู่ที่นั่น มีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา แล้ว ก็เป็นการวางเฉย การวางเฉยในสิ่งใด? มีการวางเฉยในความเลื่อมใสศรัทธาและโลกเก่า มีการวางเฉยในร่างเก่า พ่อพูด ว่า: สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาทั้งสองนี้ของลูกจะไม่หลงเหลืออยู่เลย มีการวางเฉยในโลกที่สกปรกนี้ ลูกได้รับนิมิต ของโลกใหม่ด้วยสายตาที่สูงส่งเช่นกัน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ การศึกษานี้ไม่เพียงแต่ชาติเกิดนี้ การศึกษา อื่นๆทั้งหมดนั้นเป็นไปสำหรับช่วงเวลานั้นและชาติเกิดโดยเจตานั้น เวลานั้นคือยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับรางวัลในโลก ใหม่สำหรับสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาอยู่ในเวลานี้ ลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่เช่นนั้นจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับความสุขที่ไม่มี ขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรจะทำตามอย่างเต็มที่และทำตามศรัทธา พ่อเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือ สิ่งใด ลูกจะกลับมาสูงสุดโดยผ่านท่าน ถึงอย่างไรท่านก็สูงส่งเสมอ ท่านทำให้ลูกสูงส่ง ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลับ มาตกต่ำ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย เวลานั้นพ่อเข้ามาในพาหนะที่โชคดียิ่งนี้ ลูกๆได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว ต้นไม้ของลูกเวลานี้ยังคงเล็กอยู่ พายุก็จะมาถึงต้นไม้เช่นกัน ใบไม้ยังคงร่วงหล่นต่อไป ดอกไม้มากมายก็ ปรากฏขึ้นมา และเมื่อพายุมา ทั้งหมดก็ร่วงหล่นลง ผลไม้บางอย่างก็ปรากฏออกมาได้ดีมากเช่นกัน แต่ถึงกระนั้นผลไม้ เหล่านี้จะร่วงหล่นในพายุของมายา พายุของมายามีพลังมาก ด้านหนึ่งมีพลังทางวัตถุ และอีกด้านหนึ่งก็มีพลังโยคะพลัง แห่งการจดจำระลึกถึง ลูกต้องทำให้คำว่า“การจดจำระลึกถึง”มันคง ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดถึง“โยคะ” ของลูกคือการ จดจำระลึกถึง ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ไม่ได้เรียกว่าโยคะ คำว่า“โยคะ” นั้นเป็นคำที่รู้จักกันดีโดยชั้นยาสซี พวกเขาสอนโยคะหลายประเภท พ่อสอนลูกอย่างง่ายดายมาก: ในขณะที่เดินเหินนั่ง และเคลื่อนไหวไปมาจงเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกเป็นคู่รักมาถึงครึ่งวงจร ลูกจดจำพ่อมา เวลานั้นพ่อมาแล้ว ไม่มีใครเข้าใจว่าดวง วิญญาณคืออะไร เหตุนี้เองพ่อจึงมาและทำให้ลูกตระหนักรู้ในสิ่งนี้ นี่คือการประเดิมที่ละเอียดอ่อนอย่างมากที่ลูกต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนที่สุดและไม่สูญสลาย ทั้งดวงวิญญาณและบทบาทของเขาไม่สามารถถูกทำลายได้ เป็นเรื่องที่ ยากมากสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาหายาที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ลูกๆ ต้องใช้ความเพียร พยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ ความรู้นั้นง่ายดาย แต่มีการกล่าวถึงการจดจำระลึกถึงว่า มีผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ และผู้ที่สติปัญญาของเขามีความรักต่อพ่อ เมื่อการจดจำระลึกถึงของใครบางคนนั้นดี กล่าวได้ว่าสติปัญญา ของพวกเขามีความรักต่อพ่อ ความรักของลูกต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน ถามตนเองว่า: ฉันจดจำพ่อมากได้มากแค่ไหน? ลูก เข้าใจด้วยเช่นกันว่าด้วยการมีความรักต่อพ่อต่อไปเรื่อยๆ ลูกจะไปถึงสภาพของที่อยู่เหนือปวงกรรมและจะละทิ้งร่างกาย ของลูก จากนั้นสงครามก็จะเริ่มขึ้น ยิ่งลูกรักพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานมากเท่านั้น การสอบจะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อเวลาสิ้นสุดลงและสติปัญญาของลูกทุกคนมีความรักต่อพ่อ การทำลายล้างจะ เกิดขึ้น จนกว่าจะถึงตอนนั้นสงคราม ฯลฯ จะยังคงเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนจากต่างประเทศคิดว่าความตายอยู่เบื้องหน้า

พวกเขา และมีใครบางคนกำลังบันดาลใจให้พวกเขาทำระเบิด อย่างไรก็ตามพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้อีก? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พวกเขา นำความตายมาสู่สกุลของตนเองด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ของพวกเขาเอง ลูกๆพูดว่า: พาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ด้วย อย่างไรก็ตามบาบาจะไม่พาร่างของลูกไป พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้เลย มีการจดจำว่า: “ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า” พวกเขาพูดว่าการทำลายล้างควรหยุดลงและควรจะมีสงบ อย่างไรก็ตามความสงบและความสุขจะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไรโดยที่ไม่มีการทำลายล้างเกิดขึ้น? เหตุนี้เองที่ลูกต้องอธิบายเรื่องวงจรอย่างแน่นอน ประตูลิขิตเปิดแล้วในเวลานี้ บาบาได้กล่าวแล้วว่า: พิมพ์หนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้: ประตูสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ นี่คือนิยามที่ง่ายมาก แต่มีเพียงไม่กี่คนจากหลายๆล้านที่เข้าใจ ลูกจะต้องไม่ท้อแท้ที่นิทรรศการลา ปวงประชาที่ลูกสร้างขึ้นมามาเช่นกัน จุดหมายปลายทางนั้นสูงและต้องใช้ความเพียรพยายาม ความพยายามเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความทรงจำระลึกถึง หลายคนล้มเหลวในสิ่งนี้ การจดจำระลึกถึงของลูกจะต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน มายาทำให้ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีใครกลายเป็นนายของโลกได้โดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม ต้องมีความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เราเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เราได้วนไปรอบวงจรหลายครั้ง เวลานี้เราต้องจดจำพ่อ มายาสร้างอุปสรรคมากมาย บาบาได้รับข่าวงานรับใช้ด้วยเช่นกันว่า วันนี้ลูกได้อธิบายให้กับองค์กรหนึ่งที่เรียกว่าวิทยุธรรมันดราอย่างไร วันนี้ลูกทำสิ่งนี้... เวลานี้ตามละครผู้เป็นแม่จะได้รับการยกย่อง ลูกๆ ต้องมีความใส่ใจที่จะให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า นี่คือนิยามที่ชีวิต ลูกจะกลายเป็นรูปที่มีชีวิตแล้วลูกจะปกครองที่นั่นต่อไป วัดเหล่านั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่คงเหลืออยู่เลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกด้วยการมีความรักที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนต่อพ่อผู้เดียว มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกเก่าและร่างเก่านี้

2. อย่าได้ทำการกระทำใดที่ขัดต่อคำแนะนำสั่งสอนของพ่อและอย่าได้พ่ายแพ้ในสนามรบ ไม่ใช้ความรุนแรงทั้งสองทาง

พร: พร: ขอให้ลูกทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนบรรยากาศด้วยแสงทางจิตวิญญาณของลูก และกลายเป็นตัวแทนความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย

ในโลกทางกายภาพ ไม่ว่าลูกจะใช้แสงสีใด บรรยากาศก็จะเป็นเช่นนั้น หากเป็นแสงสีเขียวแล้วก็มีแสงสีเขียวอยู่ทุกที่ เมื่อลูกใช้แสงสีแดงมันก็จะสร้างบรรยากาศแห่งความทรงจำระลึกถึง เนื่องจากแสงทางกายภาพสามารถเปลี่ยนบรรยากาศได้ ดังนั้นลูกในฐานะประชากรแห่งแสง ด้วยแสงแห่งความบริสุทธิ์และความสุขของลูกสามารถทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนบรรยากาศและกลายเป็นตัวแทนความสำเร็จ มองเห็นแสงทางกายภาพด้วยตาในขณะที่แสงทางจิตวิญญาณจะเป็นที่รู้ได้ด้วยประสบการณ์

คติพจน์: การสูญเสียเวลาและความคิดของลูกในเรื่องที่ไร้ประโยชน์คือความไม่บริสุทธิ์

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกดวงวิญญาณมีความรักต่อพ่อผู้เดียว พ่อได้สอนลูกให้มีความรักต่อดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย
- คำถาม:** ในขณะที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามในสิ่งใดมายากก็สร้างอุปสรรค? วิถีใดที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมาয়া?
- คำตอบ:** ลูกทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาไป ดังนั้นจึงเป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่มายาสั่งสร้างอุปสรรค พ่อผู้เป็นนายได้แสดงหนทางแก่ลูกที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมาয়া จดจำผู้เป็นนายด้วยการตระหนักรู้แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุข และลูกจะเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามและทำงานรับใช้มากมาย และแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมาয়া
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปยังสถานที่ของการพักผ่อนและความสบาย...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตได้ยินเพลงและเข้าใจความหมายของเพลงแล้ว ไม่มีใครในโลกภายนอกที่รู้ความหมายนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าความรักของลูกดวงวิญญาณเป็นไปสำหรับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณเรียกหาพ่อ, พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ความรักของลูกเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณหรือร่างกาย? เวลานี้พ่อสอนลูกว่าความรักควรจะเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณ ร่างกายจะถูกทำลาย ความรักอยู่ในดวงวิญญาณ บาบอธิบายแก่ลูกว่าเวลานี้ความรักของลูกควรเป็นไปสำหรับพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด, และไม่ใช่ร่างกาย ดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อของเขาให้มาและพาพวกเขาไปสู่โลกของดวงวิญญาณบุญ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นดวงวิญญาณบาปและเวลานี้ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยวิธีที่ชาญฉลาด(ยุคดี) ต่อเมื่อพ่อมาด้วยตนเองและบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ที่ลูกเข้าใจและมีประสบการณ์ว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาด้วยพลังของโยคะ บาปไม่สามารถถูกชำระไปได้ด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาและน้ำโคลนมาอยู่ที่ร่างกายของเขา แต่บาปของพวกเขาไม่ได้ถูกชำระไปด้วยการทำเช่นนั้น บาปจะสามารถถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณด้วยพลังโยคะเท่านั้น อัลลอยถูกขจัดออกไป เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้และมีศรัทธาว่าบาปของลูกจะถูกเผาด้วยการจดจำพ่อ หากลูกมีศรัทธาลูกก็ควรจะทำเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง เป็นในขณะที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามนี้ที่มายาสั่งสร้างอุปสรรคขึ้นมา มายากลับมามีพลังและรบรากับผู้ที่มิพลังอย่างดีมาก เหตุใดเธอจึงจะรบรากับผู้ที่อ่อนแอ? ลูกๆ ควรจะตระหนักรู้อยู่เสมอว่าลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมาয়াและเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่มีใครเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการเอาชนะโลกด้วยการเอาชนะมาয়া เป็นในเวลานี้ที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกจะสามารถได้รับชัยชนะเหนือมาয়াอย่างไร? มายาก็มีพลังด้วยเช่นกัน ลูกๆ ได้พบกับผู้เป็นนายแล้ว แทบจะไม่มีใครรู้จักผู้เป็นนายและนั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ผู้ที่รู้จักท่านก็มีความสุขนั้น พวกเขาทำความเพียรพยายามด้วยตนเองและทำงานรับใช้มากมายด้วยเช่นกัน หลายคนไปที่อัมนาท เวลานั้นมนุษย์ทุกคนก็ถามว่าจะสามารถมีความสงบในโลกได้อย่างไร เวลานี้ลูกแสดงให้ทุกคนเห็นว่ามี ความสงบและความสุขในยุคทองอย่างไร เคยมีความสงบเหนือทั้งโลก ในเวลานั้นเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ที่นั่นไม่มีศาสนาอื่นใด เป็นเวลา 5000 ปีก่อนวันที่ยุคทองปรากฏขึ้น โลกต้องวนไปรอบวงจรอย่างแน่นอน ได้มีการแสดงไว้อย่างชัดเจนมากในรูปภาพ รูปภาพต่างๆ ก็ได้มีการสร้างขึ้นในวงจรที่แล้วเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ยังคงมีการปรับปรุงอยู่เรื่อยๆ ในแต่ละวัน บางครั้งลูกๆ ก็ลืมเขียนวันที่าลงบนภาพ ควรจะมีวันที่าลอย่างแน่นอนในรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกเคยเป็นชาวสวรรค์และเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพมากเท่าที่ลูกทำความเพียรพยายาม เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีอำนาจของความรู้ เวลานี้หนทางของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะจบสิ้นลง จะไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ ในยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาครึ่งวงจรในเวลาต่อมา เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ และหลังจากครึ่งวงจรอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้น การละเล่นทั้งหมดเป็นเรื่องเกี่ยวกับลูกที่เป็นคนของบาร์ต วงจรของ 84 ชาติเกิดสำหรับบาร์ต ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่บาร์ตเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ลักษมีและนารายณ์ถูกเรียกว่าเทวาและเทวี สถานภาพที่ลูกประกาศสิทธินั้นสูงส่งมากและการศึกษานี้ก็ง่ายดายมาก! พวกเราจะจบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างสมบูรณ์แล้วจึงกลับบ้าน เมื่อลูกพูดถึงวงจรของ 84 ชาติเกิดสติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปเบื้องบน เวลานี้ลูกจดจำโลกที่ไม่มีตัวตน, อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ว่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเช่นไร เวลานี้ลูกเข้าใจวิธีการที่ลูกจะสื่อสารกันและกันในการ

เคลื่อนไหวที่น้อยอย่างไร เคยมีหนังสือเล่มหนึ่งทำให้ง่ายตายสำหรับลูกที่จะอธิบาย: ความเจ็บสงบ, การเคลื่อนไหว และการใช้เสียง เวลาที่สติปัญญาของลูกได้ตระหนักรู้ถึงวงจรทั้งหมดแล้วจากอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์จนถึงเวลาปัจจุบัน ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ความใส่ใจเดียวเท่านั้นของลูกคือลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก, ให้จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อโลกเก่า ลูกต้องดูแลลูกๆ ของตนเอง ฯลฯ แต่สติปัญญาของลูกควรจดจ่ออยู่กับพ่อ มีคำกล่าวว่า: ในขณะที่กำลังทำงานด้วยมือของลูก ให้สติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อ ในขณะที่กำลังป้อนอาหารให้กับลูกๆ และอาบน้ำให้กับพวกเขา ฯลฯ ควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก เพราะลูกรู้ว่าการสะสมภาระของบาปอย่างมากเอาไว้ เหตุนี้เองที่สติปัญญาของลูกควรไปหาพ่อ จดจำผู้เป็นที่รักนั้นอย่างมาก พ่อผู้เป็นที่รักบอกลูกดวงวิญญาณว่า: จดจำพ่อ! เวลาที่กำลังมีการแสดงบทบาทนี้อีกครั้งและจะซ้ำรอยอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีการที่ง่ายตายเช่นนั้น ไม่มีความยากลำบากอื่นใด บางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พวกเขาพบว่าเป็นเรื่องยากมากและการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงก็ยากมาก โอ้! แต่ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้หรือ? ลูกไม่ควรจะลืมพ่อ พ่อต้องได้รับการจดจำอย่างมาก เพราะด้วยการทำสิ่งนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมามีพละนาถะมัยดีเสมอ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ ลูกกำลังได้รับคำแนะนำที่ดีมาก นี่คือนิยามที่มีประสิทธิภาพมากด้วยเช่นกัน พ่อรับประกันว่าด้วยพลังโยคะนี้ลูกจะไม่มีโรคภัยเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เพียงแค่จดจำพ่อ! เป็นวิธีการที่ง่ายตายเช่นนั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนจดจำพระเจ้าที่มาจากความไม่รู้ เวลาที่พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ลูกเข้าใจว่าลูกมาหาบาปในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกันแล้วลูกก็ได้ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกมีศรัทธาอย่างแรงกล้าว่าลูกเคยปกครองอาณาจักรแล้วลูกก็สูญเสียมันไปเวลานั้นบาปได้มากอีกครั้ง ลูกต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกจากท่านอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและอาณาจักร! มานมานะบาฟ! ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลาที่ละครกำลังจะจบสิ้นลงเราจะกลับบ้าน บาปมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับที่เจ้าบ่าวมาเพื่อพาเจ้าสาวของเขากลับไปบ้าน เจ้าสาวมีความสุขมากที่พวกเขาทั้งสองจะไปยังบ้านของฝ่ายสามีของเธอ ลูกทั้งหมดคือสีดำผู้ที่เป็นของรามผู้เดียว เพียงรามเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อยลูกออกจากกรงขังของราวันและพาลูกกลับบ้าน ผู้ปลดปล่อยคือผู้เดียวเท่านั้นและท่านปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวัน แม้ว่าผู้คนจะพูดว่า“นี่คืออาณาจักรของราวัน” พวกเขาที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้อง เวลาที่ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ลูกกำลังได้รับประเด็นที่ดีมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น บาปได้บอกลูกให้เขียนว่า: พ่อได้มีการสร้างความสงบขึ้นมาในโลกเช่นเดียวกับที่เคยทำมาในวงจรก่อนหน้านี้ การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา เคยมีความสงบในโลกเมื่อเป็นอาณาจักรของวิษณุ ไม่มีใครเข้าใจว่าวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ พวกเขาพิจารณาว่าวิษณุ, ลักษมีและนารายณ์ และราเดและกฤษณะนั้นแยกกัน เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกคือผู้ที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ชีพบาปมาและให้ความรู้ของวงจรโลกแก่ลูก เวลาที่เราถูกทำให้เป็นนายแห่งมหาสมุทรแห่งความรู้โดยท่าน ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ ที่นี้ได้ให้ไว้แก่ลูกๆ ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเร่รอนไปทั่วเป็นอย่างมากเพื่อที่จะไปอาบน้ำ พวกเขาได้ทำบุญและให้ทานมากมายด้วยเช่นกัน ผู้ที่มั่งคั่งก็ให้ทานมากมาย พวกเขาแม้กระทั่งให้ทานทองคำ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเร่รอนไปทั่วมากเพียงไร ลูกไม่ใช่หฐโยคี ลูกคือราชาโยคี ลูกเคยเป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ และจากนั้นลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวัน เวลาที่พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาของการครองเรือนตามละคร ไม่มีใครอื่นสามารถสร้างหนทางที่บริสุทธิ์นี้ ผู้คนถามลูกว่า: หากลูกทุกคนอยู่อย่างบริสุทธิ์แล้ว โลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไร? บอกพวกเขาว่า: ชนยาสซีมากมายคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่โลกก็ยังไม่ได้หยุดลงใช่ไหม? ประชากรโลกในเวลานั้นเติบโตขึ้นเป็นอย่างมากซึ่งไม่มีอาหารเพียงพอที่จะรับประทาน ไม่มีธัญพืชไม่เพียงพอกับและดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรที่ทำให้ประชากรโลกเติบโตมากยิ่งขึ้น? เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าบาปอยู่เบื้องหน้าลูก อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเห็นท่านด้วยดวงตาทั้งสอง, ด้วยสติปัญญาของลูกที่ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าบาปปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอและสอนลูก บอกผู้ที่พูดเกี่ยวกับความสงบในโลกว่าเวลานี้พ่อกำลังสร้างความสงบในโลก การทำลายล้างโลกเก่าอยู่เบื้องหน้าเราเพราะสิ่งนี้ การทำลายล้างเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งเวลานี้การทำลายล้างก็อยู่เบื้องหน้าทุกคน และจากนั้นจะมีความสงบในโลก สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้น ไม่มีใครในโลกที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของคนอื่นไม่ได้ตระหนักรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่ามี ความสงบในทั้งโลกในยุคทอง ในเวลานั้นไม่มีดินแดนอื่นนอกจากบารัต ดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดมาภายหลัง เวลาที่มีดินแดนมากมาย เวลาที่เป็นตอนจบของการละเล่นนี้ ผู้คนพูดว่าพระเจ้ามีอยู่จริงอย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่รู้วาทานคือใครหรือท่านมาในรูปใด ไม่สามารถเป็นกฤษณะ ไม่มีใครสามารถทำให้ลูกทำอะไรได้ด้วยการดลใจหรือพลังของเขาลูกพ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุด ลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน พ่อสร้างสวรรค์ ดังนั้นท่านจะดลใจให้กับการทำลายล้างโลกเก่าอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์มีชีวิตรอยู่ในยุคทอง เวลาที่พวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งด้วยความเพียรพยายามของเขาลูกควรจะมี ความซาบซึ้งนี้ พวกเขาเคยปกครองในบารัต ชีพบาปให้อาณาจักรนั้นและจากไป ลูกจะไม่

พูดว่าชีพบาบาปกครองอาณาจักรนั้นแล้วจากไป ไม่เลย ท่านจากไปหลังจากที่ให้อาณาจักรนั้นแก่ผู้คนของบาร์ด ลักซมี และนารายณ์เคยปกครองอาณาจักรนั้น บาบามาเพื่อให้อาณาจักรแก่พวกเราอีกครั้ง ท่านพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำ พ่อและดวงจวงจร ลูกได้ใช้ 84 ชาตีก่เกิดแล้ว เมื่อใครบางคนทำความเพียรพยายามที่น้อย ลูกก็สามารถเข้าใจว่าเขาได้ ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่น้อย ผู้ที่ได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากก็ทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาบา อธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก! อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก หน้าที่ของลูกคือการทำความเพียรพยายาม หากลูกทำความเลื่อมใสศรัทธาที่น้อย ลูกจะไม่สามารถมีโยคะได้ การจดจำระลึกถึงชีพบาบาจะไม่อยู่ในสติปัญญาของลูก อย่าได้หย่อนยานในการทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกเห็นว่ามายามีพลังเพียงใด ก็อย่าได้หัวใจวาย พายุของมายา มากมายจะมา มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ร่างกายจะถูกละลาย เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา ร่างก็จะกลายเป็นฝุ่น ร่างนั้นจะไม่ถูกใช้อีก ดังนั้นแล้วจะมีประโยชน์อะไรในการจดจำร่างนั้นและร้องไห้? ร่างเดียวกัน นั้นจะถูกใช้อีกครั้งหนึ่งหรือ? ดวงวิญญาณนั้นได้จากไปและใช้อีกร่างหนึ่ง เวลานี้ลูกกำลังหารายได้อย่างมหาศาลเช่นนั้น ! ลูกกำลังให้เครดิตกับปัญชีของลูกในขณะที่คนอื่นจะหักเงินจากปัญชีของพวกเขา บาบาคือนักธุรกิจที่ไร้เดียงสา เหตุนี้เองท่านจึงให้ปราสาทราชวังแก่ลูกสำหรับ 21 ชาตีก่เกิดเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับข้าวหนึ่งกำมือ ท่านให้ดอกเบี้อย่าง มาก! ลูกสามารถสะสมได้มากเท่าที่ลูกต้องการสำหรับอนาคต อย่างไรก็ตามอย่าคิดว่าลูกสามารถให้สิ่งนั้นแก่ท่านในเวลา สดท้าย ท่านจะทำอะไรกับสิ่งนั้นในเวลานั้น? ท่านไม่ใช่ธุรกิจที่โง่เขลา จะมีประโยชน์อะไรหากท่านไม่สามารถใช้สิ่ง นั้นได้แต่ยังต้องให้ดอกเบี้อย่างกับสิ่งนั้นด้วย? ท่านจะไม่รับสิ่งใดจากบุคคลเช่นนั้น ลูกได้รับปราสาทราชวังเป็นเวลา 21 ชาตีก่เกิดเป็นการตอบแทนสำหรับข้าวหนึ่งกำมือ ลูกได้รับดอกเบี้อย่างมากมาย บาบาพูดว่า: พ่อคือผู้ที่ไร้เดียงสาอันดับหนึ่ง พ่อให้อาณาจักรของโลกแก่ลูก เพียงแค่เป็นของพ่อและทำงานรับใช้ เป็นเพราะท่านคือเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่ทุกคนจดจำท่านได้ เวลานี้ลูกอยู่ในหนทางของความรู้ เวลานี้ทำตามศรัทธาของพ่อและประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ลูกบอกบาบาว่า ลูก มาเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกและในสุริยวงศ์ด้วยเช่นกัน อัชชะ ขอให้ปากของลูกหวานขึ้น (ขอให้สิ่งนั้นเกิด ขึ้นจริงในทางปฏิบัติ) อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ประกาศสิทธิในอาณาจักรโดยการทำตามศรัทธา ให้ข้าวหนึ่งกำมือและประกาศสิทธิในปราสาทราชวังเป็นเวลา 21 ชาตีก่เกิด จงสะสมรายได้เพื่ออนาคต
2. ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกกับโลกเก่าและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในขณะที่กำลังทำทุกสิ่งให้สติปัญญาของลูกจดจ่ออยู่กับพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับความรักอย่างแท้จริงและมีประสบการณ์กับความเป็นมิตรของพ่อบราห์มาซึ่งเป็นผู้ที่มี พันแขน
ในปัจจุบันบทบาทของพ่อบราห์มาที่มีแขนหนึ่งพันแขนกำลังถูกแสดง เช่นที่แขนไม่สามารถทำอะไรได้หากปราศจากดวงวิญญาณในท่านองเดียวกันแขนนั้นคือลูกไม่สามารถทำอะไรได้หากไม่มีบัพดาดา ในทุกงาน มีความช่วยเหลือจากพ่อเป็นอันดับแรก ในขณะที่กำลังเล่นบทบาทของการก่อตั้ง บัพดาดาก็อยู่กับลูก ๆ ในทุกความคิดและทุกวินาที ดังนั้นอย่าได้วางแผนของการแยกและแยกออกจากกันในโยคะ เคลื่อนไปในเกลียวคลื่นของมหาสมุทรแห่งความรัก ร้องเพลงสรรเสริญท่าน แต่อย่าได้เจ็บปวด ความรักในรูปแบบปฏิบัติ สำหรับพ่อคือการมีความรัก

คติพจน์: ประสบการณ์และการฝึกฝนของสภาพที่ปราศจากร่างเป็นพื้นฐานสำหรับการประกาศสิทธิในอันดับต้นๆ

*** โอม ซานติ ***

ดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์ของโลก

วันนี้พ่อผู้เป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้ได้เห็นดวงดาวพิเศษของท่านซึ่งเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษมากมายหลายประเภท คุณสมบัติพิเศษของแต่ละดวงดาวนั้นให้แสงสว่างสำหรับการเปลี่ยนแปลงของโลก ในทุกวันนี้ผู้คนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังค้นคว้าวิจัยดวงดาวเป็นพิเศษเพราะอิทธิพลของดวงดาวบนโลก นักวิทยาศาสตร์กำลังพยายามค้นคว้าวิจัยดวงดาวบนท้องฟ้า และบัฟฟาที่กำลังมองหาดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน เมื่อดวงดาวบนท้องฟ้าสามารถที่จะสำแดงอิทธิพลที่ดีหรือไม่ดีไปทั่วโลจากที่ไกลออกไป ดังนั้นลูกผู้เป็นดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์สามารถสำแดงอิทธิพลของลูกเพื่อเปลี่ยนโลกและสร้างโลกที่บริสุทธิ์ที่มีความสุขและสงบได้อย่างง่ายดาย ลูกคือดวงดาวของโลกและเป็นดวงดาวของท้องฟ้า ดวงดาวของโลกคือผู้ที่ปกป้องโลกนี้จากความปั่นป่วนและทำให้กลายเป็นโลกยุคทองที่มีความสุขและสวยงาม ในเวลานี้ทั้งธรรมชาติและผู้คนเป็นเครื่องมือในการสร้างความปั่นป่วน แต่ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดเป็นเครื่องมือที่จะทำให้โลกได้สุดลมหายใจแห่งความสุขและลมหายใจแห่งความสงบ ลูกผู้เป็นดวงดาวแห่งโลกนี้คือดวงดาวที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดเพื่อเติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของทุกดวงวิญญาณ ลูกคือดวงดาวแห่งความหวังที่สูงส่งซึ่งเปลี่ยนความรู้สึกที่สิ้นหวังของทุกคนให้เป็นความหวัง ดังนั้นจงตรวจสอบอิทธิพลที่สูงส่งของลูก: มันเปล่งประกายและมีความงดงามของการเป็นดวงดาวแห่งความสงบ ดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์, ดวงดาวที่เป็นตัวของความสุข, ดวงดาวแห่งความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ, ดวงดาวที่เติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ และดวงดาวแห่งความพอใจมากแค่ไหน? ลูกกระจายอิทธิพลของลูกไปในระดับใด? ความเร็วของอิทธิพลของลูกเป็นเช่นไร? เช่นที่ลูกตรวจสอบความเร็วของดวงดาวเหล่านั้น ดังนั้นตรวจสอบตนเองเช่นกันเพื่อดูความเร็วของอิทธิพลของลูก เพราะโลกต้องการดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์ในปัจจุบัน ดังนั้นบัฟฟาได้เห็นดวงดาวที่หลากหลายทั้งหมด

การชุมนุมของเหล่าดวงดาวทางจิตของลูกนั้นสูงส่งและให้ความสุขมาก! ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายในลักษณะเช่นนี้หรือไม่? ผู้คนมีความสนใจที่จะดูดวงดาวเหล่านั้นมาก ขณะนี้เวลากำลังจะมาถึงเมื่อทุกคนต้องการที่จะเห็นลูกผู้เป็นดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาจะค้นหาลูกผู้เป็นดวงดาวและสงสัยว่าอิทธิพลของความสงบและความสุขและความมั่นคงนี้มาจากไหน พวกเขาจะทำวิจัยในเรื่องนี้ ในปัจจุบันพวกเขามุ่งมั่นในการค้นคว้าวิจัยในเรื่องวัตถุธาตุ แต่เมื่อพวกเขาเหนื่อยล้าหรือเบื่อหน่ายที่จะทำการค้นคว้าวิจัยเรื่องวัตถุธาตุพวกเขาก็จะมีความคิดในการทำการวิจัยทางจิตวิญญาณนี้ ก่อนหน้านั้นลูกดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์ต้องทำให้ตนเองสมบูรณ์ เตรียมความพร้อมด้วยความเร็วเพื่อเติมเต็มตัวลูกเองด้วยหนึ่งคุณสมบัติพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นคุณธรรมความสงบหรือพลัง ลูกต้องวิจัยสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกมีคุณธรรมทั้งหมด แต่ทำให้ตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมบูรณ์พร้อมโดยมีคุณสมบัติพิเศษอย่างน้อยหนึ่งคุณธรรมโดยเฉพาะตัวอย่างเช่นแพทย์ทุกคนมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความเจ็บป่วยทั้งหลาย อย่างไรก็ตามพร้อมกับสิ่งนั้นบางคนมีความรู้พิเศษเกี่ยวกับรูปแบบของการเจ็บป่วยโดยเฉพาะ และเนื่องจากคุณสมบัติพิเศษนั้นพวกเขาก็มีชื่อเสียงและกลายเป็นที่รู้จักกันดีสำหรับสิ่งนั้น ลูกจะต้องเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด แต่ลูกต้องสัมผัสประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งโดยเฉพาะซึ่งลูกสามารถใช้เพื่องานรับใช้และก้าวหน้าต่อไป ตัวอย่างเช่นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในการสรรเสริญเทพเจ้าหรือเจ้าแม่ แต่ละคนก็จดจำคุณสมบัติพิเศษเฉพาะของเธอ และแต่ละคนก็กราบไหว้บูชาตามคุณสมบัติพิเศษนั้น พวกเขามีความเชื่อและกราบไหว้บูชาสรวดีอย่างเป็นเทพแห่งความรู้โดยเฉพาะ เธอเป็นตัวของพลังเช่นกัน แต่ด้วยคุณสมบัติพิเศษของเธอผู้คนต่างก็กราบไหว้บูชาเธอในฐานะเทพเจ้าแห่งความรู้ พวกเขามุ่งมั่นในฐานะเทพแห่งความมั่งคั่ง ในทำนองเดียวกันในขณะที่มีคุณธรรมและคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดนี้ในตนเอง ทำการวิจัยโดยเฉพาะหนึ่งคุณสมบัติพิเศษนี้และทำให้ตนเองมีอิทธิพลในสิ่งนั้น ปีนี้วิจัยทุกคุณธรรมและทุกพลัง เข้าไปสู่ส่วนลึกของทุกคุณธรรม ในส่วนลึกนั้นลูกสามารถสัมผัสกับความยิ่งใหญ่ของมัน วิจัยอย่างลึกซึ้งถึงสภาพของการจดจำระลึกถึงและสภาพของความพยายาม เข้าไปในส่วนลึกของสิ่งเหล่านี้ มีประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง ไปสู่กันบึงของมหาสมุทรแห่งประสบการณ์ เพียงแค่มีประสบการณ์ในการเคลื่อนไปตามคลื่นบนพื้นผิวนั้นไม่ได้มีประสบการณ์อย่างเต็มที่ กลายเป็นผู้ที่สำรวจตรวจสอบตนเองและทำให้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยเพชรพลอยแห่งประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง เพราะเวลาแห่งการเปิดเผยใกล้เข้ามาแล้ว จงกลับมาเติมเต็มและสมบูรณ์พร้อมและผ่านแห่งความไม่รู้ที่อยู่เบื้องหน้าของวิญญาณทั้งหมดจะถูกนำออกไป ด้วยแสงแห่งความสมบูรณ์พร้อมของลูกมานั้นจะเปิดออกโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจงวิจัยสิ่งนี้ กลายเป็น

แสงส่องทาง และแล้วลูกก็สามารถพูดได้ว่าลูกเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี (การเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี)

ให้ทุกคนได้สัมผัสสิ่งนี้จากลูกแต่ละคนที่เป็นคุณสมบัติพิเศษของโกลเด้นจูบิลี ให้พวกเขาได้สัมผัสกับพลังที่มีค่าเช่นทองนี้ผ่านคริสตียองลูก เช่นเดียวกับรัชสมัยของแสงให้พลังแก่ดวงวิญญาณที่จะทำให้พวกเขามีค่าเช่นทอง ดังนั้นให้ทุกความคิดและทุกการกระทำของลูกเป็นทอง ลูกเป็นเครื่องมือในการทำให้พวกเขาเป็นทอง ในปีโกลเด้นจูบิลีนี้จงพิจารณาตนเองว่าเป็นนายเป็นเจ้าแห่งความศักดิ์สิทธิ์ ลูกของพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ (ปารานา, ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เปลี่ยนหินเป็นเพชรพลอย) ไม่ว่าดวงวิญญาณจะอยู่ในรูปของเหล็กมากแค่ไหน ในความเป็นมิตรของพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ (ปาราส) แม้แต่เหล็กก็กลับมามีความศักดิ์สิทธิ์ อย่าได้คิดว่า: ผู้นี้เป็นเหล็ก ให้คิดว่าฉันศักดิ์สิทธิ์แทน เป็นหน้าที่ของผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่จะเปลี่ยนเหล็กและทำให้เหล็กนั้นศักดิ์สิทธิ์ รักษาเป้าหมายนี้และคุณสมบัติพิเศษของสิ่งนี้ไว้ในสำนักของลูกอยู่เสมอ แล้วอิทธิพลของดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์จะปรากฏให้โลกเห็น ในปัจจุบันผู้คนที่น่าสงสารและหมดหนทางมีความกลัวว่าดวงดาวนั้นดวงดาวนั้นกำลังจะมาถึง ภายหลังพวกเขาจะมีความสุขที่ดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์กำลังมา ประกายของดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์จะสัมผัสได้ในทุกหนแห่ง จะปรากฏออกมาจากริมฝีปากของทุกคนว่าดวงดาวแห่งโชค ดวงดาวแห่งความสำเร็จมาถึงแล้ว ดวงดาวแห่งความสุขและความสงบมาแล้ว ในปัจจุบันพวกเขาเฝ้าดูกล้องส่องทางไกล แต่ในเวลานั้นพวกเขาจะเห็นด้วยตาที่สามของพวกเขา ตาที่สูงส่งของพวกเขา อย่างไรก็ตามนี่เป็นปีสำหรับการเตรียมการ เตรียมตัวของลูกให้ดี อังชะ ลูกจะทำอะไรในโปรแกรม บัพดาดาทำให้ฉาคนีปรากฏในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านเห็นอะไรในฉาคนี?

ลูกนั่งอย่างเป็นผู้บรรยายบนเวทีในการประชุมแค่นั้นใช่ไหม? เวทีของการประชุมหมายถึงเวทีของผู้พูด นี่เป็นวิธีที่ลูกจัดการใช่ไหม? ลูกมีการบรรยายในหัวข้อต่างๆเสมอและลูกก็ทำได้ดี แต่ในปีโกลเด้นจูบิลีนี้ให้ผลลัพธ์มากขึ้นโดยใช้เวลาให้น้อยลงสำหรับการบรรยาย ในเวลานั้นผู้บรรยายที่แตกต่างกันสามารถให้การบรรยายที่ทรงพลัง รูปแบบของสิ่งนี้ควรจะเป็นเช่นไร? ในหนึ่งวันมีโปรแกรมครึ่งชั่วโมงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสิ่งนี้ ให้บุคคลภายนอกหรือผู้บรรยายพิเศษให้คำบรรยาย แต่ครึ่งชั่วโมงขอให้มีคนหลายวัยที่แตกต่างกันบนเวที นั่นคือ มีเด็กเล็กหนึ่งคน กุมารหนึ่งคน คู่ที่บริสุทธิ์หนึ่งคู่ คู่ที่ครองเรือนหนึ่งคู่ ผู้สูงอายุหนึ่งคน ให้ผู้คนที่หลากหลายนั้นนั่งบนเวทีในรูปแบบของพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว แสงไฟบนเวทีไม่ควรสว่างเกินไป แสงไฟควรจะเหมาะสม (ตามมาตรฐาน) ให้แต่ละคนพูดเป็นเวลาสามนาทีเกี่ยวกับคำพูดพิเศษที่มีค่าเช่นทองที่พวกเขาได้รับที่ทำให้ชีวิตของพวกเขาสูงส่งโดยที่พวกเขาสร้างชีวิตขึ้นมา กุมารหรือกุมารที่เยาว์วัยสามารถแบ่งปันคำพูดที่มีค่าเช่นทองที่ลูกได้รับ คำพูดที่มีค่าเช่นทองที่กุมารได้รับสำหรับชีวิตกุมาร คำพูดที่มีค่าเช่นทองที่คู่หนุ่มสาวที่ยังไม่ได้แต่งงานได้รับ คำพูดที่มีค่าเช่นทองที่ผู้ดูแลผลประโยชน์ในครัวเรือนได้รับ และคำพูดที่มีค่าเช่นทองที่ผู้สูงอายุได้รับ ให้แต่ละคนพูดเป็นเวลาสามนาที ในตอนท้ายให้ผู้ชมทั้งหมดพูดคติพจน์ซ้ำในรูปแบบคำพูดที่มีค่าเช่นทองสำหรับทุกคน ให้มีสปอตไลท์ฉายไปที่บุคคลที่ต้องพูดเพื่อให้ความสนใจของทุกคนไปที่บุคคลนั้นโดยอัตโนมัติ ให้มีอิทธิพลของความเงียบสงบ ให้ฉาคนีเหมือนกับว่าใครบางคนกำลังแสดงละคร ให้มีการบรรยาย แต่ให้เป็นในรูปแบบของฉา พวกเขาควรพูดน้อยมากไม่เกินสามนาที ให้เตรียมการที่จะทำสิ่งนี้เป็นการล่วงหน้า ในวันถัดไปให้มีการแสดงประเภทเดียวกันโดยกลุ่ม(สาขาอาชีพ)ที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น บางคนอาจเป็นหมอ บางคนเป็นนักธุรกิจ บางคนเป็นเจ้าของบ้าน ผู้คนที่มาจากอาชีพที่แตกต่างกันแต่ละคนควรพูดเป็นเวลาสามนาที โดยพูดว่า เขาใช้คุณธรรมที่มีค่าเช่นทองของคุณธรรมหลักอะไรในขณะทำงานของการเป็นเจ้าหน้าที่เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน ให้เขาเล่าถึงประเด็นหลักที่นำไปสู่ความสำเร็จในรูปแบบคำพูดที่มีค่าเช่นทองคำ มันจะเป็นการบรรยาย แต่เนื่องจากมันจะเป็นในรูปแบบที่แตกต่างกัน พวกเขาจะได้เห็นว่าความรู้ของพระเจ้านี้ไม่มีขีดจำกัดเช่นไรและความพิเศษสำหรับแต่ละอาชีพอย่างไร มันไม่ควรจะเป็นเพียงแค่ว่าพวกเขาเล่าประสบการณ์ของพวกเขาในรูปแบบของการพูดคุยสามนาที แต่คนอื่น ๆ มากมายก็มีประสบการณ์เช่นกัน ให้บรรยายาศมีความเงียบสงบเช่นนั้นซึ่งผู้ที่กำลังฟังอยู่ไม่มีความกลัวที่จะสร้างความปั่นป่วนหรือแม้แต่จะพูดอะไร บราห์มินแต่ละคนจะต้องมีเป้าหมายว่าในช่วงระยะเวลาของรายการทุกคนจะต้องรักษาบรรยากาศเหมือนที่ลูกทำเมื่อมีการเปิดเครื่องเล่นเทปสำหรับแทรฟฟิคคอนโทรลและทุกคนก็สร้างบรรยากาศแห่งความเงียบสงบ ในเวลานั้นลูกคงความเงียบสงบโดยไม่พูดอะไร อย่างไรก็ตามในเวลานี้เพื่อที่จะทำให้บรรยากาศมีพลัง ลูกไม่ได้ให้คำบรรยายที่มาจากคำพูด แต่เป็นการบรรยายแห่งความสงบ นั่นก็เป็นผู้พูดเช่นกันและนั่นก็ถูกผูกในสิ่งนี้ การบรรยายแห่งความสงบไม่ยิ่งหย่อนเลย บรรยากาศของบราห์มินนี้ยังนำผู้อื่นเข้าสู่ประสบการณ์นั้นด้วยเช่นกัน พยายามให้กิจกรรมอื่นๆ จบลงให้มากที่สุดที่เป็นไปได้ แนนอนบราห์มินทุกคนต้องให้ความร่วมมือเพื่อสร้างบรรยากาศให้มีพลัง หากใครบางคนมีหน้าที่บางอย่างที่จะต้องทำให้สำเร็จเขาไม่ควรนั่งด้านหน้า ด้านหน้าไม่ควรมียंत्रรบกวนใดๆ เพียงแค่คิดว่ามันเป็นบัดดีสามชั่วโมง แล้วพวกเขาจะไม่พูดว่าเป็นการบรรยายที่ดี แต่พวกเขาจะมีความรู้สึกที่ดี พร้อมกับการบรรยายแล้วพวกเขา

ควรมีความรู้สึกเช่นนั้นด้วย บรรพชนทั้งหมดที่มาควมมาด้วยความเข้าใจว่าพวกเขาต้องมีส่วนร่วมในบัดดี ลุกไม่ใช่เพียงแค่ต้องมาดูการประชุม แต่มาเพื่อให้ความร่วมมือ ดังนั้นด้วยวิธีนี้จึงสร้างบรรยากาศที่มีพลังเช่นนั้นที่ไม่ว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นจะรบกวนก็ตาม พวกเขาจะสามารถสัมผัสกับความสงบและพลังในช่วงเวลาสั้นๆก่อนที่จะพวกเขากลับไป พวกเขาไม่ควรรู้สึกว่ามีคน 3,000 คนนั่งอยู่ที่นั่น แต่เป็นการรวมตัวของเหล่าเทวดานางฟ้า ในช่วงเวลาของรายการทางวัฒนธรรม(cultural programmes) พวกเขาอาจหัวเราะและได้รับความบันเทิง แต่ในช่วงเวลาของการประชุมให้มีบรรยากาศที่ทรงพลัง และแล้วคนอื่นที่เข้ามาก็จะพูดในลักษณะเดียวกัน ไม่ว่าจะสร้างบรรยากาศแบบใด ผู้พูดคนอื่น ๆ ก็มาภายใต้บรรยากาศนั้น ดังนั้นจัดทำโปรแกรมของการให้สมบัติที่มีค่ามากมายแก่พวกเขาในเวลาอันสั้น ให้มีความสั้นและอ่อนหวาน ถ้าเราบรรพชนพูดเบาๆ คนอื่นก็จะพูดเบาๆ เช่นกัน อัจชะ ตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกจะเปิดเผยตนเองว่าเป็นดวงดาวพิเศษใช่ไหม? ดังนั้นจงเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่นี้เป็นปีที่ทำให้ตนเองเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม อย่าเข้ามาสู่ความปั่นป่วนและอย่านำคนอื่นเข้ามาสู่ความปั่นป่วน ธรรมชาติเองนั้นก็เพียงพอแล้วที่จะสร้างความปั่นป่วน ธรรมชาติกำลังทำงานของมัน ลูกเพียงแค่ทำงานของลูก อัจชะ

ถึงทุกคนที่กลายเป็นดวงดาวที่ศักดิ์สิทธิ์และทำให้โลกมีความสุขและความสงบ ถึงผู้เป็นนายผู้เป็นเจ้าของแห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังสร้างโลกและทำให้ทุกคนศักดิ์สิทธิ์ ถึงผู้ที่สะสมเพชรพลอยแห่งประสบการณ์ไว้ในตนเองโดยการไปยังกันบึงของมหาสมุทรแห่งประสบการณ์ ถึงผู้ที่กลายเป็นแสงส่องทางและนำมานแห่งความไม่รู้ออกไป สู่ดวงดาวพิเศษเช่นนั้นที่เปิดเผยพอ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัปเตดา

บัปเตดาพูดกับครู:

1) ลูกยอมรับข้อตกลงในการสร้างโลกใหม่ใช่ไหม? ลูกมีความจริงใจและกระตือรือร้นไหมอยู่เสมอเพื่อสร้างโลกใหม่หรือในบางโอกาสเท่านั้น? โลกใหม่ไม่ได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยการมีความจริงใจและความกระตือรือร้นเพียงแต่บางครั้งเท่านั้น ผู้ที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอจะกลายเป็นเครื่องมือในการสร้างโลกใหม่ ยิ่งลูกเข้าใจโลกใหม่อยู่เรื่อยๆมากเท่าไร ก็จะมีมีการขยายตัวของสิ่งพิเศษของโลกใหม่มากขึ้นเท่านั้น ลูกคือผู้ที่จะไปสู่โลกใหม่และลูกคือผู้ที่ทำให้โลกใหม่ ต้องใช้เวลาและพลังงานในการสร้างโลกใหม่ แต่ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่มีพลังจะทำลายอุปสรรคและเดินหน้าต่อไป ดังนั้นลูกจึงเป็นรากฐานของโลกใหม่เช่นนั้น จะเกิดอะไรขึ้นกับอาคารหากรากฐานอ่อนแอ ดังนั้นผู้ที่มีหน้าที่ในการสร้างโลกใหม่จึงต้องใช้ความพยายามและสร้างรากฐานที่แข็งแรง ทำให้รากฐานแข็งแรงที่อาคารนี้จะคงอยู่เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกได้เตรียมอาคารของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิดแล้วใช่ไหม? อัจชะ

2) ลูกสัมผัสว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่น้อยอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อหรือไม่? ในเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจและจากนั้นลูกจะได้นั่งบนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของโลก เพียงผู้ที่จดจำระลึกถึงพ่อที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพวกเขาเท่านั้นจึงจะสามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจ เช่นเดียวกับที่ลูกหลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อเสมอ ดังนั้นให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในหัวใจของลูกโดยอัตโนมัติด้วยเช่นกัน นอกจากพ่อแล้วมีอะไรอีกไหม? ดังนั้นจงรักษาความสุขและความซาบซึ้งที่ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ อัจชะ

ในช่วงเวลาแห่งการฮาลา ในเวลา 6 โมงเช้าของวันสัปดาห์:

มีแสงของดาวพฤหัสบดีและเมล็ดของต้นไม้อยู่เหนือลูกๆที่รักและร่วมมือในทุกหนแห่ง ลูกกำลังก้าวไปข้างหน้าด้วยแสงของดาวพฤหัสบดีในงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นสูงส่ง ลูกกำลังก้าวหน้าและประสบความสำเร็จทั้งในงานรับใช้และการจดจำระลึกถึงและจะเป็นเช่นนี้ต่อไป สำหรับลูกๆ,ยุคบรรจบพบกันคือเวลาของดาวพฤหัสบดี ทุกช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันนั้นเป็นของดาวพฤหัสบดีนั่นคือมีโชค ดังนั้นลูกจึงมีโชค ลูกเป็นของพระเจ้า ลูกเป็นผู้ที่สร้างโชคและลูกมีสิทธิ์ในโลกที่มีโชค ดังนั้น ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้ากับลูกที่มีโชคอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยติ่ง่าย ๆ ที่กลายเป็นตัวอย่างให้กับโลกบนพื้นฐานของการทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพระเจ้า เพื่อที่จะเป็นตัวอย่างให้กับโลกนี้ จงทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลาต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรู้ถึงความสำคัญของเวลาอมฤตและสร้างสภาพที่ทรงพลังในเวลานั้นและชีวิตของลูกจะยิ่งใหญ่ตลอดทั้งวัน เมื่อลูกเติมพลังพิเศษให้กับตัวเองในเวลาอมฤตและเคลื่อนไหว

ไปอย่างเป็นตัวของพลัง ลูกจะไม่ประสบกับความยากลำบากในงานใดๆ ด้วยการใช้ชีวิตของลูกตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย ลูกจะสร้างชีวิตโยคีที่ง่ายดายโดยอัตโนมัติ และแล้วเมื่อได้เห็นชีวิตของลูก ทุกคนในโลกก็จะสร้างชีวิตของพวกเขา

คติพจน์: ให้ประสบการณ์ของความยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ผ่านกิจกรรมและใบหน้าของลูก

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูกทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของโลกเก่า ซึ่งจะต้องถูกทำลาย ดังนั้นจงนำดินแดนของความทุกข์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก
- คำถาม:** มนุษย์ได้ประณามพ่อในเรื่องอะไร เมื่อในเมื่อความเป็นจริงแล้วไม่ใช่ความผิดของผู้ใด?
- คำตอบ:** มนุษย์เชื่อว่าการทำลายล้างครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นได้รับการคลไจจากพระเจ้า ที่ท่านคือผู้เดียวที่เป็นสาเหตุของความทุกข์พร้อมกับให้ความสุข พวกเขากล่าวโทษพ่อโยนความผิดทั้งหมดให้แก่พ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อคือผู้ประทานความสุขเสมอ พ่อไม่สามารถเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ หากพ่อคลไจให้การทำลายล้างเกิดขึ้นแล้วบาปทั้งหมดก็จะตกอยู่กับพ่อ ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร พ่อไม่ได้คลไจให้เกิดขึ้น
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืนอย่าได้เหนื่อยล้า จุฬหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล

โอมชานติ มีหลายเพลงที่ดีมากสำหรับสอนลูกๆ ลูกจะสามารถพูดความรู้ด้วยการดึงความหมายของเพลงเช่นนั้น มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่า การจาริกแสวงบุญของเวลากลางคืนได้สิ้นสุดลงแล้ว และลูกทั้งหมดอยู่ในการจาริกแสวงบุญของกลางวัน การจาริกแสวงบุญของกลางวันที่ถูกล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในความมืดอยู่บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ไปในการจาริกแสวงบุญของกลางวันเป็นเวลาครึ่งวงจรถูกก็ลงมาเรื่อยๆ เวลานั้นลูกมาที่นี้เพื่อที่จะไปสู่การจาริกแสวงบุญของกลางวัน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ถูกไปในการจาริกแสวงบุญนี้ ลูกรู้ว่าการไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกจะเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธานและจากนั้นลูกก็กลายเป็นนายของยุคทองที่สะโตประธาน ด้วยการกลับมาสะโตประธานลูกก็กลายเป็นนายของยุคทอง และแล้วด้วยการกลับมาตาโมประธานลูกก็กลายเป็นนายของยุคเหล็ก นั่นเรียกว่าสวรรค์และนี่เรียกว่านรก เวลานั้นลูกจดจำพ่อ ลูกได้รับความสุขจากพ่อเท่านั้น ผู้ที่ไม่สามารถพูดความรู้ใดๆ ก็ควรจดจำว่าดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของเราดวงวิญญาณ ดินแดนแห่งความสุขคืออาณาจักรแห่งสวรรค์และเวลานี้คือดินแดนแห่งความทุกข์อาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า: เวลานั้นจึงล้มดินแดนแห่งความทุกข์นี้ แม้ว่าลูกจะอยู่ที่นี้ ให้สติปัญญาของลูกควรจดจำว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาของลูกทั้งหมดนั้นเป็นของอาณาจักรราวัน ร่างกายที่ลูกเห็นเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเครื่องประกอบของโลกเก่าด้วยเช่นกัน เครื่องประกอบทั้งหมดนั้นต้องมีการสังเวยในไฟบูชาญนี้ เมื่อบราห์มินที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านั้นสร้างไฟบูชาญ พวกเขาก็ได้สังเวยเมล็ดงา ฯลฯ ลงในไฟ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ จากนั้นก็เป็นบราห์มาและวิษณุ ซึ่งการไม่มีบทบาทที่สำคัญเช่นนั้น การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พ่อคลไจให้การทำลายล้างเกิดขึ้นในลักษณะที่ไม่มีใครสะสมบาปสำหรับสิ่งนั้น หากจะกล่าวว่าพระเจ้าทำให้เกิดการทำลายล้าง ก็จะมีการกล่าวโทษท่านสำหรับสิ่งนั้น เหตุนี้เองทั้งหมดนั้นจึงถูกกำหนดไว้แล้วในละคร นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งไม่มีใครรู้ ไม่มีใครรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงกลายเป็นลูกกำพร้า พวกเขาไม่มีพระผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนาย เมื่อไม่มีพ่อในครอบครัว ลูกๆก็จะทะเลาะเบาะแว้งกันและพวกเขาก็ถูกถามว่า: เธอไม่มีนายหรือ? เวลานั้นมีมนุษย์นับล้านๆที่ไม่มีนาย มีการต่อสู้กันในทุกเชื้อชาติ ในบ้านเดียวกันลูกๆก็รบราฆ่าฟันพ่อของเขาและภรรยาก็รบราฆ่าฟันสามีของเธอ มีความไม่สงบในดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อจะสร้างความทุกข์ ผู้คนคิดว่าพ่อคือที่ให้ความสุขและความทุกข์ อย่างไรก็ตามพ่อไม่สามารถเป็นเหตุของความทุกข์ได้ ท่านถูกเรียกว่าผู้ประทานความสุข ดังนั้นท่านจะเป็นเหตุของความทุกข์ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกมีความสุขมาก ก่อนอื่นใดพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย อาณาเขตสูงสุดคือสถานที่อยู่อาศัยของพวกเราดวงวิญญาณ เป็นดินแดนแห่งความเจียบสงบด้วยเช่นกัน คำพูดเหล่านั้นลูกต้อง สวรรค์จะไม่เรียกว่าอาณาเขตสูงสุด พารามหมายถึงดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง สวรรค์คงอยู่ที่นี้ โลกที่ไม่มีตัวตนคือดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง พวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ลูกเล่นบทบาทของความทุกข์และความสุขของลูกที่นี้ เมื่อผู้คนพูดว่า ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสวรรค์แล้ว นั่นเป็นเรื่องที่ผิดอย่างแน่นอน สวรรค์ไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ เวลาคือยุคเหล็ก ในเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่คนอื่นทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ในบ้านเดียวกันพ่ออยู่ในยุคเหล็กในขณะที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน; ภรรยาอยู่ในยุคบรรจบพบกันและสามีอยู่ในยุคเหล็ก มีความแตกต่างมาก! หากภรรยารับความรู้แต่สามีไม่ได้รับ พวกเขาจะไม่ให้ความร่วมมือกับกันและกัน และแล้วก็จะมีความขัดแย้งในบ้านนั้น ภรรยากลายเป็นดอกไม้ในขณะที่เขายังคงเป็นหนาม ในบ้านเดียวกันลูกก็รู้ว่าขณะนี้อยู่ในยุคบรรจบพบกันเขากำลังจะกลายเป็นเทพที่สูงส่งและบริสุทธิ์ แต่พ่อบอกเขาให้แต่งงานและทำลายตนเองเพื่อที่จะกลายเป็นชวานร พ่อทางจิตพูดว่า: ลูกๆเวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์

ในเวลาปัจจุบันของลูกจะอยู่กับลูกไปจนถึง 21 ชาติเกิด อาณาจักรของราวันนี้ต้องถูกทำลาย ผู้คนเผาหุ่นจำลองของใครก็ตามที่เป็นศัตรูของพวกเขา ดังนั้นหุ่นจำลองของราวันจึงถูกเผา ควรจะมีความเกลียดชังอย่างมากต่อศัตรูนั้น แต่ไม่มีใครรู้ว่าราวันคือใคร? พวกเขามีค่าใช้จ่ายอย่างมากในการเผาหุ่นจำลองนั้น พวกเขาไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายมากนักในการเผามนุษย์ สิ่งเหล่านี้ไม่มีอยู่ในสวรรค์ ที่นั่นพวกเขาเพียงแค่เปิดไฟฟ้าและทั้งหมดนั้นก็จบสิ้น ที่นั่นพวกเขาไม่ได้มีความคิดว่าถ้าหุ่นเหล่านั้นจะมีประโยชน์ ที่นั่นขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นเช่นนั้นที่ไม่มีเรื่องของความยากลำบากหรือความเหนื่อยล้าใดๆ มีความสุขมากมายที่นั่น ดังนั้นพ่ออธิบาย: เวลานี้ทำความเข้าใจพยายามที่จะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ นี่คือการต่อสู้ของการอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ : ลูกๆ ที่แสน จงเฝ้าแต่ระแวดระวังและให้ความใส่ใจกับตนเองเป็นพิเศษ ดูแลเอาใจใส่ว่ามายาจะไม่ตัดจุมูกและหูของลูก เพราะเธอคือศัตรูของลูก ลูกจดจำพ่อและมายาก็พดพาลูกไปในพายุของเธอ ด้วยเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกแต่ละคนควรเขียนสารทว่าลูกจดจำพ่อได้มากแค่ไหนตลอดทั้งวัน จิตใจของลูกร้อนไปที่ไหน? จดบันทึกในสมุดบันทึกประจำวันของลูกว่าลูกจดจำพ่อได้นานเท่าไร ตรวจสอบตนเองเพื่อที่ว่ามายาจะเห็นว่าลูกมีความกล้าหาญมาก และลูกใส่ใจกับตนเองเป็นอย่างดี มีความระมัดระวังอย่างเต็มที่ เวลานี้พ่อมาเพื่อให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ ท่านพูดว่า: ลูกอาจดูแลบ้านและครอบครัวของลูก เพียงแค่จดจำพ่อ ผู้ที่ไม่ได้เหมือนกับชั้นยาสซีเหล่านั้น พวกเขาใช้ชีวิตอยู่กับสิ่งที่พวกเขาเรียกร้อง แต่พวกเขายังคงต้องมีการกระทำ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าพวกเขาคือทรูโยดี มีเพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นสามารถสอนราชาโยคะ เวลานี้ลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องจดจำยุคบรรจบพบกันนี้ ในยุคบรรจบพบกันนี้ที่เรากลายเป็นเทพที่สูงส่งที่สุด เราเคยเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด นั่นคือเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้เราได้กลายเป็นผู้ที่ตกต่ำที่สุด เรากลับมาไร้ประโยชน์ เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นอะไร? เมื่อผู้คนศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นนักกฎหมาย พวกเขา ก็ไม่ได้รับสถานภาพในเวลานั้น เพียงเมื่อพวกเขาสอบผ่านเท่านั้นที่พวกเขาสามารถได้รับหมวกของสถานภาพของพวกเขาได้ จากนั้นพวกเขาก็ทำงานราชการ ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นท่านจะให้สถานภาพที่สูงส่งแก่ลูกอย่างแน่นอน นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าพ่อคือใคร พ่อเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ, จุดแห่งแสง พ่อมีความรู้ทั้งหมด ลูกไม่รู้มาก่อนเลยว่าดวงวิญญาณเป็นจุดแห่งแสง บทบาทที่ไม่สูญสลายทั้งหมดของ 84 ชาติเกิดของลูกจะถูกบันทึกไว้ในลูก พระคริสต์ก็เล่นบทบาทของเขาแล้วจากไป; เขาจะกลับมาอีกอย่างแน่นอน สาวกทั้งหมดของพระคริสต์จะกลับมาด้วยเช่นกัน แม้แต่ดวงวิญญาณของพระคริสต์ก็ยังต้องตาโมประธานในเวลานี้ ผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดซึ่งเคยสูงสุดนั้นเวลานี้กลับมاتاโมประธาน ผู้นี้ก็พูดเช่นกันว่า: พ่อกลับมาตาโมประธานในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของพ่อ และเวลานี้พ่อกำลังจะกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ลูกก็เช่นเดียวกัน ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ไม่มีใครรู้ความหมายของสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าเมื่อลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวานลูกนั้นบริสุทธิ์ ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์หลังจากที่มาที่นี่ เหตุนี้เองลูกจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เพื่อที่เราจะได้กลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ต้องซึมซับประเด็นนี้ด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่เข้าใจว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นคืออะไรหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร ดินแดนแห่งการหลุดพ้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ที่นี้มีบ่วงพันธะของดินแดนแห่งความทุกข์ การหลุดพ้นในชีวิตเรียกว่าความสัมพันธ์แห่งความสุข เวลานี้บ่วงพันธะแห่งความทุกข์จะถูกขจัดออกไป เวลานี้เรากำลังทำความเข้าใจพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งที่ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกโดยการทำตามศรัทธา จากด้อมๆ กลายเป็นอันดับหนึ่ง เราจะทำตามเธอด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของแม่และพ่อในเวลานี้ประกาศสิทธิในบัลลังก์ของพวกเขาในอนาคต มีเพียงผู้ที่อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืนเท่านั้นที่สามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจได้ ให้สาสน์แก่ทุกคนให้จดจำพ่อ ลูกต้องไม่รับแม้แต่หนึ่งสตางค์ ผู้คนคิดว่าเมื่อลูกไปผูกมัดก็ให้กับพวกเขา เขาจะต้องให้บางสิ่งบางอย่างแก่ลูก บอกพวกเขาว่า: เพียงแค่ให้ทานของกิเลสทั้งห้าแก่เรา เราไม่ต้องการสิ่งอื่นใด เรามาเพื่อรับทานนี้จากท่าน เหตุนี้เองจึงมีการผูกมัดก็ของความบริสุทธิ์ให้แก่ท่าน จดจำพ่อ แล้วกลับมาบริสุทธิ์ และท่านจะกลายเป็นเทพ พวกเราไม่สามารถยอมรับเงินจากท่านได้ พวกเราไม่ใช่พราหมณ์เหล่านั้น เพียงแค่ให้ทานกิเลสทั้งห้าแก่พวกเราแล้ววางรายจะลูกขจัดไป. ไม่มีองศาใดๆ หลงเหลืออยู่เลย มีเงาอยู่เหนือทุกคน ลูกคือบราห์มินใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนก็ตาม บอกพวกเขาว่า: จงให้ทานนี้และเงาจะมีจะถูกขจัดออกไป กลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้ข้องแวะอยู่ในกิเลส จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยแล้วจะกลายเป็นดอกไม้ ครั้งหนึ่งลูกเคยเป็นดอกไม้ แต่เวลานี้ลูกกลายเป็นหนาม ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็ลงมา เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน บาบาได้ให้คำแนะนำผ่านผู้นี้แล้ว ท่านคือพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง อัชชะ บราห์มา, วิษณุและชังการมีร่างกายใหม่? ลูกก็จะพูดว่า: ใช่พวกเขามีร่างกายที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามนั้นไม่ใช่โลกของมนุษย์ การละเล่นทั้งหมด

เกิดขึ้นที่นี่ จะสามารถมีการละเล่นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? ในความเป็นจริงไม่มีพระอาทิตย์หรือพระจันทร์ในโลกที่ไม่มีตัวตนและดังนั้นจะสามารถมีการละเล่นที่นั่นได้อย่างไร? นี่คือร่มฉัตรขนาดใหญ่ การกลับมาใช้ชาติเกิดนั้นเกิดขึ้นที่นี่ ไม่ได้เกิดขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน การละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดนี้เวลาน้อยอยู่ในสติปัญญาของคุณเวลานี้ลูกมาเพื่อที่จะรับรู้ว่าคุณเคยเป็นเทพและจากนั้นลูกก็ได้ตกลงไปสู่หนทางบาป หนทางบาปเรียกว่าหนทางที่มีกิเลสด้วยเช่นกัน พวกเราบริสุทธิมาถึงครึ่งวงจร การละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ทั้งหมดนี้เกี่ยวกับเรา บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย ไม่มีวันถูกทำลาย ในเวลานั้นเมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยคงอยู่ ไม่มีศาสนาอื่นใด มีเพียงผู้ที่ยอมรับสิ่งเหล่านี้เมื่อวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะทำเช่นเดียวกันอีกครั้ง ไม่สามารถมีสิ่งใดที่เก่ากว่า 5000 ปี ก่อนอื่นลูกจะไปสู่ยุคทองและสร้างพระราชวังของคุณเอง ไม่ใช่ว่าเมืองทองคำของคุณจะปรากฏออกมาจากทะเล พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าเหล่าเทพปรากฏออกมาจากทะเลและให้เพชรพลอยเต็มภาค ในความเป็นจริงพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้เพชรพลอยแห่งความรู้เต็มภาคแก่ลูก ได้มีการแสดงว่าซึ่งการกำลังบอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ปราชญ์และกำลังเติมอาภรณ์ของเธอด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ พวกเขาพูดถึงซึ่งการด้วยเช่นกันว่าเขาเคยดื่มเครื่องดื่มที่ทำให้มีนเมาผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเขาและขอให้เขาเติมอาภรณ์ของพวกเขาและให้ทรัพย์สินสมบัติแก่พวกเขา ดังนั้นดูซิว่าพวกเขาได้ประณามซึ่งการด้วยเช่นกันอย่างไร! พวกเขาได้ประณามพ่อมากที่สุด นี่เป็นส่วนหนึ่งของการละเล่นเช่นกันและจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการละเล่นนี้ พ่อมาและอธิบายความลับของทุกสิ่งแก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ลูกก็รู้เช่นกันว่าพ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครเข้าใจว่าวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไรหรือบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไร เวลานั้นลูกๆกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลของวิษณุ ลูกได้กลายเป็นบราห์มินเพื่อจะกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ มันอยู่ในหัวใจของลูกๆ บราห์มินว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดขึ้นมาเพื่อตนเองด้วยการทำตามศรัทธา ไม่มีเรื่องของการต่อสู้รบราฆ่าฟันในสิ่งนี้ ไม่มีการต่อสู้ระหว่างเทพและปีศาจ เหล่าเทพมีชีวิตรอยู่ในยุคทอง การต่อสู้จะสามารถเกิดขึ้นที่นั่นได้อย่างไร? เวลานั้นลูกๆบราห์มินกำลังจะกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ผู้ที่มีพลังทางกายภาพนั้นจะได้มาซึ่งการทำลายล้าง ด้วยพลังของความเจียบบงบของลูก ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ เวลานั้นลูกต้องกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณ; เวลานั้นนั้นต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณนั้นเร็วมาก เวลานั้นเครื่องบินเช่นนั้นได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นที่พวกเขาสามารถนำลูกจากสถานที่หนึ่งไปสู่อีกสถานที่หนึ่งที่ไกลออกไปภายในหนึ่งชั่วโมง ดวงวิญญาณนั้นเร็วยิ่งกว่านั้นอีก ดวงวิญญาณไปจากสถานที่หนึ่งและรับร่างกายในสถานที่แห่งหนึ่งเพียงแค่คิดนึก บางคนแม้กระทั่งไปต่างประเทศและถือกำเนิดที่นั่น ดวงวิญญาณคือจรวดที่เร็วที่สุด ไม่มีเรื่องของการจักรใดๆ ในสิ่งนี้ พวกเขาสร้างร่างกายของพวกเขาและวิ่งไปที่อื่น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ หลังจากกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะกลับบ้าน ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปหลังจากที่ได้รับการลงโทษ จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมาก ที่นั่นพวกเขาอยู่ในความสบายอย่างมากมายในพระราชวังของครรรค์ ลูกบางคนมีนิมิตว่ากษณะถือกำเนิดอย่างไร ไม่มีเรื่องของสิ่งใดสกปรกในสิ่งนั้น หันไฉนนั้นก็มีแสงสว่างอย่างมากมาย เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสรรพสวรรค์ ดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามตามนั้น อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องสะอาดและบริสุทธิ์ ดาล(ซูปถั่ว)และข้าวเหนียวที่ดีที่สุด ที่ริชเชกซ์นยาสซิกี้เพียงแค่รับอาหารจากหน้าต่างและจากไป พวกเขาเป็นประเภทที่แตกต่างกัน อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่อย่างระมัดระวังในการให้ความใส่ใจแก่ตนเอง ระวังมายา เก็บบันทึกจารึกที่ข้อสัจของการจดจำระลึกถึง
2. ทำตามแม่และพ่อและนั่งบนบัลลังก์หัวใจ อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทั้งวันและคืน ให้สาสน์แก่ทุกคนให้จดจำพ่อให้ทานกิเลสทั้งห้าแล้วงามีดวงจะถูกขจัดออกไป

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นมหาเวีรย์ที่ประสบกับความสุขและความพอใจในสถานการณ์ที่ไม่พอใจด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ
ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างพอใจในทุกสถานการณ์ นี่เป็นเพราะบนพื้นฐานของพลังแห่งความรู้ แม้กระทั่งสถานการณ์ที่ใหญ่โตพอ ๆ กับภูเขาก็มีประสบการณ์ว่าเหมือนเมล็ด

มัสตาร์ด เมล็ดมัสตาร์ดนั้นหมายความว่าไม่มีอะไรเลย แม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่พอใจหรือสถานการณ์แห่งความทุกข์ เมื่อลูกรักษาสภาพของความสุขไว้แล้วลูกก็จะถูกเรียกว่ามหาเวียร์ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พร้อมกับ“ ไม่มีอะไรใหม่” และด้วยความตระหนักถึงพ่อ ลูกสามารถมีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคงอยู่ตลอดเวลา และแล้วคลื่นแห่งความทุกข์และความไม่สงบก็ไม่สามารถมาหาลูกได้

คติพจน์:

รักษารูปที่สูงส่งไว้ในสำนึกของคุณอย่างสม่ำเสมอ และจะไม่มีใครสามารถมีสายตาที่ไร้ประโยชน์ต่อคุณได้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกได้พบกับคนพายเรือที่จะพาลูกข้ามจากฟากหนึ่งไปยังอีกฟากหนึ่ง แท้ของลูกไม่ได้อยู่บนโลกเก่านี้อีกต่อไป สมอเรือของลูกได้ถูกยกขึ้นแล้ว
- คำถาม:** เวทมนต์ที่มหัศจรรย์อะไรที่พ่อซึ่งเป็นนักมายากลได้ทำ ที่ไม่มีใครอื่นสามารถทำได้?
- คำตอบ:** การเปลี่ยนดวงวิญญาณที่ไร้ค่าเหมือนเปลือกหอยให้เป็นผู้ที่มีค่าเช่นเพชร ท่านได้กลายเป็นนายของสวน และเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ นั่นคือเวทมนต์ที่มหัศจรรย์ มีเพียงพ่อผู้เป็นนักมายากลเท่านั้นที่แสดงเวทมนต์ที่มหัศจรรย์นี้ ไม่มีใครสามารถแสดงเวทมนต์นี้ได้ ผู้คนเรียกตนเองว่านักมายากลเพียงเพื่อหาเงิน แต่ไม่มีใครสามารถแสดงเวทมนต์ได้เหมือนพ่อ

โอมซานติ พ่อเข้ามาในวงจรโลกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในละคร ไม่มีใครในสัตว์ขัง(ซุมมู)อื่นจะคิดเช่นนั้น ในสถานที่เหล่านั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางศาสนาไม่ใช่พ่อของพวกเขาและพวกเขาก็ไม่ใช่ลูกของเขา ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ได้เป็นแม้กระทั่งสาวก ที่นี้ลูกเป็นลูกพร้อมกับเป็นนักเรียนและเป็นสาวกด้วย พ่อจะพาลูกๆ กลับไปกับพ่อ เมื่อبابาจากไปลูกๆ ก็จะไปจากโลกที่สกปรกนี้ไปด้วยเช่นกัน และไปสู่โลกใหม่ที่สวยงามและปกครองที่นั่น สิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในร่างกายนั้นมีความสุขมาก ลูกๆ ดวงวิญญาณควรจะมีความสุขอย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเป็นพ่อของทุกคนได้มาแล้ว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ คนอื่นๆ ในโลกไม่รู้จัก พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ราวน์ทำให้ลูกๆ ไม่รู้คิดมาก พ่อมาและทำให้ลูกๆ รู้คิด ท่านทำให้ลูกๆ รู้คิดมากที่จะกลับมามีค่าควรแก่การปกครองทั้งโลก เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พระเจ้ามาสอนลูกและลูกมีชีวิตนักเรียนนี้ สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น สิ่งนี้ไม่สามารถเข้าไปในสติปัญญาของผู้ที่ติดกับในธุรกิจของพวกเขา ฯลฯ ที่พระเจ้าสอนพวกเขา พวกเขาจดจำธุรกิจของพวกเขาเท่านั้น ฯลฯ ดังนั้นในเมื่อลูกๆ รู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกควรจะมีสติที่แจ่มใสมาก คนอื่นๆ ทั้งหมดเป็นลูกของคนที่มีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น ที่นี้ลูกกลายเป็นลูกของพระเจ้า และดังนั้นลูกควรจะมีสติที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกบางคนก็คงอยู่อย่างสติที่แจ่มใสมาก ลูกบางคนพูดว่า: บาบา เราไม่สามารถพูดความรู้ได้ สิ่งนี้เกิดขึ้น สิ่งนั้นเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามการพูดความรู้ไม่ใช่เรื่องที่ง่ายมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนไปหาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา และถามว่าพวกเขาจะสามารถพบพระเจ้าได้อย่างไร แต่ไม่มีใครรู้ พวกเขาเพียงแต่ส่งสัญญาด้วยการขึ้นขึ้นไปข้างบนเพื่อให้พวกเขาจดจำพระเจ้าเท่านั้นเอง! พวกเขามีความสุขกับคำตอบนั้น ไม่มีใครในโลกที่รู้ว่าท่านเป็นใคร ไม่มีใครรู้จักพ่อ ละครถูกสร้างขึ้นด้วยวิธีนี้ แล้วลูกก็จะลืมอีกครั้ง ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนที่รู้จักพ่อและสิ่งสร้าง ในบางสถานที่พฤติกรรมของลูกๆ ก็เป็นเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! ความซาบซึ้งนั้นได้หายไป เป็นราวกับว่าเท้าของลูกๆ ไม่ได้อยู่ในโลกเก่านี้อีกต่อไป ลูกๆ รู้ว่าเท้าของลูกได้ถูกยกขึ้นเหนือโลกยุคเหล็กแล้ว สมอเรือได้ถูกยกขึ้นมาแล้ว เวลานี้เรากำลังจะจากไป มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อจะพาพวกเขาไปที่ใด เพราะพ่อคือคนพายเรือและเป็นนายของสวนดอกไม้เช่นกัน ท่านมาและเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ไม่มีเจ้าของสวนดอกไม้ที่เป็นเช่นท่านที่สามารถเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้ได้ ท่านเปลี่ยนดวงวิญญาณที่ไร้ค่าเหมือนเปลือกหอยให้เป็นผู้ที่มีคุณค่าเช่นเพชร เวทมนต์นี้ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ทุกวันนี้มีนักมายากลมากมาย นี่คือการโกง พ่อคือสัจธรรม พวกเขาพูดถึงสัจธรรม, ผู้ที่เป็นอมตะ พวกเขาพูดด้วยความซาบซึ้งอย่างมาก ในเมื่อพวกเขาเองพูดว่าสัจธรรมคือผู้เดียวเท่านั้น ผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น แล้วเหตุใดพวกเขาจึงเรียกตนเองว่ากูรู? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดและผู้คนที่เชื่อในพวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย มีอะไรในโลกเก่า? ในเมื่อลูกๆ รู้ว่าبابากำลังสร้างบ้านใหม่ให้กับลูก แล้วใครที่จะไม่ชอบบ้านใหม่และยังคงรักบ้านเก่า? สติปัญญาของเราควรจะต้องจดจำว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นลูกจึงควรตระหนักว่าพ่อกำลังสร้างโลกใหม่เพื่อลูกและลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่นั้น โลกใหม่นั้นมีหลายชื่อ: ยุคทอง สวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ไวกูณท์ ฯลฯ สติปัญญาของลูกได้ออกจากโลกเก่านี้ เพราะไม่มีสิ่งใดนอกความทุกข์ที่นี้ โลกเก่านี้ชื่อว่าอะไร? ชื่อว่านรก ปาหนาม ก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด ดินแดนของคันส์ (ปีศาจ) ไม่มีใครเข้าใจความหมายของมันเพราะสติปัญญาของทุกคนนั้นเป็นหิน ดุสภาพของบาร์ด! พ่อพูดว่า: ในเวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาเป็นหิน ในยุคทองสติปัญญาของทุกคนสูงส่ง ผู้ปกครองเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ที่นี้เป็นการปกครองประชาชนโดยประชาชน เหตุนี้เองจึงมีการทำตราประทับของทุกคน ดังนั้นสติปัญญาของลูกต้องจดจำว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ ใครเป็นผู้สูงสุดอันดับสอง? บราห์มา, วิษณุและชังการไม่สามารถพิจารณาได้ว่าเป็นเช่นนั้น เพียงแค่ดูเครื่องแต่งกายที่พวกเขาทำให้ชังการ! พวกเขาพูดว่าชังการเคยดื่มเครื่องดื่มที่ทำให้มึนเมาและทานดอกไม้ที่มีรสขม

ทั้งหมดนั้นคือการดูถูกดูหมิ่นเขา สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ที่นั่น ผู้คนทั้งหมดเหล่านั้นได้ลืมนึกถึงตัวเอง เพียงแค่ดูสิ่งที่พวกเขาพูดเกี่ยวกับเหล่าเทพของพวกเขา! พวกเขาไม่เคารพต่อเทพของพวกเขาอย่างมาก ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขาได้ประณามพ่อ ประณามซึ่งกันและกันและบราห์มาด้วยเช่นกัน วิชาญไม่ได้ถูกประณาม อย่างไรก็ตามพวกเขาประณามวิชาญในวิธีที่แฝงตัวเพราะวิชาญคือราตรีและกฤษณะเช่นกัน กฤษณะเป็นเด็กทารกและถือว่าสูงส่งยิ่งกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ บราห์มานี้ได้สละละทิ้งทุกสิ่งเมื่อเขาแก่ชรา ในขณะที่เด็กทารกนั้นถึงอย่างไรก็บริสุทธิ์และไร้เดียงสา เขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับบาปสูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีพบบา ถึงอย่างนั้นคนที่นำสารเหล่านั้นก็รู้ว่าประชาบิดาบราห์มาอยู่ที่ไหน? ประชาบิดาบราห์มาถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีร่างกาย มีวัดให้แก่ท่านในอัจเมอร์ รูปของบราห์มาถูกแสดงว่ามีเคราและหนวด ซึ่งซึ่งกันและวิชาญไม่ได้มีการแสดงในลักษณะเช่นนั้น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องของความเข้าใจ บราห์มาพ่อของมวลมนุษยชาติจะอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเช่นนั้นได้อย่างไร? ท่านต้องลงมาที่นี่ มีลูกๆ ของบราห์มามากมายในเวลานี้ มีการเขียนไว้ว่ามีบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีมากมาย ดังนั้นจะต้องมีประชาบิดาบราห์มาอย่างแน่นอน เนื่องจากท่านมีชีวิต ท่านต้องทำบางสิ่งบางอย่างอย่างแน่นอน ประชาบิดาบราห์มาเพียงแค่สร้างลูกๆหรือท่านจะทำสิ่งอื่นด้วย? แม้ว่าอดีตบราห์มาและอดีตเทวีสรัสวตีจะได้รับการกล่าวถึง แต่ไม่มีใครรู้ว่าบทบาทของพวกเขาคืออะไร เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้สร้าง พวกเขาต้องอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ชีพบบาต้องได้นำบราห์มาขึ้นมาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน บราห์มาจะมาจากที่อื่นใดไหม? นี่คือการเริ่มต้นใหม่ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้จนกระทั่งพ่อมาและอธิบาย ไม่ว่าบทบาทของใครจะเป็นเช่นไร บทบาทก็จะแสดงโดยบุคคลนั้น พระพุทธเจ้าเล่นบทบาทอะไร? ท่านมาเมื่อไหร่และทำอะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้อะไร ลูกๆหรือไม่ว่าพระพุทธเจ้าเป็นกुरुหรือเป็นครูหรือเป็นพ่อ? ไม่เลย พระพุทธเจ้าไม่สามารถให้การหลุดพ้นแก่ใคร ท่านเป็นเพียงผู้สร้างศาสนาพุทธ ท่านไม่ใช่กुरु พ่อสร้างลูกๆแล้วพ่อก็สอนลูกๆ พ่อเป็นทั้งสามคือพ่อ,ครูและกुरु พ่อไม่ได้ขอให้คนอื่นมาสอนลูก ไม่มีใครมีความรู้นี้ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านจะให้ความรู้แก่เราอย่างแน่นอน เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้โชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์แก่เราและเวลานี้ท่านกำลังให้สิ่งนั้นแก่เราอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกมาและพ่ออีกครั้งหนึ่งหลังจาก 5000 ปี ลูกๆ ควรมีความสุขอยู่ภายในว่าเวลานี้ลูกได้พบผู้เดียวที่ทุกคนในโลกยังคงแสวงหา บาบาพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้ลูกได้มาพบพ่ออีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกๆ ตอบว่า: ใช่ บาบา เราได้พบท่านหลายครั้งนับไม่ถ้วนมาก่อนไม่ว่าใครจะทรมานลูกสักแค่ไหน ให้มีความสุขนี้อยู่ภายในตัวลูก อย่างน้อยลูกก็สามารถจำได้ว่าลูกได้พบกับชีพบบาแล้วด้วยการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป บาปของผู้ที่ไร้เดียงสาผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะถูกตัดออกไปเพราะพวกเขาจดจำชีพบบามากขึ้น เมื่อพวกเขาถูกทำร้าย, สติปัญญาของพวกเขาจะไปหาชีพบบา “ชีพบบาปกป้องฉันด้วย!” ดังนั้นจึงเป็นการดีที่จะจดจำท่าน หากลูกถูกทรมานทุกวัน, อย่างน้อยลูกก็จะจดจำชีพบบา และนั่นคือการกระทำที่ให้คุณประโยชน์ ดังนั้นลูกควรจะขอบคุณสำหรับการทรมานเช่นนั้น เพราะเมื่อลูกถูกทรมาน อย่างน้อยลูกก็ได้จดจำชีพบบา! มีคำกล่าวว่า: ในช่วงเวลาของความตายเราควรจะอยู่บนฝั่งแม่น้ำคงคาและให้แม่น้ำของแม่น้ำคงคาอยู่บนริมฝั่งปาก ดังนั้นในช่วงเวลาของการถูกทรมาน ให้มีการจดจำอัลฟาและเบต้าในสติปัญญา เท่านั้นเอง! ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกจะจดจำมรดกของลูกอย่างแน่นอน ไม่มีใครที่ไม่จดจำมรดกของเขาเมื่อเขาพูดว่า “บาบา” พร้อมกับการจดจำพ่อของใครบางคน บุคคลนั้นก็จะจดจำทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขาอย่างแน่นอน พร้อมกับการจดจำลูกก็จดจำมรดกด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะทรมานลูกด้วยกิเลส พวกเขาทำให้ลูกจดจำชีพบบา ดังนั้นลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อและบาปของลูกก็就会被ตัดออกไปเช่นกัน นี่คือการประโยชน์ที่แฝงตัวสำหรับลูกในละคร เช่นที่มีคำกล่าวว่ามีประโยชน์ในสงคราม ในทำนองเดียวกันมีประโยชน์ในการทรมานเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังให้ความใส่ใจอย่างมากกับงานรับใช้ในงานนิทรรศการและงานออกร้าน พร้อมกับนิทรรศการ “สิ่งสร้างของโลกใหม่” ให้เขียนเช่นกันว่า: “ประตูลู่สวรรค์” ควรมีข้อความทั้งสองนี้ เมื่อผู้คนได้ยินว่ามีนิทรรศการเกี่ยวกับการก่อตั้งโลกใหม่เกิดขึ้นได้อย่างไร พวกเขาจะมีความสุขมาก รูปภาพเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ลูกอธิบายว่าโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นอย่างไร “มาและดูสิ่งเหล่านั้น” คำว่า “ประตูลู่โลกใหม่” ก็ดีมากเช่นกัน ประตูลู่เหล่านั้นเปิดโดยผ่านสงครามที่จะเกิดขึ้น ในกิตีมีคำกล่าวว่า พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะ ท่านเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นโลกใหม่จะต้องได้รับการก่อตั้งขึ้นโดยท่านอย่างแน่นอน ผู้คนทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะไปยังดวงจันทร์ พวกเขาสามารถเห็นได้ว่าไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากผืนดินที่นั่น ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะเห็นได้ที่นั่น พวกเขาสามารถบอกลูกได้เพียงเท่านี้ ประโยชน์ของสิ่งนั้นคืออะไร? เวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ความเจ็บสงบที่แท้จริง ลูกกลับมาปราศจากร่าง นั่นคือโลกแห่งความเจ็บสงบ ลูกต้องการที่จะตาย ลูกต้องการที่จะสละร่างกายของลูก ลูกร้องเรียกหาพ่อเพื่อความตาย ลูกร้องเรียกหาท่านเพื่อพาลูกไปกับท่านสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจว่าพวกเขาได้เชื่อเชืษุผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มาเมื่อใด ดูเหมือนราวกับว่าพวกเขากำลังเชื่อเชืษุความตายเหนือความตายทั้งหมดให้มา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาแล้ว ท่านพูดว่า: มาสิ, เวลานี้ให้เรากลับบ้านกันเถิด ดังนั้นเวลานี้พวกเรา กำลังจะกลับบ้าน สติปัญญายังคงทำงานต่อไป มีลูกบางคนที่นี่ที่สติปัญญาของพวกเขาวิ่งไปที่ธุรกิจ ฯลฯ หรือผู้หนึ่งผู้นี้ล้ม

ป่วย หรือพวกเขาสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา มีความคิดมากมายหลายแบบ พ่อพูดว่า: ในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกดวงวิญญาณไปหาพ่อและมารดา มันคือดวงวิญญาณที่จดจำ ยกอย่างเช่น เมื่อพ่อได้รับข่าวว่าลูกที่อยู่ในลอนดอนไม่สบาย สติปัญญาของเขาก็จะไปที่นั่นอย่างรวดเร็วมาก แล้วความรู้นี้ก็จะไม่อยู่ในสติปัญญาของเขา ในขณะที่กำลังนั่งที่นี้ สติปัญญาของเขาก็จะเฝ้าแต่จดจำลูกของเขา เมื่อสามีของผู้หญิงล้มป่วย เธอก็จะมีความปั่นป่วนภายใน สติปัญญาของเธอก็จะหันเหไปที่นั่น ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำซึ่งพบาในขณะที่กำลังนั่งที่นี้ หรือลูกกำลังทำสิ่งใดอยู่ก็ตาม นี่ก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูกเช่นกัน เช่นที่พวกเขาจดจำสามีหรือครูของพวกเขา ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ อย่าได้เสียเวลาแม้แต่นาทีเดียว! ยิ่งลูกจดจำพ่อได้มากเท่าไร ลูกก็จะสามารถจดจำพ่อได้มากเท่านั้นในขณะที่ทำงานรับใช้ พ่อได้กล่าวไว้ว่า: อธิบายแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อ ใครที่พูดสิ่งนี้? ซึ่งพบา ลูกจะอธิบายอะไรต่อผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะ? พวกเขาจะเชื่อลูกหรือไม่ถ้าลูกบอกพวกเขาว่ากฤษณะกำลังจะสร้างโลกใหม่? พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เป็นผู้สร้างไม่ใช่กฤษณะ พวกเขาจะยอมรับสิ่งนั้นเมื่อลูกบอกพวกเขาว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้ที่ทำให้โลกเก่านี้ใหม่ โลกใหม่กลับมาเก่าแล้วโลกเก่าจะกลับมาใหม่ อย่างไรก็ตามเนื่องจากสิ่งนี้ใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน ผู้คนจึงอยู่ในความมืดสนิท ท่านกำลังนำมอบสวรรค์บนฝามือของท่านให้แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์นั้น ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นไหม? ยอดเยี่ยม! ทำไมเราไม่กลายเป็นเช่นนั้นล่ะ? อ้อชะ จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์! ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาทิ้งไป ลูกจะรู้ว่าการะของบาปอยู่ในดวงวิญญาณและไม่ใช้ร่างกาย หากการะนั้นอยู่ในร่างกายแล้ว ดังนั้นเมื่อร่างกายถูกเผา บาปก็จะถูกเผาเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย เป็นเพียงว่าอัลลอยที่ถูกปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีเดียวที่จะขจัดอัลลอยออกไป: จดจำพ่อ! วิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์นั้นดีมาก ผู้ที่สร้างวัดและกราบไหว้บูชาชีวาคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้กราบไหว้บูชาไม่สามารถเรียกว่าผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อ้อชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จาก

แม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้เราได้พบกับบาปผู้ที่คนทั้งโลกยังคงแสวงหาท่าน คงอยู่ในความสุขนี้! โดยมีการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดไป ดังนั้นไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร จดจำพ่อและมารดา อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกแม้แต่หนึ่งนาที
2. นำสมอเรือของสติปัญญาของลูกออกไปจากโลกเก่านี้ เวลานี้บาปกำลังสร้างบ้านใหม่สำหรับเรา คงอยู่ในสำนักรู้เสมอว่าโลกนี้คือกันบังของนรกที่ลึกที่สุด, ดินแดนของคันส์ (ปีศาจ) และเวลานี้เรากำลังไปยังสรวงสวรรค์

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต และให้นิมิตของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ

ในตอนแรกเมื่อปราห์มาเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ ท่านก็จะหายไปและจะเห็นกฤษณะ ภาพนิมิตที่เห็นนี้ทำให้พวกเขาละทิ้งทุกสิ่ง ดังนั้นเวลานี้จึงทำให้งานรับใช้เกิดขึ้นด้วยนิมิตเช่นนั้น เมื่อพวกเขาได้มาซึ่งบางสิ่งจากการมองเห็นภาพนิมิตพวกเขาจะไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น และเหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องให้นิมิตของการเดินเหินและการเคลื่อนไหวไปมาของลูกในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า มีคนมากมายที่เป็นผู้ให้คำบรรยาย (bhasan) แต่ลูกต้องกลายเป็นคนที่ให้ประสบการณ์ (bhaasna) ผู้คนจะรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ที่เป็นของพระเจ้า

คติพจน์: สัมผัสกับความสุขทางจิตวิญญาณอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและลูกจะไม่ล้าสน

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ปิดกั้นความคิดอื่นๆ ทั้งหมดของลูกในเวลาอมฤต และเพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ด้วยความรักอย่างมาก มีการสนทนาจากใจถึงใจที่อ่อนหวานกับพ่อ
- คำถาม:** ทุกสิ่งที่ลูกพูดต้องมีความหมาย ลูกคนไหนที่สามารถพูดคำพูดที่มีความหมายได้?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณพูดคำพูดที่เต็มไปด้วยนัยสำคัญ สิ่งทีพ่อสอนลูกในยุคนั้นพบกันนั้น เต็มไปด้วยนัยสำคัญ สิ่งทีผู้คนพูดในสภาพของสำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่มีความหมาย ทั้งหมดนั้นไม่มีความหมายและไม่มีประโยชน์อะไรเลย
- เพลง:** ชี้นทางให้แก่คนตาบอดเกิดพระเจ้าที่รัก

โอมซานติ เพลงเหล่านั้นเหล่า เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกไม่มีความต้องการเพลงเหล่านั้น ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆที่นี่ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีความยากลำบากมากมาย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและแบบแผนมากมาย เช่น การให้อาหารพรามณ์ การทำสิ่งนี้-สิ่งนั้น การไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกได้ทำอย่างมากมาย! เมื่อลูกมาที่นี่ ท่านก็ปลดปล่อยลูกจากความยากลำบากทั้งหมด ลูกไม่ต้องทำอะไรเช่นนั้น ลูกไม่ต้องพูดแม้แต่คำว่า“ชีวา-ชีวา”ผ่านปากของลูก สิ่งนั้นตรงกันข้ามกับกฎของที่นี่ นั่นไม่ใช่ผลที่ได้รับจากการทำเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจอยู่ภายในว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อได้พูดแล้วว่า: จดจำพ่อ! อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อสัญญากับลูกว่า บาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาไป นี่คือไฟของโยคะที่บาปทั้งหมดของลูกถูกเผาไหม้เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย นี่คือวิธีทั้งหมดที่จะพูดกับตัวเอง มีการสนทนาทางจิตกับตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อให้วิธีการนี้แก่ลูกในทุกวงจร ลูกรู้ว่าต้นไม้ค่อยๆเติบโตทีละน้อย มันคือเวลานี้เมื่อพ่อมาและปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะของมายาที่พายุของมายาเริ่มต้น ไม่มีบ่วงพันธะในยุคทอง สติปัญญาของลูกมีความหมายอย่างเต็มที่ของยุคบรรจบพบกัน ทุกสิ่งที่นี่มีความหมาย ไม่ว่าคนที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะพูดสิ่งใดก็ตามสิ่งนั้นไม่มีความหมาย และไม่ว่าผู้คนที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะพูดสิ่งใดก็ตามสิ่งนั้นมีความหมายและจะบังเกิดผล มีความยากลำบากมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนคิดว่าการไปในการจาริกแสวงบุญ ทำสิ่งนี้-สิ่งนั้น ฯลฯ ทั้งหมดคือหนทางไปสู่พระเจ้า อย่างไรก็ตาม ลูกๆ เวลาที่ เข้าใจว่ายังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ได้มีการแสดงถึง 84 ชาตเกิดสำหรับลักษมีและนารายณ์ผู้ซึ่งเป็นนายอันดับหนึ่งของโลก ดังนั้นใครอื่นจะสามารถได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้นได้อย่างไร? ทุกคนเข้ามาสู่วงจร ดังนั้นลักษณะจะคงอยู่เสมอเช่นที่พวกเขาพูดได้อย่างไร? ใช่ ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่เสมอในรูปใดรูปหนึ่ง แต่นามและรูปของลักษณะนั้นเคยมีอยู่และหายไปแล้ว พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ต้องให้ความใส่ใจในขณะที่ดำเนินชีวิตนักเรียนของลูก กำหนดเวลาทุกวันที่จะเขียนชาร์จของลูก นักธุรกิจมีบ่วงพันธะมากมาย ผู้ที่ทำงานจะไม่มีบ่วงพันธะมากนัก พวกเขาเพียงแค่ทำงานของเขาให้เสร็จก็แค่นั้น! นักธุรกิจต้องจัดหาสิ่งที่ลูกค้าต้องการเมื่อใดก็ตามที่พวกเขา มา โยคะของสติปัญญาของเขานั้นก็เร่ร่อนไปข้างนอก ดังนั้นลูกต้องพยายามและหาเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึง เวลาเช้าตรู่คือเวลาที่ดีมากสำหรับสิ่งนั้น ในเวลานั้นลูกต้องปิดกั้นความคิดเกี่ยวกับสิ่งภายนอกของลูก อย่าได้มีความคิดอื่นใด เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น เขียนคำยกย่องพ่อลงไป: บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก เราต้องทำตามศรัทธาของท่าน คำแนะนำที่สูงส่งที่สุดที่เราได้รับคือ“มานมานะบาฟ” ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนี้ ลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนนี้ทุกวงจรเพื่อที่เปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน พ่อเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกว่ามนตราที่ฝึกฝนจิตใจ มีความสุขในการมีการจดจำระลึกถึงด้วยความเข้าใจ พ่อพูดว่า: ต้องการการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ในความเลื่อมใสศรัทธาการกราบไหว้บูชาชีวาครั้งแรกนั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วเมื่อพวกเขาเริ่มที่จะกราบไหว้บูชาผู้อื่นมากมายก็มีสิ่งเจือปน เริ่มแรกมีการกราบไหว้บูชาของเพียงผู้เดียว เวลาที่ลูกๆต้องรับฟังความรู้ของผู้เดียวนั้นเท่านั้น ผู้เดียวที่ลูกๆ เคยกราบไหว้บูชาพูดกับลูกๆด้วยตัวของท่านเองว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลาที่พ่อมาแล้ว ลัทธิศาสนาและการกราบไหว้บูชาทั้งหมดจะจบสิ้นลงในเวลานี้ ลูกเคยเป็นคนแรกที่ได้สร้างวัดให้แก่ชีพบบา ในเวลานั้นลูกเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ดังนั้นลูกมีความสุขอย่างมาก และจากนั้นเมื่อลูกได้กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปน ลูกได้เข้ามาสู่ความขัดแย้งกับผู้อื่น และดังนั้นมันก็เป็นความทุกข์เล็กน้อย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาและให้มนตรานี้แก่ลูกๆ เพียงแค่รับฟังมนตราของผู้เดียวนั้นเท่านั้น ไม่มีผู้มีตัวตนใดที่นี่ ลูกมาที่นี่มาหาบัพผาดดา ไม่มีใครสูงยิ่งกว่าชีพ

بابا ทุกคนจดจำท่าน บารัตเคยเป็นสวรรค์; มันเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ใครทำให้พวกเขาสูงส่งมากที่ต่อมาลูกก็ได้กราบไหว้บูชาพวกเขา? ไม่มีใครรู้วามหาลักษมีเคยเป็นใครชาติเกิดก่อนหน้าของเธอก่อนที่จะกลายเป็นมหาลักษมีนั่นคืออะไร? ลูกๆ รู้ว่าเธอคือจากัดอัมบา (แม่ของชาวโลก) มีคำกล่าวว่า“ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” สิ่งนี้ใช้ได้กับลูกๆ ผู้เป็นแม่ทุกคน ลูกประกาศสิทธิ์ต่อทั้งโลก “แม่ของบารัต”ไม่ได้กล่าวถึงเพียงแค่นคนเดียว ลูกทั้งหมดคือชีพชัคตีผู้ที่รับพลังจากชีวาด้วยโยคะ มายาแทรกแซงในการรับพลังของลูก ในการต่อสู้เมื่อใครบางคนทุบตีลูก ลูกต้องอยู่อย่างกล้าหาญและต่อสู้ ลูกไม่ควรติดกับโดยผู้ที่ทุบตีลูก การบรรพชาของลูกมีกับมายา ไม่มีการบรรพชาระหว่างฆราวาสและพินดาवास พวกฆราวาสบรรพชาตนเอง เมื่อผู้คนต่อสู้กันพวกเขาก็พร้อมแม่กระแทกที่จะตัดคอของอีกฝ่ายเพื่อที่ดินเพียงแค่นหนึ่งหรือสองหลาเท่านั้น พ่อมาและอธิบายว่า นี่คือนสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีอาณาจักรของราม(พระเจ้า) และอาณาจักรของราวัน(ปีศาจ) เวลานั้นลูกๆมีความรู้ว่าลูกจะไปยังอาณาจักรของราม; มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข(สุขธรรม) ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น เวลานั้นพ่อมาเพื่อให้อาณาจักรเช่นนั้นแก่ลูก ดังนั้นลูกๆควรทำความเพียรพยายามอย่างมากเช่นนั้น บาบอบอกลูกๆแล้วแล้ว: ลูกๆ อย่าได้เหนื่อยล้าในสิ่งนี้ เฝ้าแต่จดจำชีพ บาบา ท่านคือจุดและพวกเราดวงวิญญาณก็เป็นจุดเช่นกัน เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา บทบาทของเรากำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เวลานั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปนั้นสะสมอยู่ในดวงวิญญาณ ร่างกายจบสิ้นลงที่นี่ มนุษย์บางคนทำบาปแล้วก็ฆ่าตัวเอง(ร่างกายของเขา) อย่างไรก็ตามบาปของเขาไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการทำเช่นนั้น มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาป ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาพูดเช่นกันว่า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ลูกเวลานี้ได้รับศรัทธาจากดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว พ่อได้ให้ดาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคนแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่รู้ทุกสิ่ง ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระเจ้า หรือวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ก่อนอื่นใดลูกได้รับการตระหนักรู้ถึงดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก นิमितทั้งหมดที่ผู้คนมีนั่นคือแ่งมุมของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายประเด็นของหนทางของความรู้ ท่านมาและนั่งอยู่ข้างๆผู้นี้ตรงกึ่งกลางหน้าผาก ผู้นี้ก็เข้าใจได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้คือประเด็นใหม่และพ่อหนึ่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ จงทำให้สิ่งเหล่านี้มั่นคง; อย่าได้ลืม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น อนาคตของลูกขึ้นอยู่กับบาปที่ได้รับการปลดปล่อยของลูกพร้อมกับลูก ดินแดนบารัตก็มีโชคมากที่สุดด้วยเช่นกัน ไม่มีแผ่นดินอื่นใดมีโชคเท่ากับบารัต มันคือที่ที่พ่อมา บารัตเคยเป็นสวรรค์ มันถูกเรียกว่าสวนแห่งอัลล้าห์ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังทำให้บารัตกลายเป็นสวนดอกไม้อีกครั้ง เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะไปที่นั่น เราได้นิमित พวกเราเข้าใจว่านี่คือสงครามหาบารัตเดียวกัน; หลังจากนั้นก็จะไม่มีสงคราม โลกใหม่เป็นที่ต้องการสำหรับลูกอย่างแน่นอน เมื่อเป็นโลกใหม่ บารัตก็เป็นสวรรค์ เป็นเพียง 5000 ปีที่แล้วเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องหลายแสนปี หากเป็นหลายแสนปีก็จะมีมนุษย์จำนวนมากมาย่นับไม่ถ้วน แม้แต่สิ่งนี้ก็ได้ทะลุเข้าไปสู่สติปัญญาของใครในเมื่อไม่มีประชากรจำนวนมากเช่นนั้น วงจรจะยาวเช่นนั้นได้อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเคยปกครองโลกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ในเวลานั้นไม่มีแผ่นดินอื่น แผ่นดินอื่นปรากฏตัวขึ้นมาในภายหลัง ทุกสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นเลย ให้สัญญาณเล็กน้อยแก่พวกเขาเพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าใจว่าเคยมีศาสนาอื่นคงอยู่มาก่อนหน้าศาสนาของพวกเขาอย่างแท้จริง เวลานั้นลูกสามารถอธิบายได้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่คงอยู่มาก่อนนั้นได้หายไปแล้ว ไม่มีใครจะกล่าวอ้างว่าเป็นของศาสนาเทพในเวลานี้ พวกเขาไม่เข้าใจว่า พวกเขาเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนานั้นไปไหน? ศาสนาอื่นดูมาจากไหน? ไม่มีใครคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆ สามารถอธิบายได้ว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้มีอำนาจแห่งความรู้ ดังนั้นท่านต้องมาและพูดความรู้อย่างแน่นอน ด้วยการรับความรู้ที่นั่นที่มีการหลุดพ้น ไม่ใช่เรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในทุกๆวงจร อย่างเช่นที่พ่อมาในเวลานี้ ดังนั้นพ่อจะมาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจรผ่านไปและพบปะกับลูกทั้งหมด ลูกเช่นกันที่วนไปรอบวงจร ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกแล้วลูกก็สูญเสียมันไป นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดเป็นนักแสดง หากดวงวิญญาณ ในฐานะนักแสดงไม่รู้จักผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลัก พวกเขาจะมีประโยชน์ใด? ลูกๆ รู้ว่าลูกๆดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้แล้ว นี่เป็นประเด็นที่ง่ายมากที่จะเข้าใจ ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังนั่งที่นี้ในรูปแบบที่แฝงตัวอย่างไร มีเพลงที่ร้องว่า: ห่อหุ้มอยู่ในผ้าห่ม,เขาเห็นผู้เดียวที่ทำทุกสิ่ง ไม่ว่าลูกจะพูดว่า เขาได้เห็นท่าน หรือเขาตระหนักรู้จักท่าน, นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน เป็นไปได้ที่จะเห็นดวงวิญญาณแต่ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ไม่มีใครเข้าใจอะไรจากสิ่งนั้น ผู้คนมากมายผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้าก็ได้รับนิमित ก่อนหน้านั้นลูกเคยได้นิमितมากมาย ลูกเคยได้รับโปรแกรมมากมายสำหรับสิ่งนั้น ลูกจะเห็นเกมที่สนุกสนานทั้งหมดเหล่านั้นในเวลาสุดท้าย เวลานั้นพ่อพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาด หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ ลูกจะต้องเศร้าใจเมื่อผลลัพธ์นั้นออกมา ลูกจะเข้าใจว่าลูกได้สูญเสียเวลาไป

อย่างมาก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร พรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูงมากเท่านั้น ผู้คนไม่รู้วาทาไมพระเจ้าถึงได้รับการจดจำ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าท่านคือแม่และพ่อ, พวกเขาก็ไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วและดังนั้นลูกจึงสามารถอธิบายภาพของชีวาได้ว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างไร ลูกต้องจดจำท่าน ลูกๆรู้ว่าพ่อมาเพื่อแสดงหนทางไปสู่ความสุขมากมายแก่ลูก นี่คือการศึกษาลำเรียน ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากแค่ไหน ลูกก็จะประกาศสิทธิในสภาพที่สูงส่งมากแค่นั้น ผู้นี้ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่ก่อดดี(ที่นึ่งของกูรู)ของท่านได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา นี่คือการก่อดดีของชีพบบา ไม่ใช่ว่าคนอื่นจะนั่งบนก่อดดีเมื่อผู้นี้จากไป พ่อจะพาทุกคนกลับไปกับท่าน ลูกบางคนสูญเสียเวลาของเขาจากการมีความคิดที่ไร้สาระว่าพวกเขาจะสะสมทรัพย์สมบัติมากมายได้อย่างไรเพื่อที่ลูกๆหลานๆของพวกเขาสามารถมีชีวิตอยู่ได้หรือสิ่งนั้นจะมีประโยชน์ในภายหลัง พวกเขาต้องการสะสมสิ่งนั้นไว้ในตู้เซฟของธนาคารของพวกเขาเพื่อให้ลูกๆของพวกเขาสามารถมีชีวิตอยู่ได้กับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลจะไม่ทิ้งใครไว้คนเดียว ดังนั้นแทนการคิดมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกควรยุ่งอยู่กับการหารายได้เพื่ออนาคตของลูก เวลานั้นลูกๆต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ว่าลูกจะทำถ้ามั่นอยู่ในละคร ถ้าลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะไม่ได้รับแม้กระทั่งสิ่งที่รับประทาน อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาก็มีความคิดเช่นนั้น หากไม่อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไรของพระเจ้า? ผู้ที่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขาก็จะดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้เป็นอย่างดีและยังเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นดูดซับเหล่านั้นด้วยเช่นกัน พ่อเป็นครูของลูกและเป็นกูรูของลูกด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกควรจดจำท่าน ผู้เป็นที่รักที่สุดคือพ่อ-ครูและกูรู จะต้องจดจำท่าน บาบาก็แสดงให้เห็นวิธีการมากมาย ลูกสามารถเชื่อเชิญผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาได้ด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามและไม่ว่างเว้นกับการหารายได้เพื่ออนาคตของลูก อย่าได้หยุดทำความเพียรพยายามด้วยการพูดว่า“ถ้าอยู่ในละคร ฉันจะทำบางสิ่งบางอย่าง”

2. จดบาปที่ลูกทำลงไปและความทุกข์ที่ลูกเป็นต้นเหตุให้แก่ผู้อื่นตลอดทั้งวัน บอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วยความซื่อสัตย์ รักษาหัวใจของลูกให้ซื่อสัตย์และสะอาดและชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกรู้คิดและทำให้ทุกความคิดและการกระทำของลูกสูงส่งและประสบความสำเร็จ (มีคุณค่า) เป็นตัวของความรู้ ผู้ที่คิดและกระทำในขณะที่เป็นตัวของตัวเองกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ อนุสรณ์ของสิ่งนี้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นก็ถือก่อนที่พวกเขาจะเริ่มงานที่เป็นมงคลใดๆพวกเขาจะวาด สวัสดิกะหรือแสดงความเคารพต่อมนต์ สวัสดิกะเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูก และมนต์เป็นสัญลักษณ์ของสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้ เมื่อลูกๆสร้างทุกความคิดและทำทุกการกระทำในขณะที่รู้คิดลูกก็จะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย

คติพจน์: คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความสุขและดังนั้นจงให้ท่านความสุขต่อไป

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คบเพื่อนที่ดีมากเอาไว้ หากลูกถูกแกล้งแค้นด้วยมิตรที่ไม่ดี ลูกก็ตกต่ำลงมา มิตรที่ไม่ดีทำให้สติปัญญาตกต่ำลงมา
- คำถาม:** ลูกๆ ควรมีความกระตือรือร้นสำหรับสิ่งใด?
- คำตอบ:** ลูกควรมีความกระตือรือร้นที่จะไปและทำงานรับใช้ในทุกหมู่บ้าน สิ่งใดก็ตามที่ลูกมีให้ใช้เพื่องานรับใช้ พ่อแนะนำลูกๆ: ลูกๆ ทำให้ตนเองเป็นอิสระจากการค้าจุนหึงหมัดของโลกเก่านี้ อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใดที่นี้ อย่าได้ผูกหัวใจของลูกกับสิ่งใด
- เพลง:** พาเราไปจากดินแดนแห่งบาปนี้ ไปยังสถานที่พักผ่อนและความสบายใจ...

โอม ซานติ ไม่ว่าจะเป็โลกของดวงวิญญาณบาปหรือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์; โลกที่ได้มีการกล่าวถึงจะหมายถึงประเภทของดวงวิญญาณ เป็นเพียงเพราะว่ามีความทุกข์ที่ผู้คนจึงร้องเรียกหา ไม่มีใครในโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์จะร้องเรียกเพื่อที่จะถูกพาไปทีอื่น ลูกๆ รู้ว่าไม่ใช่ผู้รู้ ชันยาสซี หรือบัณฑิตที่กำลังบอกทั้งหมดนี้แก่ลูก ผู้ที่พูดด้วยตัวเองว่า: พ่อไม่ได้รู้ความรู้ันมาก่อน พ่อเคยศึกษารามายณะและคัมภีร์อื่นๆมากมาย บาบาพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ลูกและผู้รับฟังด้วยเช่นกัน เวลานั้นคือโลกของดวงวิญญาณบาป มีการกล่าวถึงดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ว่า: พวกเขาได้มาและจากไป พวกเขาเพียงแคไปเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาดวงวิญญาณเหล่านั้นและกลับบ้าน พวกเขากราบไหว้บูชาชีวาด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆจะกราบไหว้บูชาใคร? ลูกรู้ว่าสิ่งสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าชีวา ท่านคือพ่อที่เชื่อฟัง, ครูและผู้ตั้งกฎที่เชื่อฟัง ไม่มีใครอื่นใดที่สามารถรับประกันได้ว่าจะพาลูกกลับไปกับเขา หรือไม่มีใครในพวกเขาสามารถพาใครกลับไปไหนได้ก็ตาม เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาปเป็นการส่วนตัว แต่ทันทีที่ลูกจากที่นี้และกลับไปบ้านลูกก็ลืม ลูกสนุกกับการรับฟังท่านเป็นการส่วนตัวอย่างมาก พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี อย่าไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่าติดกับด้วยการมีเพื่อนที่ไม่ดี ไม่เช่นนั้นแล้ว สติปัญญาของลูกจะตกต่ำมากยิ่งขึ้น ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นอะไรและลูกได้ทำบาปใดไว้ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเทพ โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นทำไมลูกจึงควรใส่ใจกับอาคารเหล่านั้นที่นี้? ลูกต้องลืมทุกสิ่งของโลกนี้ มิเช่นนั้นแล้วสิ่งเหล่านั้นจะสร้างอุปสรรค หัวใจของลูกไม่ได้ผูกพันกับโลกนี้ พวกเราจะไปและสร้างปราสาทราชวังเพชรพลอยของเราในโลกใหม่ หากลูกยังคงชอบเงินหรือสิ่งอื่นใดของสถานที่นี้ ลูกจะยังคงมีความผูกพันต่อสิ่งนั้นในเวลาทีลูกจากร่าง หากลูกเฝ้าแต่พูด “ของฉัน, ของฉัน” สิ่งนั้นจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลาสุดท้าย ทุกสิ่งที่นี่ต้องถูกทำลายแล้วพวกเราจะไปสู่อาณาจักรของเรา ดังนั้นเหตุใดพวกเราจึงผูกพันหัวใจของเรากับโลกนี้? มีความสุขอย่างมาก ที่นั่นชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เวลานั้นพวกเราจะกลับไปยังบ้านของเรา บ้านนี้คือบ้านของราวัน, ไม่ใช่บ้านของเรา พวกเราต้องทำความเพียรพยายามที่จะได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น บาบาดลใจพวกเราเพื่อที่จะทำให้ตนเองเป็นอิสระจากการค้าจุนของโลเก่า เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใดที่นี้ ท่องของลูกไม่ต้องการสิ่งใดมาก มีค่าใช้จ่ายมากมายในสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกๆ ควรมีความกระตือรือร้นอย่างยิ่งในการทำงานรับใช้ ลูกๆ มากมายใส่ใจในการทำงานรับใช้ในหมู่บ้าน แต่ผู้ที่ไม่ใส่ใจในการทำงานรับใช้จะมีประโยชน์อะไร? พ่อเป็นเช่นไร ลูกๆ ก็ควรเป็นเช่นนั้น ลูกๆ ต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน: จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน บาบาให้กำลังใจลูกๆ ที่ใส่ใจในการทำงานรับใช้ของท่าน พ่อมาเพื่อที่จะรับใช้ลูก ทุกสิ่งเป็นไปเพื่องานรับใช้ ลูกต้องให้คำแนะนำของบาปแก่ทุกคน มีพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านเข้ามาในบาร์ด; เคยมีการปกครองของเหล่าเทพในบาร์ด เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานเมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และจากนั้นก็เป็อาณาจักรของรามและสีดา และแล้วพวกเขาก็ตกลงไปสู่หนทางบาป อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นและพวกเขาก็ลงบันไดมาเรื่อยๆ เวลานั้นสภาพของการขึ้นไปเป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาที หนึ่งนั้นคือความรักที่แท้จริงและอีกหนึ่งนั้นคือความรักที่จอมปลอม เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ ในโลกนี้ความรักที่ลูกๆมีนั้นจอมปลอม โลกนี้จะถูกทำลาย ผู้ที่ทำงานรับใช้จะไม่มีความอดอยาก ดังนั้นลูกๆควรใส่ใจในการทำงานรับใช้ พันธะกิจพระเจ้าของลูกนั้นง่ายมาก ไม่มีใครเข้าใจว่าศาสนานี้ได้รับการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร พระคริสต์มาและก่อตั้งศาสนาคริสต์แล้วศาสนานั้นก็เติบโต ทั้ๆ ที่ทำตามคำแนะนำของผู้ก่อตั้งศาสนา, ผู้คนก็ตกต่ำลงมา เวลานั้นลูกๆต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเราลืมพ่อเป็นเวลาค้างคาวจรในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นท่านมาแล้วและปลุกพวกเรา บาบาพูดว่า: ตามละครลูกต้องตกต่ำลงมา มันไม่ใช่ความผิดของลูก นี่คืสภาพของโลกที่กลายเป็นในอาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อมาเพื่อสอนลูก เวลานั้นลูกต้อง

ประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกกลับคืนมาอีกครั้ง พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก สิ่งแรกอย่าได้รับประทานอาหารที่สกปรกใดๆที่เตรียมจากภายนอก จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าวงจรนี้เฝ้าแต่ซ้ำรอย สติปัญญาของลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ใครก็ตาม ก่อนอื่นใดควรมีการจดจำระลึกถึงพ่อ สำหรับงานรับใช้จงเข้าร่วมกับพวกเขาและทำให้พวกเขาเป็นมิตรของลูก แม้แต่ลูกผู้เป็นแม่ก็ควรออกไปข้างนอก ไม่มีเรื่องของความกลัวในสิ่งนี้ ลูกจะได้รับชุดของรูปภาพต่างๆมา ทุกสิ่ง ลูกจะสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย เมื่อลูกจากพวกเขาไป พวกเขาถามว่า: ใครจะสอนพวกเราหากคุณจากไป? บอกพวกเขาว่า: พวกเราพร้อมที่จะทำงานรับใช้ เพียงแค่จัดเตรียมที่พักมา ให้เรียบร้อยและท่านจะกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย บาบาก็กำลังใจลูกเพื่อทำงานรับใช้ เมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญ งานรับใช้ก็เพิ่มขึ้น ชุมชนนี้ไม่ใช่ชุมชนที่มีอายุ 10 ถึง 15 วันแล้วก็สิ้นสุดลง การชุมนุมทางจิตนี้ดำเนินต่อไปตลอดเวลา การพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้นในการชุมนุมที่แท้จริงนี้ (เมล่า) การพบปะนี้กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ การพบปะนี้จะสิ้นสุดลงเมื่องานรับใช้เสร็จสมบูรณ์ ตามละคร ลูกๆ ควรมีความใส่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ ความรู้ที่อยู่ในพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ด้วยเช่นกัน เรากำลังลูกทำให้สูงส่งอย่างมากโดยพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด พุดคุยกับตนเองในวิธีนี้ จัดสัมมนาในบรรดาลูกๆ เอง รับคำแนะนำจากบาบาและข้อแหวะตนเองในงานรับใช้ หากลูกต้องการความช่วยเหลือ บาบาคือผู้มีหัวใจที่กว้างใหญ่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ไม่มีเรื่องที่ต้องกังวล ไม่เช่นนั้นการก่อตั้งจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ประการที่สอง ผู้ที่ทำบางสิ่งได้รับรางวัลของสิ่งที่พวกเขาทำ เวลานี้ลูกๆ กำลังเปลี่ยนแปลงจากผู้มีสติปัญญาที่เป็นหินเป็นสติปัญญาที่เป็นเพชร พ่อทำให้ลูกตรงไปตรงมา(ลูกต้องตามศีลธรรม)อย่างมากด้วยความรู้ แต่มายาก็จับมูกของลูกไว้และทำให้ลูกหันหลังกลับ มิตรที่ลูกคบหาควรจะมีมาก เมื่อลูกได้รับการแต่งแต้มสีสันทันด้วยการมีมิตรที่ไม่ดี ลูกก็ตกต่ำลงมา บาบาคือผู้ที่ไม่ให้ดูภาพยนตร์ ผู้ที่มีนิสัยของการดูภาพยนตร์ไม่สามารถหยุดความไม่บริสุทธิ์ได้ กิจกรรมของทุกคนในโลกนี้สกปรก ชื่อที่แท้จริงคือโรงค้าประเวณี พ่อกำลังก่อตั้งวัดของชีวา โรงค้าประเวณีนี้ต้องถูกเผา ทุกคนในโลกนี้กำลังนอนหลับใหลในการหลับที่เป็นเช่นปีศาจของกุ่มกักกันท์ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะไปยังวัดของชีวา ก่อนหน้านี้อลูกเป็นเหมือนลิงด้วย มีเรื่องราวของสิ่งนี้ในรามายณะ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อแล้ว ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังของลูกเอง อาณาจักรของราวันนี้จะถูกทำลาย บาบายังคงแสดงกลยุทธ์มากมายให้แก่ลูกต่อไป หากลูกไม่ให้ความรู้แก่ใคร ลูกจะได้รับผลได้อย่างไร? หลังจากที่ลูกได้แสดงหนทางแก่ 10 ถึง 15 คนแล้วเท่านั้นที่ลูกควรจะได้รับประทานได้ ก่อนอื่นใดทำบุญแล้วจึงมาที่นี้ ในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์ อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ จดจำพ่อผู้เดียวผู้ชำระให้บริสุทธิ์แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ดังนั้นก่อนอื่นให้สาสน์นี้แก่ใครสักคนแล้วกลับมาและรับประทาน เฝ้าแต่บอกทุกคนว่า ด้วยการจดจำพ่อ พวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

คลาสิกกลางคืน-17/03/68

เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องไปให้คำบรรยายที่ใดที่หนึ่ง ลูกควรมารวมตัวกันสามถึงสี่ครั้งกับผู้อื่นและทำการฝึกซ้อม เตรียมประเด็นโดยการทำให้ละเอียดมากขึ้นและเพิ่มเติมให้กับพวกเขา และลูกจะให้การบรรยายที่ดีขึ้น ถ้าลูกได้รับชัยชนะเหนือหัวข้อหลัก (ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ) แล้วลูกจะได้รับชัยชนะเหนือทุกสิ่ง การประชุมใหญ่จะเกิดขึ้นสำหรับสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกเข้าใจว่าต้นไม้จะเติบโตอย่างแน่นอน ทุกคนจะได้สัมผัสกับพายุของมายา โดยทั่วไปลูกๆ เขียนว่า: บาบาคือผู้ตอบโต้ด้วยกิเลสตัณหาหาคะ นี่เป็นที่รู้ได้ว่าเป็นการสูญเสียรายได้ทั้งหมดที่ลูกได้มาอย่างสมบูรณ์ ถ้าลูกโกรธก็จะมีกิเลสตัณหาเสียบางอย่าง แต่สำหรับสิ่งนี้มีการอธิบายว่า: ลูกสามารถกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือโลกโดยการเอาชนะตัณหาหาคะ ถ้าลูกแพ้ตัณหาหาคะลูกจะพ่ายแพ้ทุกสิ่ง ผู้ที่พ่ายแพ้โดยตัณหาหาคะจะสูญเสียรายได้ของพวกเขาทั้งหมด และพวกเขาต้องถูกลงโทษ จุดหมายปลายทางสูงมากและดังนั้นลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับอำนาจในการปกครองเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน อาณาจักรเทพกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เรากำลังไปยังอาณาจักรนั้นด้วยการศึกษา นี่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนเพียงใด ด้วยการศึกษาและการสร้างสมคุณธรรมเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาพิชิตเทียมกับพ่อ จำเป็นต้องมีการลงทะเบียนประวัติด้วยเช่นกันที่ลูกจะรู้ว่าลูกได้ทำให้กี่คนพิชิตเทียมกับตัวลูกเอง ยิ่งลูกสร้างสมมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาอ่อนหวานมากเท่านั้น ลูกๆ ต้องน่ารักอย่างมาก วันซึ่งผู้คนได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อไปสู่การหลุดพ้นตอนนี้ได้มาสำหรับลูกๆ แล้ว พ่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคนในเวลาเดียวกัน

เพียงผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพเท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่การหลุดพ้น ลูกไม่สามารถทำการคำนวณได้อย่างถูกต้องแม่นยำ บางคนจะยังคงอยู่ข้างหลังและได้นิมิตของการทำลายล้าง พวกเขาเห็นและเป็นสักขีพยานในช่วงเวลาที่สวยงามเหล่านี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามในทุกสถานการณ์ ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแค่นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วทุกสิ่งจะสำเร็จและลูกจะได้รับบ้าน ไม่เลย เพียงสิ่งที่อยู่ในละครเท่านั้นที่จะเกิดขึ้นและดังนั้นลูกไม่ควรมีการคาดหวังใดๆ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม แต่เพียงสิ่งที่ลูกกำหนดไว้ในละครเท่านั้นจะเกิดขึ้น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ทัศนคติของลูกจะกลายเป็นทัศนคติของความเป็นพี่น้อง ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็ยังสามารถรักษาทัศนคตินั้นไว้ได้มากเท่านั้น เราได้มาอย่างปราศจากร่าง และเวลานี้เราได้เสร็จสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ที่จริงแล้วลูกต้องไม่ได้แย่งกับใครเกี่ยวกับคัมภีร์ สิ่งหลักคือการมีการจดจำระลึกถึงและเข้าใจตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ลูกต้องกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกต้องเข้าใจวงจรนี้ สิ่งนี้ได้รับการจดจำว่าการได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกๆ ควรอัศจรรย์ใจความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งวงจรและไม่มีความรู้ในเวลานั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ ลูกต้องรับความรู้จากพ่อ พ่อไม่ธรรมดาอย่างมาก และเหตุนี้เองเพียงกำมือเดียวจากหลายๆ ล้านที่ปรากฏออกมา ครูเหล่านั้นจะไม่พูดสิ่งนี้ แต่ผู้เดียวนั้นพูดว่า: พ่อเป็นพ่อ ครู และครู ดังนั้นผู้คนจะประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ บาร์ตได้รับการกล่าวว่าเป็น“ประเทศแม่” เพราะชื่อของอัมบาเป็นที่รู้จักกันดี มีงานออกร้านมากมายในชื่อของอัมบา คำว่า“อัมบา” นั้นอ่อนหวานอย่างมาก แม้เด็กเล็กๆ ก็รักแม่ของพวกเขามากเพราะแม่ป้อนอาหารและดูแลพวกเขา เวลานี้ลูกก็ต้องการบาบาของอัมบาด้วยเช่นกัน ลูกสาวนั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดูและไม่มีสามี นี่เป็นสิ่งใหม่ ประชาบิดาบรรพบุรุษต้องนำเธอมาเลี้ยงดูอย่างแน่นนอน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูกๆ มีเมลา(ชุมนุม)มากมายเกิดขึ้นและมีการกราบไหว้บูชาอย่างมากเพราะลูกๆ ทำงานรับใช้ ไม่มีใครสามารถสอนนักเรียนได้มากเท่ากับที่มามาได้สอน มามามีชื่อเสียงมากและมีชุมนุมมากมายด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อเองได้มาและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกๆ รู้เกี่ยวกับบ้านของพ่อ ลูกมีความรักต่อพ่อและต่อบ้านด้วยเช่นกัน ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ ลูกหารายได้อย่างมากด้วยการศึกษา ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก และลูกก็ธรรมดาอย่างมาก โลกไม่ได้รู้ว่าพ่อมาและให้ความรู้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกๆ ถึงสิ่งใหม่ทั้งหมด โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นด้วยการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่สนใจในโลกเก่า ลูกๆ มีความสุขของความรู้ ลูกต้องจดจำพ่อและบ้าน ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อจะพูดกับทุกคนว่า: ลูกๆ พ่อได้มาแล้วเพื่อให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกแล้วทำไมลูกถึงลืม? พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก และพ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นลูกจะไม่ทำตามศรีมัทหรือ? ถ้าไม่เช่นนั้นจะมีการสูญเสียอย่างมาก การสูญเสียที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกปล่อยมือของพ่อไปจะมีการสูญเสียรายได้ของลูก อัจชะ ราตรีสวัสดิ์ โอม ชานติ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมทุกสิ่งในโลกเก่านี้ เชื่อฟังเช่นพ่อและทำงานรับใช้ ให้คำแนะนำตัวของพ่อแก่ทุกคน
2. ปกป้องตนเองจากการคบมิตรที่ไม่ดีในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ อย่าได้รับประทานอาหารสกปรกที่เตรียมจากภายนอก อย่าดูภาพยนตร์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกันและอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความทรงจำระลึกถึงของพระเจ้า
ยุคบรรจบพบกันนั้นยิ่งสูงส่งยิ่งกว่าสวรรค์ยุคทอง เพราะความทรงจำของยุคปัจจุบันนั้นคือไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในโลกของบรรพบุรุษ เมื่อได้พบพ่อผู้เดียวแล้วลูกก็พบทุกสิ่ง เวลานี้บางครั้งลูกๆ ก็แวงไกวอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส บางครั้งในความสุข บางครั้งความสงบ บางครั้งความรู้ บางครั้งความปิติสุข และบางครั้งลูกๆ ก็แวงไกวบนตักของพระเจ้า ตักของพระเจ้าเป็นสภาพแห่งการซึมซับในความทรงจำระลึกถึง ดังนั้นทำให้ลูกลิ้มความโศกเศร้าและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของหลายชาติเกิดในหนึ่งวินาที ดังนั้นจงรักษาชั้นสสารที่สูงส่งเหล่านี้ไว้อย่างสม่ำเสมอในสำนึกของลูกและกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีโชค

คติพจน์: กลับมามีค่าที่บาบาร้องเพลงของลูก และลูกร้องเพลงของบาบา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ใบหน้าของลูกมุ่งไปสู่สวรรค์ ลูกกำลังก้าวออกไปจากฝั่งของนรกและไปสู่สวรรค์ ดังนั้นจิตใจของสติปัญญาของลูกออกจากนรก
- คำถาม:** จุดหมายปลายทางที่สูงที่สุดและละเอียดอ่อนที่สุดคืออะไร? ใครที่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางนั้นได้?
- คำตอบ:** ลูกๆ หันใบหน้าของลูกตรงไปทางสวรรค์ และมายากี่หันใบหน้าของลูกไปทางนรก เธอหน้าพายุมากมาย ลูกต้องเอาชนะพายุเหล่านั้นทั้งหมด นี่คือการจุดหมายปลายทางที่ละเอียดอ่อนของลูก ในการที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น บนพื้นฐานของศรัทธาและความกล้าหาญของลูก ลูกสามารถเอาชนะสิ่งนี้ได้ ในขณะที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางผู้คนที่ยึดมั่นในกิเลส ความเพียรพยายามของลูกคือการกลายเป็นหงส์ที่ปราศจากกิเลส
- เพลง:** นี่คือการต่อสู้ของความอ่อนแอกับความกล้าหาญ นี่คือการราวของเปลวไฟและพายุ ...

โอมซานติ ลูกๆ ที่รู้คิดนั้นก็เข้าใจความหมายของเพลงนี้เป็นอย่างดี พายุมาหาผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขากำลังเผชิญหน้ากับดินแดนแห่งความสงบและสวรรค์ เวลานี้พ่อกำลังหันใบหน้าของลูกไปสู่สวรรค์ ในหนทางของความไม่รู้ เช่นกันใบหน้าของลูกก็หันออกไปจากบ้านเก่า และลูกเฝ้าแต่จดจำบ้านใหม่ของลูกและลูกก็สงสัยว่าบ้านนั้นจะพร้อมเมื่อไหร่ ลูกตระหนักว่าเมื่อสวรรค์ของลูกถูกก่อตั้งขึ้นดังนั้นลูกจะสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสุขได้ ทุกคนต้องจากดินแดนของความทุกข์นี้ พ่ออธิบายแก่มนุษย์ทั้งหมดของทั้งโลกเสมอ: ลูกๆ เวลานี้ประตูสวรรค์กำลังเปิดแล้ว เวลานี้โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะไปสู่สวรรค์ ผู้ที่ไปสวรรค์ก็เรียกว่าบริสุทธิ์ ในขณะที่ผู้ที่อยู่ในนรกก็เรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก โยคะของสติปัญญาของลูกควรอยู่กับสวรรค์ ยกตัวอย่างเช่น หากโยคะของสติปัญญาของพ่ออยู่กับสวรรค์ แต่สติปัญญาของลูกมีโยคะกับนรก พวกเขาจะอยู่ในบ้านเดียวกันได้อย่างไร หงส์และนกกระสาไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ มันเป็นเรื่องยากมาก ผู้ที่สติปัญญาของเขามีโยคะกับกิเลสทั้งห้าคือผู้ที่ไปสู่นรก ในขณะที่ลูกคือผู้ที่ไปสวรรค์ ทั้งสองไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เมื่อพ่อเห็นว่าใบหน้าของลูกกำลังตรงไปสู่ นรก พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะหยุดไปสู่นรกได้ เขาควรทำอย่างไร? จะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันในบ้านนั้นอย่างแน่นอน ลูกก็จะถามว่า: นี่คือการรู้ประเภทใดที่บอกว่าฉันไม่สามารถแต่งงานได้ ผู้คนมากมายเหล่านั้นที่อยู่ในครัวเรือนที่ใบหน้าของลูกๆ ของเขาตรงไปสู่ นรก พวกเขาต้องการไปนรกแม้ว่าพ่อของเขาจะพูดว่า: อย่าได้มีโยคะของสติปัญญาของลูกกับนรก อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงไม่ฟังพ่อของพวกเขา แล้วเขาควรจะทำอย่างไร สภาพของลูกนั้นจะต้องเป็นสภาพของผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณของพ่อพูดว่า: พ่อได้สร้างเขา แต่เขาไม่แม้แต่จะฟังฉัน แม้ว่าบางคนจะกลายมาเป็นบราห์มิน สติปัญญาของพวกเขาก็ยังคงตรงไปสู่ นรก พวกเขาไปสู่กันยิ่งที่สุดของนรก มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า นี่คือการพระโรงของมหาสมุทรแห่งความรู้ ในหนทางทำความเข้าใจสรีรวิทยา ท้องพระโรงของอินทราได้รับการจดจำ มีการตั้งชื่อมากมายเช่น พุทธราชปารี(บุษราคัม) นีลัมปารี(นิล) และมานคปารี(ทับทิม) พวกเขาแสดงการร้ายราของความไม่รู้ มีนางฟ้าหลากหลายประเภท พวกเขาต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ ใครก็ตามที่นำคนที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นี่จะถูกลงโทษ ลูกต้องบริสุทธิ์มาก จุดหมายปลายทางที่นี้สูงมาก เหตุนี้เองฉันไม่จึงไม่รีบร้อนได้อย่างรวดเร็ว ไม่มีใครรู้ถึงความรู้ที่พ่อให้ ความรู้นี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ เป็นเพราะพวกเขานั้นมีศรัทธาที่เล็กน้อย มายาตบตีเขาเพียงครั้งเดียวเพื่อทำให้พวกเขาล้มลง มีพายุ เปลวไฟเล็กก็ถูกพัดให้ดับลงด้วยพายุเพียงครั้งเดียว เมื่อพวกเขาเห็นผู้อื่นที่ยึดมั่นในกิเลส พวกเขาก็พลัดพลัดล้มเหลวเช่นกัน ลูกต้องฉลาดมากที่จะเข้าใจทุกสิ่งเหล่านี้ มีเพลงที่ร้องว่า: ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้าย พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ดังนั้นลูกควรจะเกลียดมัน บาบาเฉลใจลูกให้เกลียดตัณหาราคะอย่างมาก มันไม่ได้เป็นแบบนี้มาก่อน นรกคงอยู่ในเวลานี้เท่านั้น การร้องขอความช่วยเหลือของดรุณีหมายถึงในเวลา นี้ แม้ว่าจะมีการอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก สิ่งนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ภาพพจน์นี้ดีมาก: “ประตูสู่สวรรค์” ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนจากภาพพจน์นี้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้มากนักจากภาพพจน์ได้อย่างที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจด้วยภาพพจน์นี้ แต่ละวันลูกจะได้รับการแก้ไข พ่อพูดว่า: วันนี้พ่อจะให้คำแนะนำใหม่กับลูกอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถรับคำแนะนำทั้งหมดพร้อมกันได้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ดูซิว่าโลกเป็นอย่างไรในเวลานี้ มีความทุกข์มากมายในโลก พวกเขามีความผูกพันยึดมั่นมากมายกับลูกๆ ของเขา หากลูกเขาตาย พวกเขาก็จะบ้าคลั่งโดยสิ้นเชิง มี

ความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ถ้าพวกเขาเม่งคั่งแล้วพวกเขามีความสุข ยังคงมีความเจ็บป่วยมากมายหลายประเภท พวกเขาเพียงแค่นอนในโรงพยาบาล ผู้ที่ยากจนก็นอนอยู่ในแผนกคนไข้ทั่วไป ในขณะที่ผู้ที่เม่งคั่งมีห้องพิเศษสำหรับตนเอง อย่างไรก็ตามคนที่เม่งคั่งก็ประสบกับความเจ็บปวดและความทุกข์เช่นเดียวกันกับคนจน เป็นเพียงแค่พวกเขา มีห้องที่ดีกว่าและได้รับการดูแลที่ดีกว่า ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ พ่อกำลังสอนลูก พ่อเคยสอนลูกหลายต่อหลายครั้งมาก่อน ถามหัวใจตนเอง: ฉันกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่หรือไม่? ฉันสอนผู้อื่นกี่คน? หากลูกไม่สอนผู้อื่น ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกคืนและถามตนเองว่า: ฉันทำให้ใครมีความสุขในวันนี้หรือไม่? ศรีมัทบอกว่าอย่าได้ทำให้ใครเป็นทุกข์ แต่ชี้หนทางให้กับทุกคน ผู้ที่เป็นของสกุลของเราจะได้สัมผัสความรู้กันอย่างเร็วมาก ต้องใช้ภาษาทองคำในการเก็บน้ำทิพย์นี้ มีคำกล่าวว่ามีเพียงภาษาทองคำเท่านั้นที่สามารถเก็บน้ำนมของราชสีห์ สิ่งนี้เป็นเพราะน้ำนมที่ราชสีห์ให้นั้นมีคุณค่าและอุดมสมบูรณ์อย่างมาก ราชสีห์เองก็มีความสุขพินยิดม่น้อยมากมายกับลูกๆ ของเธอ เธอนั้นจะกระโจนขึ้นทันทีที่เธอเห็นใครบางคนเพราะเธอคิดว่าพวกเขาอาจจะฆ่าลูกของเธอ ที่นั่นเช่นกันมีหลายคนที่มีความผูกพันยิดม่น้อยมากกับสามีและลูกๆของเธอ เวลาลูกๆรู้ว่าประตูลูกจะเปิดแล้ว สิ่งนี้เขียนไว้อย่างชัดเจนมากในภาพของกฤษณะ “ประตูลูกจะเปิดหลังจากสงครามนี้” จะมีผู้คนน้อยมากที่นั่น คนอื่นๆจะคงอยู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น จะต้องมีการประสพการณ์ของการลงโทษอย่างมาก พวกเขาได้รับนิมิตของบาปทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำไว้ในทุกชาติเกิด และจะได้รับการลงโทษสำหรับบาปเหล่านั้น และจากนั้นพวกเขาก็จะได้รับสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สัปดาห์ เพราะพวกเขาไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่บาปของพวกเขาจึงไม่ได้รับการปลดปล่อย มีลูก มากมายที่ขาดการฟังมุรลี ลูกหลายคนอยู่อย่างไม่มีมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าจะเป็นอะไรไปถ้าฉันไม่ศึกษามุรลี? ฉันได้ประสบความสำเร็จแล้วทุกอย่าง พวกเขาไม่ได้ใส่ใจต่อมุรลี มีหลายคนที่มีจิตสำนึกของความเป็นร่างในลักษณะเช่นนี้ พวกเขาสร้างความสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น บาบารูสิ่งนี้ ดังนั้นเมื่อลูกมาที่นี่ ท่านจะถามลูกว่า มีมุรลีมากมายแค่ไหนที่ลูกไม่ได้ฟัง ลูกจะรู้ได้อย่างไรถ้ามีประเด็นที่ดีมากในมุรลีเหล่านั้น? มีประเด็นที่ดีมากทุกวัน มีหลายคนเช่นนั้นที่ไปที่ศูนย์แต่ไม่มีความรู้หรือการสร้างสรรค์คุณธรรมใดๆเลย ลูกจะได้รับสถานภาพได้อย่างไรหากลูกไม่ทำตามศรีมัท? ลูกจะไม่มีวันประกาศสิทธิในสถานภาพได้ด้วยการประณามพ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริง ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถกลายเป็นราชาได้ ปวงประชายังคงต้องมีการสร้างขึ้นสถานภาพนั้นตามลำดับกันไป ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้ที่ได้ลูกได้รับอาณาจักรของทั้งโลกจากท่านได้หรือไม่? หากไม่อยู่ในโชคของลูก แล้วลูกจะทำความเพียรพยายามอะไร? พ่อพูดว่า: เป็นเพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาทิ้งไป ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายาม บาบารูไม่ได้พูดว่า: “อย่ากินหรือดื่ม นี่ไม่ใช่หริโยคะ ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาและทำทุกสิ่งอื่น เพียงอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปในลักษณะเดียวกับที่ผู้รักจดจำผู้เป็นที่รักของเธอ พวกเขาความรักต่อรูปและนามของพวกเขา ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์กลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร ลูกพูดว่าเป็นเพียงเรื่องของเมือวาน เมื่อพวกเขาเคยปกครองอย่างไรก็ตามผู้คนพูดถึงหลายแสนปี มายาได้ทำให้สติปัญญาของผู้คนเป็นราวกับหินโดยสิ้นเชิง จากการมีสติปัญญาเป็นหิน เวลาลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีปัญญาที่สูงส่ง มีวัดให้กับเจ้าแห่งความสูงส่ง อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านคือใคร? มนุษย์นั้นอยู่ในความมืดมิดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่ออธิบายเรื่องราวที่ดีมากแก่ลูก จากนั้นก็ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูกแต่ละคน มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สอน แต่จะมีหลายคนที่มาที่นี่เพื่อศึกษา ในทุกๆถน ลูกจะมีโรงเรียนพร้อมกับกระดานที่บอกว่า: ประตูสู่สวรรค์. ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่เข้าใจว่าพวกเขาอยู่ในนรก พ่ออธิบาย: พวกเขาทั้งหมดคือผู้กราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสามารถมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น ในขณะที่ผู้กราบไหว้บูชาผู้นั้นมีอยู่ในยุคเหล็ก ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และจากนั้นท่านก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาสวดภาวนาว่า; มีเพียงท่านเท่านั้นคือพระเจ้า และมีเพียงท่านเท่านั้นที่ทำการที่มหัศจรรย์เหล่านี้ ท่านเป็นพระเจ้าและเราก็คือพระเจ้าเช่นกัน" พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย นี่คือการอาณาจักรของราวัน ลูกนั้นเคยเป็นอะไรและเวลาลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมาก พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: ลูกๆ เวลานั้นคือตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้ เวลานั้นพ่อมาที่นี่เพื่อลูกโดยตรง เวลาลูกต้องทำการให้ท่านครั้งสุดท้าย ดังนั้นอุทิศทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ และพูดว่า: บาบารูทั้งหมดนี้เป็นของท่าน พ่อเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกให้ท่านเพื่อที่อนาคตของลูกจะสามารถสร้างขึ้นมาได้ ผู้คนให้ท่านและทำบุญในนามของพระเจ้า อย่างไรก็ตามนั้นเป็นทางอ้อม พวกเขาได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป นั่นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน เวลานั้นพ่อได้มาที่นี่โดยตรง ไม่ว่าลูกจะทำอะไรในเวลาลูกจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นหลายล้านเท่า ไม่มีเรื่องของการให้ทานหรือการทำบุญลาในยุคนั้น หากใครบางคนที่มีเงิน บาบารูพูดว่า: อัจชะ ไปเปิดศูนย์ ไปและจัดนิทรรศการ หากใครบางคนยากจน บาบารูพูดว่า อัจชะ เพียงแค่ติดตั้งบอร์ดไว้นอกบ้านของลูกที่เขียนบอกว่า: ประตูสู่สวรรค์ มีสวรรค์และนรก ในปัจจุบันเราเป็นชาวนรก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ หากใครบางคนได้จากไปสวรรค์

แล้วทำไมพวกเขาถึงเรียกคนนั้นให้กลับมาสู่นรก? ไม่มีใครในสวรรค์จะพูดว่าคนนั้นคนนี้ได้ไปสวรรค์แล้ว ถึงอย่างไรเขาก็อยู่ในสวรรค์อยู่แล้ว ดังนั้นเขาก็จะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในสวรรค์ ที่นี้ทุกคนจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในนรก มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา แม้ว่าทุกคนในสวรรค์จะมีความสุข แต่สถานะภาพก็ยังคงตามลำดับกันไป จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกกุมารี่ควรจะมีวาระที่อรร่อนอย่างมาสำหรับการทำงานรับใช้และอธิบายให้ทุกคนฟังว่าลูกกำลังทำให้บาปกลายเป็นสวรรค์ กุมารี่คือผู้ที่ยกระดับถึง 21 ชั่วโมงคน สิ่งนี้หมายความว่าเธอสามารถยกระดับผู้อื่นสำหรับ 21 ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้โลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่อมาที่นี้โดยตรง ดังนั้นจงอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์และพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ด้วยการใช้นี้ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์

2. อย่าได้ขาดมุรลี อย่าได้ไม่ระมัดระวังในการรับฟังมุรลี อย่าคิดว่าจะเป็นอะไรไปหากฉันไม่ศึกษามุรลี ฉันได้รับทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ไม่เลย นี่คือนานที่เป็รื่อง ต้องศึกษามุรลีอย่างแน่นอน

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นนายผู้ให้การคำจุนสำหรับทุกคนโดยการเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะบนพื้นฐานของศรัทธา

 เนื่องจากลูกที่มีศรัทธาในสติปัญญาได้รับชัยชนะ พวกเขาจึงร่ำรำในความสุขออย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่ได้พูดเกี่ยวกับชัยชนะของพวกเขา แต่เนื่องจากการได้รับชัยชนะพวกเขาจึงเพิ่มความกล้าหาญให้กับผู้อื่น พวกเขาไม่พยายามที่จะทำให้ใครดูเล็ก แต่พวกเขากลายเป็นนายผู้ให้การคำจุนเช่นเดียวกับพ่อ นั่นคือพวกเขายกระดับผู้คนเหล่านั้นขึ้นมาจากการอยู่ด้านล่าง พวกเขาอยู่ห่างไกลจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์ใดๆเสมอ การก้าวออกจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์คือการได้รับชัยชนะ ลูกที่ได้รับชัยชนะเช่นนั้นกลายเป็นนายผู้ให้การคำจุนต่อทุกคน

คติพจน์: เพียงผู้ที่ใช้ด้วยความไม่เห็นแก่ตัวและสภาพที่ปราศจากบาปใด ๆ ของพวกเขาเท่านั้นที่เป็นตัวแทนความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้วงจรละครโลกนี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้ว ดังนั้นเพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ลูกต้องกลายเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ทุกคนที่นั่นเหมือนน้ำนมและน้ำตาลในขณะที่ทุกคนที่นี้เป็นเหมือนน้ำเกลือ
- คำถาม:** ด้วยการรู้เกี่ยวกับความรู้ใจซึ่งลูกแต่ละคนมีดวงตาที่สามแห่งความรู้ได้กลายเป็นผู้ที่ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม?
- คำตอบ:** เวลานี้ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ตั้งแต่ตอนต้นยุคทองจนถึงตอนปลายยุคเหล็ก ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและได้รับอีกร่างหนึ่ง ชันสการอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จงละวางจากรูปและนาม พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง
- เพลง:** มีความอดกลั้นเถิด โอ้ มนุษย์! วันเวลาของความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง...

โอมซานติ สิ่งนี้พูดกับลูกทุกๆ วงจร ลูกๆ รู้สิ่งนี้เช่นกัน ความปรารถนาในหัวใจของลูกคือยุคทองที่จะมาถึงในไม่ช้าเพื่อที่ลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อยจากโลกแห่งความทุกข์นี้ อย่างไรก็ตามละครก็เคลื่อนไปข้างหน้า พ่อบอกลูกให้มีความอดกลั้น: เหลือเพียงอีกไม่กี่วัน เสียงนั้นก็มาจากผู้มีชื่อเสียงด้วยเช่นกันว่าโลกนี้ต้องเปลี่ยน ผู้นำทั้งหมดยกตัวอย่างเช่น พระสันตะปาปา ลา บอกว่าโลกกำลังจะเปลี่ยนแปลง อังซะ แล้วจะมีความสงบได้อย่างไร? ในปัจจุบันทุกคนเป็นเหมือนน้ำเกลือ ที่นี้กำลังกลายเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ในขณะที่คนในอีกด้านหนึ่งกำลังกลายเป็นเหมือนน้ำเกลือมากขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาทั้งหมดจะต่อสู้กันเองและจบสิ้นกันและกัน การเตรียมการทั้งหมดทำขึ้นเพื่อสิ่งนั้น วงจรของละครกำลังจบสิ้นลงในเวลานี้ โลกเก่ากำลังจะจบสิ้นและโลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น โลกใหม่กลับมาเก่าและแล้วโลกเก่าก็ถูกทำให้ใหม่อีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าวงจรโลกและยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ ไม่ใช่ว่าโลกเก่านั้นจะกลับมาใหม่หลังจากหลายแสนปี ไม่เลย ลูกๆ รู้อย่างชัดเจนมากกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่แยกจากความรู้โดยสิ้นเชิง ความเลื่อมใสศรัทธาเชื่อมโยงกับราวันและความรู้เชื่อมโยงกับราม เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกเรียกหาพ่อและสวดมนต์อธิษฐาน: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและสร้างโลกใหม่ มีความสุขในโลกใหม่อย่างแน่นอน ลูกที่เป็นทั้งเด็กและผู้ใหญ่รู้ว่าเวลานี้เราต้องกลับบ้านแล้ว เวลานี้ละครนี้จบสิ้นลง อีกครั้งหนึ่งที่พวกเราจะต้องไปสู่ยุคทองและแล้วก็วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด พวกเราดวงวิญญาณได้ตระหนักรู้ในตนเองแล้ว พวกเราดวงวิญญาณมีดวงตาที่สามของความรู้ซึ่งหมายความว่าพวกเรารู้อะไรเกี่ยวกับโลก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้ที่มีตริเนตร เวลานี้ลูกมีดวงตาที่สามในขณะที่มนุษย์อื่นๆ ทั้งหมดมีเพียงดวงตาทางร่างกาย ไม่มีใครในบรรดาพวกเขามีดวงตาแห่งความรู้ เมื่อพวกเขาแต่ละคนมีดวงตาที่สามซึ่งดวงวิญญาณได้รับความรู้พวกเขาก็สามารถเป็นผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม เป็นดวงวิญญาณที่ละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ชันสการนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย เวลานี้พ่อพูดว่า: จงละวางจากรูปและนาม พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง อย่าได้คิดว่าตนเองเป็นร่างกาย ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกเคยจดจำดวงวิญญาณสูงสุดมาแล้วเป็นเวลาค้างคาวงจรและลูกจดจำท่านมากยิ่งขึ้นเมื่อลูกมีความทุกข์มากมาย เวลานี้มีความทุกข์มากมาย ก่อนหน้านั้นไม่มีความทุกข์มากนัก ราชาเหล่านั้นก็เริ่มต้นต่อสู้กันเมื่อบุคคลภายนอกมา พวกเขาได้กลับมาแตกแยก ในยุคทองมีอาณาจักรเดียวเท่านั้น เวลานี้เราเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก มีอาณาจักรเดียวเท่านั้นในยุคทองและยุคเงิน ไม่เช่นนั้นโดยทั่วไปจะไม่ได้อะไรเพียงราชวงศ์เดียว แค่อุซาวคริสเตียน พวกเขาทั้งหมดนั้นแตกแยกกัน ที่นั่นในยุคทองทั้งโลกอยู่ในมือของเพียงคนเดียว สิ่งนั้นมีอยู่ในยุคทองและยุคเงินเท่านั้น ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีการขัดแย้งกันอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วในเวลานี้ ลูกจะไม่ได้ยินคำว่า“ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์”ใน(สัตว์)ชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นั่นลูกได้ยินเพียงรามายณะและมหาภารตะเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นี้ลูกมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก มันมีอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อของลูก เป็นการขอบคุณพ่อผู้ให้ความรู้ทั้งหมดนี้ ต้นไม้หนึ่งนั้นเป็นของดวงวิญญาณและอีกหนึ่งเป็นของมนุษย์ ใครที่แสดงให้เห็นว่ากำลังยืนอยู่ที่ยอดสุดของต้นไม้ของมนุษย์? เพียงบราห์มาเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ ลูกๆ ว่าเป็นคนหลัก แต่ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของบราห์มา เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกๆ เกี่ยวกับอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ลูกๆ เป็นมนุษย์ทั้งหลายจะเปลี่ยนเป็นเทวดานางฟ้า เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไว้ ลูกดวงวิญญาณไปที่นั่น ร่างดสของลูกจะไม่ไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกจะไปที่นี่ได้อย่างไร? กล่าวกันว่าด้วย

ดวงตาที่สาม สิ่งนั้นเรียกว่าเทพนิมิตหรือการเข้ามานด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเข้ามาลูกจะเห็นบราห์มา วิษณุ และชังการ์ ผู้คนได้แสดงให้เห็นถึงการทำลายล้างเมื่อดวงตาของชังการ์เปิด ไม่มีใครสามารถเข้าใจอะไรได้จากสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าตาม ละครการทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้น ผู้คนจะต่อสู้กันเองและการทำลายล้างจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามชังการ์ทำอะไร? ชื่อของ เขาเป็นที่ยกย่องตามละครเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องอธิบายว่ามีทั้งสาม: บราห์มา, วิษณุและชังการ์ ได้มีการแสดงบราห์มาเพื่อ การสร้าง วิษณุเพื่อการหล่อเลี้ยง และชังการ์เพื่อการทำลายล้าง ในความเป็นจริงละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า ชังการ์ ไม่มีบทบาทในการเล่น บทบาทที่บราห์มาและวิษณุเล่นนั้นคงอยู่ตลอดทั้งวงจร บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา 84 ชาติเกิดของบราห์มานั้นได้จบสิ้นลงแล้วดังนั้น 84 ชาติเกิดของวิษณุก็จบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ชังการ์อยู่ เหนือการเกิดและการตาย เหตุนี้เองพวกเขาจึงรวมชีวกับชังการ์ ในความเป็นจริงชีวกับบทบาทที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านสอน ลูก พระเจ้านั้นเรียกว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ หากท่านต้องทำงานของท่านด้วยการดลใจท่านจะให้ความรู้เกี่ยวกับวงจร โลกแก่เราได้อย่างไร? เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบาย: ลูกๆ ไม่มีเรื่องของการดลใจ พ่อต้องมาที่นี่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อมีความรู้ ของวงจรโลก พ่อได้รับบทบาทนี้เพื่อเล่น เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ต่อเมื่อลูก ได้รับความรู้ที่ลูกสามารถรู้ได้ว่าความรู้คืออะไร หากลูกยังไม่ได้รับความรู้ลูกจะรู้ความหมายของความรู้ได้อย่างไร? ก่อน หน้านั้นลูกเคยพูดเช่นกันว่าพระเจ้าให้การดลใจและท่านรู้ทุกสิ่งและพระเจ้าเห็นบาปใดก็ตามที่เราได้กระทำ บาบาสพูดว่า: พ่อไม่ได้ทำธุรกิจนั้น ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะทำการกระทำใด ตัวลูกเองต้องสัมผัสกับการลงโทษสำหรับการกระทำเหล่านั้น พ่อไม่ได้ให้การลงโทษกับใคร พ่อไม่ได้ดูใครและก็ได้ไม่ได้ลงโทษด้วยการดลใจ หากพ่อได้ทำสิ่งใดด้วยการดลใจก็จะเป็น ราวกับว่าพ่อได้ให้การลงโทษ หากพอนั้นบอกใครบางคนให้ไปฆ่าคนอื่นพ่อก็จะถูกตำหนิ ผู้ที่บอกคนอื่นก็จะถูกจับขัง ด้วยเช่นกัน หากชังการ์ให้แรงบันดาลใจ เขาเองก็จะถูกขังเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขแก่ลูกๆ ลูกยกย่องพ่อ ลูกร้อง เพลง: บาบาส ได้โปรดมาและขจัดความทุกข์ของเราออกไป พ่อไม่ได้เป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความสุขใดๆ เวลานี้ลูกกำลังนั่ง เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกได้รับความรู้สึกโดยตรงที่เห็นว่าบาบาสกำลังสอนพวกเรา เป็นการส่วนตัว สิ่งนี้เรียกว่าการพบปะทางจิต(เมลา) ลูกไปที่ศูนย์แต่ลูกจะไม่เรียกว่าเป็นการพบปะของดวงวิญญาณกับ ดวงวิญญาณสูงสุด การพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้นที่นี่ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าการพบปะเกิดขึ้น ในเวลานี้ พ่อมาท่ามกลางลูกๆของพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ที่นี้ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำพ่อและขอให้ท่านมา นี่คือการ พบปะที่ดีที่สุด พ่อมาและปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหมดจากอาณาจักรของราวัน ดังนั้นนี่เป็นการพบปะที่ดีใช่ไหม? เป็นการพบปะที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นผู้ที่มิเทพปัญญา มนุษย์กลับมาสกปรกในเมลา (งานออกร้านแสดงสินค้า) พวก เขาไม่ได้รับอะไรเลย เพียงแค่เสียเงินของเขาต่อไป เหล่านั้นเรียกว่าเมลาปีศาจของมายา นี่คือเมลาของพระเจ้า มีความ แตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกเคยเป็นของเมลาปีศาจแต่เวลานี้ลูกเป็นของเมลาของพระเจ้า ลูกรู้เช่นกันว่าบาบาสได้ มาแล้ว ถ้าทุกคนรู้เรื่องนี้ ไม่มีใครบอกได้เลยว่าฝูงชนจะมากมายเพียงใด บาบาสจะได้รับอาการมากมายจากที่ไหนเพื่อให้ ผู้คนอยู่อาศัย? มีการจดจำกันว่าผู้คนร้องเพลงในเวลาสุดท้าย: โอ้พระเจ้า! การละเล่นของท่านนั้นมหัศจรรย์มาก! การละ เล่นใด? การละเล่นของการเปลี่ยนแปลงโลก นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ก่อนที่โลกเก่าจะถูกทำลายโลก ใหม่จะต้องได้รับการก่อตั้งขึ้น ดังนั้นเมื่อลูกอธิบายให้กับใครก็ตามก่อนอื่นใดต้องพูดถึงการก่อตั้งเสมอและจึงพูดถึงการ ทำลายล้างและการบำรุงรักษา เมื่อการก่อตั้งเสร็จสิ้นการทำลายล้างจะเริ่มขึ้นและจากนั้นการบำรุงรักษาก็จะเกิดขึ้น ดังนั้น ลูกๆ มีความสุขที่ลูกคือบราห์มินผู้ที่คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ปกครองโลก ไม่มีใครรู้ว่า เกิดอะไรขึ้นในอาณาจักรของเหล่าเทพ ชื่อและร่องรอยทั้งหมดของสิ่งนั้นได้สูญหายไป แทนที่จะเรียกตนเองว่าเทพพวก เขาเรียกตัวเองว่าฮินดู ผู้ที่อยู่ฮินดูสถานก็เรียกว่าฮินดู ลักษณะและนารายณ์จะไม่ถูกเรียกเช่นนั้น พวกเขาเรียกว่าเทพ ดัง นั้นลูกมาเมลาที่ตามละคร สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร การขยายตัวจะค่อยๆเกิดขึ้นทีละน้อย ไม่ว่าลูกจะเล่นบทบาท ใดในเวลานี้ลูกจะเล่นบทบาทนั้นในวงจรถัดไป วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงที่เป็นเช่นปีศาจใน อาณาจักรของราวัน เวลานี้ลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกจะกลายเป็นลูกของเทพ จากนั้นก็เป็นลูกของนักรบ ลูกกลายเป็น ส่วนหนึ่งของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ แต่เวลานี้ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ พวก เขาก็เป็นมนุษย์เช่นกันแต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ได้มีการแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีแขนมากมาย ไม่มีใครสามารถบอก ลูกได้ว่าวิษณุคือใคร พวกเขากราบไหว้บูชามหาลักษมี ผู้คนไม่เคยร้องขอความมั่งคั่งจากจากัดอัมบา หากพวกเขาได้รับ เงินจำนวนมากพวกเขาก็บอกว่าเป็นเพราะพวกเขาได้กราบไหว้บูชาลักษมีและเหตุนี้เองที่เธอเติมคลังสมบัติของพวกเขา ที่นี้ลูกได้มาซึ่งทุกสิ่งจากพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดชีวก่อนจากัดอัมบา ท่านคือผู้ประทาน ลูกๆมีโชคดีกว่าปัทมาดา เพียงแค่ดูว่ามีการจัดงานออกร้านมากมายเพียงใดเพื่อจากัดอัมบา ไม่มีการจัดงานนั้นมากมายนักให้แก่บราห์มา ได้มีการ ทำให้บราห์มานั่งในสถานที่เดียวเท่านั้น มีวัดที่ใหญ่โตของบราห์มาใกล้ลัซมีเยร์ มีวัดมากมายเพื่อเทพเจ้าเนื่องจากคำ ยกย่องของทุกสิ่งที่ลูกทำในเวลานี้ เพราะลูกรับใช้บารัตลูกจึงได้รับการกราบไหว้บูชามากกว่า ลูกโชคดี จากัดอัมบาไม่เคย

ถูกเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกได้รับการยกย่อง บราห์มา, วิษณุ และชังการ ไม่เคยถูกเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน แต่พ่อนั้นถูกกล่าวว่าอยู่ในทุกอณู! ลูกประณามพ่ออย่างมาก! พ่อได้เพิ่มคำสรรเสริญของลูกอย่างมาก! มีคำกล่าวว่า: ชัยชนะต่อผู้เป็นแม่ของบาร์ต ลูกไม่ใช่แผ่นดินที่เป็นแม่ของบาร์ต ในยุคทองผืนดินที่ตอนนี้ตาโมประธานจะกลับมาสะโตประธาน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าเหล่าเทพนั้นไม่เคยก้าวเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พวกเขามาเมื่อแผ่นดินนี้กลับมาสะโตประธาน เวลานั้นลูกต้องกลับมาสะโตประธาน หากลูกทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่องและจดจำพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องมีความใส่ใจนี้ เมื่อลูกจดจำบาบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะยังคงได้รับศรัทธาต่อไป ในยุคทองลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ดังนั้นลูกจะได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์ เมื่อทองคำมีอัลลอยด์ปะปน อัลลอยด์ที่ทำจากทองนั้นก็เช่นกันเป็นเช่นนั้นเช่นกัน ในทำนองเดียวกันเมื่อดวงวิญญาณไม่จริงแท้ ร่างกายของเขาก็ไม่จริงแท้เช่นกัน คุณค่าของทองนั้นลดลงไปเมื่อมีอัลลอยด์ปะปนลงไป เวลานั้นลูกไม่มีคุณค่า ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นทองคำ 24 กะรัต เป็นนายของโลก เวลานั้นกล่าวได้ว่าลูกนั้น 9 กะรัต พ่อมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ พ่อหนึ่งที่นี่และทำให้ลูกๆ สนุกสนาน ดังนั้นเพียงแคร์ับฟังท่านลูกก็เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ จะมีปราสาทราชวังเพชรและอัลลอยด์สวรรค์ควรจะเป็นอย่างไรอีก? ลูกแม้กระทั่งดื่มน้ำมะม่วงที่นั่น(ในตอนเช้าผาน) และกลับมาที่นี่ ผลไม้ที่นั่นมีขนาดใหญ่มาก ลูกจะไม่ได้พบผลไม้เช่นนั้นที่นี่ ไม่มีสิ่งใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกกำลังจะไปที่นี่ในทางปฏิบัติในไม่ช้า นี่คือการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยการพบปะนี้ลูกจะกลับมาสะอาดและสดใส เมื่อลูกๆ มาที่นี่ลูกก็จะเป็นอิสระเพราะลูกไม่มีความวิตกกังวลเรื่องบ้านหรือธุรกิจของลูก ดังนั้นในขณะที่ลูกอยู่ที่นั่นลูกมีโอกาสดีมากที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ที่นั่นลูกจดจำบ้านและทุกอย่าง ที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่จะต้องจดจำ ลูกสามารถตื่นนอนในเวลาตีสองและนั่งที่นี่ ลูกไม่สามารถไปที่ศูนย์ในเวลากลางวัน ที่นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก ลูกสามารถมาและนั่งในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา อย่าได้จดจำคนอื่น ลูกได้รับความช่วยเหลือที่นั่นเช่นกัน ไปนอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้า มาและนั่งที่นี่ตั้งแต่ตีสามถึงตีห้า บาบาจะมาและลูกๆ จะมีความสุขอย่างมากด้วยเช่นกัน บาบาคือผู้ที่สอนโยคะ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ด้วย ดังนั้นทั้งบัพและดาดาจะมาที่นี่ และแล้วลูกก็จะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างการนั่งที่นั่นในการจดจำระลึกถึงและการนั่งที่นั่น ลูกไม่ต้องจดจำสิ่งอื่นใดที่นี่ มีคุณประโยชน์มากมายในสิ่งนี้ บาบาแนะนำลูกว่าสิ่งนี้ดีมาก เวลานั้นเราจะดูว่าลูกๆ สามารถตื่นขึ้นมาได้ ลูกบางคนมีการฝึกที่จะตื่นแต่เช้าตรู่ ลูกจะทั้งกิเลสทั้งห้าและมีการวางแผนต่อทั้งโลกเก่า อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การกระทำที่มหัศจรรย์ของการเปลี่ยนแปลงโลกกำลังเกิดขึ้นในเวลา นี้ ดังนั้นจงเปลี่ยนแปลงตนเอง อยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล
2. ตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว อย่าได้จดจำคนอื่นในเวลานั้น มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่าและละทิ้งกิเลสทั้งห้า

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกและสัมผัสกับการคำจุนของพ่อในทุกขณะ แทนที่จะก้าวออกไปจากสิ่งใด
ดวงวิญญาณที่ได้รับพรจากการได้รับชัยชนะจะสัมผัสว่าตนเองมีการคำจุนในทุกขณะ พวกเขาไม่มีความคิดแม้แต่ในจิตใจว่าตนเองไม่ได้รับการคำจุนหรือรู้สึกเหงา พวกเขาจะไม่เคยเศร้าหรือมีการวางแผนชั่วร้ายที่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่เคยก้าวออกไปจากงาน ปัญหา หรือบุคคลใด ๆ แต่ในขณะที่ทำทุกสิ่งและเผชิญหน้ากับทุกสิ่ง พวกเขาจะให้ความร่วมมือและรักษาทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวและทำให้ท่านเป็นมิตรของลูก

*** โอม ซานติ ***

ชีวิตบราห์มิน, ชีวิตที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอและไม่มีขีดจำกัด

วันนี้บัณฑิตากำลังดูหุมนุ่มของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขของท่าน ลูกทุกคนอยู่อย่างมีความสุขและมีความสุขที่ศักดิ์สิทธิ์ อยู่เสมอหรือไม่? ความศักดิ์สิทธิ์หมายถึงรูปของความบริสุทธิ์ที่มองเห็นได้และเปิดเผยให้เห็นอย่างสม่ำเสมอในรูปของความสุข หากไม่มีความสุขแน่นอนว่าย่อมมีความสุขไม่บริสุทธิ์นั่นคือความคิดหรือการกระทำบางอย่างที่ไม่ถูกต้องและนี่คือสาเหตุที่ไม่มีความสุข ความไม่บริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงกิเลสทั้งห้าเท่านั้น สำหรับดวงวิญญาณที่สมบูรณ์พร้อม สำหรับผู้ที่กลายเป็นดวงวิญญาณเทพ การมีความคิดคำพูดและการกระทำที่ไม่ถูกต้องที่ไร้ประโยชน์หรือธรรมดาไม่ใช่ความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกกำลังเข้ามาใกล้กับสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูก ดังนั้นตามเวลาในปัจจุบันอย่าได้มีการกระทำที่ไร้ประโยชน์หรือธรรมดา จะต้องมีการตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงในสิ่งนี้เช่นกัน ยิ่งความคิดคำพูดและการกระทำของลูกมีพลังมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้สัมผัสกับประกายแห่งความสุขและความซาบซึ้งของการเป็นผู้ที่โชคดีมากเท่านั้น – และให้ประสบการณ์นั้นกับผู้อื่น บัณฑิตากำลังตรวจสอบสองสิ่งนี้ในลูกทุกคน: ลูกดูดซับความบริสุทธิ์ได้มากแค่ไหน ยังคงมีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์หรือธรรมดาอีกมากแค่ไหน? และลูกมีความสุขทางจิตวิญญาณความสุขที่ไม่สูญสลายและความสุขภายในมากแค่ไหน? เป้าหมายของลูกบราห์มินทั้งหมดที่ใช้ชีวิตบราห์มินนี้คือการมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกกลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะนำไปสู่ชีวิตแห่งความสุข ลูกไม่ได้มาเป็นบราห์มินเพียงเพื่อทำความเพียรพยายามอย่างลำบากตรากตรำหรือประสบกับปัญหาหรือความปั่นป่วนในรูปใดรูปหนึ่งเสมอ

ลูกกลายเป็นบราห์มิน เพื่อที่จะได้รับความสุขทางจิตวิญญาณ สุขภายใน และความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสซึ่งไม่สามารถบรรลุได้มาตลอดช่วงเวลาที่เหลือของวงจร อย่างไรก็ตามลูกต้องตรวจสอบว่าความสุขของลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวก การได้มาซึ่งสิ่งที่มีขีดจำกัด ความสำเร็จชั่วคราว ความเคารพหรือศักดิ์ศรี หรือความต้องการที่มีขีดจำกัดของจิตใจที่ลูกได้รับ หรือเพราะลูกชอบบุคคล,สถานที่หรือทรัพย์สินสมบัติโดยเฉพาะ ตรวจสอบว่าความสุขของลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับความชอบส่วนตัวของลูก สุขภาพที่ขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง มันไม่ใช่ความสุขที่ไม่สูญสลาย หากการคำนึงสั้นคลอน ความสุขของลูกก็จะสั้นคลอนเช่นกัน ลูกไม่ได้เป็นบราห์มินเพื่อมีความสุขเช่นนั้น แม้แต่ผู้คนในโลกก็ยังมีสุขบนพื้นฐานของการบรรลุผลอันชั่วคราว คติพจน์ของพวกเขาคือ: กิน ดื่มและรื่นเริง! อย่างไรก็ตามเมื่อการคำนึงที่ชั่วคราวนั้นสิ้นสุดลง ความสุขของพวกเขาก็หมดลงเช่นกัน ในชีวิตของบราห์มินเช่นกันถ้าลูกมีความสุขบนพื้นฐานของการคำนึงเหล่านั้นแล้วอะไรคือความแตกต่าง? ลูกได้กลายเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่ไหลรินไปกับคลื่นแห่งความสุขในทุกความคิดและทุกวินาที ลูกคือสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุข บัณฑิตาได้เห็นเป้าหมายของลูกคือการมีความสุขภายในอย่างสม่ำเสมอโดยไม่มีการคำนึงที่มีขีดจำกัดใดๆ อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็เคลื่อนออกไปจากเป้าหมายของพวกเขาและติดกับอยู่ในถนนข้างทางเล็กๆของการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดแทน ด้วยวิธีนี้พวกเขาก็ห่างไกลออกไปจากเป้าหมายของพวกเขา นั่นคือจากจุดหมายปลายทางของพวกเขา พวกเขาออกจากทางหลวงและติดกับในถนนข้างทาง พวกเขาปล่อยเป้าหมายของความสุขไปและวิ่งไล่ล่าการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด หากวันนี้ชื่อของพวกเขาได้รับการยกย่องหรืองานของพวกเขา ประสบความสำเร็จและความปรารถนาของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้วพวกเขาก็มีความสุข หากพวกเขาได้มาซึ่งสิ่งที่พวกเขาชอบหรือความคิดของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้วพวกเขาก็มีความสุขมาก หากมีบางสิ่งที่ขาดหายไปแม้แต่น้อยพวกเขาก็จะติดอยู่และเป้าหมายของพวกเขาก็ยังคงอยู่ในอีกด้านหนึ่ง เป้าหมายของพวกเขา กลับมามีขีดจำกัดและดังนั้นพวกเขาก็ก้าวออกไปจากความสุขที่ไม่สูญสลายที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นบัณฑิตาจึงถามว่า: นี่เป็นสาเหตุที่ลูกมาเป็นบราห์มินหรือไม่? นี่เป็นสาเหตุที่ลูกใช้ชีวิตทางจิตนี้หรือไม่? นั่นคือชีวิตธรรมดา! นั่นไม่ได้เรียกว่าชีวิตที่สูงส่ง

ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไร ไม่ว่างานงานรับใช้นั้นจะยิ่งใหญ่แค่ไหน อะไรก็ตามที่ทำให้ลูกผิดหวังจากการได้รับความสุขภายใน สุขทางจิตวิญญาณ และความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคืออะไรก็ตามที่นำลูกเข้าสู่ขอบเขตที่มีขีดจำกัด ที่ถ้าวันนี้มีความสุขและวันพรุ่งนี้มีความสุขสับสน วันนี้มีความสุขและพรุ่งนี้ลูกจะถูกทำให้วุ่นวาย ถ้ามันพรากลูกจากความสุขแล้วก็วางมือจากงานรับใช้นั้นก่อน แต่อย่าปล่อยความสุขของลูกไป งานรับใช้ที่แท้จริงจะให้ประสบการณ์ของสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดและความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเสมอ หากไม่มีประสบการณ์นี้แล้วแสดงว่างานรับใช้เช่นนั้นมีการการปะปน นั่น

ไม่ใช่งานรับใช้ที่แท้จริง จงรักษาเป้าหมายของการประสบกับความก้าวหน้าในตนเอง การบรรลุผลเพื่อตนเอง ความพอใจ และความยิ่งใหญ่ด้วยการรับใช้อยู่เสมอ ที่ใดมีความยิ่งใหญ่ของความพอใจ ที่นั่นจะมีประสบการณ์ของการบรรลุผลที่ไม่สูญสลาย งานรับใช้หมายถึงการทำให้สวนดอกไม้ที่นั่นเจริญงอกงาม งานรับใช้หมายถึงการได้สัมผัสกับสวนดอกไม้และไม่ติดอยู่ในกับดักของเป้าหมาย การขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผล การขาดความสุข หรือมีความสับสนในจิตใจบางอย่าง – การประสบกับความสุขในช่วงเวลาหนึ่งและกลับมามีความสับสนในช่วงเวลาต่อมา – สิ่งเหล่านี้เป็นหนาม การก้าวออกมาจากหนามเหล่านี้หมายถึงการได้สัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นแม้ว่าลูกจะต้องละทิ้งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด แม้ว่าจะต้องสละละทิ้งสิ่งต่าง ๆ มากมาย จงปล่อยสิ่งเหล่านั้นไป แต่อย่าปล่อยความสุขของลูก อย่าได้ก้าวออกไปจากเป้าหมายที่ลูกมาที่นี้ จงทำการตรวจสอบที่ละเอียดอ่อนนี้ ลูกมีความสุข แต่ขอให้แน่ใจว่าลูกไม่ได้พิจารณาความสุขบนพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอันชั่วคราวว่าเป็นความสุขของลูก ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้พิจารณาว่าฉากข้างทางใดๆเป็นจุดหมายปลายทางของลูก เพราะฉากข้างหน้าน่าสนใจและดึงดูดอย่างมาก อย่างไรก็ตามการไปถึงจุดหมายปลายทางหมายถึงการประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ก้าวออกไปจากจุดหมายปลายทางของพวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกได้ พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ได้ ดังนั้นให้รักษาเป้าหมายและจุดหมายปลายทางของลูกไว้เสมอ ถามตนเองว่า: ในขณะที่เคลื่อนไหว ฉันไม่ได้เข้าไปในถนนที่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอันชั่วคราวไม่ได้ทำให้ลูกก้าวออกไปจากโชคแห่งความสุขอันเป็นนิรันดร์ใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีความสุขเพียงเล็กน้อยใช่ไหม? ลูกไม่ได้เป็นเพียงแค่พอใจในตนเองโดยการคิดว่า “ไม่ว่าฉันจะเป็นอะไร ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไร ฉันก็สบายดีและมีความสุข” ใช่ไหม? สิ่งบ่งบอกของความสุขที่ไม่มีวันสูญสลายคือลูกจะได้รับพรแห่งความสุขจากผู้อื่นอย่างสม่ำเสมออย่างแน่นอน พรแห่งความรักจากบิดาและมารดาผู้รักลูกจะช่วยช่วยให้ลูกได้สัมผัสกับการเคลื่อนไหวในมหาสมุทรแห่งความสุขภายในทางจิตวิญญาณ อันเนื่องมาจากความไม่ระมัดระวังอย่าได้คิดว่า: ฉันสบายดี แต่คนอื่นไม่รู้เกี่ยวกับฉัน แสงของดวงอาทิตย์จะซ่อนเร้นอยู่ได้หรือไม่? กลิ่นหอมของสังข์จะไม่วันหมดสิ้น มันไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ดังนั้นอย่าปล่อยให้ตนเองถูกตัดสิน ทำให้อาจารย์นี้มั่นคง สิ่งแรกคือความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและไม่สูญสลายของลูก และสิ่งต่อไปคือเรื่องอื่นๆ ความสุขไม่มีขีดจำกัดจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับโชคที่สูงส่งของงานรับใช้ ของความรักจากทุกคน และโชคของการได้รับความเคารพที่ไม่สูญสลายจากทุกคนโดยอัตโนมัติ ผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นผู้ที่มีโชคดี พวกเขาได้รับการบรรลุผลทั้งหมดโดยไม่ต้องเพียรพยายาม ไม่มีความปรารถนาใด ๆ และโดยที่ไม่ต้องพูดอะไรเลย ลูกได้ทำให้อาจารย์นี้มั่นคงหรือไม่?

บิดาดากำลังดูว่า ทำไมลูกถึงมา ลูกต้องไปที่ไหน และลูกจะไปไหน หากลูกละทิ้งสิ่งที่มีขีดจำกัดแต่ยังคงเข้าไปสู่สิ่งที่มีขีดจำกัดแล้วลูกจะสัมผัสกับสิ่งที่ไม่มีความจำกัดเมื่อใด? บิดามีความรักต่อลูกๆ ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าเป็นความเมตตา เพราะลูกไม่ใช่ขอทาน ลูกเป็นลูกของผู้ประทานและผู้ประทานโชค ความเมตตาเป็นไปสำหรับผู้ที่มีความทุกข์ ลูกเป็นตัวของความทุกข์ ลูกๆของผู้ประทานความสุข เวลาลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? ในปีนี้บิดาได้ดึงดูดความสนใจของลูกไปยังสิ่งต่างๆซ้ำแล้วซ้ำเล่า ปีนี้ให้ความใส่ใจกับตนเองเป็นพิเศษโดยเฉพาะ ผู้คนในโลกเพียงแค่พูดว่า “กินดื่มและรื่นเริง!” อย่างไรก็ตามบิดาพูดว่า: กินและรับใช้ผู้อื่น อยู่ในความสุขและนำความสุขมาให้ผู้อื่น อ้อชะ

ถึงผู้ที่อยู่ในความสุขที่ไม่สูญสลายและไม่มีความจำกัดอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่สัมผัสกับโชคแห่งความสุขในทุกการกระทำ ถึงผู้ที่แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขให้กับทุกคน ถึงผู้ที่กระจายกลิ่นแห่งความสุขเสมอ ถึงผู้ที่เคลื่อนไหวด้วยคลื่นของความจริงและความกระตือรือร้นของความสุข ถึงผู้ที่รักษาประกายและความซาบซึ้งของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ซึ่งบรรลุเป้าหมายที่สูงส่ง ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบิดา เพื่อให้ลูกศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

บิดาพบกลุ่ม: ในขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของลูก ลูกอยู่อย่างละวางและมีความรักต่อพ่ออยู่เสมอใช่ไหม? ลูกไม่เคยผูกพันยึดมั่นกับครอบครัวของลูกใช่ไหม? หากมีความผูกพันยึดมั่นกับใครนั้นก็จะกลายเป็นอุปสรรคในชีวิตของลูกตลอดเวลา ดังนั้นจงอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคและเดินทางต่อไป กลายเป็นองคตเหมือนในวงจรก่อนหน้านี้และอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน องคตแสดงให้เห็นว่ามีคุณสมบัติพิเศษอะไร? สติปัญญาของเรามีศรัทธาเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถแม้กระทั่งมาเขย่าเท้าของเขาได้ มายาจะมาในหลายวิธีที่จะล่อและทำให้ศรัทธาของลูกในรูปของเท้าของลูกสั่นคลอน อย่างไรก็ตามมายาอาจจะมาทำให้สั่นคลอน แต่เท้าแห่งศรัทธาของลูกจะต้องไม่สั่นคลอน มายาจะอุทิศตัวเธอเองกับลูก ลูกจะไม่อุทิศตัวกับเธอใช่ไหม? จงอุทิศตัวลูกเองต่อพ่อไม่ใช่ต่อมายา ผู้ที่สติปัญญามีความศรัทธาเช่นนั้นจะอยู่อย่างไร

กังวลอยู่เสมอ หากมีความกังวลแม้แต่น้อยแล้วแสดงว่ายังขาดศรัทธา เมื่อบางครั้งมีความกังวลเล็กน้อยเกี่ยวกับบางสิ่ง
สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นคือการขาดศรัทธาในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นการขาดศรัทธาในละคร ขาดศรัทธาใน
ตนเองหรือขาดศรัทธาในพ่อ หากมีการขาดศรัทธาแม้แต่น้อยจากหนึ่งในสามประเภทของศรัทธาแล้วลูกไม่สามารถ
อยู่อย่างไรกังวลได้ ความเจ็บป่วยที่ใหญ่ที่สุดคือความกังวล แม้แต่หมอก็ยังไม่มีทางรักษาให้หายป่วยได้ พวกเขาอาจให้
ยานอนหลับเพื่อให้ลูกนอนหลับชั่วคราว แต่พวกเขาจะไม่สามารถรักษาอาการเจ็บป่วยของลูกได้ตลอดเวลา ยิ่งผู้ที่มีความ
กังวลยิ่งไล่ตามการบรรลุผลมากเท่าไร การบรรลุผลนั้นก็จะยิ่งวิ่งไปข้างหน้าพวกเขามากเท่านั้น ดังนั้นให้เท้าของ
ศรัทธาของลูกอยู่อย่างไม่สั่นคลอน เท้าหมายถึงมีพลังเดียวและการคำนึงเดียว ไม่ว่าลูกจะเรียกพลังหรือศรัทธามันเป็นสิ่ง
เดียวกัน ชัยชนะสำหรับลูก ๆ ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเช่นนั้นรับประกันไว้แล้ว

2. ลูกอุทิศตนต่อพ่อเสมอหรือไม่? ลูกเป็นคนที่จะทำตามสัญญาตามที่ลูกได้ทำไว้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาใช่
ไหม? ลูกสัญญาอะไร? ลูกจะอุทิศตนเสมอ การอุทิศตนหมายถึงการอุทิศตนอย่างสม่ำเสมอและมีพลัง ดังนั้นลูกอุทิศตน
แล้วหรือลูกกำลังจะอุทิศตน? การอุทิศตนหมายถึง “ไม่มีอะไรเป็นของฉัน” จิตสำนึกของ “ของฉัน” ได้จับสิน แม้แต่
ร่างกายก็ไม่ใช่ “ของฉัน” ดังนั้นลูกเคยกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่างกายหรือไม่? มันคือเมื่อลูกมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” จึง
มีจิตสำนึกของร่างกาย การอยู่เหนือแม้กระทั่งจิตสำนึกนี้หมายถึงการอุทิศตน ดังนั้นจงทำให้จิตสำนึกของ “ฉัน” จับสิน
ไปตลอดกาล เฝ้าแต่มีประสบการณ์ว่าทุกสิ่งเป็น “ของท่าน” ยิ่งลูกมีประสบการณ์มากเท่าไรลูกก็ยิ่งกลายเป็นตัวของ
อำนาจมากขึ้นเท่านั้น คนเช่นนี้จะไม่ถูกหลอกหลวง พวกเขาไม่สามารถสัมผัสกับคลื่นแห่งความทุกข์ ดังนั้นจงเฝ้าแต่
ถ่ายทอดเรื่องราวของประสบการณ์ของลูกให้กับทุกคน ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์บรรลุความสำเร็จมากขึ้นในเวลาอัน
สั้น อัจชะ

ในช่วงเวลาแห่งการฮาลา มอบความรักและความทรงจำระลึกถึงให้กับเทศกาลวาว (Makar-sankranti) ในวันที่ 14 มกราคม

ผู้คนได้ทำเครื่องหมายของนัยสำคัญของวันนี้โดยการกินและให้อาหารแก่ผู้อื่นเสมอ พวกเขากินสิ่งหนึ่งและให้คนอื่นอีก
สิ่งหนึ่ง พวกเขาบริจาคนเมล็ดงาหรือกินเมล็ดงานั้น 'เมล็ดงา' เป็นจุดเล็ก ๆ เมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นและมันอาจจะเป็นสิ่งเล็กน้อย
น้อยมาก พวกเขาบอกว่ามันเหมือนกับเมล็ดงา หากเป็นสิ่งที่ใหญ่ก็จะกล่าวว่าเป็นเหมือนภูเขา ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง
อย่างมากระหว่างภูเขากับเมล็ดงา นัยสำคัญนั้นจึงให้กับเมล็ดงาเพราะลูกกลายเป็นจุดที่ละเอียดอ่อนมาก มันคือเมื่อลูก
กลายเป็นรูปที่เป็นจุดนั้นคือลูกกลายเป็นวาวในสภาพที่โอบยิบ ดังนั้นเมล็ดงาก็มีนัยสำคัญเช่นกัน เมล็ดงามักผสมกับสิ่ง
ที่หวานเสมอ เมล็ดงาด้วยตัวของมันเองแล้วจะไม่เคยถูกกิน ความหวานเป็นสิ่งที่บอกของการนำพวกเขามาด้วยกันด้วย
ความรัก เมื่อสิ่งที่หวานผสมกับเมล็ดงาลูกจะเพลินกับมัน หากลูกจะกินเมล็ดงาเพียงอย่างเดียวลูกจะพบว่ามันขม แต่เมื่อ
มีสิ่งที่หวานผสมกับพวกมันพวกมันก็จะดีมาก ดังนั้นเมื่อวิญญาณของลูกมีความสัมพันธ์กับความหวานเมื่อลูกมีความรัก
นั้นลูกก็จะได้รับการยกระดับ ดังนั้นนี่คืออนุสรณ์แห่งความหวานโดยรวม มีสัญลักษณ์สำหรับสิ่งนั้นเช่นกัน ดังนั้นจงนำ
พลังของขุมหมุมเข้ามาสู่ตัวลูกเสมอ บนพื้นฐานของความหวานจงกลายเป็นรูปจุดและเป็นวาวและโอบยิบในสภาพที่
โอบยิบ นั่นคือนัยสำคัญของวันนี้ ดังนั้นการเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น ลูกกลายเป็นสิ่งนี้ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้น
เพียงแค่เฉลิมฉลองในช่วงเวลาสั้นๆ การให้ทานที่หมายถึงการให้ทานความอ่อนแอที่ลูกมี เพียงแค่พิจารณาว่าเป็นสิ่งที่
เล็กน้อยและให้ทาน คิดว่ามันเป็นเหมือนเมล็ดงาและให้ทานไป อย่าคิดว่ามันจะเป็นสิ่งที่สำคัญและคิดว่า “ฉันต้องสละ
ละทิ้งมัน ฉันต้องให้มัน” ไม่เลย ให้ทานในขณะที่คิดว่ามันเป็นอะไรที่เล็กเท่าเมล็ดงา คิดว่ามันเป็นสิ่งเล็กน้อยๆ และให้
สิ่งนั้นอย่างมีความสุข นี่คือนัยสำคัญของการให้ทาน ลูกเข้าใจไหม?

มีความรักเสมออยู่เสมอ อยู่อย่างเป็นส่วนหนึ่งของขุมหมุม และพิจารณาบางสิ่งที่ใหญ่กว่าเป็นสิ่งที่เล็กน้อยและทำให้มันจบ
สิ้นลงด้วยการเผามันในกองไฟ นั่นคือนัยสำคัญ ดังนั้นลูกได้เฉลิมฉลองใช่ไหม? ลูกจุดไฟของการกระทำที่มุ่งมันไว้
ผู้คนโดยเฉพาะจุดไฟในวันนี้ ดังนั้นนี่คือวันสำหรับการเปลี่ยนชั้นสการ์ พวกเขาเรียกมันว่า “ซันกรันตี(sankranti)” และ
ลูกเรียกว่าวันสำหรับการเปลี่ยนชั้นสการ์ อัจชะ ด้วยความรัก, ความทรงจำระลึกถึง และสวัสดิตอนเช้าทุกคนสำหรับการ
อยู่อย่างประสบความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอด้วยความรักและพลังของขุมหมุม

พร: ขอให้ลูกอยู่ในสำนักของพระเจ้าและโชคของลูกอย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นดวงวิญญาณที่โชคดีที่สุดที่
สูงส่งมากที่สุด
ในยุคนับรบบกัน พระเจ้ารับใช้ลูก ๆ ของท่านในรูปที่มีชีวิต ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทุกคนรับใช้

พระเจ้า แต่ที่นี้พระเจ้ารับใช้รูปปั้นบูชาที่มีชีวิตของลูก ท่านปลุกลูกให้ตื่นขึ้นในเวลาอมฤต ออฟเฟอร์ไบ้กให้ลูกและทำให้ลูกนอนหลับ ผู้ที่ไปนอนด้วยเครื่องเล่นเทป (เสียงเพลงที่ร้องในเวลากลางคืน) และผู้ที่ตื่นขึ้นด้วยเครื่องเล่นเทป (เพลงอมฤตเวลา) - “พวกเราบราห์มินเป็นที่รักเป็นพิเศษและเป็นดวงวิญญาณที่โชคดีที่สุดที่สูงส่งมากที่สุด เฝ้าแต่แวงไกวอย่างต่อเนื่องในความสุขของโชคนี้ กลายเป็นคนที่ได้รับความรักจากพ่อเป็นพิเศษไม่ใช่จากมายา ผู้ที่เป็นที่รักของมายาเล่นเกมเหมือนเด็กๆมากมาย

คติพจน์: เพื่อให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมดด้วยใบหน้าที่สุดชื่นแจ่มใสของลูกคืองานรับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันโยคะสากล วันอาทิตย์ที่สามของเดือน ตั้งแต่เวลา 18:30 น. - 19:30 น. พี่น้องทุกคนได้รับประสบการณ์ที่หลอมรวมในความรักของพระเจ้า นั่งอยู่ในสำนักกูรูเสมอ: ฉัน, ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและเป็นดวงดาวที่โชคดีที่สุด ลำแสงแห่งความรักปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรักและหลอมรวมในตัวฉันเอง,ดวงวิญญาณ กระแสของความรักเหล่านั้นแพร่กระจายไปทุกที่ในบรรยากาศ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาถึงจุดหมายปลายทางของลูกอีกครั้ง เวลาลูกได้มาเพื่อรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างจากพ่อ ดังนั้นลูกควรจะชนลูกด้วยความสุข
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงได้ตกแต่งประดับประดาลูกในเวลานี้?
- คำตอบ:** เพราะเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ได้รับการประดับประดาอย่างสมบูรณ์และไปสู่ดินแดนวิษณุ(บ้านฝ่ายสามิ) หลังจากที่ได้รับการตกแต่งประดับประดาด้วยความรู้ ลูกก็จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลก เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บาบาในฐานะครูกำลังสอนลูกเพื่อพาลูกไปจากบ้านของพ่อแม่ของลูกไปยังบ้านฝ่ายสามิของลูก
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่พวกเรารอคอยก็มาถึง...

โอมชานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ รู้ว่าในที่สุดลูกได้พบกับผู้เป็นที่รัก ผู้ที่ลูกๆ ได้เคยจดจำมาถึงครึ่งวงจร ไม่มีใครในโลกรู้ว่าลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลาครึ่งวงจร พวกเขาเรียกหาพ่อผู้เป็นที่รัก พวกเราคือคู่รักของท่านและท่านคือผู้ที่เป็นที่รักของเรา ไม่มีใครรู้อะไรเช่นกัน พ่อพูดว่า: ราวันได้ทำให้สติปัญญาของทุกคนตกต่ำอย่างสิ้นเชิง สิ่งนี้ใช้กับผู้คนของบาร์ตโดยเฉพาะ ลูกได้ลืมนไปแล้วว่าลูกเคยเป็นเทพ ดังนั้นสติปัญญาของลูกจึงตกต่ำ การลืมนานของตนเองเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงสติปัญญาที่ตกต่ำ เวลานี้เพียงลูกผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่รู้ว่าลูกเคยเป็นชาวสวรรค์ บาร์ตนี้เคยเป็นสวรรค์เมื่อไม่นานมานี้ เป็นเวลา 1,250 ปีที่เป็นยุคทอง และแล้วอีก 1,250 ปีต่อมาก็เป็นอาณาจักรของราม ในเวลานั้นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อจดจำความสุขนี้ลูกควรจะชนลูก ยุคทองและยุคเงินได้ผ่านไปแล้ว ระยะเวลาของยุคทองเป็นเท่าใด? ไม่มีใครรู้อะไร จะสามารถเป็นหลายแสนปีได้อย่างไร? เวลานี้พ่อมาและอธิบาย: มายาได้มาทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำอย่างยิ่ง! ไม่มีใครในโลกคิดว่าตัวเขาเองมีสติปัญญาที่ตกต่ำ ลูกรู้ว่าเมื่อวานนี้ลูกมีสติปัญญาที่ตกต่ำ เวลานั้นบาบาได้ให้ปัญญาแก่ลูกมากเพียงพอที่จะตระหนักรู้จักผู้สร้างและเข้าใจตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เมื่อวานนี้พวกเราไม่รู้สิ่งนี้ วันนั้นพวกเราไม่รู้สิ่งนี้ ยิ่งลูกรู้มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีชนลูกด้วยความสุขมากเท่านั้น เวลานี้พวกเราได้มาถึงจุดหมายปลายทางของเราอีกครั้ง พ่อได้ให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่พวกเราอย่างแท้จริงแล้วเราก็กินสุขสันต์กันไป เวลานี้พวกเรากลับมาไม่บริสุทธิ์ ยุคทองจะไม่ถูกพิจารณาว่าไม่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ไม่สามารถมีใครบริสุทธิ์หรือสูงส่งในอาณาจักรของราวัน เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกของพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นลูกก็กลับมาสูงส่งเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ รู้จักพ่อแต่นั้นก็ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วย ตั้งแต่เข้าประตูและถามหัวใจของลูกในสิ่งนี้ เวลาเข้าประตูของน้ำทิพย์เป็นเวลาที่ดีมากที่จะนั่งและไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ บาบาคือพ่อของเราและเป็นครูของเรา ผู้คนพูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ โอ้ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด! เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกได้พบกับผู้เดียวที่พวกเขาจดจำและผู้ที่เขาเรียกหา: โอ้ พระเจ้า! เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราอีกครั้ง เหล่านั้นคือพ่อทางร่างกายของลูก ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้แต่พ่อทางร่างกายของลูกก็จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น ดังนั้นท่านคือพ่อของพ่อทั้งหมดและสามิของสามิทั้งหมด ผู้คนของบาร์ตพูดสิ่งนี้เพราะเวลานี้พ่อได้กลายเป็นพ่อของพ่อทั้งหมดและสามิของสามิทั้งหมด เวลานี้พ่อได้กลายเป็นพ่อของลูกและลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกเฝ้าแต่พูดว่า: บาบา! บาบา! เวลานี้พ่อมาอีกครั้งเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนวิษณุ บ้านของฝ่ายสามิของลูก นี่คือบ้านของพ่อของลูกจากนั้นลูกก็จะไปสู่มหาวิหารของฝ่ายสามิ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังได้รับการตกแต่งประดับประดาอย่างสวยงามมาก เวลานี้ลูกอยู่ที่บ้านกับพ่อของลูก ลูกได้รับการศึกษาด้วยเช่นกัน เมื่อได้รับการประดับประดาด้วยความรู้แล้วลูกก็กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลก ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก เมื่อเป็นยุคทอง ลูกๆ ซึ่งเป็นชาวบาร์ตเป็นนายของโลก ลูกจะไม่พูดลูกเป็นนายของโลกในเวลานี้ ลูกรู้ว่าในปัจจุบันนายของบาร์ตเป็นของยุคเหล็ก ในขณะที่ลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน และแล้วในยุคทองลูกก็จะเป็นนายของทั้งโลก สิ่งเหล่านี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกๆ ลูกรู้ว่าผู้เดียวที่ลูกได้ให้อาณาจักรของโลกแก่ลูกเวลานี้ได้มาแล้ว เวลานี้ท่านมาในยุคบรรจบพบกันนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถได้ชื่อว่าเป็นผู้ประทานความรู้ เพราะพ่อมีความรู้ที่ท่านให้การหลุดพ้นแก่ทั้งโลก ทุกสิ่งรวมทั้งธรรมชาติก็ได้รับการหลุดพ้น มนุษย์ไม่มีความรู้ของการหลุดพ้น ทั้งโลกรวมทั้งธรรมชาติเวลานี้ตาโมประธาน ทุกคนที่อาศัยอยู่ที่นั่นตาโมประธานด้วยเช่นกัน โลกใหม่เรียกว่ายุคทอง เหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่ที่นั่น จากนั้นราวันก็ทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ เวลานี้พ่อมาอีกครั้ง ลูกๆ พูดว่า: ลูกกำลังจะไปหาบัพดาตา พ่อได้ให้มรดกของอาณาจักรแห่ง

สวรรค์ของลูกแก่ลูกผ่านดาต้าผู้นี้ พ่อจะให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก แล้วท่านจะให้อะไรอีก? อย่างน้อยสิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกๆ อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ เธอไม่ยอมปล่อยให้ลูกมีความสุขตลอดเวลา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและยังสอนได้ดีด้วยก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” เป็นที่จดจำกันมา ลูกเพียงแค่อ่านรู้จำท่านอีกครั้งหนึ่ง มีพ่อผู้เดียวของทุกดวงวิญญาณ และพ่อของทุกดวงวิญญาณเวลานี้ได้มาแล้ว อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถพบท่านได้ นั่นเป็นไปได้ พ่อมาเพื่อสอนลูก ลูกทั้งหมดเป็นครู นี่เรียกว่ากิตะพาทชาลา(สถานศึกษา) คำเหล่านี้เป็นคำธรรมดา พวกเขาพูดว่ากฤษณะพูดกิตะ อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่พาทชาลาของกฤษณะ ดวงวิญญาณของกฤษณะกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่นี้ มีใครศึกษาหรือสอนในกิตะพาทชาลาในยุคทองหรือไม่? กฤษณะมีชีวิตอยู่ในยุคทองและเขาใช้ 84 ชาตเกิด ไม่มีใครที่จะมีร่างกายที่เหมือนกันทุกอย่างกับร่างกายของคนอื่นได้ ตามแผนของละครแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาตเกิดบันทึกอยู่ภายในเขา หนึ่งในวินาทีที่ไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกับวินาทีถัดไปได้ ลูกเล่นบทบาทของลูกเป็นเวลา 5,000 ปี บทบาทที่ลูกแสดงหนึ่งวินาทีนั้นไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับบทบาทของลูกในวินาทีถัดไปได้ นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจเป็นอย่างยิ่ง นี่คือละคร บทบาทของลูกเฝ้าแต่ซ้ำรอย คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งวงจร จากนั้นพ่อก็มาและให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ลูกรู้ว่า 5,000 ปีที่แล้วลูกเคยได้รับการหลุดพ้นและลูกเคยปกครองที่นั่น ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์เวลานี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ที่เรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ มีดินแดนแห่งความสงบ ความสุข และความทุกข์ พ่อมาและแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสุขให้แก่ลูกผู้คนของบาร์ต พ่อต้องมาทุกวงจร พ่อเคยมาหลายครั้งแล้วและพ่อจะยังคงมาต่อไป ไม่สามารถมีจุดจบกับสิ่งนี้ ในขณะที่ท่านไปรอบวงจร ลูกก็เข้าไปสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ แล้วพ่อก็ต้องมา เวลานั้นลูกจดจำวงจรของ 84 ชาตเกิดของลูก พ่อเรียกว่าผู้สร้าง สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าท่านสร้างละคร การเป็นผู้สร้างหมายความว่าท่านมาในเวลานี้และสร้างยุคทอง พ่อมาและสอนผู้ที่เคยมีอาณาจักรในยุคทองแล้วก็สูญเสียมันไป พ่อนำลูกๆ มาเลี้ยงดู ลูกคือลูกของพ่อใช่ไหม? ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดที่กำลังสอนลูก มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทุกคนจดจำกำลังสอนลูก ผู้เดียวที่พวกเขาจดจำจะมาที่นั่นบางเวลาอย่างแน่นอน ไม่มีใครเข้าใจว่าทำไมพวกเขาถึงจดจำท่าน ดังนั้นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์จึงมาอย่างแน่นอน พวกเขาจะไม่พูดกับพระคริสต์ว่า: จงมาอีกครั้ง! ผู้คนคิดว่าดวงวิญญาณได้หลอมละลายไป ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการกลับมาอีก อย่างไรก็ตามก็ยังคงเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่พวกเขาจดจำ: ให้มรดกแก่เราดวงวิญญาณอีกครั้ง เวลานั้นลูกๆ สำนึกรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว ท่านมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ จะมาในเวลาของเขาเองในเวลาของราโจและตาโม เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านเองไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่ต้องการรางวัลใดๆ สำหรับสิ่งที่พวกเขาทำ พวกเขา กำลังรับใช้อย่างเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น อย่างไรก็ตามนั้นก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาใช้ชาติเกิดถัดไปตามสันสการ์ที่พวกเขานำติดตัวไป พวกเขาได้รับผลของการกระทำของเขอย่างแน่นอน ชันยาสซีก็กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่กับผู้ครองเรือนและแล้วตามสันสการ์ของพวกเขา พวกเขาเข้าไปสู่ศาสนาของการสละละทิ้ง ในทำนองเดียวกัน บาบาได้ยกตัวอย่างของทหาร พวกเขาได้อ้างว่ากิตะที่กล่าวไว้ว่า: หากท่านตายในสนามรบท่านจะไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตาม ต้องมีช่วงเวลาสำหรับสวรรค์ พวกเขาพูดว่า: ระยะเวลาของสวรรค์เป็นหลายแสนปี เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งที่พ่อบอกลูกและสิ่งที่ได้มีการเขียนไว้ในกิตะ พวกเขาพูดว่าคำพูดของพระเจ้าพูดว่า: พ่ออยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า: พ่อจะสามารถดูลูกดูหมิ่นตนเองด้วยการพูดเช่นนั้นได้อย่างไร? พ่อจะสามารถอยู่ในแมวและสุนัขได้อย่างไร? ลูกเรียกพ่อว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นพ่อจะเรียกตนเองว่าเป็นสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ได้อย่างไร? เป็นการพูดเรื่องเท็จเช่นนั้น! ไม่มีใครมีความรู้ใดๆ เพราะชันยาสซีบริสุทธิ์ ผู้คนจึงให้ความนับถือกับพวกเขาเป็นอย่างมาก ไม่มีกูรูในยุคทอง ที่นี้เจ้าสาวได้รับการบอกว่าเจ้าสาวของเธอคือกูรูของเธอและเป็นพระเจ้าของเธอ และเธอต้องไม่มีกูรูอื่นๆ คำอธิบายนั้นเป็นไปเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มแรกสะโตประธานไม่มีกูรูใดในยุคทอง แม้แต่ในช่วงเริ่มต้นของความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่มีกูรู สามถือได้ว่าเป็นทุกสิ่ง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รับกูรู เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ บางคนก็หวาดกลัวเพียงแค่นำชื่อยี่ห้อของบราห์มากูมารและกุมารี เพราะพวกเขาคิดว่าพวกเราทำให้ทุกคนกลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน โอ้! แต่เป็นสิ่งที่ดีที่จะกลายเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มา เพียงบราห์มากูมารและกุมารีเท่านั้นที่ประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธินั้น เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มากูมารและกุมารีแล้ว สามีและภรรยาต่างก็พูดว่าพวกเขาเป็นพี่ชายและน้องสาว และนี่คือวิธีที่จิตสำนึกที่เป็นร่างและกลิ่นเหม็นของกิเลสถูกขจัดออกไป พวกเราพี่น้องชายหญิง ลูกๆ ของพ่อผู้เดียวจะช้องแวงในกิเลสได้อย่างไร? นั่นก็จะเป็นบาปที่ใหญ่มาก นี่เป็นกลยุทธ์ในละครเพื่อทำให้ลูกสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ ชันยาสซีเป็นของหนทางสันโดษ ในขณะที่ลูกเป็นของหนทางครอบครัว เวลานั้นลูกต้องหยุดทำตามขนบธรรมเนียมประเพณีและระบบของโลกที่สกปรกและลึมโลกนี้ ลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ จากนั้นราวนั้นก็ทำให้ลูกสกปรกอย่างมาก บาบาได้บอกลูกเช่นกันว่าจะพูดอย่างไรเมื่อมีคนถามว่าพวก

เขาจะยอมรับได้อย่างไรว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด เป็นสิ่งที่ดีที่เราจะบอกท่าน ว่าท่านนั้นได้ใช้ 84 ชาติเกิด หากพวกเขาไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาจะไม่อยู่ที่นี้ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของศาสนาเทพและพวกเขาไม่สามารถเข้ามาสู่สวรรค์ได้ พวกเขาอาจได้รับสถานภาพที่ต่ำในบรรดาปวงประชา ในบรรดาปวงประชาด้วยมีสถานภาพที่สูงและสถานภาพที่ต่ำ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ พระเจ้ามาและก่อตั้งอาณาจักร ศรีกฤษณะเคยเป็นนายของไวกุนท์ (สววรรค์) พ่อคือผู้ก่อตั้งสววรรค์นั้น พ่อพูดกิตะที่เราได้มาซึ่งสถานภาพ ในเวลานั้นไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ลูกศึกษาความรู้ในเวลานี้และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ และจากนั้นลูกก็จะไม่ศึกษาความรู้ของกิตะที่นั่น เพราะลูกจะได้รับการหลุดพ้น ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามในเวลานี้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้นที่นั่น ลูกจะเฝ้าแต่เพียรพยายามเหมือนกับที่ลูกทำในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกต้องสังเกตทุกสิ่งอย่างละวาง ลูกต้องสังเกตครูผู้สอนลูกและลูกต้องฉลาดยิ่งกว่าเขา มีพื้นที่ว่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สิ่งหลักคือการกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและจดจำพ่อ และแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ที่นี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์และไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่เป็นอาณาจักรของความทุกข์ ในเวลาของความทุกข์พวกเขาร้องเรียกหา โอ้ พระเจ้า! โอ้ รัม! ทำไมท่านถึงทำให้เรามีความทุกข์นี้? อย่างไรก็ตามพระเจ้าไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ราวน์เป็นผู้ที่สร้างความทุกข์ เวลานี้ลูกจะรู้ว่าจะไม่มีศาสนาอื่นใดในอาณาจักรของลูก ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดมาในภายหลัง ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนลูก จะต้องนำการศึกษาไปกับลูกด้วย ลูกได้รับเป้าหมายของมานมานะบาฟ จดจำพ่อ พวกเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ ลูกไม่สามารถจดจำได้มากขนาดนี้เลยหรือ? การจดจำระลึกถึงนี้จะต้องมั่นคงเพราะความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นขึ้นมาในชั่วโมงเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ และคิดว่าบาบานั้นเป็นพ่อของเราและเป็นครูของเราอย่างไร เวลานี้บาบามาเพื่อตกแต่งประดับประดาเราด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ท่านคือพ่อเหนือพ่อและสามีเหนือสามีทั้งหมด มีความคิดเช่นนั้นและมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด

2. สังเกตการณ์ความเพียรพยายามของแต่ละคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ยังคงมีพื้นที่ว่างสำหรับการทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดังนั้นจงเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะมีพลังโดยการรับประทานผลในทางปฏิบัติและผลทันทีของยุคบรรจบพบกัน

ดวงวิญญาณที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคบรรจบพบกันจะได้รับพลังเป็นผลทันทีของการเป็นเครื่องมือของพวกเขา ผลในทางปฏิบัติและผลทันทีคือผลของยุคที่สูงส่งนี้ ดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่รับประทานผลเช่นนั้นจะได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่อันตรายใดๆ ได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากอยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจพวกเขาจึงได้รับการปลดปล่อยจากความสูญเสียทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย พวกเขาแม้กระทั่งได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เป็นพิษเหมือนงู เหตุนี้เองดังเช่นอนูสรณ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าศรีกฤษณะนั้นร้ายราวอยู่บนงู

คติพจน์: ปลอຍให้อดีตเป็นอดีต โดยการสอบผ่าน (passing) ด้วยเกียรตินิยมและอยู่ใกล้ชิดกับพ่อเสมอ (paas ในภาษาฮินดีคือมีความใกล้ชิด)

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในดินแดนของพระเจ้าเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิมิตรแห่งสัจจะที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด
- คำถาม:** ลูกๆ นั้นสูงส่งกว่าและไม่ยิ่งหย่อนกว่าพ่ออย่างไร?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูกๆ พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก พร้อมกันกับการทำให้ลูกเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของบราห์มันด้วยเช่นกัน พ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดขอคารวะต่อลูกๆ เหตุนี้เองลูกจึงสูงส่งมากกว่าพ่อ พ่อคารวะลูกผู้เป็นนาย แล้วลูกก็คารวะต่อพ่อผู้ทำให้ลูกเป็นนายของโลก

โอมซานติ บาบาพูด“นมัสเต”กับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกไม่แม้กระทั่งตอบรับและพูดว่า: บาบา นมัสเต ลูกๆ รู้ว่า บาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของบราห์มันและเป็นนายของโลก พ่อเพียงแต่กลายเป็นนายของบราห์มัน ท่านไม่ได้กลายเป็นนายของโลก ท่านทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของทั้งบราห์มันและโลก ดังนั้นบอกพ่อช้าว่าใครยิ่งใหญ่กว่ากัน? ลูกๆ ยิ่งใหญ่กว่า ดังนั้นลูกๆ จึงพูดว่า: นมัสเต บาบาเพียงท่านเท่านั้นที่ทำให้เรากลายเป็นนายของบราห์มันและโลก เหตุนี้เองพวกเรากำลังพูด “นมัสเตต่อท่าน” ชาวมุสลิมพูดว่า: ขอคารวะต่ออัลลาะห์ มันคือลูกๆ ที่มีศรัทธาที่มีความสุข ใครก็ตามที่ไม่มีศรัทธาจะไม่แม้แต่จะมาที่นี่ ผู้ที่มาที่นี่รู้ว่าพวกเขาไม่ได้มาหาครูที่เป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ได้มาหาพ่อที่เป็นมนุษย์ ครูที่เป็นมนุษย์ หรือครูที่เป็นมนุษย์ ลูกมาหาพ่อทางจิต,ครูทางจิตและสัจธรรมทางจิต มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วนในขณะนี้ผู้เดียวนี้คือหนึ่งเดียวเท่านั้น ก่อนหน้านี้ไม่มีใครได้รับคำแนะนำของท่าน ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาว่าไม่มีใครรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่านพวกเขาจึงถูกเรียกว่าลูกกำพร้า ผู้ที่มีการศึกษาดีก็สามารถเข้าใจได้ว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น ท่านมาและกลายเป็นพ่อของเราและเป็นครูและสัจธรรมของเราเช่นกัน ชื่อของกฤษณะได้รับการยกย่องในกิตะ กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ เป็นแม่ของทุกคัมภีร์ เป็นคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด เพียงกิตะเท่านั้นที่ถือได้ว่าเป็นแม่และพ่อ ไม่มีคัมภีร์อื่นใดที่จะถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ ศรีมัททกวัตติ์ได้รับการจดจำว่าเป็นแม่ เป็นความรู้ของกิตะที่ปรากฏออกมาจากปากดอกบัวของพระเจ้า พ่อสูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นจึงเป็นที่แน่นอนว่ากิตะที่พูดโดยผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือผู้สร้าง คัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมดคือไปไม้หรือเป็นสิ่งสร้างของกิตะมรดกไม่เคยได้รับจากสิ่งสร้าง หากลูกได้รับนั้นก็จะไปเพียงเวลาชั่วคราวเท่านั้น มีคัมภีร์อื่นๆ มากมายที่มนุษย์สอนมนุษย์ ด้วยการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นพวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราวเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น การศึกษาที่หลากหลายถูกสอนแก่มนุษย์โดยมนุษย์เป็นระยะเวลาชั่วคราว พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวเท่านั้น และแล้วในชาติเกิดถัดไปพวกเขาก็ต้องเริ่มการศึกษาอื่น ที่นี้มีเพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูก พวกเขาทำให้ลูกไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ ในขณะที่บาบาทำให้ลูกมีค่าเท่ากับปอนด์ เวลาที่พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า เพราะพวกเขาเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใด หากดวงวิญญาณสูงส่งอยู่ในทุกคนนั้นก็จะความเป็นพ่อ หากทุกคนจะเป็นพ่อแล้วลูกจะสามารถรับมรดกได้อย่างไร? ความทุกข์ของใครที่จะถูกขจัดออกไปและโดยใคร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ไม่มีความหมายเลยในการเรียกทุกคนว่าพ่อ พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่านี่คืออาณาจักรของราวัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ดังนั้นจึงได้มีการแสดงไว้ในภาพอย่างชัดเจน มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกนั้นอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เช่นที่ลูกจะได้รับสถานะภาพโดยการศึกษาเพื่อเป็นนักกฎหมายหรือแพทย์ ดังนั้นลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษานี้ ลูกกำลังนั่งที่นี้ในความเป็นมิตรแห่งสัจจะที่จะทำให้ลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข มีดินแดนแห่งสัจจะสองดินแดน: หนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข และอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นบ้านของพระเจ้า พ่อคือผู้สร้าง ผู้ที่กลับมาฉลาดด้วยการศึกษาที่พ่อมีหน้าที่ที่จะทำงานรับใช้ พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกฉลาดขึ้นโดยการเข้าใจทุกสิ่ง ดังนั้นจงไปที่วัดของชีวาและอธิบายแก่พวกเขา ถามพวกเขาว่า: ทำไมท่านถึงได้ถวายผลไม้หลากหลายชนิด,ดอกไม้,เนย,เกี,ดอกอีกและดอกกุหลาบแก่ชีวา? พวกเขาไม่ได้ถวายดอกอีกที่วัดกฤษณะ ที่นั่นพวกเขาถวายดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมาก ที่วัดของชีวาพวกเขาถวายแต่ดอกอีกหรือดอกกุหลาบเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกๆ ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก ในส่วนที่เหลือของทั้งโลก,มนุษย์สอนมนุษย์ ในขณะที่ที่นี้พระเจ้าสอนลูกไม่สามารถมีมนุษย์คนใดเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาถูก

เรียกว่าเทพ บราห์มา, วิษณุ และชังการก็เรียกว่าเป็นเทพเช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้า ท่านคือพ่อของดวงวิญญานทั้งหมด ทุกคนร้องเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุด! ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา และลูกๆ ก็เรียกว่าเป็นชาลิแกรม เมื่อปั้นทิตสร้างไฟบูชาบุญ พวกเขาก็ทำชีวาลิงก์ที่มีขนาดใหญ่และชาลิแกรมเล็กๆ มากมาย ดวงวิญญานถูกเรียกว่าชาลิแกรมและดวงวิญญานสูงสุดเรียกว่าชีวา ท่านคือพ่อของทั้งหมดและเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ผู้คนแม้กระทั่งพูดถึงความเป็นพี่น้อง เราเป็นลูกของพ่อ เราเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นเราได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายได้อย่างไร? ลูกๆ ถูกสร้างขึ้นผ่านปากของประชาบิดาบราห์มา ลูกคือบราห์มิน ลูกเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มา เหตุนี้เองลูกถูกเรียกว่าบราห์มา कुमार และกุมารี อัชชะ ใครสร้างบราห์มา? พระเจ้า บราห์มา, วิษณุ และชังการเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ลูกปรากฏออกมาผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ลูกเรียกว่าบราห์มิน ลูกคือลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงที่เกิดจากปาก ประชาบิดาบราห์มาสร้างลูกอย่างไร? แนนอนว่าท่านต้องนำพวกเขามาเลี้ยงดู เช่นเดียวกับที่ได้มีการนำสาวของกูรามาเลี้ยงดู พวกเขทั้งหมดคือสาว ประชาบิดาบราห์มาคือพ่อของทั้งโลก ท่านเรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ด้วยเช่นกัน บราห์มา, พ่อของปวงประชาจำเป็นต้องมีที่นี่ มีบราห์มาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน แม้ว่าชื่อบราห์มา, วิษณุ และชังการได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่ก็ไม่มีผู้คนในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ประชาบิดาบราห์มาคือใคร? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายทุกสิ่งเหล่านี้ พวกพราหมณ์ก็เรียกตนเองว่าเป็นลูกของบราห์มาด้วย เวลานี้บราห์มาอยู่ที่ไหน? ลูกพูดว่าท่านกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ในขณะที่พวกเขาพูดว่าท่านมีอยู่ในอดีต พราหมณ์เหล่านั้นเรียกตนเองว่าเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกคือบราห์มินในทางปฏิบัติ ลูกๆ ทั้งหมดของประชาบิดาบราห์มาเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ชีพบาบา นำบราห์มามาเลี้ยงดู ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างเก่านี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ในการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพไฟใช้งานของมนุษย์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้สร้าง ผู้คนของบาร์ตรู้ว่าวันเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง ชีวาคือพ่อ ผู้คนไม่รู้ว่าใครให้อาณาจักรนี้แก่เหล่าเทพ ผู้สร้างสวรรค์คือดวงวิญญานสูงสุด ผู้เดียวที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญานดั้งเดิมแล้วบริสุทธิ์ และจากนั้นก็ได้ผ่านสภาพสะโต, ราโจ และตาโม ทุกคนในยุคเหล็กตอนนี้ตาโมประธาน ในขณะที่ทุกคนในยุคทองนั้นสะโตประธาน อาณาจักรลัทธิและนารายณ์เริ่มต้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และราชวงศ์เทพดำรงอยู่มาเป็นเวลา 2500 ปี ลูกๆ ของพวกเขาก็ได้ปกครองอาณาจักรด้วยเช่นกัน มีลัทธิและนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ฯลฯ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เวลานี้ทุกคนตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์ ที่นี้ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวสามารถบริสุทธิ์ได้ ทุกคนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้เรียกว่านรกยุคเหล็ก โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ โลกที่บริสุทธิ์ แล้วลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวในบาร์ตที่รู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิดของเขา ผู้คนใช้ชาติเกิดจำนวนสูงสุด 84 ชาติเกิดและจำนวนน้อยที่สุดหนึ่งชาติเกิด บาร์ตถือได้ว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย เพราะนี่คือดินแดนที่ซึ่งชีพบาบา จีวอวตารลงมา แผ่นดินบาร์ตไม่มีวันถูกทำลาย ในขณะที่แผ่นดินอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไปแล้วในเวลานี้ ไม่มีใครที่นี่ที่จะเรียกตนเองว่าเทพ เพราะเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และสะโตประธาน เวลานี้พวกเขาทั้งหมดกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายเรื่องทั้งหมดนี้ พระเจ้าพูด: พระเจ้าคือพ่อของทุกคนและท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในบาร์ต เมื่อไหร่ที่ท่านมา? ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่เรียกว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุด นี่คือนิยามการพบกัน ยุคของการเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทอง จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในยุคเหล็ก ในขณะที่เทพที่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในยุคทอง เหตุนี้เองยุคนี้จึงถูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อพ่อมาและเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพผู้ที่สูงส่งที่สุด มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเราดวงวิญญานมีชีวิตรอยู่ในดินแดนนิพพาน พวกเรามาที่นี่จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ระยะเวลาของการละเล่นนี้คือ 5000 ปี พวกเราต้องเล่นบทบาทของเราในการละเล่นที่ไม่มีการจำกัดนี้ มนุษย์ทั้งหมดคือนักแสดง วงจรของละครนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีวันหยุด ก่อนอื่นใดเหล่าเทพมาเพื่อเล่นบทบาทของเขาในยุคทอง และแล้วก็มีนักรบของยุคเงิน การละเล่นนี้จะต้องมีความเข้าใจ โลกนี้ในเวลานี้เป็นป่าหนาม มนุษย์ทั้งหมดไม่มีความสุข หลังจากยุคเหล็กนี้ ยุคทองจะมา มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก จะมีมนุษย์มากเท่าไรในยุคทอง? น้อยมาก จะมีเพียงเทพของสุริยะวงศ์ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปเท่านั้น โลกเก่านี้ในเวลานี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลง จากโลกของมนุษย์ธรรมดาสẽเปลี่ยนเป็นโลกของเหล่าเทพ เคยเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่จะไม่มีใครเรียกตนเองว่าเป็นเทพในเวลานี้ พวกเขาได้ลืมศาสนาของตนเอง เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ลืมศาสนาของตนเอง เพราะพวกเขาอาศัยอยู่ในอินดูสถาน พวกเขาจึงเรียกศาสนาของพวกเขาว่าฮินดู เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ ในขณะที่ชาวฮินดูไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเทพ พวกเขาเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ พ่ออธิบาย: ลูกเคยมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ ความหมายของ"ฮัมโซ"ได้มีการอธิบายแก่ลูกเช่นกัน พวกเขาพูดว่าดวงวิญญานคือดวงวิญญานสูงสุด พวก

เขาแปลความหมายสิ่งนั้นอย่างผิดๆ ร่างนั้นหลอกลวงและมายาก็หลอกลวง ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ในยุคทอง พ่อสร้างดินแดนแห่งสัจจะ และแล้วราวันก็มาและทำให้ดินแดนนั้นกลายเป็นดินแดนของความหลอกลวง เวลานี้พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร? ไม่มีใครรู้อะไร พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง บทบาทของ 84 ชาติเกิดของแต่ละคนถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้ว่าเราดวงวิญญาณนั้นเป็นเช่นไร พวกเขารู้เพียงแค่ว่าผู้นั้นผู้นี้เป็นนักกฎหมายหรือเป็นเช่นนั้นเช่นนั้นเท่านั้น แต่ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับดวงวิญญาณ ต่อเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ทำการตรึงกระดูกแก่ลูก บทบาทของ 84 ชาติเกิดที่คงอยู่ตลอดไปของลูกได้ถูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณ บทบาทของลูกไม่มีวันถูกทำลาย บาร์ตันเคยเป็นสวนดอกไม้ที่ซึ่งไม่มีอะไรนอกจากความสุข เวลานี้ไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ เวลานี้พ่อได้ให้ความรู้แก่เรา เวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่จากพ่อ สิ่งใหม่ที่สุดคือลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ ลูกรู้ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูกเกี่ยวกับการศึกษาที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เป็นพระเจ้าที่สอนการศึกษา การเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นหมายถึงการดูหมิ่นท่าน เวลานี้พ่ออธิบาย: พ่อทำให้บาร์ตันเป็นสวรรค์ทุก 5000 ปี ราวันมาและทำให้กลายเป็นนรก ไม่มีใครในโลกที่รู้อะไรเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เคยมีการจดจำกันว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรก ที่นั่นไม่มีกิเลส โลกนั้นปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ในเวลานี้โลกมีกิเลส ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ราวันได้ทำให้พวกเราไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ราวันมาเมื่อไหร่หรือเกิดอะไรขึ้น ราวันได้ทำให้ลูกยากจนจนแสนสาหัส! 5000 ปีที่แล้วบาร์ตันเคยมั่งคั่งมาก มีพระราชวังทองคำที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ดูซิว่าเวลานี้บาร์ตันอยู่ในสภาพใด ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้บาร์ตันมั่งคั่ง(เป็นดินแดนที่สูงที่สุด) เวลานี้ลูกพูดว่าชิพบาคำลังทำให้บาร์ตันเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: เวลานี้ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พวกเราคือบราห์มิน ลูกๆที่เกิดจากปากของบราห์มา พระเจ้าเองกำลังสอนการศึกษานี้แก่เราเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดากลายเป็นเทพ คงอยู่ในความซาบซึ้งและความสุขนี้ มันอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด

2. เวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณของเรา ความตายยืนอยู่เบื้องหน้าเรา เราต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองที่เราต้องเผาบาปของเราทั้งหมดโดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกมีสำนึกของการเป็นผู้แสวงบุญทางจิตอย่างสม่ำเสมอและอยู่เหนือ, ละวาง และปราศจากความผูกพันยึดมั่น
ผู้แสวงบุญทางจิตยังคงเดินหน้าต่อไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง การแสวงบุญนี้ให้ความสุขเสมอ ผู้ที่ยังคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตไม่จำเป็นต้องไปจาริกแสวงบุญอื่นๆ การจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ การเร่ร่อนของจิตใจและร่างกายจบสิ้น ดังนั้นจงมีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกเป็นผู้แสวงบุญทางจิต สำหรับผู้แสวงบุญไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใคร เขาได้รับพรของการอยู่เหนือ, ละวาง และเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เฝ้าแต่ร้องเพลงนี้อย่างสม่ำเสมอ “ว้า บาบ! ว้าโชคของฉัน! และ ว้าครอบครัวที่แสนหวาน!”

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในขณะที่ทำธุรกิจของลูกๆ ล่า จดจำชีวิตนักเรียนของพระเจ้าและการศึกษาใหม่ของลูกอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในความซาบซึ้งว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเอง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่รู้วิธีที่จะย่อมน้ำทิพย์ของความรู้?
- คำตอบ:** พวกเขามีความซาบซึ้งทางจิตอย่างสม่ำเสมอ บนพื้นฐานของความซาบซึ้งนั้นที่พวกเขาเฝ้าแต่ให้ประโยชน์กับทุกคน พวกเขาไม่ชอบทำสิ่งอื่นใดนอกจากการให้ประโยชน์กับทุกคน พวกเขาอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้

โอม ซานติ เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งที่นี้ และลูกรู้ว่าลูกเป็นนักแสดง ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว ลูกๆ ควรจะมีสำนึกเรื่องนี้ ลูกรู้ว่าบาบามาเพื่อทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรอีกครั้งหนึ่งและเพื่อเปลี่ยนลูกจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกกำลังนั่งที่นี้เหมือนกับอยู่ในโรงเรียน เมื่อลูกอยู่ข้างนอกลูกก็ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนอีกต่อไป ลูกรู้ว่านี่คือโรงเรียนทางจิตที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อทางจิตนั่งที่นี้และสอนลูก ลูกๆ ควรจะจดจำการศึกษาของลูกใช้ไหม? ผู้นี้ก็เป็นลูกเช่นกัน เป็นพ่อผู้สอนเขาและลูกๆ ทั้งหมด ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด ท่านมาและยืมร่างมาใช้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก ท่านอธิบายแก่ลูกทุกวัน ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้สติปัญญาของลูกควรตระหนักว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบแล้ว ลูกเป็นนายของโลก ลูกเป็นเทพ เมื่อกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็ตกลงมาถึงพื้น บาร์ตเคยมั่งคั่งมาก! เวลาที่ลูกได้ตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เรื่องราวทั้งหมดเป็นของบาร์ตและเป็นของลูกทั้งหมดเช่นกัน อย่าได้ลืมตนเอง! เราเคยปกครองในสวรรค์และเราต้องใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูกตลอดทั้งวัน ในขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ลูกควรจะจดจำการศึกษาเล่าเรียน: ลูกเป็นนายของโลกได้อย่างไรแล้วลูกลงมาอยู่เรื่อยๆ ได้อย่างไร สิ่งนี้ง่ายดายมาก แต่ไม่มีใครสามารถจดจำได้ การจดจำระลึกถึงนั้นหลุดลอยไปเพราะดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ การตระหนักว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกหลุดลอยไป เราเป็นนักเรียนของบาบา บาบาวาดอย่างต่อเนื่อง: อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อกำลังสอนเราและทำให้เราเป็นเช่นคนเหล่านั้น ให้มีสำนึกนี้ตลอดทั้งวัน มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เตือนลูกว่าสถานที่นี้คือบาร์ต เราเคยเป็นเทพและเวลานี้กลายเป็นปีศาจ ก่อนหน้านี้สติปัญญาของลูกชั่วร้ายเช่นปีศาจเช่นกัน เวลาที่พ่อได้ให้สติปัญญาเช่นพระเจ้าแก่ลูกแล้ว ถึงอย่างนั้นสิ่งนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของบางคน; ลูกลืม พ่อได้ให้ความซาบซึ้งอย่างมากมายแก่ลูก ลูกจะกลายเป็นเทพเหล่านั้นอีกครั้ง ดังนั้นจึงควรมีความซาบซึ้งนี้ เรากำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของเรา เราจะปกครองอาณาจักรของเรา ลูกบางคนก็ไม่มี ความซาบซึ้งเลย ลูกไม่สามารถที่จะย่อมน้ำทิพย์แห่งความรู้ได้ ผู้ที่มีความซาบซึ้งนี้ก็จะไม่คิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะพูดสิ่งอื่นใดนอกจากสิ่งที่ประโยชน์ต่อผู้อื่น พวกเขาอยู่อย่างไม่วางเว้นในการรับใช้ที่ทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดอกไม้ ก่อนหน้านี้เราเคยเป็นดอกไม้ และแล้วมายาก็ทำให้เรากลายเป็นหนาม เวลาที่เรากำลังจะกลายเป็นดอกไม้อีกครั้ง พุดกับตนเองด้วยวิธีนี้ เมื่อลูกอธิบายกับผู้อื่นด้วยความซาบซึ้งนี้ลูกควรจะตรงไปอย่างรวดเร็วมามาก บาร์ตเป็นสวนของอัลล่าห์ เวลาที่มันกลับมาไม่บริสุทธิ์ เราเป็นนายของทั้งโลก นี่เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ อย่างไรก็ตามดูซิว่าเวลานี้เราได้กลายเป็นเช่นไร! เราได้ตกต่ำลงมาอย่างมาก! การละเล่นนี้เกี่ยวกับการขึ้นและการลงหรือความรุ่งเรืองและความตกต่ำของเรา พ่อหนึ่งที่นี้และบอกเล่าเรื่องราวนี้แก่เรา เรื่องราวอื่นๆ นั้นเป็นเท็จ ในขณะที่เรื่องราวนี้เป็นจริง ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาขึ้นไปได้อย่างไรหรือพวกเขาลงมาได้อย่างไร เวลาที่พ่อได้บอกลูกเกี่ยวกับเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและลูกได้สูญเสียอาณาจักรของลูกไปอย่างไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับลูก เวลาที่ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรจากพ่ออย่างไร เมื่อพ่อกำลังถามลูกที่นี้ว่าลูกมีความซาบซึ้งนี้หรือไม่ ลูกจะพูดว่า “ใช่” แต่พื้นที่ที่ลูกออกไปข้างนอกก็จะเป็นเช่นนั้นซึ่งไม่สามารถมีความซาบซึ้งนี้ ลูกสามารถรู้สึกกับสิ่งนี้ด้วยตนเอง พ่อเตือนลูกๆ ท่านพูดว่า: ลูกๆ พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก แล้วลูกก็สูญเสียมันไป ลูกกำลังลงมา การละเล่นนี้เกี่ยวกับความรุ่งเรืองและความตกต่ำหรือการขึ้นและการลงของลูก วันนี้ใครบางคนเป็นราชา และวันพรุ่งนี้เขาก็จะถูกโค่นบัลลังก์ มีเรื่องราวเช่นนั้นมากมายในหนังสือพิมพ์ หากลูกต้องตอบรับกับสิ่งเหล่านั้นผู้คนก็จะสามารถเข้าใจบางสิ่งได้ ถ้าหากลูกจะจดจำว่านี่คือละครก็จะสามารถมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบามาเมื่อ 5,000 ปีก่อนวันนี้ ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่เราแล้วก็มีสงคราม พ่อบอกลูกถึงสิ่งที่ถูกต้องเหล่านั้นทั้งหมดนี้คือยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด หลังจากยุคเหล็กก็จะมียุคที่สูงส่งที่สุด

นี้ ยุคเหล็กจะไม่เรียกว่ายุคที่สูงส่งที่สุด แม้แต่ยุคทองก็ยังไม่ถูกเรียกเช่นนั้น ชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจและชุมชนที่สูงส่งนั้น ได้มีการกล่าวถึง ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่อยู่ระหว่างกลางเมื่อโลกเก่าได้ถูกทำให้ใหม่ ต้องใช้ทั้งวงจรเพื่อเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน ในยุคทองเป็นอาณาจักรแห่งเทพ พวกเขาไม่คงอยู่แล้ว แต่เวลานี้ศาสนาอื่นๆ มากมายมาแล้ว สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของคุณ มีหลายคนที่ศึกษาเป็นเวลา 6 ถึง 8 เดือน หรือแม้กระทั่ง 12 เดือน แล้วก็ล้มเหลว; พวกเขาสอบตก แม้ว่าพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์, พวกเขาก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและดังนั้นพวกเขาจึงติดกับดักความบริสุทธิ์ของนั้นไม่ได้มีประโยชน์ มีชั้นยาสีมากมายที่สละทิ้งศาสนาชั้นยาสีของพวกเขา (ศาสนาของการสละทิ้งทั้ง) พวกเขาแต่งงานและกลายเป็นผู้ครองเรือน ดังนั้นเวลานี้พ่อจึงอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกกำลังนั่งในโรงเรียน ลูกได้สูญเสียอาณาจักรของคุณไปอย่างไรและลูกใช้ที่ชาติเกิดนั้นอยู่ในสำนักครูของคุณ พ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า: จงกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ยิ่งลูกจดจำบาปมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้ว อัลลอยที่ปะปนในทองคำจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? มันอยู่ในสติปัญญาของคุณว่าลูกดวงวิญญาณนั้นสะอาดประจักษ์ ลูกเป็นทองคำ 24 กะรัต จากนั้นลูกก็ลงมาร้อยๆจนกระทั่งสภาพของลูกได้กลายเป็นเช่นนี้ ลูกกลายเป็นเช่นใด? พ่อไม่ได้พูดว่าลูกนั้นได้กลายเป็นอะไร แต่ลูกผู้เป็นมนุษย์ก็พูดว่าลูกเป็นเทพ มีการสรรเสริญบารมี ใครคือผู้เดียวที่เข้ามาในบารมีและท่านได้ให้ความรู้อะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ อย่างน้อยเราก็ควรรู้ว่าเมื่อไรที่ผู้ปลดปล่อยมา บารมีกล่าวได้ว่าเป็นดินแดนที่เก่าแก่โบราณที่สุดและดังนั้นการจุติอวตารของท่านต้องเกิดขึ้นอีกครั้งในบารมีอย่างแน่นอน สิ่งนี้หมายความว่าได้มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านที่นี่ด้วย พ่อมาที่นี้อย่างแน่นอน “พาหนะที่โชคดี” ก็ได้มีการพูดถึงด้วยเช่นกัน ดังนั้นท่านต้องเข้ามาในร่างกายมนุษย์ พวกเขาได้แสดงให้เห็นพาหนะที่ใช้มาลากสำหรับสิ่งนี้ มีความแตกต่างอย่างมาก พวกเขาได้แสดงลักษณะในพาหนะ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับพ่อ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาปเข้ามาในพาหนะนี้ ผู้ที่เรียกว่าเป็น “พาหนะที่โชคดี” บราห์มากลายเป็นวิษณุ ได้มีการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพนี้ ได้มีการแสดงชีวเหนือตรีมูรติ ใครได้ให้คำแนะนำของชีว? บาบาสรางสิ่งนี้ขึ้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าบาปได้เข้ามาในพาหนะของบราห์มา บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่าวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไรหลังจาก 84 ชาติเกิด และบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไรภายในหนึ่งวินาที นี่คือการประเพณีที่มหัศจรรย์สำหรับสติปัญญาของคุณที่จะซึมซับ ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ บารมีเคยเป็นสวรรค์ ดังนั้นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อต้องสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ภาพนี้เป็นภาพขั้นหนึ่ง ลูกควรจะมีใจที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น พ่อมีความใส่ใจนี้ด้วยเช่นกัน ลูกอธิบายด้วยวิธีนี้ที่ศูนย์ด้วย ที่เวลานี้พ่อกำลังอยู่เบื้องหน้าลูกโดยตรง พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ มีความแตกต่างอย่างแน่นอนระหว่างคำอธิบายที่ให้โดยลูกดวงวิญญาณและคำอธิบายที่ให้โดยพ่อ ดังนั้นลูกมาที่นี่เพื่อรับฟังบาปเป็นการส่วนตัว พ่อพูดครั้งแล้วครั้งเล่าว่า: ลูกๆ ฟังพ่อไม่ได้มีผลกระทบมากนักเท่ากับที่มีจากพ่อ ที่นี้ลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกดวงวิญญาณได้พบกับดวงวิญญาณสูงสุดและดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่าเมลา(การพบกัน) เมื่อพ่ออธิบายเป็นการส่วนตัว, ความซาบซึ้งก็สูงขึ้นมาก ลูกคิดว่า: ในเมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแล้วทำไมฉันถึงไม่ฟังท่าน? พ่อพูดว่า: พ่อส่งลูกไปสู่สวรรค์ จากนั้นในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหรือ? บาบาสรางสิ่งนี้กับลูกดวงวิญญาณ ลูกบางคนก็เข้าใจและพูดว่า: บาบาสรางบอกสัจจะ บางคนพูดทันทีว่า: บาบาสรางทำไมฉันจะไม่กลับมาบริสุทธิ์เล่า? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของคุณจะถูกตัดออกไปแล้วลูกจะกลับมาเป็นทองคำแท้ พ่อคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทุกคน ดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคำอธิบายที่ให้โดยดวงวิญญาณและคำอธิบายที่ให้โดยพ่อ ยกตัวอย่างเช่นเมื่อมีคนใหม่มา หากเขาเป็นดอกไม้และเป็นของที่นี่เขาจะสัมผัสได้และพูดว่า: สิ่งนี้ถูกต้อง หากเขาไม่ได้เป็นของที่นี่เขาจะไม่เข้าใจอะไรเลย ดังนั้นให้อธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกันว่า: พ่อกำลังบอกพวกเราดวงวิญญาณให้กลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขามีปัญญาดูด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อบอกลูกดวงวิญญาณ: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์! เหตุนี้เองลูกที่ดวงวิญญาณจึงจดจำพ่อและขอให้พ่อมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจร พ่อบอกลูกๆ ให้กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ อาณาจักรของราวันนี้จะต้องถูกทำลาย สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มียาพิษในสวรรค์ อธิบายให้แก่ใครก็ตามที่มา พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ อัลลอยที่อยู่ภายในลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกจดจำคำว่า“มานมานะบาฟ”ใช่ไหม? พ่อฉันไม่มีตัวตนและเราดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน เช่นที่เรารับฟังด้วยร่างกายของเรา ในทำนองเดียวกันพ่ออธิบายให้แก่เราด้วยการเข้ามาสู่ร่างกาย ไม่เช่นนั้นท่านจะพูดได้อย่างไรว่า: “จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ, ละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกาย”? ท่านมาที่นี้อย่างแน่นอนและเข้ามาในบราห์มา เวลานั้นประชาบิดามิชีวิตในรูปในทางปฏิบัติ และพ่อพูดกับพวกเราผ่านท่าน เราฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น พ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์ ละทิ้งความไม่บริสุทธิ์ ละทิ้งความหยิ่งยโสของร่างกายเหล่านั้น จดจำพ่อแล้วความคิดสุดท้ายของคุณจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางและลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ข้อบกพร่องหลักที่

ทำให้ลูกหันเหออกไปจากพ่อคือการคิดถึงผู้อื่น, การรับฟัง และการพูดสิ่งที่ชั่วร้าย คำแนะนำของพ่อคือ: อย่าได้รับฟังสิ่งที่เลวร้าย ลูกๆ ไม่ควรจะต้องแหว่งในธุรกิจของการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลหนึ่งให้กับอีกบุคคลหนึ่ง และจากนั้นก็เล่าเรื่องราวของบุคคลนั้นกับบุคคลแรก ละทิ้งการซุบซิบนินทา ในปัจจุบันสติปัญญาของทุกคนในโลกไม่มีความรักต่อพ่อ การพูดถึงสิ่งอื่นใดนอกจากเรื่องขอรามเป็นเพียงการซุบซิบนินทา เวลานี้พ่อพูดว่า: ละทิ้งการนินทา บอกดวงวิญญาณทั้งหมด ไอ้สิดา ทุกคนต้องมีโยคะกับรามผู้เดียวในเวลานี้ ลูกคือผู้นำสาสน์ ให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคนที่ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ! เท่านั้นเอง นอกเหนือจากประเด็นเดียวนี้แล้ว ทุกสิ่งอื่นก็เป็นแค่การซุบซิบนินทา พ่อบอกลูกๆ ทั้งหมด: ละทิ้งการซุบซิบนินทา! ทำให้สิดาทั้งหมดเชื่อมโยงโยคะของพวกเขากับรามผู้เดียว นี่คือการกิจเดียวของลูกเท่านั้น เพียงแค่เฝ้าแต่ให้สาสน์นี้: พ่อมาแล้วและท่านพูดว่าเวลานี้เราต้องไปสู่ยุคทอง เวลานี้เราต้องจากยุคเหล็กนี้ไป ลูกเคยถูกส่งออกไปอยู่ต่างถิ่น ลูกกำลังนั่งอยู่ในป่า ป่าไม้นั้นก็เรียกว่าป่าเช่นกัน เมื่อกุมารกำลังจะแต่งงาน เธอก็นั่งอยู่ในต่างถิ่นและจากนั้นเธอก็ไปสู่คฤหาสน์ ลูกกำลังนั่งอยู่ในป่าด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องไปที่บ้านของฝ่ายสามีของลูก ลูกต้องจากร่างเก่าของลูกที่นี่ เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างจะเข้าไปสู่คฤหาสน์ ในขณะที่ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักจะเข้าไปในป่า สถานที่อาศัยของพวกเขาจะเป็นป่า พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ ในหลายๆวิธี ลูกลืมพ่อที่ให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกและลูกก็เข้าไปในป่า มีผู้อาศัยของป่าและสวน พ่อเรียกว่าเป็นนายของสวนดอกไม้เช่นกัน อย่างน้อยสิ่งนี้ควรเข้าไปสู่สติปัญญาของใครบางคน! อาณาจักรของเราอยู่ในบาร์ด แต่ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว ในปัจจุบันสถานที่อยู่อาศัยของเราคือป่า เราจะต้องเข้าไปในสวน ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกก็ตระหนักว่า ลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: “มีความรักต่อพ่อ” แต่ลูกก็ยังคงลืมพ่อ พ่อพร่ำบ่นว่า: ลูกจะเฝ้าแต่ลืมพ่ออีกนานแค่ไหน? ลูกจะไปสู่ยุคทองได้อย่างไร? ถามตนเองว่า: มันจดจำบาบาเป็นเวลานานเท่าไร? รวบรวมว่าพวกเรากำลังนั่งอยู่ในกองไฟของโยคะที่จะทำให้บาบของพวกเรานั้นได้รับการปลดปล่อย สติปัญญาของลูกต้องมีความรักต่อพ่อผู้เดียว ท่านคือผู้เป็นที่รักชิ้นหนึ่งของลูกและท่านทำให้ลูกชิ้นหนึ่งด้วย มีความแตกต่างเช่นนั้นระหว่างการเดินทางในพาหนะชั้นสามชั้นแพะและการเดินทางในรถปรับอากาศ ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและลูกจะเพลิดเพลินไปกับตัวเอง บาบานี้พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะจดจำบาบา ความคิดเหล่านี้เฝ้าแต่เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้พูดถึงสิ่งอื่นใดนอกจากเรื่องขอราม(พระเจ้า)กับใครก็ตาม ละทิ้งการซุบซิบนินทาและการเล่าเรื่องราวของใครบางคนกับอีกบุคคลหนึ่งและการคิดถึงผู้อื่น

2. มีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น ละทิ้งความหยิ่งยโสของร่างเก่าของลูกและทำให้ตนเองบริสุทธิ์โดยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกให้ข้อพิสูจน์ของศรัทธาของลูกโดยสัมผัสกับความซาบซึ้งทางจิตและได้รับชัยชนะอย่างสม่าเสมอ ความซาบซึ้งทางจิตเป็นกระจกแห่งศรัทธา ข้อพิสูจน์ของศรัทธาคือความซาบซึ้งและข้อพิสูจน์ของความซาบซึ้งคือความสุข มายาไม่สามารถเล่นเกมใด ๆ ของเธอเบี่ยงหน้าผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขและซาบซึ้งอยู่เสมอ มายาไม่สามารถเข้ามาในอาณาจักรของจักรพรรดิที่ไร้กังวล ความซาบซึ้งทางจิตทำให้ลูกลืมโลกเก่าและชั้นสการเก่าได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นจงรักษาความซาบซึ้งของรูปที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ความซาบซึ้งของชีวิตทางจิตวิญญาณ ความซาบซึ้งของการเป็นเทวดานางฟ้า และความซาบซึ้งของอนาคตของลูกไว้อย่างสม่าเสมอและลูกจะได้รับชัยชนะ

คติพจน์: คุณธรรมของความอ่อนหวานเป็นความยิ่งใหญ่ของชีวิตบราห์มิน; ดังนั้นจงกลับมาอ่อนหวานและทำให้ผู้อื่นอ่อนหวาน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อผู้ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นี้ไม่มีสิ่งใดมีขีดจำกัด เมื่อลูกจดจำพ่อด้วยความกระตือรือร้นอย่างมากโลกเก่าจะถูกหลิมน
- คำถาม:** ลูกควรบดประเด็นใดในตัวลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าและทำให้มันคง?
- คำตอบ:** นั่นเป็นดวงวิญญาณ นั่นกำลังได้รับมรดกของนั้นจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นลูก และดวงวิญญาณสูงสุดเป็นพ่อ การพบปะของลูกๆ กับพ่อเกิดขึ้นในเวลานี้ ทำให้ประเด็นนี้มันคงด้วยการบดสิ่งนี้ภายในตัวลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ยิ่งลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร สำนึกที่เป็นร่างของลูกก็จะยิ่งจบสิ้นลงมากเท่านั้น
- เพลง:** ความรู้ประพรมในผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับบาม่า ท่านคือบาม่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อของทุกคน เวลานี้บาม่าได้มาแล้ว คำถามเกี่ยวกับว่าลูกได้รับอะไรจากพ่อไม่ควรเกิดขึ้น ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของทุกคน ผู้ที่ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด ทรัพย์สินสมบัติอื่นที่มีขีดจำกัด บางคนมี 1000 (รูปี) ในขณะที่คนอื่นมี 5000 บางคนอาจมี 1 ล้าน 2 ล้าน 5 ล้าน หลายล้าน พ่อและลูกๆ ทางโลกเหล่านั้นทุกคนมีขีดจำกัด ที่นี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกมีความหวังนี้ในหัวใจของลูก นอกจากในโรงเรียน, ไม่มีใครมีความหวังเช่นนั้นในสัปดาห์ๆ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาต้องการความสงบ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งนั้นที่นั่น ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลกใหม่ ไม่เช่นนั้นแล้วทำไมลูกถึงมาที่นี่? จำนวนของลูกๆ กำลังเติบโต ลูกพูดว่า: บาม่า เรามาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลก ไม่มีสิ่งใดที่มีขีดจำกัดที่นี่ บาม่าเรามาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา เราประกาศสิทธิในมรดกนี้จากพ่อทุกๆ วจร แล้วมาหาที่เป็นแม่ก็ช่วงชิงสิ่งนั้นไปจากเรา ดังนั้นนี่เรียกว่าการเล่นของชัยชนะและพ่ายแพ้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไป ผู้ที่ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ผู้ที่กำลังสวมใส่เสื้อผาประเภทเดียวเดียวกับที่ลูกสวมใส่ ผู้ที่คือบาม่า เมื่อใครบางคนถามลูกว่าลูกกำลังจะไปหาใคร ลูกพูดว่า: เราจะไปหาบัพดาตา ดังนั้นนี่คือครอบครัว เหตุใดลูกถึงมาที่นี่? ลูกได้รับอะไรที่นี่? ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะไปหาบัพดาตาและพวกเขาจะได้รับมรดกของพวกเขาจากท่าน ทุกคนมีสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของปู่ของพวกเขา ถึงอย่างไรลูกดวงวิญญาณก็เป็นลูกที่ไม่สูญสลายของชีพาม่า โดยการเป็นของบราห์มาในเวลานี้ ลูกกลายเป็นหลานชายและหลานสาวของท่าน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในหัวใจของลูกอย่างมั่นคง เราดวงวิญญาณกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุด เราดวงวิญญาณมาและพบพ่อ ก่อนหน้านี้เมื่อเราอยู่ในสำนึกที่เป็นร่าง เราจะพูดว่า”บางคนที่มีชื่อเช่นนั้นเช่นนี้กำลังได้รับทรัพย์สินสมบัติเช่นนั้นเช่นนี้”เวลานี้เราเข้าใจว่าในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณ เรา กำลังได้รับมรดกของเราจากดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณคือลูกและดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อ การพบปะของลูก กับพ่อเกิดขึ้นหลังจากเวลาที่ยาวนานและเกิดขึ้นครั้งเดียวเท่านั้นในหนึ่งวงจร ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีเมลาปลอมๆ มากมาย นี่คือเมลาที่มหัศจรรย์ที่สุดของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน ดวงวิญญาณใด? ดวงวิญญาณลูกๆ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกเป็นผู้อาศัยลูกคือผู้อยู่อาศัยในบ้านแห่งความเจียบบอันแสนหวาน ลูกกลับมาเหนือยล้าจากการเล่นบทบาทของลูกที่นี่ เหตุนี้เองลูกจึงไปหาชั้นยาสีและกุฐาลาและร้องขอความสงบ ลูกคิดว่าเพราะพวกเขาออกจากบ้านและเข้าไปในป่า ลูกจะสามารถได้รับความสงบจากพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่ได้เช่นนั้น เวลานี้พวกเขาทั้งหมดได้กลับเข้ามาในเมืองแล้ว ถ้าในป่ากลับมาว่างเปล่า เวลานี้พวกเขานั่งอยู่ในเมืองอย่างเป็นกุฐ เมื่อจริงๆ แล้วพวกเขาควรจะให้ความรู้ของหนทางสันโดษและสอนความบริสุทธิ์ ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งทำพิธีแต่งงาน ลูกๆ ควบคุมประสาทสัมผัสของลูกด้วยพลังของโยคะ ประสาทสัมผัสจะกลับมาเยือกเย็นและสงบด้วยพลังของโยคะ มีความสุขของประสาทสัมผัส ลูกต้องเอาชนะประสาทสัมผัสของลูกเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายอีกต่อไป หากลูกไม่มีพลังโยคะก็เป็นไปไม่ได้ที่จะควบคุมประสาทสัมผัส พ่อพูดว่า: ด้วยพลังของโยคะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถจบสิ้นความทุกข์ของประสาทสัมผัส มีพลังกำลังในพลังของโยคะ สิ่งนี้ใช้ความพยายามอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปประสาทสัมผัสที่ทุกข์ของลูกจะหยุดลง ไม่มีโรคภัยร้ายแรงในยุคทอง ลูกเรียนรู้ที่จะควบคุมประสาทสัมผัสของลูกที่นี่ เพื่อไม่ให้มีสิ่งใดสกปรกที่นั่น ชื่อที่แท้จริงที่นั่นคือสวรรค์ เพราะได้มีการลืมนี่ไปแล้วที่พวกเขาพูดว่ามันคงอยู่เป็นเวลา

หลายแสนปี แม้กระทั่งตอนนี้พวกเขายังคงสร้างวัดต่อไป หากเป็นหลายแสนปีพวกเขาจะไม่สามารถจดจำสิ่งใดได้เลย เหตุใดพวกเขาสร้างวัด? เพราะว่าประสาทสัมผัสที่นั่นมีความเยือกเย็นและสงบ ประสาทสัมผัสนั้นไม่ได้สร้างความเสียหายใดๆ ชีพบาบาไม่มีประสาทสัมผัสทางร่างกาย แต่ท่านมีความรู้ทั้งหมดในดวงวิญญาณของท่าน ท่านผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ผู้คนพูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะควบคุมประสาทสัมผัสของร่างกาย พ่อพูดว่า: ควบคุมประสาทสัมผัสของลูกด้วยพลังโยคะของลูก อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าปล่อยให้ประสาทสัมผัสของลูกทำผิดกฎเกณฑ์ ในขณะที่จดจำพ่อที่น่ารักเช่นนั้น ควรจะมีน้ำตาแห่งความรัก ดวงวิญญาณไม่ได้หลอมรวมกับดวงวิญญาณสูงสุด เพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อท่านยืมร่างกายมาใช้ที่พ่อได้พบกับลูก ดังนั้นลูกควรมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อเช่นนั้นด้วยความรักอย่างมาก บาบามีความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง โอ! บาบาส่งทำให้ฉันเป็นนายของโลก! ฉันจะทำได้กับความมั่งคั่งและทรัพย์สมบัติทั้งหมดนี้? เขากล่าวว่า: ฉันจะละทิ้งทุกสิ่ง เขากลายเป็นเหมือนคนบ้า ทุกคนเริ่มที่จะถามว่า: เกิดอะไรขึ้นกับเขาในทันทีทันใด? เขาทิ้งธุรกิจของเขาและมาหาบาบา องค์ของความสุขของเขาขึ้นสูงอย่างมาก เขาเริ่มที่จะมีนิมิตที่แสดงว่าเขาจะได้รับอาณาจักร อย่างไรก็ตามเขาไม่รู้ว่าเขาจะได้รับอาณาจักรนั้นได้อย่างไรหรือจะเกิดอะไรขึ้น เขาเพียงแค่รู้ว่าเขาจะได้รับสิ่งนั้น เขาละทิ้งทุกสิ่งในความสุข จากนั้นเขาก็ค่อยๆได้รับความรู้ทีละน้อย ลูกๆมาที่นี้ที่โรงเรียนนี้มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก นี่คือการซาโยคะ ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ลูกๆรู้ว่าเราศึกษากับท่าน ท่านคือผู้เดียวที่เราได้จดจำมา: บาบามาและบริหารจัดการความสุขของเราและให้ความสุขแก่เรา ลูกสาวพูดว่า: เราต้องการที่จะมีลูกที่เหมือนกฤษณะ อย่างไรก็ตามมันเป็นเพียงในสวรรค์เท่านั้นที่ลูกจะสามารถมีลูกเช่นนั้นได้ กฤษณะเป็นของสวรรค์ ลูกแกว่งไกวเขา (รูปบูชาของเขา) ในชิงช้าแต่ในสวรรค์เท่านั้นที่ลูกจะสามารถมีลูกเหมือนกฤษณะได้จริงๆ เวลานั้นลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรของสวรรค์ของลูกแล้ว ลูกจะพบเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นั่นอย่างแน่นอน ความหวังของการมีลูกที่บริสุทธิ์ของลูกจะสมปรารถนา มีเจ้าชายและเจ้าหญิงมากมายอยู่ที่นั่นเช่นกันแต่พวกเขาเป็นฆราวาส ลูกต้องการมีลูกที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ การศึกษานี้ง่ายดายมาก พ่อพูดว่า: ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ลูกเคยล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมาก ลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญด้วยความสุขอย่างมาก ลูกไปที่ยอดเขา (วัดในเทือกเขาหิมาลัย) ด้วยเช่นกัน มีความเชื่อกันว่าซึ่งการบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปราชญ์ที่นั่น เวลานั้นลูกกำลังรับฟังยอดเขา (เจ้าแห่งความอมตะ) บอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ พ่อหนึ่งทีและบอกสิ่งนั้นกับลูก ลูกมาหาพ่อแล้ว ลูกรู้ว่าผู้หนึ่งคือ "พาหนะที่โชคดี" บาบาส่งพาหนะนี้มาใช้ เรากำลังจะไปหาชีพบาบาและเราจะทำตามศรัทธาของท่านเท่านั้น หากลูกต้องการลูกสามารถถามอะไรก็ได้กับบาบา บางคนพูดว่า: บาบาส่งไม่สามารถพูดความรู้ใดๆได้ บาบาส่งพูดว่า: ลูกควรทำความเพียรพยายาม บาบาส่งทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนี้? พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายที่จะกลับมาสูงส่ง ก่อนอื่นควบคุมประสาทสัมผัสของลูก และประการที่สองสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าฟังใครก็ตามที่โกธร ฟังสิ่งนั้นด้วยหูข้างหนึ่งและให้มันผ่านไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง อย่ารับฟังสิ่งที่เลวร้ายใดๆที่ลูกไม่ชอบ เมื่อลูกเห็นว่าสามของลูกกำลังโกรธและจะทุบตีลูก ลูกควรจะทำอย่างไร? เมื่อลูกเห็นว่าสามของลูกกำลังโกรธ จงไปรดดอกไม้ให้เขา ยืมให้เขาเรื่อยๆ มีกลยุทธ์มากมายให้ใช้ มีผู้ที่มีศีลธรรมและและความโกรธ ผู้ที่ไร้เดียงสาหรือเรียกหา ดรพดีไม่ได้มีเพียงคนเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือดรพดี เวลานั้นพ่อมาเพื่อช่วยให้ลูกรอดพ้นจากการถูกปลุกเสก พ่อพูดว่า: นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนแห่งความตายนี้ พ่อมาเพื่อพาลูกไปยังดินแดนแห่งความเจียบสงบ ดวงวิญญาณไม่สามารถไปที่นั่นได้ในขณะที่พวกเขายังคงไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่แต่ละดวงวิญญาณได้รับเขาจะต้องเล่นบทบาทนั้นให้เสร็จก่อนที่จะกลับบ้าน ความลับทั้งหมดของทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถนับใบไม้ทั้งหมดบนต้นไม้ได้ ดังนั้นพ่ออธิบายประเด็นหลักเกี่ยวกับเมล็ดและต้นไม้มันมากมาย ท่านจะไม่มานั่งและดูว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นภายในแต่ละคน ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้ารู้สิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มลาย พ่อพูดว่า: ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และสอนราชาโยคะแก่ลูก เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชโยคะ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ เป็นพ่อที่ให้คำแนะนำเหล่านี้ ศรัทธาของพ่อและวิธีการนั้นพิเศษสุดโดยสิ้นเชิง "วิธีการ" หมายถึงคำแนะนำที่ทำให้เราได้รับการหลุดพ้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นแก่เรา ไม่มีใครอื่นที่ทำการนี้ ในเวลานี้ที่ลูกร้องเรียกหาท่าน ลูกไม่ได้เชิญท่านให้เข้ามาสู่ยุคทอง เวลานั้นท่านที่ลูกพูดว่าผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคนคือรามผู้เดียว ผู้คนหมั่นลูกปิดของลูกประจำ พวกเขาหมั่นลูกปิด และเมื่อมาถึงพ่อ พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่ารามและยกขึ้นมาที่ดวงตาของเขา ชื่อที่พวกเขาสวดภาวนาคือชื่อของพ่อ ทุกคนคือสิ่งสร้างที่บริสุทธิ์ของท่าน ลูกรู้จักลูกประจำนี้อย่างดีมาก นี่คือการประจำของผู้ที่ทำงานรับใช้กับพ่อ ชีพบาบาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้าง หากลูกเรียกท่านว่าเป็นผู้สร้าง คำถามก็จะเกิดขึ้นว่า: เมื่อใดที่ท่านสร้างโลก? บรรพบุรุษถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ ในยุคบรรพบุรุษพบกันผ่านประชาบิดาบรรพมา สิ่งสร้างของชีพบาบาอันคงอยู่ตลอดไป พ่อมาเพียงเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานั้นคือโลกเก่า เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่ เวลานั้นใครจะเปลี่ยนศูทรให้เป็นเทพ? เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเทพอีกครั้ง ลูกรู้ว่าบาบาเปลี่ยนลูกจากศูทรเป็นบรรพ

มินและจากบราห์มินเป็นเทพ ลูกได้กลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ดังนั้นบราห์มาจึงกลายเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์ เขาเป็นหัวหน้าของโลกมนุษย์ แต่ชีวาเป็นพ่อที่ไม่สูญเสียของดวงวิญญาณทั้งหมด เวลานี้ลูกกำลังฟังสิ่งใหม่ทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ที่มีสติปัญญาก็จะซึมซับสิ่งเหล่านั้นอย่างดีมาก จำนวนของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ที่ละน้อย ลูกๆ ได้รับการเตือนว่าตั้งแต่เดิมลูกเป็นเทพอย่างไรแล้วลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกรู้ความลับของสิ่งนั้นทั้งหมด ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าไปสู่สิ่งใดมากกว่านี้ พ่อพูดว่า: สิ่งหลักที่ต้องทำเพื่อรับมรดกทั้งหมดของลูกจากพ่อคือการแรกจดจำท่าน และประการที่สองกลับมาบริสุทธิ์ กลายเป็นผู้คงจางจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นลูก สิ่งนี้ง่ายดายมาก! เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงนั้นที่ไม่ได้คงอยู่ ความรู้่ายดายมาก เวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย แล้วเทพจะปกครองโลกใหม่ยุคทอง ในโลกนี้ภาพลักษณ์ของเทพและพระราชวังของพวกเขาลาเก่าแก่ที่สุด ลูกพูดว่าลูกเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่เก่าแก่ที่สุดของโลก ร่างกายเหล่านั้นถูกทำลายแต่ยังคงมีการทำภาพลักษณ์ของพวกเขาคืนมาอยู่เรื่อยๆ ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ที่เคยปกครองได้จากไปที่ไหนหรือพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นอย่างไร เบอร์ล่า (นักอุตสาหกรรมที่สร้างวัดแก่ลักษมีและนารายณ์) สร้างวัดมากมายแต่เขาไม่รู้อะไรเลย เขายังคงได้รับเงินบริจาคอยู่เรื่อยๆ และสร้างเพิ่มมากขึ้น เขาเชื่อว่าเป็นพรของเทพ ความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปนคือการกราบไหว้บูชาชีวาผู้เดียว มหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ สิ่งอื่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยความรู้มีการหลุดพ้นเป็นเวลาครั้งจางจกร เมื่อไม่จำเป็นต้องมีความเลื่อมใสศรัทธา มีการกล่าวว่า: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย เวลานี้มีการวางเฉยในความเลื่อมใสศรัทธาและโลกเก่า โลกเก่าจะถูกทำลายในเวลานี้ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงถูกดึงดูดเข้าไปหาโลกเก่า? เวลานี้การละเล่นกำลังจบสิ้นลงและเราจะกลับบ้าน มีความสุขนี้ บางคนคิดว่าเป็นสิ่งดีที่จะได้รับการหลุดพ้นตลอดไปเพราะว่าพวกเขาไม่ต้องกลับมาอีกครั้ง พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณคือฟองที่ลอมรวมอยู่ในมหาสมุทร ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องโกหก นักแสดงจะแสดงอย่างแนนอน ถ้าเขาเพียงแค่นั่งอยู่ที่บ้าน เขาก็ไม่สามารถเป็นนักแสดงได้ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นตลอดไป ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ลูกได้รับความรู้มากมายมากที่นี่ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์คนอื่น บทบาทของลูกคือการรับความรู้จากพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละคร ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแนนอน ไม่ใช่ว่าถ้ามันอยู่ในละครลูกจะได้รับบางสิ่ง ถ้าเป็นเช่นนั้นลูกก็เพียงแค่นั่งเฉยๆอย่างเกียจคร้าน! อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถหยุดทำการกระทำ ไม่สามารถมีการสละทิ้งกรรมได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาประสาทสัมผัสของลูกให้เยือกเย็นและสงบด้วยพลังของพลังโยคะ ทำให้ประสาทสัมผัสอยู่ภายใต้การควบคุม อย่าได้พูดหรือฟังสิ่งที่เลวร้าย ฟังสิ่งใดก็ตามที่ลูกไม่ชอบด้วยหูข้างหนึ่งและให้ผ่านออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อ จงกลายเป็นผู้คงจางจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง กลับมาบริสุทธิ์และรับใช้ผู้อื่นเพื่อทำให้พวกเขาเป็นเหมือนลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและเติมผู้ที่อ่อนแอด้วยพลังผ่านงานรับใช้ที่มีพลังของลูก คุณสมบัติพิเศษที่แท้จริงของผู้รับใช้ที่แท้จริงคือการเป็นเครื่องมือในการเติมพลังให้กับผู้ที่อ่อนแอ ทุกคนทำงานรับใช้ แต่เหตุผลของความแตกต่างที่เห็นในความสำเร็จของพวกเขาคือการขาดพลังในสิ่งอำนวยความสะดวกของงานรับใช้ ตัวอย่างเช่นเมื่อดาบไม่คมดาบนั้นจะไม่ทำงาน ในทำนองเดียวกันถ้าสิ่งอำนวยความสะดวกในงานรับใช้ไม่มีพลังในการจดจำระลึกถึงในสิ่งนั้นก็จะไม่ประสบความสำเร็จ เหตุนี้เองลูกจึงต้องกลายเป็นผู้รับใช้ที่มีพลัง เติมคนอ่อนแอด้วยพลังและทำให้ดวงวิญญาณที่มีคุณภาพปรากฏออกมา และแล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์: พิจารณาทุกสถานการณ์ว่าเป็นวิธีของสภาพที่โยยบินและโยยบินต่อไปเรื่อยๆ อย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นั่งในสันโดษและพูดกับตนเอง ผีผ่น”นั่นคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสียและฟังพ่อ”
- คำถาม:** คำพูดใดที่ออกมาจากปากของลูกๆ ที่ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับการจذจระลึกลึถึง?
- คำตอบ:** พวกเขาพูดว่า: ถึงอย่างไรฉันก็เป็นลูกของชีพบาบา ฉันก็อยู่ในการจذจระลึกลึถึงอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: ทั้งหมดนั้นเป็นการพูดเท็จและความประมาท ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะมีการจذจระลึกลึถึง ตั้งแต่เช้าตรู่และนั่งในการจذจระลึกลึถึงในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มีการสนทนาทางจิตวิญญาณกับตนเอง เป็นดวงวิญญาณที่พูด เวลานั้นลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงลูกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะรักษาซาร์ทของการจذจระลึกลึถึง พวกเขาจะไม่เพียงแค่ออกเล่าเรื่องราวของความรู้อย่างเดียว
- เพลง:** มองใบหน้าในกระจกหัวใจของท่าน!...

โอม ซานติ พ่อได้บอกลูกๆ ทางจิตแล้วว่าแต่ละดวงวิญญาณนั้นเรียกว่าผู้มีชีวิต เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ดวงวิญญาณ เพลงนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการอธิบายแต่เพียงสาระเท่านั้นแก่ลูก ในขณะที่ลูกนั่งที่นี้ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกของร่างกาย นั่นดวงวิญญาณนี้ เป็นจุดที่เล็กมาก ฉันเล่นบทบาทของฉันด้วยร่างนี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้ของดวงวิญญาณนี้ พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณที่แสนเล็ก เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาททั้งหมดผ่านร่างกาย แล้วสำนึกที่เป็นร่างจะถูกขจัดออกไป นี่คือการเพียรพยายามที่ต้องทำ เราดวงวิญญาณคือนักแสดงของละครทั้งหมด นักแสดงสูงสุดนั้นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มันอยู่ในสติปัญญาว่าท่านก็เป็นจุดที่แสนเล็กเช่นกันแต่คำสรรเสริญของท่านนั้นยิ่งใหญ่มาก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุขและท่านยังเป็นจุดที่แสนเล็ก เราดวงวิญญาณเป็นจุดที่แสนเล็กเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ นอกจากด้วยนิมิตที่สูงส่ง ลูกได้ยินประเด็นใหม่ๆ เหล่านี้ในเวลานี้ โลกรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? อย่างไรก็ตามในบรรดาลูกๆ เช่นกันเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องและเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กมาก พ่อของเราเป็นนักแสดงหลักในละครนี้ นักแสดงสูงสุดในบรรดาทั้งหมดคือพ่อ จากนั้นก็มีคนอื่นๆ ทั้งหมดที่มา ลูกรู้ว่าแม้ว่าพ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านก็ไม่สามารถพูดความรู้โดยไม่มีร่างกายได้ เป็นเพียงเมื่อท่านมีร่างกายเท่านั้นที่ท่านสามารถพูดได้ เมื่อดวงวิญญาณปราศจากร่างดวงวิญญาณก็แยกออกจากอวัยวะของเขา ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจดจำผู้มีร่างกายเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่รู้จักรูปร่าง ดินแดน หรือเวลาของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเพียงแค่ว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม พ่ออธิบายว่า: ตามละครลูกที่เป็นผู้ที่สะอาดประจักษ์อันดับหนึ่งต้องกลับมาสะอาดประจักษ์อีกครั้ง เพื่อที่จะเปลี่ยนกลับจากตาโมประจักษ์เป็นสะโตประจักษ์ลูกต้องทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง: นั่นคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณกำลังพูดผ่านร่างกายนี้ ดวงวิญญาณมีความรู้ ความรู้ที่ว่ามีบทบาทที่ไม่สูญเสียบันทึกลงไปในแต่ละดวงวิญญาณไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น เหล่านี้เป็นประเด็นที่ใหม่มาก นั่งในสันโดษและพูดกับตนเองเช่นนี้ “นั่นคือดวงวิญญาณ ฉันรับฟังพ่อ ฉันดวงวิญญาณนี้ซึมซับความรู้นี้ ดวงวิญญาณนี้เต็มไปด้วยบทบาทนี้ นั่นคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสีย” ลูกต้องบดสิ่งนี้ภายในตัวลูกเอง เราต้องเปลี่ยนจากตาโมประจักษ์เป็นสะโตประจักษ์มนุษย์ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่มีแม้กระทั่งความรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาเก็บหนังสือเล่มใหญ่มากไว้กับเขา พวกเขามีความหยิ่งยโสอย่างมาก นี่คือการที่ตาโมประจักษ์ ไม่มีดวงวิญญาณที่สูงสุดเหนือสิ่งใดที่นี่ เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงจากตาโมประจักษ์เป็นสะโตประจักษ์ บดประเด็นนี้อยู่ภายในตนเอง ลูกหลายคนสามารถถ่ายทอดความรู้ได้แต่ก็ยังไม่มีมีการจذจระลึกลึถึงนั้น ควรจะมีการสำรวจตรวจสอบภายในตนเอง ลูกต้องเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ด้วยการมีการจذจระลึกลึถึงพ่อ เราจะไม่เพียงแค่ง่ายเป็นบันทึก มีตัวอย่างของบันทึกที่บอกให้ผู้เป็นแม่บางคนพูดว่า”ราม ราม” เพื่อที่เธอสามารถข้ามแม่น้ำได้ แต่อย่าได้พูดเท็จเช่นนั้น มีหลายคนที่เป็นเช่นนั้นบางคนอธิบายได้ดีมาก แต่พวกเขาไม่มีโยคะเลย พวกเขาอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างตลอดทั้งวัน มิฉะนั้นพวกเขาก็จะส่งซาร์ทของเขาให้แก่บาบาโดยบอกว่าพวกเขาตื่นก็โง่งและพวกเขามีการจذจระลึกลึถึงมากเท่าไร บางคนไม่ส่งข่าวใดๆเลย พวกเขาเพียงแค่ว่าพูดความรู้มากมายโดยไม่จำเป็นและไม่โยคะเลย แม้ว่าพวกเขาจะให้ความรู้แก่บุคคลสำคัญ พวกเขาเองก็อ่อนแอในโยคะ ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ: บาบา ท่านคือผู้ที่รักที่สุด นี่คือการที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่พิเศษสุดมาก ไม่มีใครเข้าใจความลับของละครนี้ พวกเขาไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร เวลานั้นมนุษย์

นั่นเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ เราก็คือเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน ลูกได้มาถึงสภาพที่เลวร้ายมากในอาณาจักรของมายา ลูกสามารถให้ความรู้ให้แก่ใครก็ได้ บอกพวกเขาว่า: ท่านคือดวงวิญญาณที่เวลานี้กลายเป็นตาโมประธาน ท่านต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ก่อนอื่นใดพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งที่ยากกว่าสำหรับผู้ที่ยากจน ผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็มีความซับซ้อนมากมาย พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา เขาไม่ได้เป็นคนจนมากหรือรวยมาก เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อมาในเวลานี้ทุกวงจร และแนะนำแก่เราว่าจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างไร บาบามาไม่ได้มาเพื่อแนะนำลูกเกี่ยวกับความซับซ้อนของธุรกิจของลูก ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นบาบาจึงได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ บราห์มานี้ก็ไม่ว่าอะไรเลย หากลูกเป็นนักแสดงและไม่รู้ตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของละคร และจะเรียกลูกว่าอะไร? เราดวงวิญญาณเป็นนักแสดงในวงจรโลกนี้ แต่ไม่มีใครรู้อะไรนี้ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน พวกเขาจะไม่พูดสิ่งนั้นจากประสบการณ์ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณรู้อย่างแท้จริงว่าลูกคือผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก มีลูกมากมายที่ไม่มีโยคะเลยและแล้วเนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่างทำให้พวกเขาทำผิดมากมาย สิ่งหลักคือการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกควรจะมีสมาธิเกี่ยวกับการกลับมาสะโตประธาน ลูกที่มีสมาธิที่จะกลับมาสะโตประธานไม่เคยให้ก้อนหินออกมาจากปากของเขา หากพวกเขาทำผิด พวกเขาจะรายงานสิ่งนั้นกับพ่อในทันที: บาบา ฉันทำผิดผิดนี้ ได้โปรดยกโทษให้ฉัน! พวกเขาจะไม่ซ่อนเร้นสิ่งนั้น การซ่อนเร้นทำให้สิ่งนั้นเพิ่มมากขึ้น บอกข่าวของลูกกับบาบาอยู่เรื่อยๆ บาบาจะตอบว่า โยคะของลูกไม่ถูกต้อง สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ มากเท่าที่เป็นไปได้ เพียงแค่ใส่ใจเกี่ยวกับการกลับมาสะโตประธาน ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ลูกคือราชาฤๅษี หรือโยคีไม่สามารถสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ ในเวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธามีความตาโมประธาน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อให้ความรู้ เวลานั้นพ่อมาแล้ว ความเลื่อมใสศรัทธาต้องจบสิ้นลงแล้วโลกนี้ต้องจบสิ้นลงเช่นกัน ยุคทองได้รับการก่อตั้งด้วยความรู้และโยคะนี้ ความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากกันอย่างสมบูรณ์ ผู้คนพูดว่าความสุขและความทุกข์ทั้งสองคงอยู่ที่นี้ ลูกๆ มีความรับผิดชอบอย่างยิ่ง สร้างวิธีการต่อไปที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าโลกที่บริสุทธิ์คือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิรันดร์ของความไม่สงบ ดินแดนแห่งความทุกข์ สิ่งแรกและสิ่งหลักคือโยคะ หากลูกไม่มีโยคะลูกก็เพียงแค่พูดความรู้มากมายโดยไม่จำเป็นเหมือนบัณฑิต ทุกวันนี้มีพลังลึกลับมากมาย ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความรู้ ผู้คนติดกับในความโกหกอย่างมาก พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่นี่ที่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้า เขาพูดว่า: ฉันก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน เมื่อฉันกลับมาบริสุทธิ์ ฉันก็จะกลายเป็นเทวดา ลูกก็จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่บริสุทธิ์เช่นกัน สิ่งหลักก็คือเราจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร การจดจำระลึกถึงนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสิ่งนี้ ลูกที่ไม่ใส่ใจเกี่ยวกับการจดจำระลึกถึงก็พูดว่า: ถึงอย่างไรเรานั้นก็เป็นลูกของชีพบบา เราอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่าทั้งหมดนั้นคือการพูดเท็จ! เป็นความประมาท! ต้องทำความเพียรพยายามสำหรับการจดจำระลึกถึงนี้ ตั้งแต่เข้าสู่ประตูและนั่งในการจดจำระลึกถึงด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มีการสนทนาจากใจถึงใจ เป็นดวงวิญญาณที่พูด เวลานั้นลูกจะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จะมีการร้องเพลงยกย่องผู้ที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น นั่นคือการยกย่องของร่างกาย ในขณะที่คำยกย่องนี้เป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ไม่มีตัวตน ลูกเข้าใจในสิ่งนี้ ความรู้เกี่ยวกับบันไดและเราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรในขณะที่เราลงมาจะไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น เวลานั้นโหของบาปเต็มแล้ว จะสามารถทำความสะอาดได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกจึงเรียกพ่อ ลูกเป็นของซุ่มนุมนพันดาว่า ลูกคือผู้ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและการเมือง บาบาอธิบายสิ่งต่างๆของทุกศาสนา ไม่มีใครสามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นให้แก่ลูกได้เช่นนั้น ผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดทำอะไร? สาวกของพวกเขาต้องลงมาจากพวกเขา พวกเขาไม่สามารถให้การหลุดพ้นตลอดไปแก่ใครได้ เมื่อพ่อมาในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ทุกคนจะถูกทำให้บริสุทธิ์และพากลับบ้าน เหตุนี้เองจึงไม่มีคำยกย่องใครนอกจากท่าน ไม่มีคำยกย่องของบราห์มาหรือของลูก ลูกจะทำอะไรได้ถ้าบาบาไม่ได้มา? เวลานั้นพ่อได้นำลูกไปสู่สภาพของการขึ้นของลูก ได้มีการร้องเพลง: เมื่อสภาพของลูกขึ้นไปทุกคนจะได้รับประโยชน์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่ร้องเพลงสรรเสริญอย่างมากมาย เวลานั้นพ่อได้อธิบายแล้วว่า ดวงวิญญาณเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์ของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย พวกเขาไม่มีวันตาย ดวงวิญญาณออกจากร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทอื่น ไม่ใช่ว่าปีศาจแห่งความตายมาและพาเขาไป เมื่อใครบางคนออกจากร่างของเขา ลูกก็ไม่ควรรู้สึกไม่มีความสุข ดวงวิญญาณนั้นเพียงแค่ละทิ้งร่างหนึ่งแล้วก็จากไปเพื่อเล่นอีกบทบาทหนึ่ง จะมีการร้องให้เกี่ยวกับอะไรหรือ? เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าเราดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นคือพี่น้องกันอย่างไร มีการร้องเพลง: ดวงวิญญาณอยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน พ่อมาพบกับลูกที่ไหน? พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนี้ เวลานั้นได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ลูกได้ยินสิ่งต่างๆเหล่านั้นมาเป็นเวลาที่ยาวนานเช่นนั้น! ผู้ที่ไม่ได้มีหนังสือใดๆ ฯลฯ ท่านเพียงแค่อ้างอิงถึงสิ่งเหล่านั้นเพื่อที่จะอธิบายให้กับลูก พ่อคือสัจจะ และดังนั้น

ท่านจึงสร้างสิ่งสร้างที่แท้จริง ท่านบอกความจริงแก่ลูก มีชัยชนะด้วยสัจจะและการฟ่ายแพ้ด้วยความเท็จ พ่อที่แท้จริงก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ลูกนั้นฟ่ายแพ้ราวันมาหลายต่อหลายครั้ง ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกรู้ว่าเวลานี้อาณาจักรของลูกกำลังถูกก่อตั้งขึ้น และแล้วทั้งหมดนี้ก็จะไม่คงอยู่ ทั้งหมดนี้มาในภายหลัง เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะเก็บวงจรโลกนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกที่ทำความเพียรพยายามจะไม่มีความสุขเพียงแค่อ้างอิงที่พวกเขาพูดความรู้ได้ดีมาก พร้อมกับสิ่งนั้นพวกเขาจะมีโยคะและสร้างสมกิริยามารยาทที่ดีด้วย ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานมาก ลูกต้องไม่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ อธิบายแก่ผู้อื่นด้วยความรักเป็นอย่างมาก มีความปั่นป่วนอย่างมากเนื่องจากความบริสุทธิ์ สิ่งนี้เกิดขึ้นตามละคร เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับบางสิ่งถ้าสิ่งนั้นอยู่ในละคร ไม่เลย, ลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างเต็มที่ เหล่าเทพมี ลูกต้องไม่กลายเป็นน้ำเกลือ ตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้ประพฤตินิดไม่ดีและทำให้เกียรติของพ่อเสียหาย ใครก็ตามที่ประณามศัตรูไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่แท้จริงและเป็นครูที่แท้จริง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้ตระหนักรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ท่านให้ความรู้ใหม่มาก่อนหน้านี้และจากไปอย่างแน่นอน และด้วยเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการจดจำ ดวงวิญญาณของผู้นี้ไม่เคยมีความรู้มาก่อน ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือละครคืออะไร มนุษย์ต้องได้รับความรู้นี้ ผู้คนสร้างไฟบุษยัญของรูตรา และพวกเขากลับไ้รับวิชาดวงวิญญาณ กราบไ้รับวิชาดวงวิญญาณดีกว่ากราบไ้รับวิชาร่างกายของผู้ที่สูงส่งหรือไม่? ร่างกายถูกสร้างขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า เหตุนี้เองเพียงการกราบไ้รับวิชาชีพบาบาเท่านั้นที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เวลานี้ลูกต้องฟังผู้เดียวนั้นเท่านั้น ดังนั้นจึงมีคำกล่าวว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! หยุดรับฟังเรื่องที่เป็นการประณาม ฟังพ่อผู้เดียวนั้น ความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน สิ่งหลักคือเมื่อจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกแตกสลายลูกก็สามารถกลับมาเยือกเย็นและสงบได้ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อลูกก็จะไม่มีวันพูดสิ่งที่ผิด จะไม่มีสายตาที่เลวร้ายเช่นกัน ในขณะที่ดูทุกสิ่งก็จะเหมือนราวกับว่าลูกไม่ได้เห็นสิ่งใดเลย ตาที่สามของความรู้ของเราเปิดแล้วในเวลานี้ พ่อมาและทำให้เราเป็นตรีเนตรและตริกาลดารชี เวลานี้ลูกมีความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกับการรับฟังความรู้จอยู่ภายในโยคะด้วยเช่นกัน สร้างสมกิริยามารยาทที่ดี กลับมาอ่อนหวานมาก อย่าปล่อยให้อ่อนหืนออกมาจากปากของลูก
2. นั่งในสันโดษ สำราจตรวจสอบตนเอง และพูดกับตนเอง สร้างวิถีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกละวาง มีความรัก และเป็นอิสระจากความคิดอื่นๆ และได้รับความรักจากหัวใจของทุกคน ลูกๆ ที่มีคุณธรรมการละวางและมีความรัก และมีคุณสมบัติพิเศษของการเป็นอิสระจากความคิดอื่นๆ นั้นคือผู้ที่มีพรนี้เป็นที่รักของทุกคน นั่นเป็นเพราะด้วยการอยู่อย่างละวาง พวกเขาจึงได้รับความรักของทุกคนจากหัวใจโดยอัตโนมัติ ด้วยสภาพที่มีพลังของพวกเขาในการเป็นอิสระจากความคิดอื่นๆ และกรรมที่สูงส่งของพวกเขา พวกเขาจึงกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้มากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่อย่างพอใจและพวกเขายังให้ประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รับความสำเร็จในทุกงานที่ทำโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: คำเดียว "บาบา" คือกุญแจสู่สมบัติที่มีค่าทั้งหมด ดูแลกุญแจนี้อย่างระมัดระวัง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้ตนเองมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครอง ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไรและยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไรลูกก็จะยิ่งสามารถประกาศสิทธิในดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครองของลูกได้มากเท่านั้น

คำถาม: ลูกควรรักษาสำนักกูอะไรไว้เพื่อที่ว่าลูกจะล้มสำนักกูของราวัน?

คำตอบ: คงสำนักกูไว้เสมอว่าลูกไม่ใช่ทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่เป็นดวงวิญญาณ ที่ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อซึ่งเนียร์อาวุโส (ชีพบาบา) โดยผ่านพ่อผู้อาวุโสน้อยกว่า (บราห์มา) สำนักกูนี้จะขจัดสำนักที่ชั่วร้ายของราวันออกไป เมื่อลูกมีความตระหนักรู้ว่าลูกทั้งหมดเป็นเพียงลูกของพ่อผู้เดียว สำนักกูของสิ่งที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจของลูกจะจบสิ้นลง นี่เป็นวิธีที่ดีมากในการอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้

เพลง: เมื่อได้พบท่านเราได้พบทุกสิ่ง ผืนดิน ท้องฟ้าและทุกสิ่งทุกอย่างเป็นของเรา...

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆทางจิต ดูซิว่าทุกคนแต่มีดีลักษณ์ตรงกลางหน้าผากอย่างไร เป็นเพราะประการแรกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น และประการที่สองมีการแต่มีดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครองที่นั่น ถึงอย่างไรนั่นก็เป็นสัญลักษณ์ของดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณต้องการที่จะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ ลูกต้องการดีลักษณ์ของอาณาจักรของโลกของลูก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของสุริยะวงค์และจักรวาลวงค์ การศึกษาหมายถึงการให้ดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ที่นั่นพูดว่า: บาบารเราจะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลกของเราอย่างแน่นอน ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง ลูกๆพูดว่า: บาบารเราจะแสดงให้เห็นโดยการกลับมาที่มีค่า ท่านสามารถสังเกตพฤติกรรมของเราได้ว่าเรากำลังก้าวไปอย่างไร ท่านสามารถเข้าใจได้ว่าเรากำลังมีค่าควรแก่การให้ดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครองแก่ตนเองหรือไม่ ลูกต้องแสดงให้เห็นว่าลูกมีค่าเพียงไร บาบารเราจะประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของท่านอย่างแน่นอน เราจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่านซึ่งหมายความว่า เป็นผู้ช่วยของตนเอง แล้วเราจะปกครองอาณาจักรของเราในบารัต ผู้คนของบารัตพูดว่าเป็นอาณาจักรของพวกเขา อย่างไรก็ตามผู้คนที่น่าสงสารไม่รู้ว่าเวลานี้พวกเขาอยู่ในแม่น้ำแห่งยาพิษ มันไม่ใช่อาณาจักรของเราดวงวิญญาณ ในขณะที่ดวงวิญญาณกำลังห้อยหัวลง มีไม่มากพอที่จะรับประทาน เมื่อบารัตไปถึงสภาพเช่นนั้น บาบารพูดว่า: ลูกๆของพ่อไม่มีเพียงพ่อที่จะรับประทาน ดังนั้นพ่อต้องไปและสอนราชาโยคะแก่พวกเขา ดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อที่จะสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้สร้างโลกใหม่ พ่อเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าบาบาของเราเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุขอย่างแท้จริง จดจำคำยกย่องนี้ไว้อย่างมั่นคง อย่าได้ลืมสิ่งนี้ นี่เป็นคำยกย่องของพ่อ พ่อนั้นอยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ คำยกย่องของภคชนะแยกจากคำยกย่องของท่านอย่างสิ้นเชิง คำยกย่องของประธานาธิบดีแยกจากคำยกย่องของนายกรัฐมนตรีโดยสิ้นเชิง พ่อพูดว่า: พ่อได้รับบทบาทที่สูงส่งที่สุดในละครนี้ นักแสดงของละครนี้ควรเข้าใจว่าละครนี้ไม่มีขีดจำกัดอย่างไรและละครนี้จะอยู่เป็นเวลายาวนานแค่ไหน หากพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้พวกเขาก็เรียกได้ว่าไม่รู้คิด อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พ่อมาและอธิบายความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มนุษย์ได้กลายเป็นในเวลานี้และสิ่งที่พวกเขาเคยเป็น เวลานั้นลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้แล้ว มนุษย์ไม่รู้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร มีรูปภาพว่าบารัตสูงส่งอย่างไร ทรัพย์สมบัติมากมายถูกปล้นไปจากวัดโสมนาค มีความมั่งคั่งมากมายที่นั่น เวลานั้นลูกมาที่นี่เพื่อพบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆรู้ว่าลูกมาหาบาบาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครองของลูกโดยการทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกไม่เห็น้อยล้ากับการสำคัญในแม่น้ำแห่งยาพิษเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าหรือ? พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: ฉันเป็นคนบาป ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมเลยแน่นอนว่าพวกเขาจะต้องมีคุณธรรมในบางเวลาแต่พวกเขาไม่มีสิ่งเหล่านั้นอีกต่อไป เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นนายของโลก ลูกเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นไม่มีคุณธรรมหลงเหลืออยู่ในตัวลูก พ่ออธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สร้างของลูกๆ ดังนั้นพ่อมีความเมตตาต่อลูกทั้งหมด พ่อพูดว่า: พ่อมีบทบาทที่จะเล่นในละครเช่นกัน ผู้คนกลับมาตาโมประธานมาก มีการโกหก การทำบาป และการต่อสู้อย่างมากมาย ลูกทั้งหมดของบารัตได้ล้มไปว่าครั้งหนึ่งพวกเขาเป็นนายของโลกผู้มีมิ่งกุศลสองชั้น พ่อเตือนลูกว่าลูกเคยเป็นนายของโลก ลูกได้ใช้ 84

ชาติเกิด ลูกกลม 84 ชาติเกิดของลูก มั่นนำแปลกใจ! แทนที่จะเป็น 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด และพวกเขายังพูดเช่นกันว่าระยะเวลาของแต่ละวงจรมันหลายแสนปี พวกเขาอยู่ในความมึนงงอย่างสมบูรณ์ มีความไม่จริงมากมาย บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เวลาที่บารัตเป็นดินแดนแห่งความไม่จริง ใครทำให้บารัตกลายเป็นดินแดนแห่งความไม่จริง? ใครทำให้บารัตกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ? ไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีใครรู้จักราวันเลย ผู้เลื่อมใสศรัทธาเผ่าหุ่นจำลองของราวัน พูดคุยกับผู้ฝึกฝนในศาสนาเกี่ยวกับทุกสิ่งที่ผู้คนทำ ถามว่า: ราวันซึ่งเป็นปีศาจสามารถมีชีวิตอยู่ในยุคทองที่เรียกเป็นสวรรค์ดินแดนสุชาติได้อย่างไร? ผู้คนของนรกจะสามารถมีชีวิตอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? แล้วเขาจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ต้องมีข้อผิดพลาดอย่างแน่นอน ลูกสามารถอธิบายด้วยการใช้รูปภาพของอาณาจักรของราม ถามเขาว่า: ราวันสามารถอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? แม้ว่าลูกจะอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้คนน้อยมากที่ปรากฏออกมา มีลูกน้อยนิดมาก! เมื่อลูกก้าวต่อไปลูกจะเห็นว่ายังมีเพียงก้อนที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นบาบาจึงอธิบายว่ามีการแต่มดเล็กๆอันเป็นสัญลักษณ์ของดวงวิญญาณและได้มีการแต่มดเล็กๆขนาดใหญ่กว่าอันเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจในการปกครอง เวลาที่พ่อกลับมาแล้ว ท่านถามลูกๆว่า: ลูกจะสามารถให้ดิลกขนาดใหญ่แก่ตนเองได้อย่างไร? ลูกประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองได้อย่างไร? ท่านแสดงให้ลูกเห็นหนทางสำหรับสิ่งนี้ ท่านได้ให้ชื่อหนทางนี้ว่าราชาโยคะ เป็นพ่อที่สอนสิ่งนี้แก่ลูก กฎณะไม่สามารถเป็นพ่อ เขาคือเด็ก แล้วเขาก็แต่งงานกับราเดและพวกเขาก็มีลูก การพูดว่ากฎณะมีราชินีมากมายนั้นเป็นเรื่องไม่จริง อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน แล้วลูกจะฟังสิ่งเช่นนั้นอีกครั้ง เวลาที่อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกดวงวิญญาณมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร แล้วลูกก็สละร่างหนึ่งและรับร่างถัดไปของลูก สิ่งนี้ง่ายดายมาก เมื่อเด็กเกิดมาลูกสอนเขาว่า: จงพูดสิ่งนี้ เขาเรียนรู้บางสิ่งด้วยการถูกสอน บาบาสอนอะไรลูก? ท่านพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อและมารดาของลูก ลูกแม่กระทั่งร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่ร้องเพลง ลูกดวงวิญญาณได้รับความสุขอย่างมากอย่างแน่นอน ลูกๆรู้ว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก ลูกมาที่นี่เพื่อมาหาชีพบาบา “พาหนะที่โชคดี”(ปักษิราช)คือพาหนะของมนุษย์ พ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งอยู่ในพาหนะนั้น พาหนะนั้นชื่ออะไร? เวลาที่ลูกรู้ว่าชื่อของพาหนะนั้นคือบราห์มาเพราะบราห์มินลูกสร้างโดยผ่านบราห์มา ก่อนอื่นใดมีลูกของบราห์มินแล้วจึงมีเทพ ก่อนอื่นใดบราห์มินมีความจำเป็น นี่คือภาพที่ปรากฏในรูปแบบที่หลากหลาย มีเพียงลูก บราห์มินเท่านั้นที่จะกลายเป็นเทพ พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ลืม พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกไม่ใช่ทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่เป็นดวงวิญญาณและลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อที่อาวโสมากกว่า(ชีพ)บาบาผ่านพ่อที่อาวโสน้อยกว่า(บราห์มา)บาบา แล้วลูกจะลืมสำนึกของสิ่งที่มันเป็นเช่นปีศาจ นี่เป็นวิธีที่ดีมากที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ คู่สามีภรรยามากมายมาหาบาบา พวกเขาทั้งสองพูดว่า: บาบามาเมื่อพวกเขาได้กลับมามีสำนึกของการเป็นลูกๆของพ่อผู้เดียว จึงต้องลืมทุกสิ่งของราวัน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นถ้าลูกไม่ทำความเพียรพยายาม เราเป็นของบาบาและเราต้องจดจำท่านเท่านั้น บาบาสอนด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดนั้นง่ายมากที่จะเข้าใจ ความเพียรพยายามอยู่ในการจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: จงทำความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงอย่างน้อยแปดชั่วโมง อย่างน้อยมาเข้าเรียนเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมง ลูกจะได้รับการเตือนถึงสิ่งที่พ่อกำลังสอนลูก เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว พ่อเฝ้าแต่เรียกลูกว่า “ลูกๆ” และอธิบายแก่ลูก ลูกๆรับฟังท่าน พ่อพูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ประเด็นนี้ใช้กับเวลานี้ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกมาหาพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้เป็นการส่วนตัว พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้ของทั้งโลกแก่ลูก ไม่ว่าลูกจะยอมรับสิ่งนี้หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับลูก เวลาที่พ่อได้มาแล้วและกำลังให้ความรู้แก่เรา เวลาที่เรา กำลังศึกษาราชโยคะ จะไม่มีร่องรอยของคัมภีร์หรือความเลื่อมใสศรัทธา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีร่องรอยของความรู้แม้แต่หนึ่ง และในหนทางของความรู้ก็ไม่มีร่องรอยของความรู้ความเลื่อมใสศรัทธาแม้แต่หนึ่ง เป็นเพียงเมื่อมหาสมุทรแห่งความรู้มาเท่านั้นที่ท่านสามารถให้ความรู้แก่เรา ความรู้ของท่านเป็นไปเพื่อการได้มาซึ่งการหลุดพ้น ผู้ให้การหลุดพ้นคือผู้เดียวเท่านั้นและท่านเรียกว่าพระเจ้า ทุกคนเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์เดียว ดังนั้นจะสามารถมีคนอื่นที่ชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เวลาที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งที่แท้จริงจากพ่อ พ่อได้บอกลูกว่า: ลูกๆ พ่อได้จากไปหลังจากทำให้ลูกมั่งคั่ง เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้ว ลูกมีมงกุฎสองชั้น ลูกมีมงกุฎของความบริสุทธิ์ และจากนั้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลาที่พ่อกลับมาอีกครั้งเพื่อสอนลูก ดังนั้นทำตามศรัทธาของท่านและอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อต้องยืมร่างนี้มาใช้ ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของผู้เดียวท่าน พ่อเพียงแต่เป็นพาหนะของท่าน พ่อไม่ใช่ตัว ความยิ่งใหญ่เป็นของลูกทั้งหมด บาบาสอนกับลูกและฉันได้ยินในระหว่างกลาง ท่านจะพูดกับฉันคนเดียวได้อย่างไร? เมื่อท่านพูดกับลูกทั้งหมด ฉันก็ได้ยินสิ่งที่ท่านพูดด้วยเช่นกัน ผู้นี้คือนักเรียนที่ทำความเพียรพยายาม ลูกก็เป็นนักเรียนเช่นกัน ผู้นี้ศึกษาด้วยเช่นกัน เขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เขาอยู่ในความสุขมากมายมาก! มีความสุขมากมายมากด้วยการเห็นรูปภาพของลักษมีและนารายณ์เพราะว่านี่คือสิ่งที่ฉันจะเป็น ลูกมาที่นี่เพื่อเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ นี่คือนารายณ์ นั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของ

ลูก ผู้ที่สอนลูกกำลังนั่งที่นี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นทำไมถึงไม่มีความสุขมากนัก? ควรจะมีความสุขอย่างยิ่งภายในตัวลูก เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากบาบาทุกๆวงจร เรามาที่นี้เพื่อมาหาสมุทราแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของน้ำาละ พ่อกำลังอธิบายให้กับลูกเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นสิ่งนี้ (เทพ) ลูกๆควรมีความสุขมากมายเพราะเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน ไม่ว่าลูกจะศึกษามากเท่าไรในเวลานี้ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเอง อย่าได้ท้อแท้ ลอตเตอรี่นี้ใหญ่มาก แม้หลังจากที่เข้าใจสิ่งนี้ก็ยังมีบางคนที่ประหลาดใจ พวกเขาวิ่งหนีไปและหยุดศึกษาเล่าเรียน มายานี้มีพลังมาก! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ตนเองมีดีลักษณ์ของอำนาจในการปกครองตนเอง จงทำให้ตนเองมีค่า กลายเป็นลูกที่มีค่าและให้ข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้น กิจกรรมและพฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์มาก กลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ

2. เราเป็นนักเรียนและพระเจ้ากำลังสอนเรา ศึกษาด้วยความสุขนี้ อย่าได้มีความท้อแท้กับความเพียรพยายามของลูก

พร: ขอให้ลูกสอบผ่านข้อสอบในหนึ่งวินาทีด้วยพลังในการควบคุมของลูกและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เข้ามาในร่างกายชั่วคราวหนึ่งและละวางจากร่างกายในช่วงขณะต่อมาและมั่นคงอยู่ในสภาพที่อะแควะมากเท่าที่มีความโกลาหล จงให้สภาพของลูกสงบมาก และสำหรับสิ่งนี้ลูกต้องใช้พลังในการเก็บแต่สิ่งที่ไม่ให้ประโยชน์ ในหนึ่งวินาทีไปจากการขยายตัวมาสู่สาระ และในหนึ่งวินาทีจากสาระไปสู่การขยายตัว - เพียงผู้ที่มีพลังในการควบคุมเช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถควบคุมโลกได้ เป็นการฝึกฝนนี้ที่จะทำให้ลูกสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในข้อสอบสุดท้ายของหนึ่งวินาที

คติพจน์: มีประสบการณ์และให้ประสบการณ์ของสภาพที่ปลดเกษียณแก่ผู้อื่นและเกมในวัยเด็กจะจบสิ้นลง

*** โอม ชานติ ***

การต่อรองที่ไม่แพงและงบประมาณของการประหยัลดค้อม

พ่อผู้เป็นพ่อค้าเพชรพลอยกำลังยิ้มเมื่อเห็นลูกซึ่งเป็นนักธุรกิจของท่านที่ทำการต่อรองที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การต่อรองนี้ใหญ่มากเมื่อเทียบกับโลก ผู้ที่ทำการต่อรองนี้มีความธรรมดาและไร้เดียงสา ดวงวิญญาณใดที่กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่ได้ทำการต่อรองกับพระเจ้า? พ่อเห็นสิ่งนี้และยิ้ม ลูกทำการต่อรองที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ในชาติเกิดเดียว แล้วลูกก็จะมีความสำเร็จรุ่งเรืองอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกให้อะไรและลูกได้รับอะไร? ลูกได้รับรายได้หลายล้านนับไม่ถ้วน และทำการต่อรองหลายล้านอย่างง่ายดาย อันที่จริงใช้เวลาเพียงแค่วันหนึ่งในการทำการต่อรองนี้ การต่อรองที่ลูกทำนี้ ลูก(ไม่แพง)แค่ไหน? ลูกทำการต่อรองในหนึ่งวันทีเดียวด้วยคำพูดเดียว: ลูกยอมรับด้วยหัวใจของลูก: บาบาชองฉัน! ด้วยคำเดียวนี้ลูกได้ทำการต่อรองสมบัติที่ยิ่งใหญ่นับไม่ถ้วน นี่เป็นการต่อรองที่ลูกใช้ไหม? มันไม่ยากหรือแพงเลย และลูกไม่ต้องใช้เวลา เมื่อลูกทำการต่อรองราคาที่มีขีดจำกัด ลูกจะต้องใช้เวลาอย่างมาก ลูกต้องเพียรพยายามด้วยเช่นกัน และสิ่งนี้ก็แพงขึ้นทุกวัน สิ่งนี้จะอยู่ได้นานแค่ไหน? ลูกไม่สามารถรับประกันได้แม้กระทั่งหนึ่งชาติเกิด ดังนั้นลูกได้ทำการต่อรองที่สูงส่งหรือลูกกำลังคิดจะทำการต่อรองเช่นนั้น? ลูกได้ทำการต่อรองทางธุรกิจที่มั่นคงแล้วใช้ไหม? บัฟฟาตามองลูกๆของท่านที่เป็นนักธุรกิจและดูว่าใครเป็นที่รู้จักกันดีในรายชื่อของนักธุรกิจ ผู้คนในโลกได้ทำรายชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียงซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีใช้ไหม? พวกเขาจะทำสมุดรายนามพิเศษขึ้นมา ชื่อของใครจะได้รับการกล่าวถึงในสมุดรายนามของพ่อ? ผู้ที่สายตาของโลกไม่ได้ดึงดูดคือผู้ที่ทำการต่อรองกับพ่อและพวกเขาก็กลายเป็นดวงดาวในดวงตาของพระเจ้า เป็นแสงแห่งดวงตาของพระเจ้า เขาทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่มีความหวังกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ลูกมีความซาบซึ้งของการเป็นบุคคลสำคัญ(วีไอพี)ที่พิเศษเช่นนั้นในทำเนียบรายชื่อของพระเจ้าหรือไม่? เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่าพระเจ้าเป็นของผู้ที่ไร้เดียงสา ท่านเป็นผู้ฉลาดที่สุด แต่ท่านก็รักผู้ที่ไร้เดียงสา พ่อไม่ชอบผู้ที่สนใจแต่สิ่งภายนอกที่ฉลาดของโลก อาณาจักรของพวกเขาอยู่ในยุคเหล็กที่พวกเขาเป็นมหาเศรษฐีในช่วงเวลาหนึ่งแล้วไม่มีอะไรเลยในช่วงเวลาถัดมา อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดได้กลับมาเป็นมหาเศรษฐีตลอดเวลา มันไม่ใช่ในอาณาจักรของความกลัว แต่เป็นความไม่ฉลาดกลัว

ในโลกทุกวันนี้มีความมั่งคั่งและความหวาดกลัวด้วยเช่นกัน ยิ่งพวกเขามีความมั่งคั่งมากเท่าไรพวกเขาก็จะยิ่งรับประทานในความกลัว และนอนหลับด้วยความกลัวมากเท่านั้น ในขณะที่ลูกนั้นเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ลูกปราศจากความกลัว มีคำกล่าวความกลัวเป็นวิญญาณปีศาจร้าย ลูกได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณปีศาจร้ายนั้น ลูกมีอิสระแล้วใช้ไหม? ลูกมีความกลัวอะไรหรือไม่? ที่ใดที่มีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ที่นั่นจะมีความกลัวอย่างแน่นอน “بابาชองฉัน!” เป็นชื่อبابาเท่านั้นที่ทำให้ลูกไม่มีความกลัว หากมีสิ่งใดแม้แต่กวางทองนอกเหนือจากท่านซึ่งเป็น"ของฉัน"แล้วก็จะมีความกลัว ดังนั้นตรวจสอบดูว่าไม่มีสันสการ์ “ของฉัน ของฉัน” หลงเหลืออยู่ในชีวิตบราห์มินของลูกแม้กระทั่งในรูปที่ละเอียดอ่อน ลูกกำลังเฉลิมฉลองการครบรอบ 25 ปี (Silver Jubilee) และการครบรอบ 50 ปี (Golden Jubilee) เงินกับทองจะจริงเมื่อลูกหลอมละลายในไฟและขจัดสิ่งใดก็ตามที่ปะปนอยู่ในเงินและทองนั้น นี่เป็นการเฉลิมฉลอง silver jubilee ที่แท้จริง และ golden jubilee ที่แท้จริงใช้ไหม? ดังนั้นเพื่อที่จะเฉลิมฉลองการครบรอบ ลูกจะต้องกลายเป็นเงินแท้และทองแท้ ไม่ใช่ว่าผู้ที่เฉลิมฉลอง silver jubilee จะเป็นเพียงแคเงิน ในแง่ของจำนวนปีลูกพูดว่าเป็น silver jubilee อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดคือผู้ที่เงินทองและมั่งคั่งในยุคนั้น ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่าลูกได้กลับมาเป็นทองคำแท้ขนาดไหน ลูกได้ทำการต่อรอง แต่ไม่ใช่ว่าลูกได้รับบางสิ่งแล้วก็ใช้จนหมด ลูกได้สะสมเป็นอย่างมากที่ลูกสามารถอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชั่วโมงที่ราชวงศ์ของลูกยังคงเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกันหรือไม่? ไม่ใช่เพียงแค่ 21 ชาติเกิดเท่านั้น แต่แม้กระทั่งในยุคทองแดงใช้ไหม? เพราะลูกจะเป็นดวงวิญญาณที่มีความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่ขาดสิ่งใด ลูกจะมีความมั่งคั่งมากมายแม้กระทั่งในยุคทองแดงที่ลูกจะสามารถให้ทานและทำบุญได้เป็นอย่างดี ดูสิแม้กระทั่งในตอนปลายของยุคเหล็กและแม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกก็ยังไม่ได้เป็นขอทานใช้ไหม? ลูกได้กลายเป็นผู้ที่อย่างน้อยก็รับประทานดัล(ซูปถั่ว)และโรตี ลูกไม่มีเงินที่ผิดกฎหมาย แต่อย่างน้อยลูกก็ยังมิซูปถั่วและโรตี รายได้ของเวลานี้จะทำให้แน่ใจว่าลูกไม่ต้องเป็นขอทานตลอดทั้งวงจร ลูกได้สะสมมากที่แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายลูกก็ยังรับประทานซูปถั่วและโรตี ลูกได้เก็บรักษาบัญชีว่าลูกสะสมได้มากแค่ไหนหรือไม่? ลูกรู้วิธีทำงบประมาณของลูกหรือไม่? ลูกฉลาดเมื่อพูดถึงการสะสมใช้ไหม? ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะทำอะไรกับ 21 ชาติเกิด? ลูกจะเป็นผู้ที่ทำ

รายได้หรือเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรและเป็นผู้ที่ปกครองอาณาจักรหรือไม่? ผู้ที่เป็นของราชวงศ์ไม่จำเป็นต้องหารายได้
อะไรเลย ปวงประชาต้องหารายได้ มันตามลำดับกันไปในเรื่องนี้เช่นกัน มีปวงประชาที่มั่งคั่งและปวงประชาที่ธรรมดา ไม่มี
คนยากจนที่นั่น อย่างไรก็ตามราชวงศ์จะได้รับอาณาจักรอันเป็นรางวัลของความเพียรพยายามของพวกเขา พวกเขากลายเป็น
ผู้ที่มีสิทธิ์ในราชวงศ์ชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไม่มีสิทธิ์ในราชบัลลังก์ในทุกชาติเกิด แต่พวกเขาจะได้รับสิทธิ์ใน
ราชวงศ์ชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นลูกจะกลายเป็นอะไร? เวลานี้ทางประมาณของลูกและวางแผนรูปแบบการออมขึ้นมา

โลกปัจจุบัน พวกเขาเปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้กลายเป็นสิ่งที่ดีที่สุด พวกเขาลดการสูญเสียทั้งหมด ดังนั้นลูกทั้งหมดก็
ควรจะเก็บบัญชีออมทรัพย์ไว้ในสำนักของลูก สร้างงบประมาณว่าลูกจะต้องใช้พลังความคิด พลังคำพูด พลังการกระทำ
และพลังเวลาของลูกอย่างไรและที่ไหน อย่าให้พลังทั้งหมดเหล่านี้สูญเปล่าไป หากความคิดของลูกธรรมดาหรือไร้สาระ
แล้วทั้งความธรรมดาและความไร้สาระจะไม่ช่วยประหยัดอดออมอะไรเลย แต่จะทำให้ลูกสูญเสียบางสิ่ง ให้รักษาสารท
ของลูกตลอดทั้งวัน ฉันใช้พลังเหล่านี้และเพิ่มพลังเหล่านี้มากแค่ไหน? ยิ่งลูกใช้พลังเหล่านี้สำหรับงานมากแค่ไหน พลัง
นั้นก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ลูกทั้งหมดรู้ว่าความคิดคือพลัง แต่ลูกก็ตามลำดับกันไปในการนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ บางคนไม่
ได้ใช้สิ่งนั้นเพื่องานและพวกเขาใช้สูญเสียสิ่งนั้นไปกับการกระทำบาป อย่างไรก็ตามในตารางเวลาปกติ ลูกไม่ได้หารายได้
หรือสูญเสียรายได้เพราะลูกไม่ได้สะสมอะไร การมีตารางเวลาของงานรับใช้ตามปกติหรือการมีตารางเวลาของชีวิต
ครอบครัวตามปกติจะไม่ถูกเรียกว่าการสะสมในบัญชีออมทรัพย์ อย่าเพียงแต่ตรวจสอบว่าลูกนั้นรับใช้และศึกษาเล่าเรียน
ตามความสามารถของลูกหรือไม่ ว่าลูกนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ ที่ลูกนั้นไม่ได้กระทำความผิดใด ๆ ลูกไม่ได้
ทำให้ใครมีความทุกข์ แต่ลูกได้ให้ความสุขแก่พวกเขาหรือไม่? ลูกทำงานรับใช้ที่มีพลังมากเท่าที่ลูกควรจะทำหรือไม่? ยก
ตัวอย่างเช่น บัพดาจะทำให้คำแนะนำสั่งสอนเสมอว่า: การสละจิตสำนึก “ฉัน” และ “ของฉัน” เป็นงานรับใช้ที่แท้จริง ดัง
นั้นฉันรับใช้เช่นนั้นหรือไม่? ฉันไม่ได้พูดคำพูดที่ผิด แต่ฉันพูดคำที่ให้ความหวังแก่ดวงวิญญาณที่สิ้นหวังหรือไม่? ฉัน
ทำให้ดวงวิญญาณที่ขาดความกล้ามีความกล้าหาญหรือไม่? ฉันให้ความจริงและความกระตือรือร้นของความสุขในบาง
คนหรือไม่? นี่คือการสะสมและการออม เพียงแค่ใช้เวลาสองหรือสี่ชั่วโมงอย่างธรรมดานั้นไม่ได้เป็นการออมอะไรเลย จง
สร้างงบประมาณที่ลูกจะประหยัดอดออมและสะสมพลังทั้งหมด ปีนี้ทำงานของลูกด้วยงบประมาณนี้ วางแผนว่าลูกจะใช้
ทุกพลังอย่างไร ทางประมาณทางจิตวิญญาณเช่นนั้นที่ทุกดวงวิญญาณในโลกจะได้มาซึ่งบางสิ่งและร้องเพลงสรรเสริญ
ของลูก แน่หนอนว่าลูกจะต้องให้บางสิ่งกับทุกคน ไม่ว่าลูกจะให้การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตแก่พวกเขาก็ตาม ลูก
กำลังทำงานรับใช้ที่ไม่ใช่เพียงแค่ชำระล้างดวงวิญญาณมนุษย์ให้บริสุทธิ์เท่านั้นแต่ชำระวัดฤทธาตุให้บริสุทธิ์ด้วย งบประมาณทางจิต(ของพระเจ้า)หมายความว่าดวงวิญญาณทั้งหมดวัดฤทธาตุทั้งหมดมีความสุขและความสงบ รัฐบาลนั้นทำ
งบประมาณที่พวกเขาจะให้น้ำมากเท่าใด ให้อาหารมากมายเท่าใด ให้ไฟฟ้ามากมายเท่าใด ฯลฯ ลูกกำลังสร้างบอะไร? ลูกจะ
ต้องให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตกับทุกคนสำหรับหลายชาติเกิด และปลดปล่อยพวกเขาจากความยากจน(
ยากจนขั้นแค้น) ความทุกข์และความไม่สงบของพวกเขา เป็นเวลาครึ่งวงจรพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างสะดวกสบาย ความ
ปรารถนาของพวกเขาจะได้รับการเติมเต็มอย่างแน่นอน ผู้คนเหล่านั้นต้องการการหลุดพ้นเท่านั้น พวกเขาไม่รู้สิ่งนั้น แต่
นั่นคือสิ่งที่พวกเขากำลังร้องขอใช่ไหม? ดังนั้นให้ทางประมาณทางจิต(ของพระเจ้า)สำหรับตัวเองและสำหรับโลก ลูก
เข้าใจหรือไม่ว่าลูกจะต้องทำอะไร? ลูกกำลังเฉลิมฉลองทั้ง silver jubilee และ golden jubilee ในปีนี้ใช่ไหม? ดังนั้นนี่
เป็นปีที่สำคัญ อังชะ

ถึงผู้ที่เก็บการตอรองที่สูงส่งไว้ในสำนักของพวกเขาสเสมอ ถึงผู้ที่เพิ่มบัญชีของการสะสมของพวกเขาเสมอ ถึงผู้ที่ใช้พลัง
ทั้งหมดของพวกเขาและด้วยเหตุนี้พลังเหล่านั้นจึงเพิ่มขึ้น ถึงผู้ที่รู้ถึงความสำคัญของเวลาและกลับมายิ่งใหญ่เสมอและ
ทำให้ผู้อื่นยิ่งใหญ่ ถึงลูกๆ ที่มั่งคั่งที่สูงส่งและที่รู้จักที่สูงส่งเช่นนั้น ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพ
ดาตา

บัพดาพบกับพวกกุมาร:

ชีวิตกุมารเป็นชีวิตที่โชคดีเพราะลูกได้รับการช่วยให้ปลอดภัยจากการปีนบันไดที่ผิด ลูกไม่เคยมีความคิดที่จะปีนขึ้นไปบน
บันไดที่ผิดใช่ไหม? แม้กระทั่งผู้ที่ปีนขึ้นไปก็ลงมา แม้กระทั่งผู้ที่ครองเรือนก็เรียกตนเองว่ากุมารและกุมารีใช่ไหม? ดังนั้น
พวกเขาได้ลงบันไดมาใช่ไหม? ดังนั้นจงรักษาโชคที่สูงส่งนี้ของลูกไว้ในสำนักของลูกเสมอ ชีวิตกุมารหมายถึงชีวิตที่
รอดพ้นจากบ่วงพันธะ มิฉะนั้นดูซิว่าลูกจะถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงพันธะมากมายแค่ไหน ดังนั้นลูกจึงรอดพ้นจากการถูกดึงรั้ง
จากบ่วงพันธะ ลูกเป็นอิสระในจิตใจของลูกและเป็นผู้ที่อิสระในความสัมพันธ์ของลูก ชีวิตของกุมารจึงเป็นชีวิตที่มีอิสรภาพ

ลูกไม่มีแม้กระทั่งในความคิดหรือแม้กระทั่งในความฝันของลูกที่จะหาผู้ช่วยบางคนที่ลูกควรจะมีมิตร ที่พวกเขาควรจะช่วยเหลือลูกในช่วงเวลาที่เจ็บป่วยไข้ไหม? ลูกเคยคิดเช่นนั้นไหม? ลูกเคยมีความคิดนี้ทั้งหมดหรือไม่? ชีวิตกุมารหมายถึงการเป็นคนที่โอบรับอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ผู้ที่ติดกับอยู่ในบ่วงพันธะ อย่าให้มีความคิดนี้ คงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ และเฝ้าแต่เดินหน้าต่อไปด้วยความเร็วสูง

บัพดาพบกับพวกกุมาร:

พวกกุมารได้รับลิฟต์ที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าในงานรับใช้ ลิฟต์นี้เป็นของขวัญที่สูงส่ง ลูกรู้วิธีที่จะใช้ของขวัญนี้ใช่หรือไม่? ยิ่งลูกทำให้ตัวเองมีพลังมากเท่าไร งานรับใช้ที่ลูกทำก็จะมีพลังมากเท่านั้น ถ้าลูกอ่อนแอในเรื่องใด งานรับใช้นั้นก็จะอ่อนแอเช่นกัน ดังนั้นจงกลับมามีพลังและเป็นผู้รับใช้ที่มีพลัง เฝ้าแต่เตรียมการเช่นนั้นเพื่อที่ว่าเมื่อถึงเวลาลูกสามารถช้อมแวะอยู่ในงานรับใช้ได้อย่างประสบความสำเร็จและได้รับลำดับต้นๆ ในปัจจุบันลูกต้องใช้เวลาของลูกกับการศึกษาเล่าเรียนของลูก แล้วลูกจะมีเพียงสิ่งเดียวที่ต้องทำ ดังนั้นไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน จงฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เฝ้าแต่เตรียมตัวลูกเองในการเป็นมิตรของดวงวิญญาณเครื่องมือและลูกจะกลายเป็นผู้รับใช้ที่มีค่า ยิ่งลูกก้าวไปข้างหน้ามากเท่าไร ก็จะมีคุณค่าประโยชน์ต่อลูกมากเท่านั้น

บัพดาพบครูผู้รับใช้:

1) ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่เป็นเครื่องมือเสมอ ความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือจะทำให้ลูกประสบความสำเร็จในงานรับใช้โดยอัตโนมัติ ถ้าไม่มีความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือก็จะไม่มีความสำเร็จ ลูกได้ทำสัญญาว่าลูกจะเป็นของพ่ออย่างสม่ำเสมอที่ลูกเป็นของพ่อ และที่ลูกจะเป็นของท่านเสมอใช่ไหม? ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่วางทุกอย่างก้าวในรอยเท้าของพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้ที่ทำตามพ่อ ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ทำให้ทุกอย่างก้าวสูงส่งโดยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนที่สูงส่งใช่ไหม? การประสบความสำเร็จในงานรับใช้คือเป้าหมายที่สูงส่งของผู้รับใช้ ดังนั้นลูกทั้งหมดคือผู้ที่รักษาเป้าหมายที่สูงส่งใช่ไหม? ยิ่งความสูงส่งเหล่านี้ทั้งหมดจบสิ้นลงในตัวลูกเองและในงานรับใช้มากเท่าไร ลูกและงานรับใช้ก็จะกลับมามีพลังมากเท่านั้น ดังนั้นการจบสิ้นความสูงส่งทั้งหมดและอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอคือคุณสมบัติพิเศษของผู้รับใช้ ยิ่งลูกดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือมีพลังมากเท่าไร งานรับใช้ก็จะมีความสูงส่งมากเท่านั้น การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการนำความจริงจังและความกระตือรือร้นมาใช้ในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่มีความจริงจังและกระตือรือร้นสามารถให้ความจริงจังและกระตือรือร้นแก่ผู้อื่น ดังนั้นให้ความจริงจังและความกระตือรือร้นปรากฏให้เห็นในทางปฏิบัติเสมอ อย่าเป็นเช่นนั้นที่ภายในนั้นเป็นเช่นนั้นแต่มันไม่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก ความเพียรพยายามที่แฝงตัวก็เป็นสิ่งหนึ่ง แต่ความจริงจังและความกระตือรือร้นไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ประกายของความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าลูกจะพูดอะไรหรือไม่ก็ตาม ใบหน้าและประกายของลูกควรจะต้องแสดงให้เห็นสิ่งนั้น ลูกเป็นผู้รับใช้เช่นนั้นหรือไม่?

การได้รับโอกาสทองของงานรับใช้เป็นการแสดงให้เห็นถึงโชคที่สูงส่งเช่นกัน ลูกได้รับโชคของการเป็นผู้รับใช้ แต่เวลานี้ลูกต้องสร้างโชคของลูก และดูว่าเป็นอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง ไม่เพียงแค่ว่าจะได้รับโชคประเภทหนึ่งเท่านั้นแต่เป็นการได้มาซึ่งโชคเหนือโชค ยิ่งลูกได้รับโชคมากเท่าไร ลำดับของลูกก็จะยิ่งเคลื่อนไปข้างหน้าโดยอัตโนมัติมากเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า อย่าเพียงแค่ออกมาเป็นตัวของความสำเร็จในเรื่องหนึ่ง แต่ต้องเป็นตัวของความสำเร็จในทุกเรื่อง อังชะ

ใครมีความสุขที่สุด-ลูกหรือพ่อ? ทำไมลูกไม่พูดว่าลูกมีความสุขที่สุด? ลูกได้ร้องไห้ในความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ในอุteroของแม่และเวลานี้ลูกได้พบท่านแล้ว ลูกควรมีความสุขอย่างมาก! เป็นเวลา 63 ชาติเกิดที่ลูกปรารถนาที่จะพบท่าน และเวลานี้ที่ความปรารถนาของ 63 ชาติเกิดก็ได้รับการเติมเต็มแล้วก็มีมีความสุขอย่างมาก เมื่อความปรารถนาใดๆได้รับการเติมเต็ม ลูกก็มีความสุขใช่ไหม? ความสุขนี้จะมีความสุขกับโลก เมื่อลูกมีความสุข ทั้งโลกก็มีความสุข ลูกได้รับความสุขเช่นนั้นแล้วใช่ไหม? เมื่อลูกเปลี่ยน โลกก็เปลี่ยนเช่นกัน และมันจะเปลี่ยนไปในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์หรือความไม่สงบเหลืออยู่เลย ดังนั้นจงเฝ้าแต่รำไรในความสุขอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าแต่สะสมไว้ในบัญชีของการกระทำที่สูงส่งของลูกเสมอ แจกจ่ายสมบัติแห่งความสุขให้กับทุกคน ไม่มีความสุขในโลกทุกวันนี้ ทุกคนเป็นขอทานเพื่อความสุข ดังนั้นเติมเต็มพวกเขาด้วยความสุข เฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยงานรับใช้นี้เสมอ เฝ้าแต่ให้ความจริงจัง

และความกระตือรือร้นแก้ดวงวิญญาณที่สิ้นหวัง พวกเขาสิ้นหวังด้วยการคิดว่า “ฉันไม่สามารถทำอะไรได้ มันเป็นไปได้ไม่ได้...” ดังนั้นลูกกลายเป็นผู้มีชัยชนะ ลูกทำให้พวกเขาได้รับชัยชนะและลูกเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้นของพวกเขา ให้ดีลึกของความตระหนักรู้แห่งชัยชนะติดอยู่เสมอ ลูกคือผู้มีดีลึกและมีสิทธิ์ในการปกครองตนเอง รักษาสำนึกนี้ไว้เสมอ อัจชะ

คำถาม: สิ่งบ่งบอกของผู้ที่เป็นดวงดาวที่ใกล้ชิดคืออะไร?

คำตอบ: ความทัดเทียมจะเห็นได้ในพวกเขา คุณธรรมของบัพดาและงานของท่านนั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนในดวงดาวของที่ใกล้ชิด ยิ่งมีความใกล้ชิดมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความทัดเทียมมากเท่านั้น ใบหน้าของแต่ละคนจะเป็นกระจกที่ให้นิยามของบัพดา เมื่อเห็นพวกเขา ผู้คนจะได้รับคำแนะนำของบัพดา แม้พวกเขาจะเห็นลูก พวกเขาก็จะถูกดึงดูดไปหาบัพดา สิ่งนี้เรียกว่า “ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ” ใครก็ตามที่ลูกรัก, แสตมป์(ตราประทับหรือเอกลักษณ์)ของผู้นั้นจะปรากฏให้เห็นในทุกย่างก้าวของลูก ยิ่งลูกร่าเริงเบิกบานมากแค่ไหน ลูกก็จะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดมากเท่านั้น อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอโดยการรับพรจากดวงวิญญาณมากมาย การเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่หมายถึงการรับใช้ผู้อื่น ด้วยการรับใช้ผู้อื่นลูกจะได้รับการรับใช้โดยอัตโนมัติ การเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่หมายถึงการทำให้ตัวเองเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณมากมายที่ลูกให้ทานของความสุข พลัง และความรู้ เสี่ยงต่อการบรรลุผลหรือพรที่ปรากฏออกมาจากพวกเขาจะกลายเป็นรูปของพรสำหรับลูก พรเหล่านี้เป็นวิธีที่จะนำลูกไปข้างหน้า ผู้ที่ได้รับพรมีความสุขเสมอ ดังนั้นทุกวันในเวลาอมฤต ให้ทำโปรแกรมเพื่อกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ อย่าให้มีแม้แต่วันเดียวที่ลูกไม่ได้ให้ทาน

คติพจน์: ผลในทันทีและในทางปฏิบัติของเวลาในปัจจุบัน จะช่วยให้ดวงวิญญาณมีพลังของสภาพที่โบยบิน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะยังคงบริสุทธิ์ต่อไป เวลานี้ พ่อกำลังสอนลูก จากนั้นท่านจะพาลูกกลับไปกับท่าน
- คำถาม:** ลูกต้องให้สาสน์ใดแก่ทุกคน?
- คำตอบ:** เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์ บาบาสู่ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ให้สาสน์นี้แก่ทุกคน พ่อได้ให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูกๆ เวลานี้เป็นหน้าที่ของลูกที่จะเปิดเผยพ่อ มีคำกล่าวว่า: ลูกโซว์พ่อ
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน...

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินความหมายของเพลงแล้ว: บาบาสู่ เราได้ถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำของรูตราของท่าน ได้มีการแต่งเพลงนี้ขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา องค์ประกอบของทั้งหมดในโลกนั้นคือการสวดมนต์, ทาปาเซียและการกราบไหว้บูชาเป็นของหนทาง ความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งเป็นของอาณาจักรราวัน ในขณะที่ความรู้เป็นของอาณาจักรของราม (พระเจ้า) ญาณเรียกว่าความรู้ การศึกษาเล่าเรียน ความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้เรียกว่าเป็นการศึกษา ไม่มีเป้าหมายในความเลื่อมใสศรัทธาที่จะกลายเป็นใครบางคน ความเลื่อมใสศรัทธาไม่ใช่การศึกษา ในการเรียนรู้ราชาโยจะเป็นการศึกษา ลูกศึกษาในสถานที่หนึ่งในโรงเรียน ในขณะที่ในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกล้มลุกคลุกคลานจากประตูหนึ่งไปอีกประตูหนึ่ง การศึกษาหมายถึงการศึกษา! ดังนั้นลูกควรที่จะศึกษาเป็นอย่างดี ลูกๆ รู้ว่าลูกคือนักเรียน ลูกหลายคนไม่คิดว่าตนเองเป็นนักเรียน เพราะพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียนเลย พวกเขาไม่คิดว่าพ่อเป็นพ่อและพวกเขาไม่คิดว่าชีบบาบาสู่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้น ไม่มีสิ่งใดหนึ่งอยู่ในสติปัญญาของบางคนที่นี่ มีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้นมาและต้องประกอบด้วยผู้คนทุกประเภท พ่อมาเพื่อทำให้ลูกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พ่อพูดว่า: เวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์! ลูกต้องให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคนว่า: จดจำพ่อ! ปัจจุบันนี้บาร์ตคือโรงคำประเวณี ในขณะที่ก่อนหน้านี้เป็นวัดของชีวา ไม่ได้มีมงกุฎทั้งสองในขณะนี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อะไร พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม มีลูกจำนวนเพียงเล็กน้อยที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นของผู้คนจำนวนน้อย มีผู้เลื่อมใสศรัทธาในชื่อที่แตกต่างกัน: ดรานา บัคท, นาราด และมีรา ฯลฯ ไม่ใช่ทุกคนที่จะมาศึกษาเล่าเรียนที่นี่ เพียงผู้ที่ศึกษาในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมาอีกครั้ง พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบาสู่เราได้พบกับท่านเมื่อวงจรที่แล้ว เรามาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน; เรามาเรียนเพื่อเรียนรู้การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณของลูกไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ พ่อสอนลูกแล้วก็พาลูกกลับไปกับท่าน ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากอยู่ภายในตัวลูก พ่อกำลังสอนลูก กฎจะไม่ใช่ลูกเรียกว่าเป็นพ่อ กฎจะไม่ใช่ลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าพ่อคือใครหรือท่านให้ความรู้แก่เราอย่างไร เพียงลูกๆ เท่านั้นที่พ่อให้คำแนะนำของท่าน พ่อจะไม่พบกับลูกคนใหม่โดยตรง พ่อพูดว่า: ลูกโซว์พ่อ มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่โซว์ (เปิดเผย) พ่อ พ่อไม่จำเป็นต้องพบปะหรือพูดคุยกับคนใหม่ แม้ว่าบาบาจะเคยพบกับลูกใหม่ๆ มากมายมาเป็นเวลาช้านานก็ตาม สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนมากมายเคยมา บาบาสู่ได้อธิบายแล้วว่า ลูกต้องยกระดับผู้คนในกองทัพด้วยเช่นกัน พวกเขาที่มีหน้าที่ที่ต้องทำเช่นกัน ไม่เช่นนั้น ศัตรูก็จะมาโจมตี พวกเขาต้องจดจำระลึกถึงพ่อ มีการกล่าวไว้ในกิตะว่า ผู้ที่ออกจากร่างของเขาในขณะที่อยู่ในสนามรบจะไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถไปสวรรค์ได้เพียงแค่นั้น เป็นเพียงเมื่อผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์มาที่นี่ที่ลูกสามารถไปสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์คืออะไร? เวลานี้ลูกๆ กำลังรบราฆ่าฟันกัน ก็เลสทั้งห้า พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง! ไม่มีใครอื่นพูดว่า: จงมีศรัทธาว่าท่านคือดวงวิญญาณและจดจำนั่น! ลูกไม่สามารถเรียกใครได้นอกจากพ่อผู้เดียวว่า “ผู้ทรงพลังอำนาจ” ลูกจะไม่เรียก บราห์มา วิษณุ หรือชังการ์เช่นกัน พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านคือผู้ทรงอำนาจของโลก เพียงพ่อผู้เดียวที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดคือผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ลูกจะไม่แม้กระทั่งเรียกพวกเขาว่าผู้ทรงอำนาจของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ สำหรับพวกเขาทุกสิ่งขึ้นอยู่กับคัมภีร์ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเขาแก่พวกเขา พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไหร่ที่ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นหรือเมื่อไหร่ที่จบสิ้นลง ผู้เลื่อมใสศรัทธาเชื่อว่าพระเจ้าพอใจกับพวกเขาสำหรับการทำความเลื่อมใสศรัทธานั้น พวกเขามีความปรารถนาที่จะพบกับ

พระเจ้า แต่ผู้กราบไหว้บูชาคนใดเล่าที่จะทำให้ท่านพอใจ? ท่านจะต้องพอใจอย่างแน่นอน แต่เพียงเมื่อลูกกราบไหว้บูชา ท่านผู้เดียวเท่านั้น หากลูกกราบไหว้บูชาซังกัร พ่อจะพอใจได้อย่างไร? พ่อจะพอใจไหมหากลูกกราบไหว้บูชาหนุมาน? พวกเขาเพียงแค่มีนมิต พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย พ่อพูดว่า: แม้ว่าพ่อจะให้นมิตแก่พวกเขา แต่ไม่มีใครในพวกเขาที่สามารถมาพบพ่อได้ ไม่เลย เพียงลูกเท่านั้นที่มาและพบพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะพบพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: เราไม่รู้ว่าจะมาในรูปแบบใดและพบปะกับเรา ดังนั้นนั่นเรียกว่าความเชื่อที่มงาย เวลานั้นลูกได้พบพ่อแล้ว ลูกรู้ว่าเมื่อพ่อที่ไม่มีตัวตนนำร่างกายมาใช้เท่านั้นที่ท่านสามารถให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อเป็นพ่อของลูก 5,000 ปีที่แล้ว พ่อได้ให้โชคแห่งอาณาจักรแก่ลูก และจากนั้นลูกก็ใช้ 84 ชาติเกิด วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ หลังจากยุคทองแดงเริ่มต้นเท่านั้นที่ศาสนาอื่นเข้ามา ผู้ก่อตั้งของแต่ละศาสนาเพื่อก่อตั้งศาสนาของตนเอง มันไม่ใช่เรื่องที่ว่าพวกเขายิ่งใหญ่แค่ไหน มันไม่ใช่ความยิ่งใหญ่ของใคร เป็นเพียงเมื่อพ่อเข้ามาในบราห์มาเท่านั้นที่จะมีความยิ่งใหญ่ของเขา เขาเพียงแค่ทำธุรกิจของเขา เขาไม่รู้ว่าจะพระเจ้าจะเข้ามาในตัวเขา พ่อเข้ามาในเขาและอธิบายว่าพ่อเข้ามาในเขาได้อย่างไร ท่านพูดว่า: ดูซิว่าสิ่งที่เป็นของลูกกลายเป็นของพ่ออย่างไรและสิ่งที่เป็นของพ่อกลายเป็นของลูกอย่างไร? ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกและเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น นี่คือนั่นที่ลูกจะได้รับ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายธรรมดาของผู้ที่ไม่รู้จักชาติเกิดของเขาเอง แต่ไม่มีใครรู้ว่าพ่อจะมาเมื่อไหร่หรืออย่างไร เวลานั้นลูกสามารถเห็นว่าพ่อเข้ามาในร่างกายธรรมดานั้นอย่างไร ท่านสอนความรู้และโยคะให้กับเราโดยผ่านร่างกายนี้ ความรู้ง่ายดาย มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าประตูรูกปิดอย่างไรและประตูสวรรค์เปิดอย่างไร อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นในยุคทองแดง นั่นคือเมื่อประตูแห่งรูกเปิด โลกเก่าและโลกใหม่นั้นเป็นครั้งต่อครั้ง พ่อพูดว่า: เวลานั้น พ่อเพียงแค่แสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายที่จะเปลี่ยนจากที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์ จดจำพ่อและบาปของหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับผลเปลี่ยนแปลง ลูกต้องสารภาพบาปทั้งหมดที่ลูกได้ทำมาในชาตินี้ ลูกจำบาปที่ลูกได้ทำไปในชาติเกิดนี้ได้ไหม? ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้ทำบุญอะไรและลูกให้ทานอะไร ผู้ที่รู้เกี่ยวกับวัยเด็กของเขา กฤษณะเรียกว่าชัมชุนดรา (ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) ความหมายของสิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของคนอื่น เพราะชื่อของเขาคือชัมชุนดรา พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ที่มีสีน้ำเงินเข้มของเขาขึ้นมา ดูที่วัดราคุนถและวัดหนุมาน ได้มีการทำให้ภาพลักษณ์ของทุกคนน่าเกลียด นี่คือนั่นที่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกๆ ได้ให้ความใส่ใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนจากน่าเกลียดเป็นสวยงาม ดังนั้นจงทำสิ่งนี้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออยู่ พ่อพูดว่า: นี่คือนั่นที่ชาติเกิดสุดท้ายของลูก จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไหม้ ลูกรู้ว่าพ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน ดังนั้นลูกจะต้องสร้างร่างกายของลูกที่นี้อย่างแน่นอน ท่านจะไม่นำลูกดวงวิญญาณกลับไปพร้อมกับร่างกาย ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ ดังนั้นพ่อจะแสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมามีบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีเพียงความเชื่อที่มงาย พวกเขาพูดถึงชีพาจิ แล้วพวกเขาก็พูดว่าชีวาได้นำแม่น้ำคงคาไปที่คงคานั้นปรากฏออกมาจากปากกีราช (พาหนะที่โชคดี) น้ำจะปรากฏออกมาจากศีรษะของใครบางคนได้อย่างไร? บัคกีราชกำลังนั่งบนภูเขาที่คงคานั้นปรากฏออกมาผ่านผผของเขาได้หรือไม่? ฝนที่ตกลงมานั้นมาจากมหาสมุทร จากนั้นน้ำก็ตกลงมาทั่วทั้งโลก มีแม่น้ำทุกแห่งหน น้ำบนภูเขากลายเป็นน้ำแข็ง น้ำแข็งนั้นก็ละลายเรื่อยๆ และก็ไหลลงสู่แม่น้ำ น้ำจากถ้ำในภูเขาทำให้บ่อน้ำเต็มด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องขึ้นอยู่กับฝนเช่นกัน เมื่อไม่มีฝนตกบ่อน้ำก็จะแห้ง เวลานั้นลูกพูดว่า: บาบาชาร์เราให้บริสุทธิ์และส่งเราไปสวรรค์ ผู้คนเพียงแค่ปรารถนาที่จะไปสวรรค์ดินแดนของกฤษณะ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับดินแดนของวิษณุ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะพูดว่า: ที่ใดก็ตามที่ฉันมองเห็นแต่กฤษณะเท่านั้น อย่างไรก็ตามในเมื่อพวกเขาเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่ง แล้วทำไมพวกเขาถึงไม่พูดว่าที่ใดก็ตามที่พวกเขามองพวกเขาเห็นแต่พระเจ้าเท่านั้น? เหตุนี้เองผู้เลื่อมใสศรัทธาของดวงวิญญาณสูงสุด (พระเจ้า) พูดว่าทุกคนคือรูปของท่าน ท่านทำให้การละเล่นทั้งหมดนี้เกิดขึ้น พวกเขาพูดว่า พระเจ้านำรูปมาใช้เพื่อที่จะสร้างการละเล่นที่มหัศจรรย์นี้ ดังนั้นท่านจะเล่นบทบาทอย่างแน่นอน เพียงแค่มองดูโลกสวรรค์ของพระเจ้า ไม่มีเรื่องของสิ่งที่สกปรกใดๆที่นั่น ที่นี้ไม่มีอะไรเลยนอกจากความสกปรก ที่นี้ผู้คนพูดด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง นั่นคือพระเจ้าผู้ที่ทำให้ทั้งความสุขและความทุกข์ เมื่อพวกเขามีลูก พวกเขาที่มีประสบการณ์ของความสุข แต่ถ้าลูกเขาตาย พวกเขาที่มีประสบการณ์ของความทุกข์ พระเจ้าให้บางสิ่งแก่ลูกแล้วนำกลับคืนไป แล้วจะร้องไห้เพื่ออะไร? พวกเขาไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ในยุคทองที่พวกเขาจะต้องร้องไห้ มีตัวอย่างของราชาที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ตัวอย่างเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเท็จ ไม่มีความหมายใดในสิ่งเหล่านั้น ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดในยุคทองๆละ สิ่งเช่นนั้นไม่สามารถมีอยู่ที่นี้ ไม่สามารถมีราชาที่นี้ที่จะเอาชนะความผูกพันยึดมั่นได้ พระเจ้าพูดว่า: ยาดาวาส ฆราวาส และพินดาวาสกำลังทำอะไรในเวลานี้? โยคะของลูกอยู่กับพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ผ่านลูกๆ ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ บอกทุกคนที่ลูกพบว่าพระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! รักพ่อผู้เดียวเท่านั้น! อย่าได้จดจำใครอื่น! การจดจำระลึกถึงนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ที่นี้ลูกไม่ต้อง

ถวายน้ำลาฯ ลูกเคยทำธุรกิจทั้งหมดนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยจดจำพระเจ้าด้วยเช่นกัน กูรูจะพูดว่า: จดจำนั้น! อย่าได้จดจำสามีของเธอลาฯ บาบาอธิบายสิ่งต่างๆ มากมายให้แก่ลูก สิ่งหลักที่ท่านอธิบายคือลูกต้องให้ศาสน์แก่ทุกคน บาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! บาบาหมายถึงพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตน ไม่ใช่ทุกคนที่จะเรียกคุณพระว่าพระเจ้า คุณพระเองเป็นเด็ก ถ้าชีพบาบาจะไม่ได้อยู่ในผู้นี้ลูกจะมาที่นี่หรือไม่? ชีพบาบานำลูกมาเลี้ยงดูและทำให้ลูกเป็นของท่านผ่านผู้นี้ ดังนั้นผู้นี้จึงเป็นทั้งแม่และพ่อ จำเป็นต้องมีแม่ในรูปในรูปที่มีตัวตน ท่าน(ชีพบาบา)คือพ่อ ดังนั้นชิมชัปสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นอย่างดี ลูกต้องไม่สับสนเกี่ยวกับประเด็นใดๆ อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน ลูกบางคนได้รับอิทธิพลของมิตรที่ไม่ดี แล้วพวกเขาก็บูดบึ้งและเปิดพาทซาลาของเขาเอง หากพวกเขามีความขัดแย้งกับใครบางคนพวกเขาก็จะไปเปิดพาทซาลาของเขาเอง นั่นเป็นเพียงความโง่เขลา หากพวกเขามึนงงซึ่งตึง, พวกเขาก็ไม่มีค่าที่จะเปิดพาทซาลา สำนักที่เป็นร่างของพวกเขาก็จะไม่ปล่อยให้พวกเขาดำเนินต่อไปได้ พวกเขามีความเกลียดชังอยู่ในสติปัญญาแล้วก็จะจดจำแต่สิ่งนั้นเท่านั้น และพวกเขาก็จะไม่สามารถอธิบายอะไรให้กับใครได้เลย นอกจากนี้มันได้เกิดขึ้นเช่นกันว่าผู้ที่พวกเขาให้ความรู้จะไปล้าหน้าพวกเขาได้อย่างรวดเร็วและพวกเขาเองก็จะตกลงมา ใครก็ตามสามารถเข้าใจได้เมื่อสภาพของผู้อื่นดีกว่าสภาพของเขาเอง ในบางกรณีนักเรียนกลายเป็นราชาและครูกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ ทำความเพียรพยายามและกลายเป็นส่วนหนึ่งของพวกมาลย์รอบคอพ่อ บาบานั้นจะเป็นของท่านตราบเท่าที่นั่นยังมีชีวิตอยู่ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่เรือของลูกจะข้ามฟากไปได้ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้อย้อย่างสับสนเกี่ยวกับประเด็นใด อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนเพราะการบึ้งตึงกับผู้อื่น การมีความเกลียดชังคือสำนักที่เป็นร่าง เตือนตนเองเพื่อที่ลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลของมิตรที่ไม่ดี กลับมาบริสุทธิ์มากที่พฤติกรรมของลูกจะเผยให้เห็นพ่อ

2. ให้มีความรักในสติปัญญาของลูกต่อพ่อ และคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน กลายเป็นผู้ช่วยอย่างเต็มที่ของพ่อด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นประกาศสิทธิ์ในสถานะที่สูงส่งด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองและกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งการค้ำจุนโลก
เพื่อที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงส่ง คำสอนของบัพดาดา คือ: ลูก ๆ จงเปลี่ยนแปลงตัวเอง แทนที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองลูกกลับคิดหรือมีความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนสถานการณ์หรือดวงวิญญาณอื่นๆ ลูกคิดว่าลูกจะเปลี่ยนแปลงตนเองเมื่อลูกได้รับการหลุดพ้น ความร่วมมือ หรือการค้ำจุน เมื่อลูกเปลี่ยนแปลงตนเองบนพื้นฐานของการค้ำจุนบางอย่าง รางวัลของลูกก็จะขึ้นอยู่กับการค้ำจุนบางอย่าง เพราะยิ่งลูกได้รับการค้ำจุนจากผู้คนมากมายเท่าไร ปัญหาของการสะสมของลูกก็จะถูกแบ่งในระหว่างผู้คนที่หลายเหล่านั้นตามนั้น ดังนั้นจงมีเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงตนเองอยู่เสมอ “ตัวฉันเองต้องกลายเป็นภาพลักษณ์ของการค้ำจุนโลก”

คติพจน์: ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นและความคิดที่สูงส่งของซุมนุม รับประกันได้ว่าประสบความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความซาบซึ้งของการเป็นบราห์มินของยุคบรรจบพบกันอยู่เสมอ เราทราบว่าบาบาที่ทุกคนกำลังร้องเรียกหากำลังอยู่เบื้องหน้าเราเป็นการส่วนตัวในเวลา
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้ที่สติปัญญาอยู่ในโยคะที่ถูกต้องแม่นยำจะมีนิมิตโดยุเรื่อๆ?
- คำตอบ:** จะมีนิมิตของสิ่งต่างๆ ในอาณาจักรใหม่ของคุณทอง: ลูกจะศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนแล้วปกครองอาณาจักรอย่างไร เมื่อลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นลูกจะมีนิมิตของสิ่งเหล่านั้นอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่สติปัญญาอยู่ในโยคะที่ถูกต้องเท่านั้น ผู้ที่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้ที่จดจำพ่อผู้เดียวแม้ในขณะที่ช็อกและในธุรกิจ จะมีนิมิตเหล่านั้นทั้งหมด
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ ลูกทั้งหมดต้องได้ไปยังชุมชนทางจิตที่เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นลูกจะได้รับการบอกให้พูดว่า “ว่า กูรู!” หรือให้สวดภาวนาชื่อของราม ที่นั่นลูกไม่จำเป็นต้องบอกให้สวดภาวนาสั่งใด เมื่อลูกได้รับการบอกแล้วก็ไม่ต้องพูดสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและท่านพูดสิ่งเดียวเท่านั้น ท่านพูดอะไร? ท่านพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ก่อนอื่นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนแล้วลูกจะมาและนั่งที่นั่นได้ ลูกต้องจดจำพ่อซึ่งเป็นพ่อของลูก ด้วยบราห์มาที่เวลานี้ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้ ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกคือลูกของพ่อ ทุกคนเรียกท่านว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้เข้ามาในร่างที่ธรรมดาเพื่อที่จะสอนลูก ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในร่างของผู้อื่น ที่เราเป็นของท่าน บาบาคือผู้ที่มาและแสดงให้พวกเราเห็นวิธีการที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ในความเป็นจริงแล้วทุกคนคือลูกของชีพบาบา แต่เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ บาบาได้ให้คำสั่งแก่ลูก: จดจำพ่อ! พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ทุกคนร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ร่างกายที่พูดเช่นนี้ เป็นดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกายของเขา เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิดเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือนักแสดง เวลานี้บาบาได้ทำให้ลูกเป็นดริกาสดาชิ ท่านได้ให้ความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบแก่ลูกแล้ว ทุกคนร้องเรียกหาพ่อ แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนก็ยังร้องเรียกหาและจะเฝ้าแต่เรียกหาท่านต่อไปเพื่อให้ท่านมา ในขณะที่ลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันพูดว่า บาบามาแล้ว ลูกๆ เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ ยุคนี้ได้มีการจดจำกันว่าเป็นยุคที่เป็นสิริมงคล ยุคที่เป็นสิริมงคลคงอยู่ระหว่างตอนปลายของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง มนุษย์ที่แท้จริงมีชีวิตอยู่ในยุคทองและมนุษย์ที่ไม่จริงมีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก มีภาพลักษณ์ของผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคทอง ภาพลักษณ์เหล่านั้นคือภาพลักษณ์ที่เก่าแก่ที่สุด ไม่มีภาพลักษณ์ใดเก่าแก่ไปกว่าภาพลักษณ์เหล่านั้น ผู้คนสร้างสัญลักษณ์ที่ไร้ประโยชน์มากมาย ลูกรู้ว่าใครอยู่มากแล้วจากไป ภาพลักษณ์ของอัมบ้าและกาลิซึ่งมีมือมากมายได้มีการสร้างขึ้น ไม่มีใครที่มีมือมากมายสามารถมีอยู่ได้ อัมบ้ามีสองมือเท่านั้น ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเธอและพนมมือและกราบไหว้บูชา มีภาพลักษณ์ประเภทต่างๆ มากมายที่ได้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อภาพลักษณ์ของมนุษย์เหล่านั้นได้มีการตกแต่งประดับประดาในวิธีที่หลากหลาย รูปของพวกเขาก็เปลี่ยนไป ภาพลักษณ์เหล่านั้นไม่ได้มีอยู่จริงในรูปเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนที่นั่นกลายเป็นคนพิการและเป็นง่อย สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ลูกเข้าใจเกี่ยวกับยุคทองและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้คงอยู่มาที่นั่นอย่างไร ดูซิว่าว่าเครื่องแต่งกายของแต่ละคนนั้นแตกต่างจากที่นี้อย่างไร; มีความหลากหลายอย่างมากที่นี่ ที่นั่นราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกเข้าไปใกล้มากขึ้น ลูกจะเห็นนิมิตของเครื่องแต่งกายของอาณาจักรของลูกอยู่เรื่อยๆ ฯลฯ ลูกจะได้เห็นประเภทของโรงเรียนที่ลูกศึกษาและสิ่งต่างๆ ที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามมีเพียงผู้ที่โยคะของสติปัญญาดีเท่านั้นที่จะได้เห็นทั้งหมด พวกเขาจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของพวกเขา ลูกยังคงต้องดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำธุรกิจ ฯลฯ พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ เลย ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเรียกว่าความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้ที่ว่าลูกจะสามารถกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร เวลานี้ลูกกำลังศึกษาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนายของโลกอนาคต ลูกรู้ว่าการศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ สำหรับดินแดนแห่งอมตะ ไม่ใช่ว่าซึ่งการได้บอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปาวรดีที่อมานาถ พวกเขารวมชีวากับซังการ์ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ และผู้นี้กับฟังด้วยเช่นกัน ใครนอกจากพ่อที่จะสามารถอธิบายความลับ

ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกได้? ผู้ที่ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา เช่นเดียวกับที่ลูกอาศัยอยู่ในครอบครัว ผู้นี้ก็เหมือนกัน เขาสวมเสื้อผ้าเดียวกัน ฯลฯ เหมือนกับคนในครอบครัว เช่นที่บ้านใดก็ตามมีพ่อแม่และลูกๆ ดังนั้นจึงไม่มีความแตกต่างใดๆที่นี่ พ่อมาหาลูกๆและซบซู่ในพาหนะนี้ เป็นผู้ที่ได้รับการจดจำกันว่าเป็น “พาหนะที่โชคดี” บางครั้งพวกเขาแสดงให้เห็นว่าท่าน (พระเจ้า) ซบซู่ด้วยเช่นกัน ผู้คนเข้าใจผิดในสิ่งนี้ พวกเขาจะอยู่ในวัดได้อย่างไร? กุณณะคือเจ้าชาย เขาจะไม่นั่งบนหลังวัว ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสับสนอย่างยิ่ง พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีความซาบซึ้งของหนทางของความรู้ ลูกพูดว่าบาบากำลังสอนลูกในยุคบรรจบพบกัน แม้ว่าลูกอยู่ในโลกนี้ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน มนุษย์อื่นๆทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ลูกมีประสบการณ์ของสิ่งทั้งหมดนี้ สติปัญญาของลูกพูดว่าเวลานี้ลูกได้ออกมาจากยุคเหล็กแล้ว บาบามาแล้ว โลกเก่านี้จะเปลี่ยนแปลง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ แม้ว่าผู้คนในครอบครัวเดียวกันอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน พ่อก็จะบอกว่าเขาอยู่ในยุคบรรจบพบกันในขณะที่ลูกชายของเขาจะพูดว่าเขาอยู่ในยุคเหล็ก มันน่าแปลกใจ! ลูกๆรู้ว่าเมื่อการศึกษาจะสิ้นสุดลง การทำลายล้างจะเกิดขึ้น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำลายล้างที่ต้องเกิดขึ้น ในบรรดาลูกเช่นกัน มีเพียงบางคนเท่านั้นที่เข้าใจ หากลูกทั้งหมดเข้าใจว่าโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกทั้งหมดจะอยู่อย่างไม่วางใจในการเตรียมโลกใหม่ ลูกจะเตรียมกระเปาะและสัมภาระของลูก, “มีเวลาเหลือน้อยมาก, ดังนั้นอย่างน้อยขอให้เราเป็นของบาบา!” แม้ว่าลูกจะต้องอดอยาก, บาบาจะอดอยากเป็นอันดับแรก และแล้วจึงเป็นลูกๆ นี่คือการบ่นดาราของบาบา (ครว) ลูกได้รับประทานจากบันดาราของชีพบาบา อาหารนี้เรียกว่าเป็นบราห์มาโบเจนเพราะเป็นอาหารที่เตรียมโดยบราห์มิน บราห์มินที่บริสุทธิ์เตรียมอาหารนี้ในการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครนอกจากบราห์มินที่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา พรหมณ์เหล่านั้นไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา นี่คือการบ่นดาราของชีพบาบาที่บราห์มินเตรียมอาหาร บราห์มินอยู่ในโยคะ ถึงอย่างไรพวกเขาก็บริสุทธิ์ แล้วก็มีเรื่องของโยคะ เป็นโยคะนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องไม่พูดเรื่องโกหกเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครสามารถพูดว่า: ฉันอยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์ หรือ: ฉันอยู่ในโยคะ 80% ของเวลา ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนี้ได้ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ด้วยเช่นกัน โยคีในบรรดาลูกๆ สามารถทำให้ผู้อื่นสงบด้วยวิธีนี้ นี่คือการปลงด้วยเช่นกัน ในเวลานั้นจะมีความเงิบสงดังอย่างที่สุด เมื่อลูกอยู่อย่างปราศจากร่างและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อลูกนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับการดลใจให้ฝึกสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปสถานที่ต่างๆอย่างมากและสร้างความสูญเสีย ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นครูสอนการฝึกก็ควรทำให้เขาเงิบสงดังดี พวกเขาควรจะนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อเบื้องหน้าทุกคน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไม่ควรจะไปทีใดอื่น และแล้วจะมีความเงิบสงดัง และแล้วลูกควรอยู่อย่างปราศจากร่างและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ชันยาสะก็ขึ้นในความเงิบสงดังเช่นกัน พวกเขาจดจำใคร? นั่นไม่ใช่การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง พวกเขาไม่สามารถให้ประโยชน์ผู้ใดได้ พวกเขาไม่สามารถทำให้โลกมีความสงบ พวกเขาไม่แม้แต่รู้จักพ่อ พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า แต่นั่นไม่ใช่ความจริง เวลานี้ลูกได้รับศรัทธาแล้ว: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ลูกเข้าใจว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ในขณะที่ลูกใช้แต่ละชาติเกิดองศาของลูกก็จะค่อยๆลดลงไปเป็นเหมือนกับองศาของพระจันทร์ ลูกไม่ได้ตระหนักจากการที่ได้เห็นสิ่งนั้น ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์ เมื่อลูกก้าวต่อไปลูกจะได้นิมิต ดวงวิญญาณเล็กมาก เป็นไปได้ที่จะได้นิมิตของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน มิเช่นนั้นแล้วลูกจะพูดได้อย่างไรว่าใครบางคนมีแสงมากกว่าอีกคนหนึ่ง พวกเขาเห็นดวงวิญญาณผ่านเทพนิมิต ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีอะไรอยู่ในกำมือของพ่อ ละครดลใจให้พ่อทำทุกสิ่ง ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก็เกิดขึ้นตามละคร การออฟเฟอร์ไบเบิล ฯลฯ ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน แต่ละการกระทำเกิดขึ้นวินาทีแล้ววินาทีเล่า เวลานี้พ่อสอนลูกถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และเวลานี้จะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง นี่คือการที่นามห้ศรัทธา ความมห้ศรัทธาของธรรมชาติได้มีการพูดถึง ลูกรับฟังเรื่องราวที่มห้ศรัทธาของธรรมชาติทั้งหมดจากพ่อ ประเด็นที่มห้ศรัทธาที่สุดคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีฤๅษีหรือมุนีใดที่รู้สิ่งนี้ ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กได้กลายเป็นผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหินและแล้วก็เป็นผู้ที่มีเทพปัญญา ให้มีความคิดเหล่านั้นในสติปัญญาว่า: ฉัน ดวงวิญญาณนี้ได้กลายเป็นผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้ฉันกำลังจดจำพ่ออีกครั้งหนึ่งและกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มิเทพปัญญา ในโลกวัตถุนี้ มีพ่อทางร่างกายแล้วครูและกูรู ประเด็นเดียวนี้คือพ่อครูและสัสตกูรู ลูกได้เคยจดจำผู้มีร่างกายมาตลอดทั้งวงจร เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ท่านทำให้สติปัญญาของลูกลึกลับและละเอียดอ่อนมาก ไม่ได้เป็นเรื่องเล็กๆที่จะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครคิดเกี่ยวกับลักษณะและนารายณ์ที่กลายเป็นนายของโลกยุคทอง อย่างไรก็ตาม ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีคนใหม่ใดที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เมื่อพวกเขาเข้าใจในรูปที่หายไปแล้วเท่านั้นจากนั้นก็จะมีการอธิบายอย่างละเอียดในสิ่งที่ลึกลับ พ่อเป็นเพียงจุดแห่งแสง แต่พวกเขาก็ได้สร้างรูปไขขนาดใหญ่เช่นนั้น(ลึงกัม) พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของมนุษย์ที่มีรูปร่างใหญ่โตเช่นกัน แต่พวกเขา

ไม่ได้เป็นเช่นนั้น มนุษย์มีร่างกายที่มีขนาดปกติ พวกเขาได้สร้างสิ่งทุกอย่างแบบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนสับสนมาก! พ่อพูดว่า: สิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้จงทำตามศรัทธาของพ่อ บาบาก็ให้ศรัทธาแก่ผู้นี้และให้นิมิตรแก่เขาเช่นกันใช่ไหม? ท่านพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก เวลานี้จงซ่องแวงในงานรับใช้นี้ ทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดก ละทิ้งทุกสิ่ง ดังนั้นผู้นี้จึงกลายเป็นเครื่องมือ ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นเครื่องมือ ในลักษณะนี้ ผู้ที่มีความซบซึ้งมาและนั่งที่นี้ “เรากำลังได้รับอาณาจักรและเราจะทำอะไรกับทุกสิ่งที่มีค่าแค่เศษสตางค์?” ดังนั้นเวลานี้พ่อตัดสินใจให้คุณทำความเพียรพยายาม อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ลูกๆ พูดว่า: เราจะกลายเป็นอะไรที่ไม่น้อยไปกว่าศรีลักษณ์และนารายณ์ ดังนั้นจงทำตามศรัทธาและพิสูจน์สิ่งนั้นโดยไม่ต้องคร่ำครวญ บาบาก็เคยถามว่าอะไรเกิดขึ้นกับลูกๆของท่าน หากใครบางคนกำลังจะตายทันทีในอุบัติเหตุจะมีใครรอดตายหรือไม่? เพื่อนฝูงหรือญาติมิตรบางคนอาจจะเลี้ยงดูลูกอย่างแน่นอน ดูซิว่าบาบาอยู่ที่นี้ในกระโจมเก่าๆอย่างไร ในขณะที่ลูกๆอยู่ในปราสาทราชวัง พ่อพูดว่า: ลูกๆรับประทาน ดื่มและมีชีวิตที่ดี แม้แต่ผู้ที่ไม่ได้นำสิ่งใดมาที่นี่ก็ยังได้รับทุกสิ่งอย่างถูกต้อง พวกเขามีชีวิตที่ดีกว่าบาบานี้ ซิพบาบาพูดว่า: พ่อคือโยคีที่เร่ร่อน พ่อสามารถไปที่ใดก็ตามที่พ่อเลือกเพื่อให้ประโยชน์กับใครบางคน ลูกๆที่รู้แจ้งจะไม่มีความสุขกับสิ่งต่างๆของนิมิตร ไม่มีสิ่งใดนอกจากโยคะ ดังนั้นอย่าทำให้ตนเองพอใจกับสิ่งต่างๆของนิมิตร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสภาพของโยคะที่บริสุทธิ์ของลูกสามารถทำให้ใครเงี้ยวสงบได้ ให้มีความเงี้ยวสงบอย่างสมบูรณ์ สำหรับสิ่งนี้จงฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง
2. เพื่อที่จะอยู่ในความซบซึ้งอย่างแท้จริงของความรู้ จดจำว่าลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน โลกเก่ากำลังจะเปลี่ยนแปลง และลูกจะกลับบ้าน ทำตามศรัทธาต่อไปโดยไม่ต้องร้องคร่ำครวญ

พร: ขอให้ลูกกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเหมือนพ่อ ด้วยศิลปะของความสมดุลของเป้าหมายกับคุณสมบัติและมีประสบการณ์กับสภาพที่สูงขึ้น ลูกๆ ต้องการที่จะให้คุณประโยชน์ต่อโลกและลูกก็มีความปรารถนาที่จะกลับมาทดเทียมกับพ่อ อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างระหว่างเป้าหมายของลูกกับคุณสมบัติของมันที่ควรจะมองเห็นได้ในตัวลูกเองและผู้อื่น ดังนั้นขอให้ศิลปะของการรักษาสมดุลนี้สำหรับสภาพที่สูงขึ้นและจบสิ้นความแตกต่างใดๆ ลูกมีความคิด แต่ให้ความคิดของลูกเต็มไปด้วยความมุ่งมั่นและลูกจะได้รับพรเพื่อที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเหมือนพ่อ เวลานี้จึงเปลี่ยนการหม่นของกองจักรสองประเภทที่เกิดขึ้น: กองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและกองจักรของการมองดูผู้อื่น หยุดการเป็นตรีกาลดาชิเกี่ยวกับเรื่องที่ไร้สาระและกลายเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตัวลูกเองและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเท่านั้น

คติพจน์: คติพจน์: การได้รับโชคของการทำงานรับใช้เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สรรพของลูกพัฒนาขึ้นด้วยความรู้และโยคะ ไม่ใช่ด้วยการได้นิมิต นิมิตนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร แต่สิ่งนั้นไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ใคร
- คำถาม:** แม้ว่าท่านนั้นมีเวทย์มนต์อย่างแน่นอน แต่พอไม่แสดงพลังอะไร?
- คำตอบ:** ผู้คนเชื่อว่าเพราะพระเจ้าท่านเต็มไปด้วยทุกพลัง ท่านสามารถทำให้คนที่ตายแล้วกลับมาชีวิตอีกครั้ง อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: พอไม่ได้เปิดเผยพลังนี้ แต่หากใครบางคนทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า พอก็จะให้นิมิตแก่เขา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน พอมีเวทย์มนต์ของการให้นิมิต เหตุนี้เองลูกบางคนก็มีนิมิตของบราห์มาหรือศรีภคชะณะขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน
- เพลง:** ใครมาที่ประตูของจิตใจของฉันในเวลาเช้าตรู่?

โอม ซานติ เพลงนี้เป็นประสบการณ์ของลูกทุกคน มีซุ่มนุมนของสัจจะ(สัจ)มากมาย มีสัจซังมากมายโดยเฉพาะในบารัต และมีความคิดเห็นและแง่คิดมากมาย อันที่จริงแล้วซุ่มนุมนเหล่านั้นไม่ใช่สัจซัง มีเพียงสัจซังเดียวเท่านั้น ที่นั่นลูกจะเห็นเพียงใบหน้าของนักปราชญ์หรือบัณฑิตเท่านั้นละ สติปัญญาของลูกจะถูกดึงเข้าไปหาพวกเขา อย่างไรก็ตามที่นี้เป็นประเด็นที่พิเศษสุด มีเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันนี้ที่สัจซังนี้เกิดขึ้น นี่คือการประเดิมใหม่โดยสิ้นเชิง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้มีร่างของท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อคือชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนของลูก เมื่อลูกไปยังสัจซังอื่นลูกก็มองดูแต่ร่างกายเท่านั้น, ลูกจดจำคัมภีร์และถ่ายทอดคัมภีร์เหล่านั้น มีคัมภีร์ที่แตกต่างกันมากมายที่ลูกเคยรับฟังมาชาติแล้วชาติเล่า สิ่งนี้ที่นี้ในเวลานี้คือสิ่งใหม่ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ ที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อ! โอฮาสิเกรมของพ่อ! ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้สอนลูกด้วยร่างนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว สติปัญญาของลูกไปไกลมาก เวลานี้บาบาอีกครั้งหนึ่ง คำว่า “บาบา” นั้นช่างอ่อนหวานเหลือเกิน! ท่านคือแม่และพ่อ ใครที่ได้ยินสิ่งนี้จะพูดว่า: ฉันไม่รู้ว่าเป็นพ่อแม่ของพวกเขา ท่านให้นิมิตจริงๆ ผู้คนสับสนกับสิ่งนี้ บางครั้งพวกเขาก็เห็นบราห์มาและบางครั้งภคชะณะและกึ่งสัจอยู่เรื่อยๆ นั่นคืออะไร ในขณะที่อยู่ที่บ้านผู้คนมากมายก็ได้นิมิตของบราห์มา ไม่มีใครกราบไหว้บูชาบราห์มา ผู้คนกราบไหว้บูชาภคชะณะละ แต่จะไม่มีใครแม้แต่รู้จักบราห์มา ประชาบิดาบราห์มามาแล้วในเวลานี้ ผู้นี้คือประชาบิดา พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นผู้นั้นเช่นกันก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ไม่มีใครบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไปที่กุ่มกเมล่าและเมล่าที่ฮาริดวาร์ริมฝั่งแม่น้ำคงคา พวกเขาคิดว่าด้วยการอาบน้ำที่นั่น พวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามแม่น้ำเหล่านั้นไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม่น้ำปรากฏออกมาจากมหาสมุทร ในความเป็นจริงลูกคือดวงคงคาแห่งความรู้ ลูกได้รับความสำคัญ ลูกๆ คงคาแห่งความรู้ก็ปรากฏขึ้นในทุกหนแห่ง มีภาพที่แสดงให้เห็นว่าคงคาปรากฏขึ้นยังที่ลูกศรนั้นตกลงไป ไม่ใช่เรื่องของการยิงธนู ลูกๆ คงคาแห่งความรู้ไปสู่ดินแดนต่างๆมากมาย ชีพบาบาพูดว่า: พ่อฉันถูกผูกไว้ในพันธะของละคร บทบาทของทุกคนนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว บทบาทของพ่อเองก็ถูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าทรงพลังมากที่ท่านสามารถนำคนตายกลับมาชีวิตได้ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือเรื่องเล่า พ่อมาเพื่อสอนลูกเท่านั้น พ่อจะแสดงพลังอะไร? การให้นิมิตนั้นก็เป็นเวทย์มนต์ด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง พ่อก็ให้นิมิตแก่พวกเขา ยกตัวอย่างเช่นพ่อได้แสดงให้เห็นภาพของกาลิ พวกเขาก็เทน้ำมันลงไปเหนือภาพลักษณะของเธอ อย่างไรก็ตามกาลิเหล่านั้นไม่ได้มีชีวิตอยู่จริง ผู้คนมากมายทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้นมากมายแก่กาลิ ในความเป็นจริงกาลิคือจากัดอัมบา กาลิไม่ได้มีรูปเช่นนั้นที่ได้มีการแสดงไว้ เมื่อพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้นจริงๆ บาบายก็ให้ผลตอบแทนของความเลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขา โดยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ลูกก็กลับมาหน้าเกลียด เวลานี้โดยการนั่งบนกองไฟของความรู้ลูกจะกลับมาสวยงาม กาลิที่เวลานี้กลายเป็นจากัดอัมบาจะสามารถให้นิมิตได้อย่างไร? เวลานี้เธออยู่ที่นี้ในตอนท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเธอ เทพไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถให้นิมิตได้อย่างไร? พ่ออธิบาย: พ่อคือกุญแจสำหรับการให้นิมิตไว้ในมือของพ่อ พ่อให้นิมิตแก่พวกเขาเพื่อเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาเป็นช่วงเวลาชั่วคราว แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่สามารถพบกับพ่อด้วยสิ่งนั้น พ่อได้ให้ตัวอย่างของกาลิเท่านั้น แต่มีอีกหลายๆตัวอย่าง เช่นหนุมานและเสนะ ฯลฯ แม้ว่าชาวซิกข์จะทำความเลื่อมใสศรัทธากับกูรูนานากเป็นอย่างมาก พวกเขาก็สามารถมีนิมิตของนานากด้วย อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆ บาบาบอกลูกๆ: ดูซิผู้นั้นกำลังกราบไหว้บูชากูรูนานาก แต่พ่อคือผู้เดียวที่ให้นิมิตแก่เขา เขาจะสามารถให้นิมิตได้อย่างไร? เขาไม่ได้มีกุญแจที่จะให้นิมิต บาบา(บราห์มา)นี้

พูดว่า: บาบา(ชีพบบา)นั้นได้ให้นิมิตของการก่อตั้งและการทำลายล้างแก่นั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้รับประโยชน์จากการมีนิมิต มีผู้คนมากมายที่เคยมีนิมิตเช่นนั้นแต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ลูกๆหลายคนพูดว่า: ฉันจะพัฒนาศรัทธาเมื่อฉันได้นิมิต อย่างไรก็ตามศรัทธาไม่ได้พัฒนาโดยนิมิต ศรัทธานั้นพัฒนาขึ้นด้วยความรู้และโยคะ พ่อได้บอกลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกันว่าพ่อเป็นผู้ให้นิมิตเหล่านี้แก่ลูก มีวาก็มีนิมิตเช่นกัน ไม่ใช่ดวงดวงวิญญาณนั้นไปที่นั่น ไม่เลย ในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งพวกเขาสามารถมีนิมิตแต่พวกเขาไม่สามารถบรรลุถึงพ่อด้วยสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: หากลูกมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใดให้ถามครูบราห์มิน ลูกๆ รู้ว่าลูกนั้นตามลำดับกันไป แม่ก็ทำตามลำดับกันไปเช่นกัน บางแห่งก็เป็นบ่อน้ำที่มีน้ำนิ่ง ผู้คนยังคงไปที่นั่นด้วยศรัทธาและความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก นั่นคือความเชื่อที่มลายของความเลื่อมใสศรัทธา อย่าได้ขอให้ใครหยุดการทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา เมื่อพวกเขามาในหนทางของความรู้ พวกเขาจะหยุดทำความเลื่อมใสศรัทธาโดยอัตโนมัติ บาบาเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธานารายณ์ เมื่อเขาเห็นภาพวาดของลักษมีกำลังนวดเท้าให้กับนารายณ์เหมือนคนรับใช้ เขาก็ไม่ชอบสิ่งนั้นเลย มันไม่เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ดังนั้นพ่อจึงบอกให้ศิลปินนั้นปลดปล่อยลักษมีจากการเป็นคนรับใช้ บาบาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาท่านไม่มีความรู้ ทุกคนคือผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเราคือลูกๆของบาบา เราเป็นนาย พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของบราห์มันด้วย ท่านพูดว่า: พ่อให้โชคของอาณาจักรแก่ลูก ลูกเคยเห็นบาบาเช่นนั้นมาก่อนไหม? พ่อเช่นนั้นต้องได้รับการจดจำอย่างมาก ลูกไม่สามารถมองเห็นท่านด้วยดวงตาทั้งสองของลูก ลูกต้องมีโยคะกับท่าน การจดจำระลึกถึงและความรู้ที่ง่ายดายมาก ลูกต้องรู้จักเมล็ดและต้นไม้ ลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้วัดตนจากการเป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้ที่ไม่มีตัวตนนั้น บาบาได้อธิบายแก่ลูกถึงความลับของนิมิตแล้ว ท่านได้อธิบายความลับของต้นไม้วัดตนแล้วด้วยเช่นกัน บาบาได้อธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูกเช่นกัน ลูกได้รับคำสอนจากท่านทั้งสาม: พ่อครูและกูรู บาบาพูดว่า: เวลานี้พ่อได้ให้คำสอนเหล่านั้นแก่ลูกและสอนการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะกลับมามีความสุขเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ครูให้คำสอนแก่ลูกและกูรูก็สอนความบริสุทธิ์และบอกถึงเรื่องราวทางศาสนาด้วย แต่ไม่มีการซึมซับความรู้ใดๆเลย ที่นี้พ่อพูดว่า: ความคิดสุดท้ายของลูกนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง เมื่อผู้คนนั้นกำลังจะตาย พวกเขาบอกให้สวดภาวนาชื่อของรามเพื่อที่สติปัญญาของพวกเขาจะตรงไปหาราม เวลานี้พ่อพูดว่า: โยคะของลูกกับผู้ที่มิตัวตนทั้งหลายได้ถูกทำลายไปแล้วในเวลานี้ เวลานี้พ่อสอนการกระทำที่ดีมากแก่ลูก ดูที่ภาพของศรัทธา ได้มีการแสดงให้เห็นว่าเขากำลังเข้ามาโลกใหม่และกำลังเตะโลกเก่าออกไป ลูกก็กำลังเตะโลกเก่าออกไปและจะไปสู่โลกใหม่เช่นกัน ดังนั้นเท้าของลูกไปที่นรกและไบหน้าของลูกไปที่สวรรค์ เมื่อศพลูกนำไปที่เมรุเผาศพไบหน้าของเขาก็หันไปในทิศทางนั้นและเขาก็ไปในอีกทิศทางหนึ่ง ภาพนี้ได้มีการสร้างขึ้นในลักษณะเดียวกัน มีเพียงมามาและบาบาและลูกๆเท่านั้น ลูกต้องทำตามมามาและบาบาเพื่อที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในบัลลังก์ของพวกเขา ลูกๆของราชาที่เรียกว่าเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกๆรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต มีพ่อครูและสัตกูรูอื่นใดใหม่ที่จะสามารถสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกได้? ลูกมีความสุขตลอดเวลา นี่คือบุญคุณจากชีพบบา ท่านให้พรนี้แก่ลูก ไม่ใช่ว่าพวกเรามีความเมตตาของท่าน ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเพียงแค่การร้องขออะไรบางอย่าง ลูกต้องเรียนรู้ทุกสิ่ง ลูกไม่ได้กลายเป็นบางสิ่งเพียงแค่ด้วยการได้รับพร ทำตามคำแนะนำของท่าน ซึมซับความรู้และโยคะ พ่ออธิบาย: การสวดภาวนา “รามราม” ด้วยปากของลูกเป็นเพียงการส่งเสียงดัง ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียงอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องคงอยู่อย่างเงียบสงบ บทละครที่ดีมากหลายเรื่องก็ได้มีการสร้างขึ้นมามีเช่นกัน ผู้ที่ไม่ได้มีการศึกษาก็กล่าวได้ว่าเป็นคนที่บุดู(คนโง่เขลาที่ไร้เดียงสา) บาบาพูดว่า: เวลานี้ลืมทุกคนและกลายเป็นบุดูอย่างสมบูรณ์ ทำตามคำแนะนำสั่งสอนที่พ่อให้แก่ลูก ลูกดวงวิญญาณคงอยู่อย่างปราศจากร่างในอาณาเขตสูงสุดและแล้วเมื่อลูกมาที่นี่และรับร่างกายมาใช้ลูกก็เรียกว่าเป็นผู้มีชีวิต ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะจากร่างนี้และรับร่างถัดไปของฉัน พ่อพูดว่า: พ่อได้สอนกรรมชิ้นหนึ่งแก่ลูก เมื่อครูสอนลูกนั้นก็ไม่ใช่เรื่องของการเปิดเผยพลัง เมื่อท่านให้นิมิตแก่ลูกนั้นก็เรียกว่าเวทย์มนต์ ไม่มีใครสามารถแสดงเวทย์มนต์ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพได้ บาบาเป็นนักธุรกิจด้วยเช่นกัน ท่านแลกเปลี่ยนสิ่งเก่าทั้งหมดของลูกเพื่อสิ่งใหม่ ผู้นี้เรียกว่าเป็นหม้อเหล็กเก่าเขาไม่มีคุณค่าใดๆ เวลานี้เงินเหรียญก็ไม่ได้ทำจากทองแดง อย่างไรก็ตามที่นั่นจะเป็นเหรียญทอง มันน่าแปลกใจที่ทุกสิ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมายขนาดนี้! พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกให้ทำกรรมชิ้นหนึ่ง มีมานานับว่า! และแล้วก็มีการศึกษาที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ด้วยเช่นกัน ศาสนาเทพที่ได้หายไปนั้นได้มีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ ผู้คนจะประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งใหม่ที่ลูกพูดถึง พวกเขาถามว่าเป็นไปได้อย่างไรที่สามภรรยาจะอยู่ด้วยกันแต่ยังคงบริสุทธิ์? บาบาพูดว่า: ลูกอาจอยู่ด้วยกันได้ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะมาเพื่อรู้ได้อย่างไร? ต้องเก็บดาบของความรู้ไว้ระหว่างลูก ต้องแสดงความกล้าหาญอย่างมาก มีข้อทดสอบด้วย ผู้คนนั้นประหลาดใจกับสิ่งเหล่านี้ เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ ที่นี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ในทางปฏิบัติ ประเด็นของการแต่งงานที่บริสุทธิ์ใช้กับที่นี้ เวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นบาบาพูดว่า: แสดงความกล้าหาญของลูก ชัยนาสชีต้องแสดงให้เห็นข้อพิสูจน์ของสิ่งนี้ พ่อผู้ทรงพลังอำนาจชำระล้างทั้งโลกให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า:

ลูกอาจจะอยู่ด้วยกันแต่มีชีวิตที่บริสุทธิ์ สิ่งทั้งหมดเหล่านี้เป็นวิธีที่จะรักษาความบริสุทธิ์ มีการบรรลุผลอย่างมากด้วยสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องทำตามคำแนะนำสั่งสอนของบาบาและอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาหนึ่งชาติเกิด ลูกกลายเป็นผู้มีพละนาถยดีเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิดด้วยความรู้และโยคะนี้ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ลูกคือกองทัพซัคดี ลูกเอาชนะมายาและดังนั้นจึงกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่ใช่ลูกทุกคนที่จะกลายเป็นเช่นนั้น เป็นลูกๆ ที่ทำความเพียรพยายามที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกชำระบาปให้บริสุทธิ์แล้วก็ปกครองบาร์ด ไม่มีใครสามารถประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองเหนือโลกด้วยการต่อสู้รบรา นี่คือการมหัศจรรย์ ในเวลานี้พวกเขาทั้งหมดต่อสู้รบราซึ่งกันและกันและทำลายตนเอง บาร์ดได้รับเนย ผู้เป็นแม่ที่ได้รับการยกย่องว่าทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้น ลูกๆ ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ บาบาพูดว่า: ลูกได้ทำตามกฎมาและศึกษาคัมภีร์มาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก ตัดสินด้วยตนเองว่าอะไรลูกต้อง! ยุคทองคือโลกที่ลูกต้องตามศีลธรรม มายาทำให้โลกนี้ไม่มีความถูกต้องตามหลักศีลธรรม เวลานี้ผู้คนของบาร์ดได้กลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนา ไม่มีอำนาจใดหลงเหลืออยู่เพราะพวกเขากลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนา พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนา, ไม่มีความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา, ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและลัทธิลบลาย บาบาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นท่านจึงอธิบายสิ่งเหล่านี้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เคร่งศาสนาและมีพลังที่สุดอีกครั้ง เป็นงานของผู้ที่ทรงพลังที่จะสร้างสวรรค์อย่างไรก็ตามท่านก็แฝงตัว ลูกคือนักรบที่แฝงตัว พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ ท่านให้คำแนะนำสั่งสอนแก่ลูก คำแนะนำสั่งสอนของพ่อ คำแนะนำสั่งสอนของครู และคำแนะนำของกูรู คำแนะนำของช่างทอง และคำแนะนำของคนชักผ้า ทั้งหมดนี้รวมอยู่ในคำแนะนำสั่งสอนเหล่านี้ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อในชาติเกิดสุดท้ายเดี๋ยวนี้และใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แสดงความกล้าหาญของลูกในสิ่งนี้
2. ทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอและทำการกระทำที่สูงส่ง ไปอยู่เหนือเสียง ลืมทุกสิ่งที่ได้ศึกษาเล่าเรียนและได้ยินมาก่อนหน้านี้และจดจำพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์กับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสด้วยการหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรู้ ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูก
สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในมหาสมุทรยังคงหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรและไม่ปรารถนาที่จะออกมา ปลาอยู่ในน้ำ: มหาสมุทรและน้ำเป็นโลกของมัน ในทำนองเดียวกันลูกๆ เช่นกันด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูกจึงอยู่อย่างหลอมรวมในพอมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่สามารถสัมผัสกับการแกว่งไกวในเชิงซ้ำของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสได้อย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา จนกว่าลูกจะได้รับการหลอมรวมในมหาสมุทร สำหรับสิ่งนี้ทำให้ตนเองนั่งอยู่ในสันโดษ นั่นคือมีการสำรวจตรวจสอบตนเองและไม่รู้ถึงกระแสของแรงดึงดูดทั้งหมด

คติพจน์: ทำให้ใบหน้าของลูกเป็นพิพิภพที่เคลื่อนไหวที่สามารถมองเห็นพ่อซึ่งเป็นจุดได้

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะสะสมพลังโยคะ ด้วยพลังโยคะ ลูกสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก
- คำถาม:** อะไรที่ไม่ได้อยู่ในความคิดหรือความฝันของลูกๆ แต่เวลานี้ได้กลายเป็นความจริงแล้ว?
- คำตอบ:** ลูกไม่เคยคิดหรือฝันเลยว่าลูกจะศึกษาราชโยคะกับพระเจ้าและกลายเป็นนายของโลก หรือที่ลูกจะศึกษา การศึกษานี้เพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร เวลานี้ลูกมีความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุดที่ลูกได้รับพลังจากผู้ทรง อำนาจและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของอาณาจักรยุคทอง

โอมชานติ ลูกสาวทั้งหลายกำลังนั่งที่นี้เพื่อการฝึกฝน ในความเป็นจริงแล้วเป็นผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและกำลัง จดจำพ่อที่ควรจะนั่งที่นั่นบน(กัทติ) หากเธอไม่ได้นั่งในการจดจำระลึกถึงเธอก็จะไม่ควรจะเรียกว่าเป็นครู มีพลังในการ จดจำระลึกถึง ไม่มีพลังในความรู้ พลังนี้เรียกว่าพลังของโยคะ คำว่า“พลังของโยคะ” คือคำพูดที่ชานยาสซีใช้ พ่อไม่ได้ใช้ คำที่ยาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จดจำพ่อ เช่นที่เด็กเล็กๆ จดจำพ่อแม่ของเขา พ่อแม่เหล่านั้นคือพ่อแม่ทางร่าง ลูกๆ นั้น ปราศจากภาพลักษณ์ ลูกได้รับภาพลักษณ์(ร่างกาย)นี้ที่นี้ ลูกคือผู้อาศัยของโลกที่ซึ่งไม่มีภาพลักษณ์ ไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ ที่นั่น อันดับแรกทำให้มันคงว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! มีศรัทธาว่าลูก คือดวงวิญญาณ ลูกมาจากดินแดนนิพพาน นั่นคือบ้านของลูกดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ใคร ที่มาเป็นอันดับแรก? สติปัญญาของลูกตระหนักถึงสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นในโลกมีความรู้นี้ พ่อพูดว่าลัทธิคัมภีร์ทั้งหมดดลาลาที่ลูก เคยศึกษามา ผู้คนยกย่องกฤษณะและผู้นั้นผู้นี้อย่างมากมาย พวกเขายกย่องคานธีอย่างมากด้วยเช่นกัน ค่ายกย่องนั้น ราวกับว่าคานธีได้ก่อตั้งอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริงก่อนที่จะเขาจะจากไป อย่างไรก็ตามพระเจ้าชีวาพูด: กฎที่ได้คงอยู่ ในอาณาจักรของราชาและราชินีดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นก่อตั้งขึ้นโดยพ่อ เป็นพ่อผู้ที่ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นราชา และราชินีด้วยการสอนราชโยคะแก่พวกเขา แม้แต่ชนบทรหมเนียมประเพณีของพระเจ้าเหล่านั้นก็ได้ถูกทำลายลง เขา(คานธี)กล่าวว่าเขาไม่ต้องการอาณาจักรแต่เขาต้องการรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน เวลานี้รัฐบาลนั้นอยู่ในสภาพใด ? มีเพียงความทุกข์เท่านั้นและไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ พวกเขาเฝ้าแต่รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันและกัน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย เวลานี้ลูกๆ กำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยการทำตามศรัทธา ลูกมีพลังมากโดย ไม่มีกองทัพละยาที่นั่น ไม่มีเรื่องของความกลัวใดๆ ที่นั่นเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เป็นอาณาจักรที่ไม่มี การแบ่งแยก ทวิภาคซึ่งได้เป็นเหตุของความขัดแย้งก็ไม่มีอยู่ที่นั่น นั่นเรียกได้ว่าเป็นอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก พ่อทำ ให้ลูกๆ กลายเป็นเทพ และแล้วจากการเป็นผู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก ราวกับได้ทำให้ลูกกลายเป็นปิศาจ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ผู้ อาศัยในบาร์ตเคยเป็นนายของทั้งโลก ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะเท่านั้น เวลานี้ลูกกำลัง ประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิทุกวงจรเพียงด้วยพลังโยคะเท่านั้น มีพลังในการศึกษาด้วยเช่น กัน ในทำนองเดียวกันเมื่อใครบางคนกลายเป็นนักกฎหมายเขาก็มีพลังนั้น พลังนั้นมีค่าไม่กี่สตางค์ ลูกปกครองทั้งโลก ด้วยพลังโยคะ ลูกได้รับพลังจากผู้ทรงอำนาจ ลูกพูดว่า: บาบาพวกเราประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองยุคทอง จากท่านทุกวงจรซึ่งต่อมาเราสูญเสียไปแล้วเราประกาศสิทธินั้นอีกครั้ง ลูกได้รับความรู้เพิ่มเติมที่ทั้งหมดแล้ว เวลานี้ด้วย การทำตามศรัทธาที่เราจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกที่สูงส่ง โลกได้กลับมาสูงส่งเช่นกัน ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกมี ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่มีความรู้ว่าพวกเขาได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรของเขา อย่างไร เวลานี้ลูกกำลังศึกษาที่นี้เพื่อไปปกครองที่นั่น เมื่อใครบางคนถือกำเนิดในบ้านที่ดีและมั่งคั่งก็กล่าวได้ว่าเขาต้อง เคยทำกรรมดีและเคยให้ทานและทำบุญในชาติก่อนหน้านั้นของเขา ลูกได้รับชาติเกิดตามการกระทำของลูก เวลานี้คือ อาณาจักรของราวัน ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ผู้คนทำที่นี้ก็เป็นบาป ลูกต้องลงบันไดมา แม้แต่ผู้ที่เคยยิ่งใหญ่ที่สุดและ สูงสุดในบรรดาทั้งหมดที่เคยเป็นของศาสนาเทพก็ต้องลงบันไดมา ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสะโต,ราโจและตาโม ทุกสิ่ง กลับมาเก่าจากใหม่ เวลานี้ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่เคยคิดหรือฝันว่าลูกจะกลายเป็น นายของโลก ผู้คนของบาร์ตรู้ว่ามันเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ทั่วทั้งโลก พวกเขามีค่าควรแก่การกราบ ไหว้บูชา และจากนั้นก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ได้มีการจดจำกันว่า “ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมาก็กลายเป็น ผู้กราบไหว้บูชา” เวลานี้ทั้งหมดนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก การละเล่นนี้มหัศจรรย์มาก ไม่มีใครรู้ว่าเราได้ใช้ 84 ชาติ เกิดอย่างไร ในคัมภีร์ได้มีการเขียนไว้ 8.4 ล้านชาติเกิด พ่อพูดว่า: สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องโกหกในหนทางความ

เลื่อมใสศรัทธา มันเป็นอาณาจักรของราวัน มันมีอยู่ในสติปัญญาของลูกๆเท่านั้นและไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่นว่าอาณาจักรของรามคืออะไรและอาณาจักรของราวันคืออะไร ราวันถูกเผาทุกปี ดังนั้นเขาจึงเป็นศัตรู ก็เลสทั้งห้าคือศัตรูของมนุษย์ ไม่มีใครรู้ว่าราวันคือใครและเหตุใดพวกเขาถึงเผาราวัน ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกันก็ตระหนักว่าเวลานี้พวกเขากำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่เราและกำลังเปลี่ยนเราจากมนุษย์เป็นนารายณ์ จากมนุษย์ที่ตกต่ำเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง ลูกๆรู้ว่าพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูก ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด นักเรียนในโรงเรียนก็มีสำนึกว่าพวกเขาเป็นนักเรียน ครูเหล่านั้นที่สอนเป็นครูธรรมดาทั่วไป ที่นี้พระเจ้ากำลังสอนลูก ในเมื่อลูกสามารถประกาศสิทธิในสภาพที่สูงส่งด้วยการศึกษานี้ ลูกก็ควรศึกษาเป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! ลูกเพียงแค่อ่านศึกษาเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงถึง 45 นาทีทุกๆ เช้า ตลอดทั้งวันเป็นเพราะลูกยังกับการทำงานหรือธุรกิจ ลูกจึงลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึง เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี้ในเวลาเช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึง ได้มีการบอกลูกให้จดจำบาบาด้วยความรักอย่างมาก บาบา ท่านได้มาเพื่อสอนเรา เวลานี้เรารู้ว่าท่านมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เพื่อสอนพวกเรา เมื่อลูกมาหาบาบาที่นี้ บาบายิ่งถามพวกเขา: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? ผู้รู้และชานยาซี ฯลฯ จะไม่มีวันถามคำถามนี้ ที่นี้แน่นอนว่าใครก็ตามที่ต้องการนั่งในสัดซังเหล่านั้นก็สามารถไปและทำเช่นนั้นได้ เมื่อผู้คนเห็นว่ามีมารวมตัวกันที่ไหนสักแห่ง คนอื่นๆมากมายก็ไปและเข้าร่วม เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยไปและรับฟังก็ตะและรามาเยะ ฯลฯ เช่นกันด้วยความสุขเป็นอย่างมาก ลูกไม่เข้าใจอะไรเลยในเวลานั้น ทั้งหมดนั้นคือความสุขของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเฝ้าแต่รำไรในความสุขที่นั่น อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆ มีหลายอะไรประเภทต่างๆมากมาย พวกเขาทำสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเพื่อสุขภาพที่ดี พ่ออธิบายว่า: ขนบธรรมเนียมประเพณีเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครในบรรดาพวกเขารู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง แล้วยังมีอะไรอีก? ดูซิว่าลูกกลายเป็นอะไรด้วยการไม่รู้จักรู้ผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง และดูว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไรด้วยการรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ด้วยการรู้จักสิ่งเหล่านั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มั่นคง และด้วยการไม่รู้จักรู้สิ่งเหล่านั้น ลูกคนเดียวกับของบารัตก็กลายเป็นผู้ที่ล้มละลาย พวกเขาเฝ้าแต่พูดเท็จต่อไป สิ่งต่างๆมากมายมากยังคงเกิดขึ้นในโลกต่อไป ทองคำและเงินจำนวนมากมายา ฯลฯ ก็ถูกรูดปล้น เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะสร้างพระราชวังทองคำที่นั่น ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะกลายเป็นนักกฎหมายก็ตระหนักอยู่ภายในว่าเมื่อพวกเขาผ่านการสอบของเขา พวกเขาจะสร้างบ้าน ฯลฯ เหตุใดจึงไม่เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังศึกษาเพื่อกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์? ควรมีความสุขอย่างมาก! อย่างไรก็ตามความสุขหายไปทันทีที่ลูกจากที่นี้ไป ลูกสาวตัวน้อยหลายคนก็ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในความรู้นี้ ญาติมิตรของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลยและดังนั้นจึงพูดว่าเธอถูกเวทมนต์สะกดใส่พวกเขา พวกเขาบอกว่าพวกเขาจะไม่อนุญาตให้ลูกสาวของพวกเขาไปศึกษาเล่าเรียนภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ในขณะที่ลูกยังคงฟังฟังพ่อแม่ของลูก ลูกต้องรับฟังพ่อแม่ของลูก เรา(บาบา)ไม่สามารถพาลูกมาได้ มิฉะนั้นจะมีความขัดแย้งอย่างมาก ในตอนเริ่มต้นมีความขัดแย้งอย่างมาก ลูกสาวนั้นก็บอกว่า เธอมีอายุ 18 ปีแล้ว ในขณะที่พ่อของเธอพูดว่าเธออายุเพียง 16 ปีเท่านั้น และเธอยังคงต้องฟังฟังเขาอยู่ เขาต่อสู้ด้วยวิธีนี้และพาเธอกลับไป การฟังฟังพ่อของลูกหมายถึงลูกยังคงต้องทำตามคำสั่งของพ่อของลูก เมื่อลูกเป็นผู้ใหญ่ลูกก็สามารถทำสิ่งที่ลูกต้องการได้ เรื่องนี้มีกฎหมายกำหนดไว้ บาบาพูดว่า: นอกจากนี้ที่นี้ก็มีกฎหมายเช่นกันเมื่อลูกมาหาพ่อลูกต้องนำหนังสือรับรอง (จดหมาย) จากพ่อทางร่างของลูก และก็ต้องมีการสังเกตการณ์ความประพฤติหรือมารยาทของแต่ละคนด้วย หากความประพฤติของพวกเขาไม่ดี พวกเขาจะถูกส่งกลับ มันเหมือนกันในเกม หากใครเล่นเกมได้ไม่ดี เขาหรือเธอจะถูกบอกให้ออกจากเกม เขาจะทำให้ทีมสูญเสียเกียรติของพวกเขา ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในสนามรบ พ่อมาทักท้วงและทำให้พวกเราสามารถเอาชนะมาได้ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยกิเลส พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินต่อมาก็เข้าไปสู่ศาสนาเทพ ลูกบราห์มินนั้นตามลำดับกัน เมื่อแมลงเม่าบินเข้าเปลวไฟ บางตัวก็สังเวยตนเองอย่างสมบูรณ์ บางตัวก็เพียงแค่บินวนรอบๆเปลวไฟและจากไป เมื่อลูกๆมาที่นี้บางคนก็สังเวยตนเองต่อเปลวไฟอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่คนอื่นๆเพียงแค่รับฟังความรู้และจากไป ก่อนหน้านั้นบางคนแม้กระทั่งเขียนด้วยเลือดว่า “บาบาฉันเป็นของท่าน แม้ว่าจะเป็นอย่างนั้นมายากก็เอาชนะพวกเขาได้ มีการต่อสู้รบราฆ่าฟันมาอย่างมากมาย แล้วสิ่งนี้เรียกว่าสนามรบ ลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด กำลังอธิบายสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดผ่านบราห์มา ได้มีการทำรูปภาพมากมาย ตัวอย่างของนาราดก็เป็นของเวลานี้เช่นกัน ลูกทั้งหมดพูดว่า ลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ บาบาพูดว่า ลูกแต่ละคนควรมองดูภายในตนเองและดูว่าลูกมีคำหรือไม่ ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกไม่มีกิเลสใดๆ ทุกคนคือผู้เลื่อมใสศรัทธาเหมือนกับนาราด นั่นเป็นเพียงตัวอย่างที่ได้ยกมา ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ถามว่าพวกเขาสามารถแต่งงานกับลักษมีได้ไหม พ่อพูดว่า: ไม่ เพียงเมื่อพวกเขารับฟังความรู้ที่นั่นที่พวกเขาจะสามารถได้รับการหลุดพ้น เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถให้การหลุดพ้นกับทุกคน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรราวัน การจาริก

แสงบุญเหล่านั้นเป็นไปทางร่าง พระเจ้าพูด: มานมานะบาฟ! ไม่มีเรื่องของการล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในสิ่งนี้ การล้มลุกคลุกคลานทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ครึ่งวงจรเป็นกลางวันของบราห์มาและอีกครึ่งวงจรเป็นกลางคืนของบราห์มา ลูกเข้าใจว่าเวลานี้เป็นกลางวันครึ่งวงจรสำหรับพวกเราบราห์มา Kumar และ Kumar ทุกคน เราจะอยู่ในดินแดนของความสุข จะไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาใดๆที่นั่น ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุด ดังนั้นควรมีความสุขอย่างมาก ลูกทั้งหมดนั้นเป็นเหมือนกับก้อนหินที่ขรุขระ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีความคม(ทำความสะอาดและขัดเกลาลูก) บาบานั้นเป็นพ่อค้าเพชรด้วยเช่นกัน ตามละครบาบาใช้พาหนะที่มีประสิทธิภาพ “เด็กชาวบ้าน” ได้รับการจดจำ กฎณะจะเป็นเด็กชาวบ้านได้อย่างไร? เขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง เขาถูกแกลงไกวอยู่ในเปล เขาสวมมงกุฎ เหตุใดจึงเรียกเขาว่าเป็นเด็กชาวบ้าน? เด็กชาวบ้านจะสกปรก เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อกลับมาสวยงาม พ่อทำให้ลูกล้ำหน้ากว่าผู้อื่นในความรู้ เพียงครึ่งเดียวเท่านั้นในทุกๆวงจรที่ลูกได้รับความเป็นมิตรของสัจจะ ความเป็นมิตรอื่นๆทั้งหมดนั้นไม่จริง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้ฟังเรื่องราวเช่นนั้นที่ประณามลูกและพ่อ Kumar ที่เข้ามาสู่ความรู้สามารถที่จะพูดได้ว่าพวกเขามีส่วนแบ่งในทรัพย์สินสมบัติของพ่อ “ทำไมฉันไม่เปิดศูนย์เพื่อรับใช้บาร์ดเล่า?” ถึงอย่างไรก็ต้องยกลูกสาวให้(ในการแต่งงาน) ถามพ่อของลูกว่า “ให้ส่วนแบ่งนั้นแก่ฉันเพื่อที่ฉันจะได้เปิดศูนย์และผู้คนมากมายจะได้รับคุณประโยชน์” สร้างกลยุทธ์เช่นนั้น นี่คือการพนันของพระเจ้าของลูก ลูกเปลี่ยนผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ผู้ที่เป็นของศาสนาของพวกเราจะมา ในครอบครัวเดียวกัน ผู้ที่จะเป็นดอกไม้ของศาสนาเทพจะปรากฏออก ในขณะที่ผู้อื่นนั้นจะไม่ปรากฏออก เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม พ่อชำระทุกดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์แล้วพาพวกเขากลับบ้าน เหตุนี้เองบาบาจึงได้บอกลูกให้อธิบายยุคบรรจบพบกันในภาพวงจร ด้านนี้คือยุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งคือยุคทอง ในยุคทองมีเทพและในยุคเหล็กมีปิศาจ สิ่งนี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะไปสู่ยุคทอง ในขณะที่คนอื่นจะไปและอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น จากนั้นพวกเขาจะลงมาในเวลาของเขาเอง ภาพวงจรนั้นดีมาก ลูกๆควรมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ การทำงานรับใช้เช่นนี้จะยกระดับผู้ที่ยากจนและทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกสามารถเป็นเหมือนศรีลักษมีและศรีนารายณ์ได้หรือไม่? ลูกมีกิเลสใดๆในลูกหรือไม่? ลูกเป็นแมลงเม่าที่บินวนเวียนรอบๆหรือเป็นแมลงเม่าที่สังเวทตนเอง ตรวจสอบว่ามารยาทของลูกจะไม่ทำให้พ่อเสื่อมเสียเกียรติ

2. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จงจดจำพ่อในเวลาเช้าตรู่ด้วยความรักอย่างมากและศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี พระเจ้ากำลังสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด รักษาความซาบซึ้งที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นยุคดียุคต์ (เต็มไปด้วยสติปัญญา) และจีวันมุกต์ (หลุดพ้นในชีวิต) โดยใช้พลังทางจิตวิญญาณในทุกการกระทำ
คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินี้คือความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ เป็นเพียงด้วยพลังทางจิตวิญญาณเท่านั้นที่ลูกสามารถเปลี่ยนตนเองและผู้อื่นได้ ด้วยพลังนี้ลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบ่วงพันธะทางกายมากมาย อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะเป็นยุคดียุคต์และแทนที่จะหละหลวมในทุกการกระทำจงใช้พลังทางจิตวิญญาณ สัมผัสพลังทางจิตวิญญาณในเวลาเดียวกันในความคิดคำพูดและการกระทำของลูก ผู้ที่มียุคดียุคต์ในทั้งสามด้านจะกลายเป็นจีวันมุกต์ (หลุดพ้นในชีวิต)

คติพจน์: ด้วยคุณสมบัติพิเศษของสัจจะ ให้สัมผัสกับความสุขและพลังอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีชีวิตที่ทุกคนกราบไหว้บูชาเวลานี้ได้กลายเป็นพ่อของลูกและเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว
- คำถาม:** เหตุใดผู้คนจึงร้องขอให้พระเจ้าให้อภัย? พวกเขาได้รับการให้อภัยหรือไม่?
- คำตอบ:** ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าจะลงโทษพวกเขาผ่านดรามาราช (ผู้พิพากษาสูงสุด) สำหรับบาปที่พวกเขาได้ทำมา เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องขอการให้อภัย อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องทุกข์ทรมานสำหรับบาปของเขาในรูปของความทุกข์ทรมานของกรรม พระเจ้าไม่ได้ให้ยาใดๆ แก่พวกเขา พวกเขาต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษในกรงขังของกรรม พวกเขาได้รับนิมิตของสิ่งที่พวกเขาทำ “เพราะลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า นี่คือการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น”
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน...

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้? พ่อทางจิตพูดสิ่งนี้ ท่านคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านนั้นสูงยิ่งกว่ามนุษย์ทั้งหมดและสูงกว่าทุกดวงวิญญาณเช่นกัน มีดวงวิญญาณในแต่ละคน ลูกได้รับร่างกายเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก เวลานี้ลูกสามารถเห็นได้ว่ามีความนับถือต่อร่างกายของชั้นยาสีสาหลายมากเพียงใด ผู้คนสรรเสริญคุณของพวกเขาละ อย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แฝงตัว ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาปานั้นสูงที่สุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครสูงยิ่งกว่าท่าน ดรามาราชนั้นอยู่กับท่านด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงร้องขอให้พระเจ้า “โอพระเจ้าได้โปรดให้อภัยแก่ฉัน!” แต่พระเจ้าจะทำอะไรได้? ที่นี้รัฐบาลจะจับใครบางคนเข้าคุก ดรามาราชนั้นจะให้การลงโทษในกรงขังของกรรม จะต้องมีความทุกข์ทรมานต่อผลที่เกิดขึ้นตามมาจากสิ่งที่ได้กระทำลงไป และสิ่งนี้เรียกว่าความทุกข์ทรมานของกรรม เวลานี้ลูกรู้ว่าใครที่ทุกข์ทรมานกับการกระทำของเขาและอะไรเกิดขึ้น ผู้คนพูดว่า “โอ พระเจ้า ได้โปรดให้อภัยให้แก่นั่น” ชักความเจ็บปวดและความทุกข์ของนั้นและให้ความสุขแก่นั่น พระเจ้าให้ยาอะไรให้แก่ลูกหรือไม่? ท่านไม่สามารถทำอะไรได้ ดังนั้นทำไมพวกเขาถึงถามพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพราะดรามาราชอยู่กับพระเจ้าด้วยเช่นกัน เมื่อลูกทำบางสิ่งผิดก็จะต้องรับผลกรรมจากสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ได้รับการลงโทษนั้นในกรงขังของกรรม ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่งที่ลูกได้ทำไป การลงโทษจะไม่เกิดขึ้นหากไม่ได้แสดงนิมิตของสิ่งที่ลูกทำก่อน ไม่มียาอะไรในกรงขังของกรรม ต้องมีประสบการณ์ของการรับโทษที่นั่น เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขาก็พูดว่า พระเจ้าปลดปล่อยฉันจากกรงขังนี้! ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใครในเวลานี้? พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด แต่ท่านนั้นแฝงตัว ร่างกายของทุกคนนั้นสามารถมองเห็นได้ ในขณะที่นี้ชีพบาปไม่มีมือหรือเท้าของท่านเอง แล้วใครที่จะรับดอกไม้มาล่ะ หากท่านต้องการท่านก็จะรับสิ่งนั้นผ่านมือนี้ อย่างไรก็ตามท่านจะไม่สามารถรับสิ่งใดจากใคร เช่นที่สังคราจารย์พูดว่า ไม่มีใครควรจะต้องตัวเขา ดังนั้นเช่นกันพ่อพูดว่า: พ่อจะรับสิ่งใดจากคนที่ไม่มีบริสุทธิได้อย่างไร? พ่อไม่ต้องการดอกไม้มาล่ะ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีการสร้างวัดโสมนาลาและมีการถวายดอกไม้ อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้มีร่างของพ่อเอง จะมีใครสามารถสัมผัสดวงวิญญาณได้อย่างไร? ท่านพูดว่า: พ่อจะสามารถรับดอกไม้จากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครแม้กระทั่งจะสามารถจะต้องท่านได้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะไม่สามารถอนุญาตให้จะต้องท่าน วันนี้พวกเขาอาจจะพูดว่า “บาป” ในขณะที่วันพรุ่งนี้พวกเขาก็จะกลายเป็นชวานรอีก บาบาก็ไม่แม้กระทั่งมองดูผู้คนเหล่านั้น พ่อพูดว่าพ่อเป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ตามละครพ่อต้องยกระดับชานยาสีสาด้วย ไม่มีใครรู้จักพ่อเลย ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวิต แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือพระเจ้าแห่งกิตะ และท่านมาที่นี่เพื่อให้ความรู้แก่พวกเรา ชื่อของกฤษณะถูกใส่ไว้ในกิตะ ถ้ากฤษณะให้ความรู้ แล้วชีวิตจะทำอะไร? ดังนั้นบางคนคิดว่าท่านไม่เคยมาเลย โอ! แต่ลูกจะไม่เรียกกฤษณะว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อฉันเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงลูกไม่กี่คนที่สามารถมีความเคารพนับถือได้มากเช่นนั้น ท่านนั้นคงอยู่อย่างเรียบง่ายและอธิบายว่า: พ่อคือพ่อของผู้รู้ทั้งหมดดะลา ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณเช่นกันแม้กระทั่งสังคราจารย์ดะลา แนนอนว่าพ่อทางร่างของพวกเขาก็มีร่างกาย แต่พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนกราบไหว้บูชาพ่อ เวลานี้พ่อนั่งที่นี้เป็นส่วนส่วนตัวเบื้องหน้าลูก อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ลูกทั้งหมดที่จะเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ดวงวิญญาณเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจดจำพ่อได้ พวกเขาเฝ้าแต่มองดูร่างกาย หากพวกเขากลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาก็จะสามารถจดจำพ่อได้ และทำตามศรัทธาของท่าน พ่อพูดว่า: ทุกคนทำความเพียรพยายามที่จะรู้จักพ่อ เพียงผู้ที่กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่จะสอบผ่าน สำนึกที่เป็นร่างเล็กน้อยจะยังคงหลงเหลืออยู่ในลูก พ่อฉันแฝงตัว ลูก

ไม่สามารถให้สิ่งใดแก่ท่านได้ ลูกสาวสามารถไปที่วัดของชีวาเพื่อให้คำอธิบาย เป็นลูกกุมารีที่ให้คำแนะนำของชีพบบาแน่นอนว่ามีทั้งกุมารและกุมารี กุมารต้องให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ผู้เป็นแม่ก็ได้รับการยกย่องเป็นพิเศษเพราะพวกเธอนั้นได้ทำงานรับใช้มากกว่าผู้ชาย ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสนใจในการทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับที่มีความใส่ใจอย่างมากในการศึกษาอื่นๆ นั่นคือทางโลก ที่นี่คือทางจิต ด้วยการศึกษาด้านโลกและเรียนรู้การฝึกฝน ฯลฯ ลูกไม่ได้รับอะไรเลย ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคุณรักมีลูก พวกเขาก็จะเฉลิมฉลองการตั้งชื่อของเขา (ในวันที่ 6) ด้วยการแสดงอย่างเอิกเกริกมากมาย แต่เขาจะได้รับอะไร ไม่มีเวลามากพอสำหรับเขาที่ได้มาซึ่งสิ่งใด ใครก็ตามที่ได้จากร่างไปจากที่นี่ในตอนนี้จะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งด้วยเช่นกัน แต่เขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ใครก็ตามที่ศึกษาเล่าเรียนที่นี่และจากร่างของเขาจะไปและจดจำชีพบบาในวัยเด็กของเขาต่อไปตามสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มา นี่คือนันทรา หากลูกพยายามที่จะสอนเด็กเล็กๆ เขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับจุดเล็กๆ ฯลฯ เขาก็เพียงแค่ว่า “ชีพบบา ชีพบบา” จดจำชีพบบาแล้วลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ หากลูกอธิบายให้แก่พวกเขาในลักษณะนี้ เขาก็สามารถไปสู่สวรรค์ แต่เขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีลูกเช่นนั้นมากมายผู้ที่มาและเฝ้าแต่พูดว่า “ชีพบบา ชีพบบา” และแล้วความคิดสุดท้ายของพวกเขาจะนำเขาไปสู่จุดหมายปลายทาง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวา แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เช่นที่เด็กเล็กๆ เฝ้าแต่พูดว่า “ชีวา ชีวา” แต่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดังนั้นที่นั่นเช่นกันผู้คนกราบไหว้บูชาท่าน แต่ไม่ได้มีการตระหนักรู้ นั่น ดังนั้นลูกควรจะบอกพวกเขาว่า: ผู้ที่ท่านกำลังกราบไหว้บูชานั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านคือพระเจ้าแห่งกิตะ ท่านกำลังสอนพวกเรา ไม่มีมนุษย์อื่นใดในโลกที่จะพูดว่าชีพบบากำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเรา มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อย่างนี้ แต่อย่างไรก็ตามลูกก็ลืม พระเจ้าพูด ฟอสสอนราชาโยคะแก่ลูก ใครพูดว่า: "พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นสิ่งที่ต้องเอาชนะ? จงละทิ้งโลกเก่า หัตถะโยคีคือผู้สละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด ผู้นั้นคือสังคราจารย์ และผู้เดียวนี้คือชีวาจารย์ (ชีวาผู้เป็นครู) ท่านกำลังสอนพวกเรา ลูกไม่สามารถพูดว่ากฤษณาจารย์ (กฤษณะซึ่งเป็นครู) เขาคือเด็กเล็กๆ ไม่จำเป็นสำหรับความรู้ในยุคทอง ลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากที่ใดก็ตามที่มีวัดของชีวาไปที่วัดของชีวา หากผู้เป็นแม่ไปที่นั่น ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่หากกุมารีไปที่นั่นก็จะดียิ่งกว่า บอกพวกเขาว่า: เวลานี้พวกเราต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของเราจากบาบา ฟอสกำลังสอนเราแล้วเราก็จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ฟอสคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้คำสอนเช่นนั้นแก่เราได้ นี่คือนยุคเหล็ก เคยมีอาณาจักรของพวกเขาในยุคทอง พวกเขากลายเป็นราชาและราชินีได้อย่างไร? ใครสอนราชาโยคะให้แก่พวกเขา? ที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งยุคทอง? ผู้เดียวที่เรากำลังกราบไหว้บูชาอยู่กำลังสอนพวกเราและกำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายแห่งยุคทอง การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา การหลอ่ลึงด้วยวิษณุ.... ผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ก็ไปเป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า: บาบามาทำให้พวกเราที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ชำระพวกเราให้บริสุทธิ์และทำให้พวกเรากลายเป็นเทพ ที่นั่นเป็นหนทางครอบครัวเช่นกัน พวกเขาไม่มีความปรารถนาที่จะกลายเป็นบุตรของหนทางสันโดษ ลูกสามารถกลายเป็นบุตรของผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ มีความเป็นมิตรของหลายคนที่ไม่ได้แต่งงานเพื่อกิเลส ดังนั้นลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ทุกประเภทเหล่านี้ได้ทั้งหมด ควรมีความใส่ใจอย่างมากภายในลูก ทำไมเราถึงไม่กลายเป็นลูกที่มีค่าของบาบาและไปทำงานรับใช้เช่นนั้น? การทำลายล้างของโลกเก่านั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ชีพบบาพูดว่า: กฤษณะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เขามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคทอง เขาไม่สามารถมีรูปลักษณะเดียวกันและชื่อเดียวกันในชาติเกิดอื่น ใน 84 ชาติเกิดเขาจะมี 84 รูปลักษณะ กฤษณะไม่สามารถสอนความรู้ให้แก่ใครได้ กฤษณะจะสามารถมาที่นี่ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกมีชาติเกิดที่ดีมาก และจากนั้นอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้น มนุษย์ได้กลายเป็นเช่นสัตว์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันและกัน มันเป็นการเกิดของราวันใช่ไหม? อย่างไรก็ตามมันไม่ใช่ดวงวิญญูณจะใช้ 84 ล้านชาติเกิด มีเผ่าพันธุ์ที่หลากหลายมากมาย แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าดวงวิญญูณนั้นจะใช้ชาติเกิดมากมายขนาดนั้น ฟอน่งที่นั่นและอธิบายเรื่องทั้งหมดนี้ ท่านคือพระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านสอนพวกเราและผู้นั้นก็อยู่ถัดไปจากท่าน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกก็กลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ของใครบางคน ลูกก็จะกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ของชีพบบาหรือ? ฟอสอธิบาย: เมื่อลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะไปและกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ในยุคทอง ใครบางคนจะกลายเป็นอะไรถ้าเขาไม่ได้ทำงานรับใช้อะไรเลยนอกจากกินดื่มและนอนหลับ? มันเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นอะไรและลูกก็ยังคงรู้สึก "ฉันจะกลายเป็นจักรพรรดิ!" พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งมาอยู่เบื้องหน้าบาบา พวกเขาเข้าใจด้วยตัวเองว่าพวกเขาจะเป็นอะไร แต่พวกเขาก็ยังคงไม่รู้สึกละอายใดๆ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาต้องทำความก้าวหน้าและได้มาซึ่งบางสิ่งเพื่อตนเอง เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อย่าได้คิดว่าเป็นบราห์มานี้ที่บอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก คิดเสมอว่าเป็นชีพบบาที่กำลังบอกลูก ลูกต้องมีความเคารพต่อชีพบบา มิฉะนั้นจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากจากดาราบราช ดาราบราชอยู่กับท่าน กุมารีต้องกลายเป็นผู้ที่ฉลาดมาก มันไม่ใช่ว่าลูกได้ยินบางสิ่งบางอย่างที่นี่ แต่ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีการขยายตัวอย่างมากใน

หนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้จงละทิ้งยาพิษ กลายเป็นผู้อยู่อาศัยของสวรรค์ สร้างคติพจน์เช่นนี้ กลายเป็นราชสีห์ที่กล้าหาญ ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัแล้ว ดังนั้นทำไมลูกถึงใส่ใจกับสิ่งอื่นเล่า? รัฐบาลก็ไม่ได้เชื่อในเรื่องศาสนาใด ดังนั้นพวกเขาจะมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่า: เราไม่เชื่อในศาสนาใด โดยเฉพาะ เราถือว่าทุกคนเป็นหนึ่งในเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน ในกรณีนั้นแล้วทำไมท่านถึงต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกัน? มีแต่ความไม่จริง และไม่มีอะไรนอกจากความไม่จริงในทุกหนแห่ง ไม่มีร่องรอยของความจริงที่ใดเลย การพูดไม่จริงครั้งแรกเริ่มด้วยการพูดไม่จริงว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง ไม่มีศาสนาใดเช่นศาสนาฮินดู คริสต์เดียนมีศาสนาของตนเอง พวกเขาไม่เปลี่ยนตนเอง(ศาสนาของพวกเขา) เป็นเพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่เปลี่ยนศาสนาของพวกเขาและพูดว่าพวกเขาเป็นชาวฮินดู เพียงแค่ดูชื่อที่พวกเขาตั้งให้กับตนเอง ศรีนั้นศรีนี้... อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเป็นศรีได้ นั่นคือเป็นผู้ที่สูงส่งในเวลานี้ ไม่มีใครแม้กระทั่งให้ศรีมันได้ เหล่านั้นเป็นเพียงทิศทางของยุคเหล็กของพวกเขา ลูกจะบอกได้อย่างไรว่านั่นคือศรีมัน? หากลูกกุมารมีความตื่นตัวและคล่องแคล่ว ลูกก็สามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามได้ อย่างไรก็ตามลูกสาวที่โยคยูกต์ที่ฉลาดและดีมานั้นเป็นที่ต้องการ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำความก้าวหน้าจ ชื่องแะอยู่ในงานรับใช้ของพ่อ เพียงแค่กินดื่มและนอน หมายถึงการสูญเสียสถานภาพของลูก
2. มีความเคารพนับถือต่อพ่อและคำสอนของท่าน ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ชึมซับคำสอนของพ่อและกลายเป็นลูกที่มีค่าและเชื่อฟัง

พร: ขอให้ลูกสมบูรณ์พร้อมและทำให้มาายเป็นคนรับใช้ของลูกด้วยการเสนอตนเองเพื่องานรับใช้โลก เวลานี้จงอุทิศเวลา การบรรลุผล ความรู้ คุณธรรม และพลังทั้งหมดของลูกสำหรับการรับใช้โลก ไม่ว่าลูกมีความคิดอะไรให้ตรวจสอบว่ามันเป็นไปเพื่องานรับใช้โลกหรือไม่ โดยการอุทิศทุกสิ่งเพื่องานรับใช้ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้อย่างง่ายดาย ด้วยความรักที่ลูกมีต่องานรับใช้ ขอสอบหรือการทดสอบเล็กๆ ที่มาจะอุทิศตัวเองโดยอัตโนมัติ ลูกจะไม่กลัวมายา แต่จะได้รับชัยชนะอยู่เสมอและร่าเริงอย่างมีความสุขต่อไป ลูกจะสัมผัสว่ามายาเป็นทาสของลูก เมื่อลูกอุทิศตนเพื่องานรับใช้มายาจะยอมอุทิศตัวเองให้กับลูกโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ปิดจิตใจของลูกด้วยการพิจารณาภายในและความโกรธจะจบสิ้น

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เก็บประเด็นของความรู้ไว้ในสำนึกรู้ของลูกแล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุข เวลานั้นลูกกำลังยืนอยู่ที่ประตูสวรรค์ บาบากำลังแสดงให้เห็นถึงหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องให้ความใส่ใจต่อสิ่งใดเพื่อให้ทะเบียนประวัติของลูกดี?
- คำตอบ:** ลูกต้องให้ความใส่ใจว่าลูกไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ด้วยความคิดคำพูดหรือการกระทำของลูก ธรรมชาติของลูกควรชื่นหนึ่งและอ่อนหวานอย่างมาก มาอย่าไม่ควรจับจุมูกหรือหูของลูกในลักษณะที่เธอทำให้ลูกทำสิ่งที่ผิดหรือลูกทำให้ใครบางคนประสบกับความทุกข์ หากลูกเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ลูกจะต้องเสียใจอย่างมากและทะเบียนประวัติของลูกก็จะเสีย
- เพลง:** แสดงหนทางให้แก่คนตาบอดเกิดพระเจ้าที่รัก...

โอมซานติ พ่อหนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ หนทางที่มีการสดให้แก่ลูกนั้นง่ายมากแต่ลูกก็ยังล้มลุกคลุกคลานต่อไป ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูกและแสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งความเงียบสงบแก่ลูก สิ่งนี้ง่ายตายมาก พ่อพูดว่า: จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ทั้งวันและคืน พวกเขาล้มลุกคลุกคลานเป็นอย่างมากด้วยการเดินเท้าในการจาริกแสวงบุญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่นั่งที่นี้ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำรำลึกถึง พ่อได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและเฝ้าแต่จบสิ้นข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจอย่าได้มีการกระทำที่ชั่วร้ายเป็นเช่นปีศาจใดๆที่จะกลายเป็นบาป พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกของจักรพรรดิจะมีความสุขเมื่อได้เห็นพ่อและอาณาจักรของเขา แม้ว่าพวกเขาจะมีอาณาจักรพวกเขาก็ยังคงมีความเจ็บป่วยทางร่างกาย ที่นี้ลูกๆ มีศรัทธาว่าชีพบบาได้มาและท่านสอนเรา จากนั้นเราจะไปสวรรค์และปกครองที่นั่น จะไม่มีความทุกข์ประเภทใดที่นั่น ความรู้ของผู้สร้าง ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างอยู่ในสติปัญญาของลูก ความรู้นี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์คนอื่นใดๆ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกก็ไม่เคยมีความรู้ใดๆมาก่อน ลูกไม่รู้จักพ่อ ความเลื่อมใสศรัทธานั้นถือได้ว่าสูงส่งมากและมีการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่างๆมากมายหลายประเภท ที่นั่นทุกสิ่งเป็นทางกายภาพไม่มีสิ่งใดละเอียดอ่อนที่นั่น การไปจาริกแสวงบุญที่อมานาถของพวกเขาก็คือการจาริกแสวงบุญทางร่าง มีสิ่งกั้นที่นั่นด้วยผู้คนไม่เข้าใจเลยว่าพวกเขาจะไปหาใคร ลูกๆ ไม่ได้ล้มลุกคลุกคลานไปที่ใดอีกต่อไป ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ที่ไม่มีการเวทย์หรือคัมภีร์ใดๆ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาใดๆในยุคทอง ที่นั่นมีเพียงความสุขเท่านั้น ที่ใดมีความเลื่อมใสศรัทธาก็จะมีความสุข รูปภาพของวามจริงนี้ดีมาก ประตูสวรรค์นั้นชัดเจนมากในรูปภาพนั้น เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ประตูของสวรรค์ ควรมีความสุขอย่างมาก ลูกๆ สามารถสามารถอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากด้วยการจดจำประเด็นต่างๆของความรู้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะผ่านประตูไปสู่สวรรค์ มีผู้คนน้อยมากที่นั่น ที่นี้มีมนุษย์มากมาย พวกเขายังคงล้มลุกคลุกคลานอย่างมากต่อไป พวกเขาให้ทานมากมายและทำบุญมากมาย พวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายด้วยการตามผู้รู้ ฯลฯ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงร้องเรียกหา: โอ้ พระเจ้า! แสดงหนทางให้แก่คนตาบอดด้วย! พวกเขาต้องการให้มีการแสดงหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเสมอ ลูกรู้ว่าโลกนี้เป็นโลกเก่าแห่งความทุกข์ อย่างไรก็ตามมีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาบอกว่าระยะเวลาทองยุคเหล็กนั้นหลายแสนปี ดังนั้นผู้คนทั้งหมดหนทางเหล่านั้นอยู่ในความมืดมืดใช่ไหม? ในบรรดาลูกเช่นกัน ลูกเข้าใจตามลำดับกันไปว่าบาบของเราที่กำลังสอนราชาโยคะแก่เรา เช่นเดียวกับที่พวกเขามีโยคะ(มีการเชื่อมโยง)และจดจำครูที่สอนพวกเขาให้กลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร บางคนกลายเป็นนักกฎหมายด้วยการศึกษาความรู้เพื่อกลายเป็นนักกฎหมาย นี่คือการราชาโยคะ โยคะของสติปัญญาของเราเชื่อมโยงกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พรหมของความสุขของลูกควรจะขึ้นสูงมากด้วยสิ่งนี้ กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก! ธรรมชาติของลูกควรจะชื่นหนึ่งมาก ไม่ควรมีใครประสบกับความทุกข์จากลูก แม้ว่าลูกจะไม่ต้องการทำร้ายใครมายาก็จับจุมูกหรือหูของลูกและทำให้ลูกทำผิดพลาดแล้วลูกก็เสียใจอยู่ภายใน: ฉันเป็นสาเหตุที่ทำให้คนนั้นมีความสุขโดยไม่มีเหตุผล อย่างไรก็ตามทะเบียนประวัติของลูกจะเสียไปแล้วในเวลานั้น ลูกควรพยายามที่จะไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก พ่อมาเพื่อทำให้เรากลายเป็นเทพเช่นนั้น พวกเขาทำให้ใครมีความสุขหรือไม่? ครูทางโลกสอนลูกว่า; เขาไม่ได้ทำให้ลูกมีความสุขใช่ไหม? ใช่ ถ้านักเรียนไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนพวกเขาจะต้องถูกลงโทษ ทุกวันนี้มีการห้ามไม่ให้ใครในโรงเรียน ลูกๆ เป็นครูทางจิตและหน้าที่ของลูกคือให้การศึกษาแก่พวกเขาและสอนพวกเขาให้มีกิริยามารยาทที่ดี หากพวกเขาศึกษาได้ดีพวกเขาก็จะ

ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียนพวกเขาจะสอบตก พ่อมาทุกวันเพื่อให้ความรู้แก่ลูกและสอนกิริยามารยาทให้กับลูกเช่นกัน มีการจัดนิทรรศการลาเพื่อสอนผู้อื่น ทุกคนขอให้มีการนิทรรศการและโปรเจกเตอร์หลายพันคนจะซื้อโปรเจกเตอร์เหล่านี้ พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูกในวิธีที่ง่ายมาก การทำงานรับใช้ที่อमानาก็ทำได้ง่ายด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายว่าความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไรและความรู้คืออะไรโดยการใช้รูปภาพ ในด้านนี้คือความรู้และอีกด้านหนึ่งคือความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยสิ่งหนึ่งมีสวรรค์และด้วยอีกสิ่งหนึ่งมีนรก สิ่งนี้ชัดเจนมาก สิ่งที่คุณศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ง่ายดายนมาก ลูกแม้กระทั่งสอนผู้อื่นได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของคุณอยู่ที่ไหน? ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของสติปัญญา เราต้องจดจำพ่อและในการจดจำระลึกถึงนี้ที่มายาหวนดลใส่ลูก เธอตัดโยคะของสติปัญญาของคุณอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดอ่อนแออย่างมากในโยคะ แม้แต่ฆราวาสที่ดีมากก็อ่อนแออย่างมาก บางคนคิดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งมีความรู้ที่ดีมากและดังนั้นต้องเป็นฆราวาส บาบาสพูดว่า: พวกเขาเป็นกองทัพม้าและกองทัพเท้า ฆราวาสคือผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่ทำทุกสิ่ง บาบาสของคุณจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นจะต้องมีสัมผัสกับการลงโทษและสถานภาพของคุณจะถูกทำลาย ดังนั้นเก็บบันทึกสำหรับตนเองเพื่อที่คุณจะรู้ว่าลูกทำความเพียรพยายามใด บาบาสเองพูดว่า: พ่อทำความเพียรพยายามเช่นกัน สติปัญญาของพ่อไปสู่ทิศทางอื่นซ้ำแล้วซ้ำเล่า บาบามีความใส่ใจมากมาย ลูกสามารถไปได้เร็ว พร้อมกับสิ่งนี้ลูกต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคุณด้วยเช่นกัน หากหลังจากกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกต้องแวงในกิเลส สิ่งใดก็ตามที่คุณหาได้ทั้งหมดจะถูกทำลาย เมื่อลูกโกรธใครหรือกลายเป็นน้ำเกลือ นั่นหมายความว่าลูกกลายเป็นปีศาจ มายามาในรูปแบบที่ต่างกันมากมาย แต่ยังไม่มีการกลับมาสมบูรณ์พร้อม บาบาสลใจลูกให้เพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ยากดายนมากสำหรับลูกกุมาร ลูกเองควรจะเข้มแข็ง ต้องมีความสัตย์ภายในตัวลูก หากหัวใจของคุณผูกพันอยู่กับใครอยู่ภายในลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นต่อไปได้ กุมารและผู้เป็นแม่ควรจะชั่งแวงตนเองในงานรับใช้ของการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ไม่มีสิ่งใดที่สามารถบรรลุได้โดยไม่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกกำลังได้รับอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก บาบาสอนุญาตให้ลูกศึกษาการศึกษาทางโลกต่อไปจนกว่าลูกจะกลับมาเข้มแข็งในสิ่งนี้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกสูญเสียทั้งสองโลก หากลูกติดกับในรูปและนามของใครลูกจะจบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ เพียงลูกที่มีโชคเท่านั้นที่สามารถเพียรพยายามที่จะลืมนามของร่างกาย ที่จะกลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ พ่ออธิบายทุกวันว่า: ลูกๆ ลืมนามของร่างกายของคุณ นั่นดวงวิญญาณนี้ที่ปราศจากร่างกำลังจะกลับบ้านในเวลานี้ นั่นต้องสร้างร่างกายนี้ที่เมื่อมันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมเท่านั้นที่มันจะสามารถสร้างได้? นี่คือนางสิ่งสำหรับสติปัญญา อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของบางคนเขาจะทำความเพียรพยายามอะไร? มันควรอยู่ในสติปัญญาของคุณว่าลูกมาที่นี่ครั้งแรกอย่างปราศจากร่างแล้วลูกก็ถูกผูกมัดอยู่ในความสัมพันธ์ที่เป็นกรรมแห่งความสุขและจากนั้นก็ติดกับอยู่ในบ่วงพันธะที่มีกิเลสของอาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกต้องกลับมาปราศจากร่าง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณละจดจำพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เวลานั้นได้มีการแสดงวิธีที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์แก่ลูกแล้ว ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญเสียเลย ลูกดวงวิญญาณมาที่นี่และเข้ามาในร่างกายเพื่อที่จะเล่นบทบาทของคุณ เวลานั้นพ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ผู้ที่เคยได้รับคำอธิบายนี้เมื่อวงจรที่แล้วก็จะมาอยู่เรื่อยๆ พ่อพูดว่า: เวลานั้นลืมนามสัมพันธ์ยุคเหล็กของคุณ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน โลกนี้จะถูกทำลาย ไม่มีพลังกำลังใดหลงเหลืออยู่ในโลกนี้ เหตุนี้เองผู้คนจึงลืมนามลูกหลานไปทั่วอย่างมาก พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อพบพระเจ้า พวกเขาคิดว่าความเลื่อมใสศรัทธานั้นดีมาก พวกเขาเชื่อว่าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากพวกเขาจะได้พบพระเจ้าและลูกนำไปสู่การหลุดพ้น เวลานั้นความเลื่อมใสศรัทธาของคุณได้สิ้นสุดลงแล้ว คำพูดของความเลื่อมใสศรัทธาที่ว่า “โอ้ราม! โอ้พระเจ้า!” ไม่ควรออกมาจากปากของคุณอีกต่อไป ควรจะหยุดลง พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อ! โลกนี้ตาโมประธาน ผู้ที่สะโตประธานอาศัยอยู่ในยุคทอง ยุคทองเป็นสภาพของการขึ้นและจากนั้นสภาพก็จะเริ่มลงมา ที่จริงแล้วแม้แต่ยุคเงินก็ไม่ควรเรียกว่าสวรรค์ เพียงยุคทองเท่านั้นที่ควรเรียกว่าสวรรค์ ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบอยู่ในสติปัญญาของคุณ ตอนเริ่มต้นหมายถึงจุดเริ่มต้น ตอนกลางหมายถึงครึ่งทาง แล้วก็มิตอนจบ อาณาจักรของราวันเริ่มต้นตอนครึ่งทาง พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น เป็นบาร์ตที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เป็นชาวบาร์ตที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนของศาสนาอื่นทั้งหมดมาตามลำดับกันไป ต้นไม้ทั้งหมดเติบโตขึ้นเรื่อยๆ และพวกเขาทั้งหมดมาในเวลาของตนเอง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน ไม่ใช่ว่าทุกคนสามารถซึมซับสิ่งนี้ได้ทั้งหมด ลูกจะสามารถอยู่อย่างมีความสุขหากแม้ว่าลูกจะเก็บวงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ในสติปัญญาของคุณ เวลานั้นบาบามาเพื่อพาพวกเรากลับบ้าน ผู้เป็นที่รักที่แท้จริงได้มาแล้ว ผู้ที่เราจดจำเป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้มาแล้วในเวลานี้เพื่อพาเราดวงวิญญาณกลับบ้าน ผู้คนไม่รู้ว่าคุณสงบคืออะไร ดวงวิญญาณเป็นตัวของคุณสงบ ลูกได้รับอวยะเหล่านั้น ดังนั้นลูกต้องลงมือกระทำ พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบพาทุกคนกลับบ้าน

และแล้วเมื่อนั้นที่ทุกคนจะได้รับความสะดวก ในยุคทองลูกมีความสุขพร้อมกับมีความสุข ดวงวิญญาณที่เหลืทั้งหมดจะกลับไปและพักอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกๆมากมายสิ่งนี้เพราะว่าพวกเขายังคงมีสำนึกที่เป็นร่างและไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อให้ความสงบแก่ทุกคน แสดงให้พวกเขาเห็นยุคบรรจบพบกันนี้ในรูปภาพ ในเวลานี้ทุกคนมีความสุข ในยุคทองจะไม่มีศาสนามากมายเหล่านี้ พวกเขาทั้งหมดจะกลับไปสู่อาณาจักรแห่งความสงบ ที่นั่นลูกได้รับความสงบจากความพอใจในหัวใจของลูก ในอาณาจักรของลูก,ลูกมีความสุขและความสงบ ในยุคทองลูกมีความสุขบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ดินแดนแห่งการหลุดพ้นนั้นเรียกว่าบ้านที่แสนหวาน จะไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์หรือไม่มีความสุขที่นั่น ไม่มีเรื่องของความสุขหรือความทุกข์ที่นั่น ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของความสงบ ตัวอย่างของสร้อยคอของราชินีได้มีการให้ไว้ พ่อพูดว่า: เวลารับความสะดวกและความสุข รับทุกสิ่ง ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! เด็กที่นั่นนั้นเกิดมาตามระบบ เทพไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามที่จะมีลูก ดวงวิญญาณได้นิมิตว่าถึงเวลาที่จะต้องออกจากร่างกายของเขาและเขาจากร่างของเขาด้วยความสุข บาบานี้มีความสุขของการจากร่างของท่านแล้วก็ไปและกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ในปัจจุบันนั้นยังคงศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าลูกจะไปยุคทองเช่นกัน เป็นในยุคนั้นบรรจบพบกันเท่านั้นที่ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างมีความสุขมาก ยิ่งการศึกษาสูงมากเท่าไรก็ยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น พระเจ้ากำลังสอนเรา! เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นควรมีความสุขมาก อย่างไรก็ตามบางคนก็ล้มลงขณะที่ก้าวไป งานรับใช้จะขยายตัวเมื่อลูกกุมาริเข้ามาอยู่ในสนามของงานรับใช้ พ่อพูดว่า: ประการแรกอย่ากลายเป็นเหมือนน้ำเกลือซึ่งกันและกัน เมื่อลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่โลกที่สิ่งโตและลูกแกะดื่มน้ำจากบ่อเดียวกัน ที่นั่นหัวใจของลูกจะมีความสุขกับสิ่งที่ลูกเห็น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ดังนั้นลูกกุมาริควรบอกพ่อแม่ทางร่างของลูกว่า: เวลานั้นฉันกำลังเตรียมตัวที่จะไปที่นั่น ดังนั้นฉันต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: ตัณหาหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เวลานั้นฉันกลายเป็นโยคีแล้วดังนั้นฉันจึงไม่สามารถกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องเข้มแข็งอย่างมากที่จะพูดเช่นนั้น ลูกจะได้เห็นว่งานรับใช้เติบโตอย่างรวดเร็วเพียงใดเมื่อกุมาริเช่นนั้นปรากฏตัวขึ้น อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องเอาชนะความผูกพันยึดมั่น เมื่อลูกตายไปแล้วทำไมลูกต้องจดจำอะไร? ลูกๆ มากมายจดจำบ้านของลูกและลูกๆของลูกๆแล้ว ลูกจะมีโยคะกับพ่อได้อย่างไร? ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกเป็นของบาบา โลกเก่านี้จบสิ้นไปแล้ว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง ผีภพที่จะกลับมาปราศจากร่างให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อลืมนึกถึงสำนึกที่เป็นร่างกาย เพื่อที่ลูกจะไม่จดจำรูปหรือนามของใคร

2. เก็บขาร์ทของพฤติกรรมของลูก อย่าได้มีการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจใด ทำให้หัวใจของลูกซื่อสัตย์ กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น และอยู่อย่างไม่วางเหว่ในงานรับใช้ของการทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาจากโลก โดยมีความสูงส่งเหนือดวงวิญญาณทั้งหมด โดยการเรียนรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของตนเองและการสรรเสริญตนเอง ในปัจจุบันลูกบราห์มินทุกคนได้รับการยกย่องเหนือดวงวิญญาณทั้งหมดของโลก และในอนาคตพวกเขาจะได้รับการกราบไหว้บูชาจากโลก แม้ว่าทุกคนจะตามลำดับกันไป แต่ลูกปิดสุดท้ายก็ยิ่งใหญ่เบื้องหน้าโลก แม้กระทั่งตอนนี้ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาก็กว้างลูกปิดของลูกประกาศลูกสุดท้ายไว้ในดวงตาของพวกเขา เพราะลูกทุกคนคือดวงดาวในดวงตาของบัฟฟาดาซึ่งเป็นเพชรพลอยแห่งแสง ใครก็ตามที่มีศรัทธาที่พิจารณาว่าตัวเขาเองเป็นลูกของพ่อ และใครก็ตามที่เป็นลูกของพ่อโดยตรงด้วยจิตใจและหัวใจที่แท้จริงของเขาก็จะได้รับพรหรือลोटเตอร์ที่จะกลับมามีใหญ่และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

คติพจน์: ขอให้สภาพของลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและลูกจะอยู่อย่างพอใจและสถานการณ์ก็จะเปลี่ยนไป

*** โอม ขานติ ***

พลังของจิตใจและพลังของการปราศจากความกลัว

วันนี้ เมล็ดของต้นไม้กำลังมองดูลูกๆ ผู้ที่เป็นรากฐานของต้นไม้ใหม่ของท่าน เมล็ดของต้นไม้กำลังมองไปที่ลำต้นของต้นไม้ของท่าน ท่านกำลังมองดูลูกๆ ทั้งหมดผู้ที่เป็นผลที่สูงส่งที่ได้รับการหล่อเลี้ยงโดยเมล็ดของต้นไม้ อดีตกำลังมองดูเพชรพลอยดั้งเดิมของท่าน ความยิ่งใหญ่และคุณสมบัติพิเศษของเพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นเป็นของของเราเอง อย่างไรก็ตามทุกคนเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ผู้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งสร้างใหม่ เพราะพวกเขาได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการตระหนักรู้ในพ่อและสำหรับความร่วมมือในงานของพ่อ และได้กลายเป็นตัวอย่างเบื้องหน้าคนมากมาย ไม่มองเห็นโลก ลูกได้เห็นผู้เดียวที่กำลังสร้างโลกใหม่ ลูกเป็นตัวอย่างของศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนและความกล้าหาญเบื้องหน้าโลก และดังนั้นลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณพิเศษ เมื่อมองดูดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดมารวมตัวกันเป็นพิเศษ บัฟฟาตาพอใจและกำลังร้องเพลงสรรเสริญลูกๆ เหล่านี้ ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อและพ่อก็ได้เลือกลูกไม่ว่าลูกจะเป็นอะไรและไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร เพราะผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจรักผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์แม้ว่าลูกอาจจะไม่มีหัวใจทางโลกก็ตาม พ่อไม่ได้ชอบผู้ที่มีหัวใจทางโลก; พ่อชอบผู้ที่มีหัวใจ พ่อได้ให้หัวใจที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นแก่ลูกที่ด้วยการรู้จักผู้สร้าง ลูกมารู้จักความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นบัฟฟาตาเลือกลูกเพราะหัวใจของลูก ลำดับถูกสร้างขึ้นมาจากพื้นฐานของหัวใจที่สะอาดและจริงแท้ ไม่ใช่บนพื้นฐานของงานรับใช้ ในงานรับใช้เช่นกันลูกได้รับใช้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์หรือลูกเพียงแคร์รับใช้ด้วยหัวใจของลูก? เสียงของหัวใจจะไปถึงหัวใจ เสียงของหัวใจจะไปถึงหัวใจ

วันนี้ บัฟฟาตากำลังมองดูรายชื่อของผู้ที่มีหัวใจ ผู้ที่มีหัวใจได้รับชื่อเสียง และผู้ที่มีหัวใจได้รับพร ดังนั้นลูกประจำทั้งจึงถูกสร้างขึ้นมาจาก เพราะวันนี้ดวงวิญญาณผู้ที่ได้จากไปก่อนหน้าได้ปรากฏขึ้นในดินแดนที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณพิเศษเหล่านั้นได้มีการสนทนากับใจถึงใจ หัวข้อหลักของการสนทนาของพวกเขาคืออะไร? ลูกทั้งหมดได้ทำให้ดวงวิญญาณพิเศษปรากฏมาใช้ไหม? การสนทนาเกิดขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับความแตกต่างที่ยังคงมีอยู่ระหว่างเวลาในปัจจุบันกับเวลาของความสมบูรณ์พร้อม! ก็คนที่พร้อมแล้ว! และจำนวนพร้อมแล้ว หรือพวกเขายังต้องกลับมาพร้อม? ทุกคนขึ้นมาอยู่บนเวทีตามลำดับกันไปใช้ไหม? แอดวาน์ปาร์ตี้ได้ถามว่า: เรากำลังดำเนินงานล่วงหน้า มิตรร่วมงานของเราได้ให้ความร่วมมือกับเราเป็นพิเศษในงานของเราในเรื่องใด? พวกเขาก็กำลังเตรียมลูกประจำเช่นกัน พวกเขากำลังเตรียมลูกประจำอะไร? ใครจะเกิดและเกิดที่ไหนเพื่อที่จะเริ่มต้นโลกใหม่? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาต้องการความร่วมมือพิเศษของจิตใจที่เต็มไปด้วยพลังและละเอียดอ่อนสำหรับงานของพวกเขา แม้ว่าดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการก่อตั้งนั้นบริสุทธิ์ แต่บรรยากาศของผู้คนและวัตถุธาตุนั้นทาโมกูนี ท่ามกลางบรรยากาศทาโมกูนีที่สุด มีดวงวิญญาณที่สาโรกูนีจำนวนเล็กน้อยที่เป็นเช่นดอกบัว ด้วยเหตุนี้ขณะที่มีการสนทนากับใจถึงใจในวันนี้ ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นที่รักที่สุดของลูกได้ยิ้มและถามว่า: เพื่อนของเราจะรู้ถึงงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่นี้หรือไม่ หรือว่าพวกเขายังอยู่กับแค่ศูนย์และไนโซนของเราเองเท่านั้น?

งานของการเปลี่ยนแปลงวัตถุธาตุทั้งหมดและการทำลายล้างดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดที่มีชั้นสการ์ที่ทาโมกูนีจะเกิดขึ้นอย่างมีระบบ แต่ด้วยกระแสน้ำของการตายในทันที การตายก่อนวัยอันควร และการตายหมู่ของดวงวิญญาณมากมายก็จะทาโมกูนี เพื่อที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นและทำให้ตนเองปลอดภัยจากกระแสน้ำของการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุและให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณเหล่านั้น ลูกกำลังเตรียมการสำหรับงานที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นหรือไม่? หรือว่าเวลาของลูกเพียงแค่นี้ใช้ไปกับการอธิบายให้กับผู้ที่มาและรับประทานเท่านั้น? พวกเขาถามสิ่งนี้ วันนี้บัฟฟาตากำลังถ่ายทอดสารของพวกเขามาให้กับลูก ใครคือเครื่องมือสำหรับการทำงานที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น เมื่อลูกได้กลายเป็นเครื่องมือในตอนต้น ลูกก็จะต้องกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลาสุดท้ายเช่นกัน มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ทำบางสิ่งเสร็จก็ทำให้งานทั้งหมดเสร็จสมบูรณ์ ปราสาทของนครภังค์จะต้องถูกเตรียมขึ้นมาเช่นกัน และแล้วเมื่อนั้นสิ่งสร้างใหม่ก็จะเริ่มขึ้นด้วยพลังของโยคะ พลังของจิตใจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพลังของโยคะ พลังของจิตใจจะเป็นเครื่องมือสำหรับความปลอดภัยของลูกเอง ด้วยพลังของจิตใจของลูกเท่านั้นที่ลูกจะสามารถทำให้เวลาสุดท้ายของลูกนั้นสวยงาม มิฉะนั้นแม้ว่าลูกจะสามารถได้รับความร่วมมือตามสถานการณ์ในทางร่างกายก็ตาม ถ้าพลังของจิตใจนั้นคือพลังของความคิดที่สูงส่ง สายใยที่เชื่อมต่อกับผู้เดียวไม่ชัดเจนในเวลานั้นแล้วความอ่อนแอของลูกจะเป็นประสบการณ์ในรูปของ

การสำนึกผิดเสียใจเช่นวิญญาณปีศาจร้าย เมื่อลูกตระหนักถึงความอ่อนแอของลูก ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความกลัว ในรูปของวิญญาณปีศาจร้าย ในปัจจุบันนี้ลูกอาจทำอะไรก็ตามที่ลูกชอบ แต่ในเวลาสุดท้ายก็จะมีประสบการณ์ของความกลัว ดังนั้นเพื่องานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและเพื่อความปลอดภัยของลูกเอง ลูกต้องสะสมพลังของจิตใจและพลังของความไม่ขาดกลัวตั้งแต่บัดนี้ และแล้วเมื่อนั้นเวลาสุดท้ายจึงจะสวยงามได้ ด้วยการให้ความร่วมมือในงานที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดของโลก เพื่อนๆของลูกกำลังรอคอยความร่วมมือของลูกในขณะนี้ แม้ว่างานของลูกจะแตกต่างกัน ทั้งสองก็เป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลง พวกเขากำลังถ่ายทอดเกี่ยวกับผลลัพธ์ของพวกเขา

ดวงวิญญาณแอดวานซ์ปาร์ตี้บางส่วนมีความพร้อมแล้ว และผู้อื่นก็กำลังเตรียมพร้อมที่จะปลุกเรียกดวงวิญญาณที่สูงส่ง บางคนก็ข้องเกี่ยวกับการทำให้ดวงวิญญาณเช่นนั้นพร้อม วิธีการของงานรับใช้ของพวกเขาคือความสัมพันธ์ของมิตรภาพและความใกล้ชิด พวกเขาไม่สามารถพูดคุยเกี่ยวกับความรู้เช่นนั้น แต่เพราะพวกเขามีชั้นสสารของดวงวิญญาณญาณและพวกเขารู้จักชั้นสสารที่สูงส่งของกันและกัน กระแสจิตที่สูงส่งของพวกเขาและใบหน้าที่สูงส่งและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอของพวกเขาก็จะทำงานของการให้แรงบันดาลใจซึ่งกันและกัน แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในครอบครัวที่แยกจากกัน พวกเขาก็เข้ามาสัมผัสกันบนพื้นฐานของความสัมพันธ์หรือมิตรภาพอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออื่นๆ เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นเต็มไปด้วยความรู้ พวกเขาจึงรู้สึกอยู่เรื่อยๆว่าคนนั้นเป็นของพวกเขาหรือคนนั้นมีความใกล้ชิด พวกเขารู้จักกันและกันบนพื้นฐานของความรู้สึกที่เป็นของกันและกัน ขณะนี้เวลาใกล้เข้ามาแล้วและงานของแอดวานซ์ปาร์ตี้ก็ดำเนินไปด้วยความเร็ว การแลกเปลี่ยนเช่นนี้เกิดขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จักกะฮัมบ่าได้พูดคำพูดที่อ่อนหวานไม่ก็คำเป็นพิเศษสำหรับลูกๆทุกคน เธอได้เตือนทุกคนด้วยคำเพียงไม่กี่คำ: “พื้นฐานของความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอคือพลังของความอดทนและพลังของการยอมรับปรับตัว” ด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งสองนี้ลูกจะประสบความสำเร็จที่สูงส่งและง่ายดายอย่างสม่ำเสมอ” บาบาคอร์จะบอกลูกในสิ่งที่ผู้อื่นพูดหรือไม่? วันนี้เป็นวันพิเศษของการสนทนาและการพบปะ ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจะแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขา อัจชะ ลูกได้ยินประสบการณ์ของใครอีกบ้าง? (ดาดีวิศว์สกีฮอร์) โดยทั่วไปแล้วเขาพูดน้อยมาก แต่อะไรก็ตามที่เขาพูด เขาพูดอย่างมีพลัง ประสบการณ์ทั้งหมดของเขาจะแบ่งปันด้วยคำเพียงไม่กี่คำเท่านั้น: พื้นฐานของความสำเร็จในงานใดก็ตามคือ: ศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนและความซาบซึ้งอย่างสมบูรณ์ หากมีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนผู้อื่นก็จะได้รับประสบการณ์ของความซาบซึ้งโดยอัตโนมัติ เหตุนี้เองพื้นฐานของความสำเร็จของเขา คือศรัทธาและความซาบซึ้ง นั่นคือประสบการณ์ของเขา เช่นเดียวกับที่สะคาบาบามีศรัทธาและความซาบซึ้งเสมอว่าท่านจะกลายเป็นจักรพรรดิโลกในอนาคต ดังนั้นวิศวะกิชอร์ก็มีความซาบซึ้งว่าเขาจะเป็นเจ้าชายคนแรกของจักรพรรดิโลกคนแรก เพราะท่านมีความซาบซึ้งที่ไม่สั่นคลอนในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นจึงมีความหัดเทียมกัน ลูกที่อยู่กับพวกเขาได้เห็นสิ่งนี้ใช่ไหม?

อัจชะ ดีดีพูดอะไร? ดีดีมีการสนทนาที่ดีมาก เธอบอกว่า: ทำไมถึงเรียกพวกเราทั้งหมดโดยไม่แจ้งให้เราทราบก่อน? มิฉะนั้นแล้วฉันก็ต้องจากไปแล้ว ถ้าบาบาคอร์ฉัน ก็จะเตรียมตัวเองหลังจากที่จากไป แล้วเธอทุกคนจะให้ฉันไปไหม? บัพาดากำลังสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ มีร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกาย, ชั้นสสารของความสัมพันธ์ทางร่างกายกับทุกคน - ถ้าไม่ทางโลกก็ทางจิต นี่เป็นวิธีที่ถูกกำหนดไว้ในละครที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ทางจิต ต่อร่างกายและต่อชั้นสสาร นี่คือวิธีที่เธอละวางจากทุกคนในเวลาสุดท้ายและทำหน้าที่ของเธอให้สำเร็จ วิศวะกิชอร์รู้สิ่งนี้ล่วงหน้าแล้ว เมื่อเป็นเวลาที่เขาต้องไป และในเวลานั้นทุกสิ่งก็ถูกลืม วิธีที่จะเป็นผู้ที่ทำลายความผูกพันยึดมั่นก็ถูกกำหนดไว้ในละคร มันจะซ้ำรอยอีก เป็นการกระทำด้วยความเพียรพยายามของเขาเองและพ่อก็ให้ความร่วมมือตามละครเพื่อปลดปล่อยเขาให้พ้นจากบ่วงพันธะของกรรม สำหรับลูกๆผู้ที่ยังคงให้ความร่วมมือเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ซึ่งเป็นของพ่อผู้เดียวไม่มีใครอื่น ผู้ที่สอบผ่านในวิชาหลักนี้ สำหรับผู้ที่มีประสบการณ์ของผู้เดียวเท่านั้น ในเวลาเช่นนั้นพ่อจะให้ความร่วมมือเป็นพิเศษแก่ลูกๆเหล่านั้น บางคนสงสัยว่า: พวกเขาทั้งหมดจะกลับมาหาเราหรือไม่? นี่เป็นสภาพความที่ตายนั่นหรือ? แต่ลูกๆผู้ให้ความร่วมมือตั้งแต่ตอนต้นจะได้รับความร่วมมือเป็นพิเศษ ดังนั้นแม้ว่าความเพียรพยายามของเขาจะดูเหมือนน้อยลง แต่ความช่วยเหลือของพ่อจะช่วยให้พวกเขาได้รับคะแนนพิเศษในเวลานั้น และทำให้เขาสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม สิ่งนั้นจะแผ่ตัวและดังนั้นคำถามจึงเกิดขึ้นว่า: มันเป็นอย่างนั้นหรือ? อย่างไรก็ตามนั้นเป็นการตอบแทนความร่วมมือของพวกเขา ยกตัวอย่างเช่นมีคำกล่าวว่า “มันจะเป็นประโยชน์ในเวลาที่ต้องการ” ผู้ที่ยังคงให้ความร่วมมือจากหัวใจจะได้รับคะแนนพิเศษในรูปของการตอบแทนในเวลาเช่นนั้น ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้หรือไม่? ดังนั้นด้วยการทำตามวิธีของการเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและด้วยของขวัญของคะแนนพิเศษ เขาจึงบรรลุความสำเร็จ ลูกเข้าใจไหม? เป็นเพราะลูกถามว่า: เกิดอะไรขึ้นในเวลาสุดท้ายที่บาบาได้ถ่ายทอดคำสนทนานั้นใน

วันนี้ อัจชะ แล้วดีดีพูดอะไร? ลูกทุกคนรู้ประสบการณ์ของเธออยู่แล้ว เธอล่าว่า: จับนิ้วมือของบัพและดาดาไว้เสมอ และให้นิ้วมือของลูกแก่ท่าน ทำให้บาบาเป็นลูกของลูกและให้นิ้วมือของลูกกับท่าน หรือทำให้ท่านเป็นพ่อของลูกและให้นิ้วมือของลูกแก่ท่าน ในทั้งสองรูปแบบจับนิ้วมือของท่านในทุกอย่างก้าวและเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปในขณะที่มีประสบการณ์กับความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน นี่เป็นพื้นฐานของความสำเร็จของนั้น นั่นคือคำสนทนาจากใจถึงใจที่ได้เกิดขึ้น เธอจะหายไปจากการชุมนุมของเพชรพลอยดั้งเดิมได้อย่างไร? ด้วยเหตุนี้เธอจึงปรากฏตัวที่นั่นด้วยเช่นกัน อัจชะ เหล่านั้นเป็นเรื่องของพวกแอดวานซ์ปาร์ตี้ แล้วลูกจะทำอะไร?

แอดวานซ์ปาร์ตี้กำลังทำงานของพวกเขาอยู่ ลูกก็ต้องทำให้ตัวเองเต็มไปด้วยพลังเป็นการล่วงหน้าซึ่งจะทำให้แนวทางปฏิบัติของงานในการนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงจะสำเร็จได้เพราะนั่นคือรากฐาน(แอดวานซ์ปาร์ตี้) ผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดจะกลายเป็นรากฐานและเปิดเผยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้ยินเสียงตึกกลองของการเปิดเผยอย่างรวดเร็วในโลกนี้ ทุกหนแห่งจะมีการตึกกลองที่เหมือนกันในจังหวะเดียวกัน: “เราได้พบท่านแล้ว ท่านมาแล้ว!” ยังมีงานรับใช้มากมายในขณะที่ยังคงต้องทำ ลูกคิดว่ามันกำลังจะเสร็จสมบูรณ์ ยังเป็นงานของการเปลี่ยนพวกเขาด้วยคำพูดที่ยังคงเกิดขึ้น ทศนคติจะต้องเปลี่ยนด้วยทศนคติของลูกและความคิดของลูกที่จะต้องเปลี่ยนด้วยความคิดของลูก ในเวลานี้ลูกยังไม่ได้เริ่มงานวิจัยนี้ และถ้าลูกเริ่มทำสิ่งนี้เพียงเล็กน้อยแล้วจะเป็นอย่างไร? งานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนนี้จะนำลูกไปอยู่เหนือความอ่อนแอมากมายโดยอัตโนมัติ ลูกสงสัยว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร แต่เมื่อลูกยังอยู่ในงานรับใช้นี้บรรยากาศเช่นนั้นก็จะถูกสร้างขึ้นมาโดยอัตโนมัติว่าลูกเองจะมีประสบการณ์กับความอ่อนแอของลูกอย่างชัดเจนและเพราะด้วยบรรยากาศนั้นลูกก็จะรู้สึกอายใจและก็จะมีการเปลี่ยนแปลง ลูกจะไม่ได้รับการบอก ลูกได้เห็นแล้วว่าอะไรเกิดขึ้นเมื่อลูกต้องบอกผู้อื่น ดังนั้นขณะนี้ให้วางแผนเช่นนั้น จำนวนของนักเรียนจะเพิ่มขึ้น อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น รายได้ก็จะเพิ่มขึ้นมากด้วยเช่นกัน อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้นด้วย ลูกจะมีอาคารด้วย อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้นเช่นกัน ทุกสิ่งจะทำออกมาด้วยความสำเร็จ นี่คือวิธีที่ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ อัจชะ

มีซัคติมากมาย ในตอนเริ่มต้นมีซัคติมากกว่าที่กลายเป็นเครื่องมือ และมีซัคติมากกว่าในโกลเดนจูบิลี(ฉลองครบรอบ 50 ปี)นี้ด้วย พันดาวาสมีจำนวนน้อย ถึงอย่างไรก็ตามก็ยังมียังมีพันดาวาส นั่นเป็นสิ่งที่ดี พวกเขาเหล่านั้นเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมที่เป็นข้อพิสูจน์ของผู้ที่รักษาความกล้าหาญในตอนเริ่มต้นและอดทนทุกสิ่ง พวกเขากลายเป็นเครื่องมือในการทำลายอุปสรรค และอยู่อย่างนุ่มนวลในงานของการสร้างเครื่องมือ เหตุนี้เองบัพดาดาจึงรักลูกๆที่ประกาศสิทธิในพรของการคงอยู่ตลอดไปและเป็นนุ่มนวล เพชรพลอยดั้งเดิมเหล่านั้นยังคงให้ความร่วมมือในเวลาที่ต้องการในระหว่างการก่อตั้ง ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ดวงวิญญาณเช่นนั้นที่กลายเป็นเครื่องมือและให้ความร่วมมือในเวลาที่ต้องการมีความยากลำบากใดๆ บัพดาดาจะให้คำตอบแทนแก่พวกเขา ดังนั้นสำหรับลูกทุกคนที่กลายเป็นเครื่องมือในเวลาเช่นนั้น ของขวัญพิเศษนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับลูก ด้วยเหตุนี้ลูกจึงมีสิทธิในของขวัญพิเศษ ลูกเข้าใจไหม?

งานของการก่อตั้งนั้นเริ่มต้นโดยผู้เป็นแม่(ด้วยสตาจ์ของพวกเธอ)ที่ละน้อย และขณะนี้เวลาสำหรับความสำเร็จก็ใกล้เข้ามาแล้ว ผู้เป็นแม่ให้ด้วยหัวใจของพวกเธอ ไม่ใช่จากรายได้ทางธุรกิจของพวกเธอ รายได้ที่มาด้วยหัวใจนั้นมีค่ากับพวกเธอเพราะหวานเมล็ดแห่งความรักและผลของเมล็ดแห่งความรักจึงให้ผลมากมาย แน่่อนว่าพันดาวาสก็อยู่กับพวกเธอเช่นกัน งานไม่สามารถดำเนินต่อไปได้หากไม่มีพันดาวาส แต่ส่วนใหญ่เป็นของซัคติ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเขียนเกี่ยวกับพันดาวาสทั้งห้า อย่างไรก็ตามพวกเขาทำตามความรับผิดชอบในครอบครัวของพวกเขา ด้วยการละวางและมีความรักต่อพระเจ้าและด้วยการให้ข้อพิสูจน์ของความกล้าหาญและความกระตือรือร้น และเหตุนี้เองพันดาวาสก็ไม่ได้น้อยเลย ผู้ทรงพลังอำนาจของซัคติที่ได้รับการจดจำ และพ่อของพันดาวาสก็ได้รับการจดจำเช่นกัน ดังนั้นไม่ว่าลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในหนทางใดก็ตามเพียงรักษาสัญญะของการเป็นเครื่องมือและเดินหน้าต่อไป อัจชะ

ถึงผู้ที่มีสิทธิในโชคหลายล้านเท่าอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีสิทธิในความสำเร็จอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นภาพลักษณ์ที่สูงส่งของการค้าจุนและที่ยกระดับทุกคน ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาดา

พร: ขอให้ลูกสำรวจตรวจสอบภายในและทำวิจัยใหม่โดยอยู่ในห้องปฏิบัติการของประสบการณ์ที่ลึกล้ำ เมื่อประสบการณ์ทั้งหมดถูกเปิดเผยแก่ลูกครั้งแรกแล้วการเปิดเผยจะเกิดขึ้น สำหรับสิ่งนี้ให้กลายเป็นสำรวจตรวจสอบภายใน อยู่ในการจารึกและสวามิภักดิ์แห่งความทรงจำระลึกถึงและไปในส่วนลึกของการได้มา

ซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและวิจัยสิ่งนี้ ปลุกฝังความคิดในตัวลูกเองแล้วดูผลลัพธ์หรือความสำเร็จ: ความคิดที่ฉันมีได้กลายเป็นจริงหรือไม่? อยู่ในห้องลับของประสบการณ์ที่ลึกล้ำในลักษณะนี้เพื่อให้ผู้อื่นรู้สึกว่าคุณทุกคนซึมซับอยู่ในความรักเป็นพิเศษและอยู่เหนือโลกนี้ ในขณะที่ทำทุกสิ่งเพิ่มการฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพของโยคะที่มีพลัง เช่นเดียวกับที่ลูกมีการฝึกฝนในการพูด ในทำนองเดียวกันฝึกฝนการคงไว้ซึ่งจิตวิญญาณของลูก

คติพจน์:

ผู้ที่สังเกตเกมของสถานการณ์ในขณะที่นั่งบนที่นั่งของความพอใจเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ

***** โอม ชานติ *****